مەملەكەتى گورگەكان

• مەملەكەتى گورگەكان

- نووسینی: حهمه سهعید که لاری
- نهخشهسازی ناوهوه: گۆران جهمال رهواندزی
  - **بەرگ:** حەمىدە يوسفى
    - چاپ: يەكەم ٢٠٠٩
  - ژمارهی سیاردن: ۹۱۷
    - نرخ: ۲۰۰۰ دینار
    - تیراژ: ۵۰۷ دانه
  - چاپخانه: چاپخانهی خانی (دهۆك)

زنجیرهی کتیب (۳۹۹)

ههموو مافیکی بو ده رگای موکریانی پاریز راوه

ماڵپەر: mww.mukiryani.com ئىمەىل: info@mukiryani.com

مەملەكەتى گورگەكان

حهمه سهعید کهلاری

پێشکەشە..

به دایکم.. ئهو دایکهی که بیروی به کورینی منهوه کرد و منیش بووم به باعیسی سووتانی ئهو.

به کانی.. ئهو کانییهی دونیامی پرکرد له جوانی.

(مندالْیّك له مهملهکهتی باوکهکاندا)

نهمشه و چاوه کانم چاوی پشکینه ریّك بوون به وردیی (مندالیّك له مهمله که تی باو که کاندا) م پیخویّنده وه ه به وشه ، دیّ به دیّ و ستوون به ستوون سه ره و که و و ته ته له می کرد ، دوایی هه رچوّن دایکیّک پاش نوّ مانگ و نی روّژ ، هه لگرتنی کوّرپه که ی له منالاانیدا ، له ناکاودا باریکه ژانیک ده یگریّت و به رهبه ره ژانه که قورس و قورستر ده بیّت ، ئینجا به چهند قه وه تکردنیّکی پروکیّنه ر منداله که ی لیّجیاده بیّته وه هه ر خوّیشی ده بیّته مامان و به له ته موسیّکی تیب ناوکی ده پروکیّنه و به نهویه ری شیّنه بیه وه قوماتی ده کات و گوّی مه مکی ده نیّت ده ده می تا تیّ ر ژه کی ده کات ، که دلّنیا ده بیّت له ساغ و سهلامه تی مهلوّتکه که ی به سه ر که له بیژنگیّکه وه ، به تمنیشت خوّیه و ده دویکه و نیسانه م کرد ، دوای شه و خونیی و ژان و خوّدواردنه وه ، که لیّبوومه وه وشه ی ریّک وه ک نه و دایکه زه پسانه م کرد ، دوای شه و خونیی و ژان و خوّدواردنه وه ، که لیّبوومه وه وشه ی (ته واور سه رمه وه دایکه زه پسانه م کرد ، دوای شه و خون بو سه رم خسته سه رسم دوره و پیّم و ایکی نی مه حکه مه وه ، نینجا نووسینه که م پیچایه فایلیّکی نویّ و و نور سه رمه وه دامنا ، ئیتر هه ره وه وه نه وه نه و به و نور و ته نکی به هار ره نگ خوّی کیّشا به شهر روّ هدا و نه سپی خه یال هاوی شتمیه سه رپشتی خوّی و به هه و راز و نشیّوی روّژگاریّکی سه رو مه ده به دار و نشیّوی روّژگاریّکی به هار رونگ دورگی کیّشا به پیمه ینه و مه ده به تندا بردمییه و .

***

ئاسمانه سامالهدا كه دهتگوت ريوييهكي زلمه و زهبهلاحي خورافيي بـه زمـاني لـووس و تـهږي تیلماسکه همورهکانی نهو روزهی لستووهتهوه، لهناو نهو کپی و بیدهنگییهدا، گرمهیهك ژوورهکهم دهلهریننیته وه، گورج دهرده پهرمه دهره و سهرده که ومه سهربانی مالله دووره شاره کهم. ببووره سەردەكەومە سەر ئەو كەلاوەيە كە خەلكانىك دەيانگوت: (ئەو كابرايە شىت بـووە لـەو دەشــتەدا كۆڭنىك مىندالنى رەش و رووتى ئاخنىيوەتە نىزو ئەو چوار دىوارەوە، نە لە دز و دەخەل دەترسىن، نە لە ئەو تۆپەللە مینشوولەيە كە ئینواران وەك دووكەلنى چړى دەم تەنوور بەرەو ئاسمان لوول دەخوات و بــە تهوژم شۆردەبېتهوه بۆناو كەلاوەكە و تا بەيانى دەم لە خويننى ئەو مندالانە دەۋەنيىت. ئاخر ئەو پیاوه خو دهیتوانی وهك خهلكانی تر، خانووی رهفیق حیزبییهك، یا جاشیکی داگیر بكردایه، ئهی نازانم بۆ نەيكرد ؟؟!! كەسى تريش ھەبور دەيگوت: (وەللا من لە جياتى ئەر بوايـەم نيـوەي شـارى "کهلار"م داگیر دهکرد. (دهچمه سهر بانی ئـهو تاکـه ژووره کـه لـه نـاو حهوشـهیهکی گـهورهی تیّلبهنکراودا قوت کراوهتهوه، ئهو حهوشهیه، که به کهرهوز و تهرِهتووره و کهوهر دهیـچیّنم و چـهن رۆژ جارنىك دەيدوورمەوە و دەسك دەسكى دەكەم و لە بازاردا بە چەن دىنارنىك دەيفرۇشىم تا يىەك دوو کیلو شهکهر، یان کهمی گلا چای پیدهکرم و دهیدهمه دهم میوانه ناوهختهکانمهوه، که دین بـــق سهردانیم، دهچمه شهو سهربانه و دروانم ناو جهرگهی شار گری گرتبووه، وردهورده کولان و شەقامەكان پر دەبن لە ھەلا و بيگره و بەردە، مال لەدواى مال دەشلەژىت، تۆ كە گويت لـ مئەو ههرا و زلهزله بوایه ههقت بوو بیرت بو سهردهمی عوسمانلیی و عمقلییهتی خیلهکی ئهو سهردهمه برِوِّيشتايه، بيرت بو ئهو شهوه بچووبايه كه كهسوكارى (حهبيبه) له فهرماني سولتاني (ئهستانه) و خەلىفەي ئىسلام خۆ دەدزنەوە و سەرقالنى شاردنەوەي ئەو شاجوانەي عەشىرەتى (جاف)ن تا بەر دەس جەندرمەكانى سولتان نەكەويت و مەلا ريش ماش و برنجييە عاشقەكەي (خاكوخۆل)ى پيشاد نهبینت. ئەو شەوە فیشەكە شیتەيەكى ژەنگاوى بەدەست و پەنجەى عەقلیّكى ئفلیج و بە شارنامۆ دەتەقىتتەوە، ھەر ئەو تەقەيە بوو شارى تووشى فىيەكى كوشندەكرد. بۆنى بارووت و دووكەل ئاسمان دەتەنىڭتەرە و منىش وەك شار دەشلەرئىم و بىركردنەوەم پەرت دەبىيت، دواى نــەختىك ددان بــەخۆدا گرتن دەچمە ژووردوه و خۆم دەپيۆچمەوه، ئاخر لەو شارە بيخاكمەدا كى دەلىنت نەفامىكى كورتىين بهردیّك ناهاویّته كهلاوهی بیّحهوشهی منیشهوه؟ لهم بیركردنهوه و تاوتویّكردنهدا بووم یهكیّ لـه ناسياوه دلسوّزه كانم خوّى گهيانده لام، (كيّ ده ليّت ئهم گوّلههزه پاى توّش ناگريّتهوه؟ ههلـسه بـا برِوِّين بو مالنی ئیمه، لهوی ته کبیریک ده کهین)، ئه و وای گوت و منیش سهری رهزامه ندیم بو

مالني ئەوان بۆ من حەشارگەيەكى دوور لە گومان و ئەمىن بـوو، لـەوێ بـۆ مـاوەي زيـاد لـە همفته يه و (حممه دوّك)ى يه شار كه مال هاوريي گياني به گيانيم بوو، ليّمدانه برا، شموانه ش هاوريّي خانهخوینی شهکهت و ماندووم به تهنیشتمهوه، ههر ئهوهنده خوش بوو سهرینهکهی دهخسته ژیر سهری و ینی راده کنشا، وهك نهوهی خهو لهمشتیدا بنت، لهیی ده کردهوه و خهو ده پردهوه. شهو رۆژانه بەلای (رێوان)ی تەمەن سێ چوار ساڵييەوه (من) بوونـهوەرێکی سـهير و سەرسـورهێنەری نامۆ بووم، چونكه ژووريكم داگيركردبوو، كه جينگهمهي رۆژانهي ئهو بوو ئيسته ليني قهدهغه كراوه و دەرگاكەي لە ژوورەوە دادەخرىت و ئەويش وركى لاي ئەو غەرىبە دەگرىت، كە دەلىن كەسىي لىخ نییه دهست بز پیلاوه کانم راده کیشیت و دهیانکات به شایه تی بوونم له و ژووره دا. جاریک به نیازی هەلخەلەتاندنى، لەگەل چوونە ژوورەوەمدا پيلاۋەكانم گرت بــە دەســتەوە و بــەدەم خواحافيزييـــەوە دەستىم بۆ پەنجەرەكە راكېشا و وتم: (رېيوان گيان ھا ئېستا لە ئــەو پەنجــەرەوە دەردەچــمە دەرەوە و دەرۆم، خواحافیز).. ریّـوان بهچـاوه گـهش و زیتـهکانی تیٚمـدەروانیّت، لـهناو تهماشـاکردنهکهیدا بیباوه رییه کی گهوره ده خوینههوه، وه کو شهوه ی بلیت: شه گهر له هاتنی ناوه خت و مانهوه ی دریژخایهنی تو لهم مالهدا هیچ حالیی نهبم و نهتوانم گری کویرهی شهو نهینییه بکهمهوه، شهوا ئەوەندە دەزانىم ئەو پەنجەرە بوونەوەرىكى زلى وەك تۆ ناكىتشىت، ھەي درۆزن..! ئەگەر ژوورەكەم بۆ چۆل ناكەيت وەرە ببە بەھاورىم و گەمەم لەگەلدا بكە. دوور لەخواستى رىيوان دەچمە ژوورەوە، ھەر ئەوەندە خۆشە تا دەرگاكە لە خۆم دادەخەم، ئىيتر ئەو منداڭ راسىتگۆ و بېفىرت و فېڭە وەكىو چۆلەكەيەك ھىلانەكەي رەشمارىك داگىرى كردىيت و لـ ۋوورەوە بفيـشكىنىت، چـۆلەكەكەپىش لـ ه حهیبهتدا دهس ده کاته بالله تهیی و جریواندن، ریوانیش ناوا دهیقیژاند و ورکی لای منی دهگرت، جاری وابوو ململانیّیه کی سهختی دهس پیّده کرد و کوّلنی نهئه دا، دهرگاکه ی ئه دایـ بـهر مـشت و ييلهقه، دەرئەنجامىش سەردەكەوت و ئىمەش چۆكمان بۆ خواستەكانى دائەدا، ئەوە حالىي مىن و ریوان و حهمهدوّك بوو تا شهوی مروّقیّکی پاك و بیّگوناه و روّح سووك پهكهم قیـژهی دایـه بـای گویمدا و ئیمه ههردووکمان بووین بهدوو میوان، (هیلین) خانی شهنگ بوو به میوانیکی ههمیشهیی مال، ئیتر من خوم به میوانیکی بارگران و مانهوهیشم به بیمانا دههاته بهرچاو و دەبوايە خۆم بەلايەكدا ساغ بكەمەوە، بۆيە دوور لە خواستى خانەخوپكەم مالناواييم كىرد و خىزم دايه دەست قەدەرەوه.

***

دەمەر بەيان، دونيا تارىك و رۆشن بوو، لە مال دەرچورين بــه كۆلانــه باريــك و تەســكەكانى شاردا، هیمن هاوریی چاوساغم کهوته پیشهوه و سواری پهکهم پاسی سلیمانی بووین، پاش دوو سهعات ریّگا برین پاسه که مان راگرت و دابه زین، له ویشه وه کاتژمیریّك ریّمان بری تا گهیشتینه سهر دهریاچهیه کی پر شهپوللی نوستوو، بهسهر رؤخی نیمچه ئارامییهوه داینام و خوی گهرایهوه. يه كهم شهو لهو نوى مهنزلهدا و لهناو پيخهفي خهوتنمدا تا دهمه و به يان به ئهمديو و ئهوديودا ههاليلامهوه و خهو نهچووه چاوم، بۆيه لهناو جيڭاكه دەريهرىمه دەردەوه و رۆيشتىم كەمىيك ئىمولاتر بهسهر بهرزاییه کهوه دانیشتم، ئه گهر ئهزموونت نه کردووه، پیش مهلابانگدانی بهیانیان، بەرلەوەي رۆژ قۆلنى خۆي ھەلبماليت و لەپى سپيى درية بكات له ئاسۆوە رەشابى ئاسمان رابماليت، لهناو پیخهفه کهت دهربچو و به گوی چکهی روح، گوی لهدهنگه کانی ناو کپیی دهور و بهرت بگره، ئەگەر ھاۋەيەكى بەسامت بيست، بزانـه ئـەوە دەنگـى فـوارەى خوينـه لەشـوينينكدا دەرۋينت و جهلاده کانی نایبسینت، بز دوورتر گوی ههلبخه، ههناسهی گزی زهوی دهبیستیت یشووی سواره و وا خەرىكە دىسان خۆى رىك دەخاتەوە.. بەچاوى رۆح تەماشاكە ھەزاران رۆح دەبىنىت ئالوودەى تاریکین و به تیلماسکیّك تیشكی لاواز كویّر دهبن.. دوورتر بروانه لهم تاوسانهی لای ئیّمهوه زوّر دوور بروانه دهبینیت، لهسووچیکی نادیارهوه گهوال گهوال ههور کودهبینتهوه و دادهکاته باران و پهله ئەدات، ئەوەتا من بۆنى باران و خاكى تەر و تامى ژيانيكى تازە دەكەم! من ئيستە بەقەد دوورىيى ریکای باپیرانم بو حهج دوورم له سنووری ئارامیی، ئهوهندهی عهشقی (نالی) بو تهوافی کهعبهی ئەولاي كانىپى حەياي (حەبيبه) شەيداي دىتنى وەرزىكى بەھارم تا لەويدا رۆحى ماندووم تىكەل بە رۆحى شەكەتى قەرەجانەي كوردەوارىيى بكەم، بەلام بروسىكەي خىميالىم خىزى بىھ تاشىھبەردەكانى سوورینا ده کیششی و شریخه له بناری عهقلم هه لادهستی، ئهوساکه به خوم ده لیم، (وای چ ساويلكهيت! تهماشاكه چ مهرگهساتيك بهريوهيه، هاااهااا سهيركه، لهو كارهساته بروانه دهليّيت گەلە گورگە لەناو ئەو تۆفانەدا بۆنى خوپننى كردووه و دەقروسكېننى) ئەوەتا ھالاۋى گەرمى گرەكى سووتیننهر بهسهر روّحمدا دیّت و نازانم کام دارستان له سووچیّکی ئهم زهوییه گری گرتووه؟ نانا دوور مەرۆ ئەوەتا لەپىش دەممدا، ھىنشتا بۆنى ھەلقرچانى جەرگ و دلنى ئەو شارە دەبىستم، بىۆنى سىيىر دى، بۆنى گۆگرد، ھەتا ئەمرۆش سەرتاپا جەستەي ئەو شارە بىۆنى سىيوى لىنھەللاەستى، لەم لایشهوه، پاش ئهوهی شار وه کو قهقنهس لهناو خۆلهمیشی خزیدا ههلسایهوه و خوی له تهپوتۆزی رەش و شینباو تەكاند، دوێنێ بوو ئەمبینی و بە خۆم دەگوت: ئاھا سەيركە، ئەو ھـەزاران كەســە چۆن بەناو يەكدا دىن و دەچن، بەسەر شەقامەكەدا سەر بەرەو ژوور دەرۆن، كەچى يەكىك ھۆي ئەم

کۆچەی خۆی ناپرسێت.. نازانێت قەدەر بەرەو کوێ پەلكێشی دەكات؟ كەس نایزانێت!! بە ھەزاران مەمان روخساری پشتاوپشتیانه و شان لەشانی یەك دەسون و كەس مەرحەبایه کی گەرمی كەسێك ناكات! مندالێکی تۆقیو ئەوەتا بەدوای دایكیدا ھەلڵدێت و پپ بە گەرووی دەقیژێنێت، كەچی دایکی بە ئاستەم گوێی لێیەتی، گەورە پیاوێك بەرلەوەی گیان بسپیێرێت، لەو لاړێیەدا بەپێش چاویەوە گۆرێکی بۆ لێدەدەن، ژنێکی دووگیان لەبرسانا لاكەی دلّی دیّت و دەكرووزێتەوە و داوای پارچەیەك نان دەكات، كەچی خورجێکی لیۆانلیو لە كولیچەی چەور بەلایدا تیدەپەریٚت و ئاوریشی لیناداتەوە!! منیش لیرە كەس نامبیسیّت، ھاوار دەكەم كەس ناژنەویّت، لەكونی گوێی ئەم بنیادەمەوە خۆمی پیادادەكەم و لە ئەودیوەوە دەرئەچم، كەچی ئەو كەمینك گوێی گونی گوێی ئەم بنیادەمەوە خۆمی پیادادەكەم و لە ئەودیوەوە دەرئەچم، كەچی ئەو كەمینك گوێی راستی دەخوریدیت و نووکی پەنجە تووتەی دەكاتە كونی گوێی چەپیدا و تەكان ئەدات. لەناكاودا گرمەیەك و شریخەیەك بەدوایدا، خەلكەكە ھەموو پێكەوە رادەچلەكێن و بەناویەكدا دین و دەچس، يەكىنك دەپرسیّت: مەدفەع بوو یا تەیارە؟ زۆر نزیك بوو، لەوانەیە بۆ ھەلەبچە ھەلیدابیّت، بۆ ھەلەبچە ھەلیدابیّت، بۆ سەيسايەق؟ ھااھاا راكەن راكەن سویا بەدوامانەوەيە! ھەلیّن جەپش ھات.

همموو همالدین بهرهو چیا، چه خماخهیه و هموره گرمهیه کی دیکه، پاشان گرمهیه که له گهوالله هموریکی رهشهوه که سکی له فروی ده خشا، ههموو هینور ده کاتهوه که سکی له فروی ده خشا، ههموو هینور ده کاتهوه که سکر و سمیل بویاغ کراو، مردوویه کی ورگنی پزشته و پهرداغی سمر و سمیل بویاغ کراو، بهقواغ ریدهکه که هوه شانی به سهر تو توترمبیله تازه مودیله کهیدا داوه و خهالکیکی لینگلینر بووه ته هو جگهرهیه کی مارلبوروی به لالیوهوه یه و ده لینت: من نایه م، بوکوی بروم؟ به دوای کام دروی گهوره دا سمرهه لگرم؟ نانا من ده گهریه هوه بو شار، کی له گهانمدا دینت با بینت، حوکمه ته هم تفهانگی زوره سریه یه ک ده ده کهری ناماده یه له گهان مندا بگهریته وه به خاوخیزانه وه ده بیاریزم، من له فهوتان رزگارتان ده کهم، ده پومهوه چه که همانده گرم، شهری وه لللاه ده به به استهوه و ده پوم، خهانکه که لینی ده ته کینته وه.. منیش چلی له دار به پرووی ثومیند ده گرم به ده ستهوه و ده پوم، منیک ده چم نزیك ده ریاچه که به ته نیایی لینیداده نیشم تا ده وروب مرم ته واو لین وشمن ده بینته وه منیک کی به کهم جار له ره نام و دوخساری ناوی ده ریاچه کهم روانی، ناوه کهی شین شین خوی ده نواند، هه ده داکم می ده نوروبه کرد ده تیم به خواند، هم ده خوشم کرد ده خوشیک زوردوی گرتبیت ناوا تیز تیم وانی و هه نسامه پی، ته ماشایه کی ده وروبه ری خومم کرد و به دو دامینی ده دریاچه که مام نا، نه و دامینه ی سه ربه ره وخوار، که ده رژایه کوشی ده شتیکی

کاکی به کاکیی، ده شتینکی پر له خره به ردی روومه ت بر ژاوی تینووی ناوده م ره ش هه نگه راوی وه ک په لانس، لهوی به دیقه تتر روانیم، ره نگی ناوه که له ره نگی مردووی کراسی به رپاشماوه کانی نه نفال ده چوو، چه رده یه ک رامام و دیقه تم دا هه تا ماندووبوونی روّحم هه رتیم روانی، که به سه رخوّم دا ها تمه وه، زانیم ده بینت سه ربه ره وژوور ریّگاکه بیرم، دیسان به ره ودوا هه نگشام و هاتمه وه شه و جینگایه یک هه اوه نه چاوساغه که م به جینی هی شتم.

خور تازه هه لهاتبوو دهورووبهری دهریاچه که و روومه تی شینی ناوه کهی تیشکباران ده کرد، سی رهگهز بوون، خوّلی دهوروبهر به هینمنی تیشکه کانی دهخوارده وه، ناوه که گهمه ی له گه لا تیسشکی زیوینا ده کرد و وه ک پوّله مه ل لیّکده ثالان و ده یانجریوان، ئاویّکی شینی ورینجه دار، رهنگی له رهنگی کراسه کهی (کانی) ده چوو، نه و کراسه ی که نزیکه ی سالیّک به رله نه مروّ پوّشیبووی و مین وه ک نهناسیّک لیّمده روانی، که چیی (نه و) رووبه رووم هات و زوّر بویّرانه به یانی باشی لیّکردم ئینجا خوّی پیّناساندم. به لیّ ریّک رهنگی راه کهی کراسه کهی (کانی) بوو.

نزیك رۆخى لاى رۆژهەلاتى دەریاچەكە، بەسەر گاشە بەردیكوه، كە شەپۆلى توورەى ئاو لاروومه تى رووشاندبوو دانىشتبووم، هەردوو قاچم شۆركردبووه و له ئاسۆم دەروانى، ئاسۆيەك تا ئەمرۆپش ناتوانم فەرامۆشى بكەم و تاچاوم ھێـزى تيـا مابێـت و دڵێـشم تروسـكاييەك روونـاكى لیده روانم. تیشکه زیوینه کانی خور لوتکهی شاخه کانی ئهمبهری تیـشکباران دهکرد و ورده ورده وهك كريوه، نهرم نهرم وهكو بهفر، دابارييه سهر روومهتي دهرياچهكهدا، تيـشكهكان زور نـهرمتر خوّیان له روومه تی نهرم و سفت و سوّلنی ئاوه که دهسوی، لهروانین تیرم نه دهخوارد، روانین له ئاو، له سهنگینیی بهرد و شیرینیی خاك، سهرهرایی تینویتی دووچاوم بـو دیـتن، جیدگام بـه خـوم نهدهگرت، پاش رامانیکی کورتخایهن ههستامه سهر پی و دیسان چاوم گیرا، خو دهبوو بهرهو دواييش ئاورنك بدهمهوه، بزيه چاوم نا به دووربيني پشوو درنيژييهوه، روانيم له ترويكي سهر شاخه کهی پشت سهرمهوه تا دامیننی به دهوهن و دارهبهن و گزیره و بهروو دایو شراوه، حهزیکی نادیار، لموانمیه حمزی بمدوادا گمرانی نهیّنییه کان بیّت، یان حمزی سمرکموتن، یا خوّتاقیکردنـموه بیّت بو گهیشتن به سنووری توانا، لهوانهشه حهزی خودوزینه وه بووبیّت لهتهنیاییدا.. نازانم!! ههرچییهك بیّت پالی پیّوهنام تا به ئهو شاخه تووش و سهختهدا ههالبزنیّم، كهمیّك لیّیوردبوومهوه، سهر بهرهوژوور هه لکشام و به بی دوود لیبی و بهته کانی گورج رووم تیکرد، تا گهیشتمه بناره که، ههتا نزیك دەكەوتمەوە شاخەكە سامناكتر خۆي دەنواند، به باریكه رێگاكەدا چەند ھەنگاوێك ملم نا، ریکایه کی بهرده لان بوو تا ده هاتیش پشته و شکین، به لام من هه را به پیسه و هووندا بووم تا

گەيشتمە ئەو شوپنەي ئىتر ناشيت پەلەبكەم. چەند ھەنگاويكى تىر رۆيىشتم بەلام لە ترسى هەلخلىسكاندابوو باوەشم كرد بە ناوقەدى يەكەم داربەروودا، پاش پىشوودانىڭكى كورت دووبارە هێڒێۣکم دایه بهر خوٚم، به لام قهدی داره که به دهم دهستمهوه چهمییهوه، من دهترسام داره که بهرگهی ئهو تهوژم و هیزه نهگریت، که زاوهته دهست و مهچهکم، بهلام به وینهی پلنگیکی تاقانهی ناو دارستانیکی شیر پاوانکردوو، چنگم له قهدی گیرکرد و بهرم نهدا، ئاخر لهئهم ده فهری قهزاوقهدهرهدا تهنها دار بهرووه بهرگهی ئهو ههموو رهشهبا و سووتان و دایاچینی دهسته خوّمالیّانه ده گریّت، به وریاییه وه پیم له بهردیکی چه قیو قایم کرد، بهردیّك همهر ده تگوت كه لله سمری جەندرمەيەكى داگىركەرى سەردەمانى پاش ئىسسلامە، لەوانەيشە كەللەسەرى جەنگاوەرىكى تەرەبووى گريكيى بووبيت و (زەينەفوون) لە دەفتەرى يادەوەرىيەكانىدا ناوى تۆمارى نـەكردبيت. گورێکی ترم دایه خوٚم، وهکو یهکێك سهربهرهوژوور ههڵمكێشێت، یان وهك بێچووه كـهوێك تـازه بالني فيري فرين بووبي، ئاوا خوم له ناوقهدي ليرهوارهكهدا بينييهوه. ئهم ههولدانهم سهرهتايهك بوو، ئەزمووننىك بوو فېرى كردم چۆن بــه شــوينـه جــوان و ســەختەكاندا هــەلبزنيم، چــۆن ريگــا دوور و ترسناكه كان قه دبر بكهم، ئا له ويدا حيكايه ته كاني دايه گهورهم هاته وه ياد، شه ويك له شهوه كاني زستان بوو، تؤف و کریوه و رهشهبا له دهرهوه وهك گهلهگورگ دهیانلووراند، ئیمهی مندال بهدهور ئاگردانه که دا ئالقه مان به ستبوو، دانیشتبووین، ترس کنه ی له روّح و ده روونمان ده کرد، کاتیک دایه گهوره که له سهرووی ئاگردانه کهوه دانیشتبوو، حیکایه تی به سهرهات و شهری نیدوان دوو تیرهی نهیاری بر دهکردین، باسی کوره ئازاکانی تیرهکهی خزی دهمی بنیدشتی کوردیی بوو له دهمیدا همر ده یجوی و نهدهپروسکا، ئــهو دهیــووت و دهیـووتــهوه، (کورهکــانم لــه روّژی تهنگانــه و ليقهوماندا بۆ ئەرى زوو قوو بكريت به قەووماو عەشرەت بخورۇشينىرىت، كورى ئازا و چاونەترس و چاپووکي گهرهکه، که له مال دهرچوو ئهوي ريّگا قهدبربکا، قهدبرکردني ريّگايش هات و نههاته یان فریا ئەكەوي یان ناكەوي، تەنگییپهەلچنین و بۆردانی دوژمن هـەر كـورى ئــازاي گەرەكــه، پــا تیائهچێ، یا وه سهربهرزیی ئهگهریتتو ناو قهوم و هوزی خوی. پیاوی ترسنوکیش خوی له قهرهی ريّگاي قهدبر نادا. "ئهوانه" وهك كهري ناو جوّگا وان لهمبهر ئهلهوهريّن و لهوبهريش ئهلهوهريّن، یان له ناو ئەلەوەرین و له پەر ئەخەون، ھەر پیاوى ئازا و وە غیرەتیش قەدر و قیمەتى پیاوى ئازا و چاونەترس ئەزانىي).

که گهیشتمه ناوقهدی شاخه که روانیم ههر وا هیدشووه قهزوانه و به قهد پرچی دارهوه ندا شورپوتهوه، له کلوری ناوقهدی گهوره داربه پروه کانم روانیی، بینیم ههنگوین چوپراوگهی به ستوه و

به جۆگەللەپەكى بارىكدا لابەلا دەروات، بە لىخوارى جۆگەللەكەدا بەرەوپىش ملم نا، ھەنگاو لە دواى همنگاو خیراتر ته کانم دا، همستم ده کرد سیبهری لیرهواره که فینکتر دهبیتهوه، له رؤیشتن و چوونه پیشهوهمدا پیم له شیلانی شاره میرووله و قارچکه سهگانییهکان و تهنانهت ئهو مورانانهش، که قرمیان له ههلکولینی شادهماری نهمامه تازه ههلچووهکانیش خوشکردبوو دهپاراست، من تهنها مافى بەربەست دانانم لەپتشياندا بە خۆم ئەدا و ھەولام ئەدا ھىللىكى سوور لـ پىش لووتيانـدا بكيشم، سهرهراي ههموو ئهو گرفت و لهميهرانه، كه دههاتنه ريم بهبي دوودليي دهرويشتم و گويم به گیزو گازی مینشووله بیزار کهره کان نه نه دا. به نه و ریکایه دا دهرویشتم، که به درك ته نرابوو به بیّنهوهی دابنهومهوه و چهن درکیّك لـهو دركـه سـهگدانانه كـه قـهپالیّان لهپووزهوانكـهم گرتبـوو ليبكهمهوه. تا بهرهو پيشهوه دهچووم بونه كهسكوونهكانيش خهست و خهستتر دهبوونهوه. بـوني قهزوان و بۆنى تورتى بنيشته تالامى دارەوەن و بۆنى گولا و گيا و هەنگوين تيكەلا دەبوون بە بـۆنى گەلا و ساقتى كەللەگيا ۋەھراوييەكان، كــه گەيــشتمە ئــەو مەنزلـــەى ئەشــيا زۆرتــر بىركەمـــەوه، ههستم بهماندوویهتی روّحم دهکرد، شهکهتییهك جارناجاریّك به نووکی پهنجهی پهشیمانیی ترپهی له ئاوێنهى دڵم ههلدهسان، ترپهيهك وام ههست دهكرد دهورووبهرم گوێي لێيهتي. زوركات شهوانه بيرم لهئهو سهفهره دهكردهوه، كه دامه پيش خوم. راسته گهيشتوومهته قوناغيك ئيتر گهرانهوهم بۆ سەرەتا نەك ھەر ئاسايى نىيە، بەلكو مەحالىشە.. بەلام چۆن بزانم ئەم پشوودانى جەستەيە بـ ئازاريكى قورسى رۆحەوە چەند دەخايەنيت؟؟

دەنام به گومانەوە لەھەموو بزووتنيك بروانم، تاكوتەرا چەند مرۆڤنيكى جوانى ليدەركه، ئەگينا هەقم بوو له ھەموو شت، تەنانەت لە سيبەرى خۆمىش ساڵ بكەمەوه!!

روّژیّك رووم كرده ئهو دارستانهی ئهوبهر، ئهوهی كه دهیگیّرمهوه، چیروّكیّك بـوو كردمـی بـه بنیّشته تالهی ژیّر ددانی زوّربهی ئهو كهسانهی كه بیستیان و به ههلّه لیّیحالیّی ببـوون، یان بـه ئهنقهست و به ههلّه خویّندیانهوه و بوّ مهبهسـتیّكی گهوجانـهی خوّیان دهیانشیّواند. مـن خوّم چهندجاریّك ئهو چیروّكهم بهدهنگی بهرز خویّندهوه و دهیان جاریش دام به گویّی (بـا)دا. یـهك دوو رهشهبایش كه بیستیانهوه دابوویانه دهس گهردهلوول و ئهویش خوّی كردبووه مالّی چهند كهسـیّكی چاوشوّردا!!

چیرو که که لهناو هه نخوون و داچوونی سهفه ریکدا بوو، که دابوومه به رخوم و باریکی قورسم خستبووه سهرشان. باریک لهمس قورستر، ریگایه کی پیچاوپیچی پر له گابه رد و تهیانته ن به تووترک. لهدوا قوناغی شهو سهفه ره دا ماندوویه تبیی وه کو زا نوو ده می له روّحم ژهند بوو. له و هه وراز و نشیوه دا بیپشوودان و بیناوردانه وه ته کانم دا. یه که پارچه جهسته مه ناره قه دا شلیه ی ده هات. ناره قه زهنگولا زهنگولا له ته وقی سه رمه وه به ره و شانومل و به ره و خوارتر داده چورا. تینوویه تی هم وه وه خو زمانی ده شکاندم. ناو ده مم بووبو و به په لانس و ویلی دوای چوری شاوی زولالا و سازگار بووم. ویل بووم به دوای داری، به ردی، دیواریکدا گوی بو نازاره کانم شلکا و لیمتیبگا، شه و روژانه مه حوی شاسا منیش ده مگوت:

بيّكهس منم، كهسى له زوبانم بگا نييه،

ههمدهم خودا نهناسن و دهم پر له يا خودا

بهیانیانیّك شاری نیوهمردووم بهجیّهیّشت و رووم کرده بناری شیعر. لهویّ، له سیّبهری قهسیدهیه کی پرچ شرّپردا، کانییه کی کهس نهدیتهی پر نازارم لهخهیاللّذا تهقییهوه. ههمووجاریّ که ههوری رهشی بیّزاریی بهسهر سهرمهوه دهیگرماند، دهرپّیشتم، لهو بناره داخی دلّم بوّ ههلّده پشت. نهویش چاوی تیّده بریم. گویّی ههلّده خست، بوّم ده گریا، بوّ خوّی فرمیّسکی ههلّده پشت، کانییهك، پ له ههنگوینی وشهی سپیی، پهلوپوّ و لقی داربه پوویه کی به سالاچووی پر ماریفهت، که پریّکی بوّساز کردبوو. کانی به سهر تاویّریّکی تهقتهقهوه، پرپ له سیحر و جوانیی، تژی له زهرده خهنه که لوغزاوی، من که نهدوام شهو تیّده پروانیم و دهیبیست. دوادیدار بوو، من شهدوام شهو ههر دهیبیست، که لیّبوومهوه ههلّنهستام، شهر ده و پیّستی، شهمهیان دوا تهماشایه، بزه، زهرده خهنه، بزه، یه کولّ، ههم

پیکهنین!! زاری دهچیته کلیلدا، سام دهمگری نازانم بهچ زمانیک بیهینمه گو و بیدوینم، له و کاتهدا که من لهکانی ده روانم، ماینیکی سپیی چوارپهل خهنه یی له قوولائیی ده ریاچه ی بیزاریدا سهرده ردینی. چهند شهقاویک دوور ده وهستیت، له گهل پیمهیه کدا جهسته ی ته پی بهر تیشکی تاو، یال و کلک راده وه شینیت چوار ناله غارئه دا و ده پوا تا له چاو گوم ده بیت، له و کاته دا ئه سپیکی شی له ناو سهرما ده حیلینیت. ئه سپیک، ئاره قه به وینه ی کهفی سابوون به بنگویدا، به سهر شان و کهفه لیدا دائه چوریت، سمکول ده کا و ده فیشکینیت. شنه بایه کی فینه هوشم گلیر ده کاته وه، ههست ده کهم تینویه تیی خهریکه له پهلوپوم ده خات، دهم ده نیمه چاوی کانیه وه، به لام تینویتیم ناشکینیت.

پهنجهی دۆشاومژهم له ههنگوینی کلۆری دار بهپروو وهرئهدهم.. کانی دهلیّت: ده له و گشت شانهی ههنگوینه بهشی خوّتی لیّبپره، ریّگایه کی دوورت لهپیّشه. جا منی غهریبه و ناموّ چوزانم لهسهفه دیکی ناوا دوور و دریّژ و سهختدا شانهی ههنگوینم دیّته پیّ، بوّ دواجار ههلسامه سهرییّ. چوّخه کهم لهبهر داکهند و لهبهرپیّی کانیدا رانخست، پاشان دهستم برد چهند پارچه تویّکلیّکم له قهدی دار بهپروه پیره که دامالی، چوّن شاعیریّکی لیّهاتوو بهسهلیقه رووی سپیی پهپه کاغهزیّکی بهر دهستی پ دهکات له وشهی ناسك و بونداری شیعر، ناوا رووی سفتوسـوّلی تویّکله داره کهم پیرکرد له ههنگوین و گرتم به سینگمهوه. مین دهمزانی شهو چهند گویّله ههنگوینه بهشی سهفهریّکی دریّژترم ده کات بوّیه لهناو کووله کهی روّهدا ههلمگرت و گهپرامهوه. ههتا نیّسته شهمرچی کاتیّك که پهپرهی دل والاده کهم تابلوّی حهسره تی سپیی چاوی کانی داچوّرا و بهسهر کولّم و گونایدا، تیّکهلا به روّحم دهبیّت و تام و لهززهتی ههنگوین، ههنگوینی سپیی دهزیّته زارم. که به گونایدا، تیّکهلا به روّحم دهبیّت و تام و لهززهتی عهتری گوله شهوبوّ، نهو شهوبوّیهی که ههزاران گولّه لووتهوانهی زیوین به بالایّدا شوّر بووه تهوه و باوهشی به (موبهریده)ی به رپه پهبهرهی که ههزاران گولّه لووتهوانهی زیوین به بالایّدا شوّر بووه تهوه و باوهشی به (موبهریده)ی به رپه پهبهرهی ژووره کهمیدا کورووه.

***

خوشترین و چیژبهخشترین کات لهلای منی خهوقورس و خهوالنوو، نهو بهیانیانهیه که زوو له خهو ههلندهستم. نیستا دونیا تهواو روشن بووه تهوه و رووهو (قهلا)، لهبهرههیوانه که دا راوه ستاوم. شار بهتیشکی زیوینی خور دهم و چاوی تازه شوردووه و پر بهسییه کانی ههوای پاك و بینگهردی بهرله به کار که و تنی کارگه و فابریکهی ژینگه پیسکهره کان ههلنده مویت. گوی بو جریوه و جووکهی چوله که کان و گههی کوتره باریکه ههنیشتوه کانی سهر تیله کان و کونی ههواکیشی مووبه ق

ههلاه خهم. جارناجاریّك گویّم له بینی دریّژی کهنارییه کی وه حسییه، که شیّتانه ده چریکیّنیّت. دهنگی نازك و سیحراویی خانه گورانیبیّژی لوبنانی (فهیرووز) دهبیستم، دهلیّت: (شمشالهٔ کهم بهریّ و گورانیی بچوه، گورانییه نهیّنیی بوون، نالّهی شمشاله دهمیّنییّ پاش فهنای بوون). ده چمه بهرده رکی حهوشه و ده پوانم، تاکوته را پیاویّك لیّره و یه کیّك لهوی بوسه ركار ده چن و ههنگاوی به پهله دههاویّژن. پیره دایکیّك گورزهیه ك نانی گهرمی به سهر له پهوهیه و لهنانه واخانه کهی شهولاوه بهره و مال ده گهریّت موه. تاویّکی تر راده میّنم و له شهو یه ک دوو پاسکیل سواره ده پوانم که سنووقیّکی دارین، یا فلینیّکی سپی پی له سهموون و مهنجه لیّکی نوّکی به پاشکویدا شه ته کداوه و پربه گهروی هاوارده کات (سهموون سهموونی گهرم، شامی نوّک). من سهموون فروّشیّك راده گرم و چهند سهموونی کی لیّده کیرم، دوایی نازانم چی پالم پیّوه ده نیّت، لیّیده پرسم:

- رۆژى چەن دىنار قازانج دەكەيت؟
  - + ۲۰ ۲۵ دینار..
- خانووی خوّت هدیه یان کریچیت؟
  - + ھەمە.
  - مالتان له چگهره کینکه؟
    - + تەيراوا..
    - چەند مندالت ھەيە؟
      - + شەش.
- چەندىيان كوړن و چەندىيان كچن؟
  - + سێ به سێ..
  - منداله كانت له قوتا بخانهن؟
    - + چواريان.
- كەسيان كار و كاسبيت بۆ دەكەن؟
  - + نەو..
- ئەي خۆت، جگە لە سەموون فرۆشتن، ھىچ كەسابەتىكى تر دەكەيت؟
  - + كەسابەتى چى؟!
  - كچەكانت گەورەن يا كورەكانت؟

ئەو تەنھا تەماشايەكى پشوو براوانەم دەكات و ھيچ نالێت، من درێژه به پرسـيارەكانم دەدەم و دلێم:

- ئەي چۆن بە ۲۰- ۲۵ دىنار شەش مندال دەژىنىت؟

دیاربوو کاکی سهموونفرو ش کریاری له کوّلانه که دا نه مابوو تا چاوه ریّی بکات و له دریّـ ژداد ریی منیش بیّزارببوو بویه وتی:

+ ماموّستا جهريده نووسيت؟

کهنارییه و هحشییه که و کوتره باریکه که و چوله که کانیش بو خویان و هاوه له کانیان ده خوینن و گورانی ده چین، که خورن که چی جوریک ئاسووده یی به من ده به خشن و مانایه کی جوانتر به ژیان ده ده نه له ههمانکاتدا بری پرسیاریشم له لا دروست ده بیت، که ناتوانم وه لا میان بده مه وه.. ده ی کی ده زانی نه و چوله که یه، که ههمو به یانییه ک له یه کاتی دیاریکراودا له خه و هه لاه هستر و به نه و جوش و خروشه وه ده جروینی، تاویکی تر به نه و ههمو و ریایی و لاسارییه ی خویه و ، به رله وه ی هاوه له کهی نه و له چینه بگه پرته و به ردی به رده لاستیکی مندالین کی چه توون ناییین کی و به سه ر چلین کی به رزی نه و دار شاتووه و به سینگی خویناوییه و به رنابیته وه سه رزه وی و کوتایی به ژیانی نایه ت؟ هیچ دو ورزییه سهموونفروشه که ش به ده م ژماردنی قازانجی نه میرویه و (مه رگی مجافات) نه کات!! یان دو وسیه ی (لوتو)ی بو ده رنه چیت و ریزه وی ژیانی نه گوری اا نه ی کوتره باریکه که، نه ختیک به دو دو سیات به ده م پشتا هه رگه شبون و ده یانی وانی ده نیانی وانی دیانی وانی ده شدیانی هیشتا هه رگه شبون و ده یانی وانی ...

رۆژنك پرسيارم له خونندهوارنكى شيتتركهى ئه و گهرميانه كرد: بهلاى تۆوه ژيان خۆشه؟ ئه و له وهلامدا وتى: بهخوا كهريت!! ئهگهر ژيان لهلاى چۆلهكهيهك و كۆترنك و پشيلهيهك و سـهگينك و حاجى لهقلهقينك خۆش بينت، كه به بينهوان سروشت جوانيى خۆى ئهدۆريننى و لارهسهنگ دەبيت،

ثاخر تهوهشت له یاد نهچیّت، که زوّریّك له شاعیره کان ته ها له کاتی شیعر نووسیندا جوانپهرست و مروّقد فرستن، که له نووسین بوونه وه دهبین به مروّقگه لیّکی بیّبه وهی به بهرژه وه ندپهرست. نه و جوّره که سانه ناماده ن نووسینه کانیان به چهند پیّکیّك مهی له یانه یه کی نیوه تاریکدا بگورنه وه. خوّ زوّریّك له ه ه و شیعرنووسانه، خوانه که دران نه گهر بین به ساحیّب دهسه لاّت، ده بن به درنده و دیکتاتور، ئیتر ببرای ببر توخنی نه که هم شیعرنووسین ناکهون، به لکو نایشیخویّننه وه. موسیقاش، نا.. نا موسیقا، گویّی نه و نه خته موسیقایه شیان، که به رله ده سه لاّت نایشیخویّننه وه به ویان ده به الله ده سه لاّت که ویروبه ر تال ده کهن ده به به که پاره ی پیاله یه که چای رهشی چایخانه و پاکهتیک سیگاری که سکوون و توّپیّک مووس بوّ ریش تاشین و ده فته دیّک و دوو قه لهم ویاکه تیک سیگاری که سکوون و توّپیّک مووس بوّ ریش تاشین و ده فته دیّک و دوو قه لهم و تاری ماستاو سارد کردنه وه و مامه حهمه یی، قه لهمیک که ده سه لاّته بی شهرمه کان له جیره ی نووکی بترسیّن، نه که له پیّناو ده رکهوتنت له شاشه ی ته له فزیونه کانه وه و به به به رچاوی کامیرا و همو و بینه ری سهر گوی نهم زه وییه وه پیّت بلیّن: نه فه نی گهوره مان، باس له موعاناتی نیّه همور و بینه ری بی بی به که و قات و بوین باغ و پرچی بریقه داره ته وه خوّتان بوّ ده کات، توّی بیّموعانات مافی نه وه تیه به که و قات و بوین باغ و پرچی بریقه داره ته وه خوّتان بوّ غایش بکهیت بلیّیت: من هه م...

ناخر من له جیاتی تو نهوهتا شهرم دام ده گریت. من شاعیرم و له خهونیشدا ههر شاعیرم، بریه ههرگیز ناماده نیم نووسینی شهریکی به نازارم بگورمه وه به ههموو سهروه و و سامانی پیاوه ورگن و چهوره و چهورخوره کان. نهو که سانهی که من له خهو غدا هه نسو که وتیان له گه ندا ده کهم، به زمانی شیعر له گه نمدا نه دوین و باوه ش به و شه کاغدا ده کهن و پینکه نینه کانیان وه ک چه پکه گول ده چنن و فرمیسکه کانیان به برژانگی چاوی روّح ده سرن، نیتر چون نه و ژیانه ی که من به شیعر ده یگوزه رینم شیرین نه بیت به لامه وه ؟! دونیای من دونیای بوونه وه ره گورانیبیژه کانه. نیمه به زمانی جریوه نه دوین و به بانی شیعر ده فرین و له باوه شی خوشه و یستیدا ده مرین، بویه ده نیم: له مهرگی که ده ترسم تامی مهرگی نیوه بدات. مهرگی من کوچینکه له به هه شتینکه وه بو فیرده وس.

ئه و که نه دوا، به شیره یه کی وا جیددی ده ناخفت، ده ماره کانی بناگوینی وا شیسیان ده به ست، هم رده تگوت نه و قاره مانانه ن، که پاش را په رپین له بونه یه کدا ناماده ده بون و و تاریان نه دا و به حه ماسه وه ده ستیان راده وه شاند.

پاشان رووی ده می تیکردم و وتی: ناخر نهوه تا تو به نهم پرسیاره پووچ و بینمانایه ت نازارم نهده یت و دلام ده نیشینیت، ده زانیت بو ؟ چونکه دونیای نیوه دونیای کولاژدم و مار و دووپیشك و گورگ و که متیار و ریوییه!! نیوه جیهانتان بونی خوین و درو و نیفاق و بوگهنیی لیهه لاهستی، ده برو وازم لیبینه با دلت نه یه شینم ههی که ره کهی نالی.

***

تاویّکی تر تیشکی روّژ خوّی ده کاته کون و قوشبنی پیره قه لاّی شاردا و لووتی به رزی کوّشك و ته لار و باله خانه کان ده سیّت. ده دات له ده می کراوه ی ده یان بلندگوّی سه ر مناره هه لم چووه کانی مزگه و تی شار و دوایی، ستاره ی خانووه که ی تیّه میش بیّبه ش ناکات. له په نجه مره کوّنه که وه خوّی ده کات به ژووردا و ملیوّنه ها میسقاله زه پره ی سپی سپی له خوّ ده نالیّنیّت و ده لیّت: مادام په نجه رهیه ک ده کانی ده الاقه یه که کوری کی بچووک به قه د نووکی ده رزییه ک شک ببه م، دیّم و سه ردانیتان ده که م.. به دوای تیشکه کاندا ده چه و لوتیدا شوّرده کاته و تا به مشه و هه ناسه یدا باری کوریه که ی لاده دات و سه ریّک به لای ده م و لوتیدا شوّرده کاته و ه تا به مشه و هه ناسه یدا باری ته ندروستی بپیّویّت، منیش ریّک ناوام کرد، روّیشتم، به لای جگه رگوشه که مه و ه دانیشتم، ده ستی کم به روومه تیدا هینا و به رگه که یم لادا و به سه ریه که م لا په په روومه تیدا و و به خه تیّکی در شت با و که کاندا)، نینجا دووه م لا په په یه مالدایه و و قه له مه که م گرت به ده سته و و به خه تیّکی در شت باوکه کاندا)، نینجا دووه م لا په په یه ره و قه له مه که می گرت به ده سته و و به خه تیّکی در شت

يێشكەشە:

به کانی..

به چاوهکانی..

بری لیّی وردبوومهوه، به مهبهستی کلریّژکردنی چاوهکانی.. یان به شیاوم نهزانی و شهرمیّکی بیّمانا پالّی پیّوهنام تا وشهی چاوهکانی رهش کهمهوه، وهك هونهرمهندیّکی ویّنهکیّش هیّدی هیّدی نووکی رهشی قهلهمهکهم به نیّو جووت کهوانهکهدا بردوهیّنا، بهلاّم وا ریّکهوت، ویّنهی مامزه چاویّك خوّی خزانده نیّو جووت کهوانهکهوه.

زور دهترسام بهرلهوهی (مندالیّنك..) زمانی بیّژیت و قسهی دلّی خوی بو خویّنه و جوان و مرودوّسته کان بکات، تیّر له گهمهی مندالانهی خوی نهخوات و بهرچنگی نیّره روّشنبیریّکی خوّپهرست، یان پیره باوکیّکی دلزّه ق بکهویّت و دهمکوتی بکات، بوّیه بیرم له دایانیّکی دلنّه رمی دایك ئاسا ده کرده وه تا له گهل لاواندنه وه یدا زات بخاته بهری و فیّری پرسیاری بکات و به گورگه شهوانه زاره تهره کی نه کات.

سهیره زورجار تو بو شتیک چاوده گیریت، دوور ده پوانیت، که چی که سی مه به ست شه وه تا زور نزیکه لیته وه و بانگی بکه یت ده تبیسیت و وه لامت شه دات وه!! ده نگی زه نگیک هوشم گلیر ده کاته وه.. هه لاده ستم و وه کو گولیک له هه لوه رینی په په کانی بترسیت، شاوا به شه سپایی لیی ده نه و ده یخه مه ناو جه نتاکه مه وه، خو شیستا ناونیشانی خوی و ژماره ی ته له فونه که ی ده زانم.. به په له له مال ده رده چم، کات هیشتا زووه. به پی و به سه رشوسته که دا روو له فه رمانگه که م ده که م، بو شه وه ی تا ده گه مه جی شه ویش گهیشت بیت. من به ده م رویشتنه وه بیری لیده که مه وه، ده سپیک چون ری بو قسه کردن خوش بکه و ده ره نه نجام پینی بالیم: "دیم بو سه ردانیت".

بهدهم ریّگاوه ئهوهنده بیرم لیّکردهوه، خهریک بوو له بیروّکهی سهردانه کهم پاشگهز ببمهوه. خوّ راسته جوّره ناسیارییه کمان لهنیّواندا ههیه، به لاّم کی ده لیّت (ئهو) ئاماده بی پیّشوازیکرد نمی ههیه؟ ئاخر ترس و شهرم به شیّکی گهوره له که سایه تی نیّمهومانان پیّکده هیّنیّت و زوّرجار ئه قلّمان گوّد ده کات!! ده ی کی ده لیّت نهویش پیّویستی به من نییه؟ خو نه گهر حهز به نزیکبوونهوه نه کات؟ بو له نهو پهیوهندییه تهله فوّنییه دا پیّمده لیّت: "چاوه پوانت بووم سهردانهان بکهیت، که چی ههر نه هاتیت.. "ههر نهویش بوو له نه و پهیوهندییه تهله فوّنییه کورته دا ههولیدا زوّرترین قسه بکات، دیاره روّشنبیریشه، بوّیه لیّیپرسیم: چ ده خویّنیتهوه؟ که وتم کتیّبی (زهرده شت ناوا دوا). نهو به مه به سته و می : به نیچه سهرسامیت؟ یا له پوی نا نه قلانییه عی باوباپیرانی نیسلام و

ئیسلامییهتی گهنجه کاندا، زهردشتییه ک لهناختدا سهری هه لله و که و له قسه کانیدا مه به ستی بوو بلیّت: منیش ده خوینمه و به شی خوّم روّشنبیریم هه یه! جا که وای لیّهات ئیتر ئه م دوو دلیّیه ی بو چییه ؟ نه و به یانییه شم که و ته و به به ریّکه و تووشی بووم، راسته به ده مه وه رانه وه ستا، به لاّم به همردوو چاوه مامزییه کانی، که وامهه ست کرد پرن له قسه و به هم دوو لیّوه گوشتنه کهی، بیّنه وهی سه رنجی که س رابکیشیّت، سلاّوی لیّکردم و منیش گورج لیّی حالی بووم، بوّیه خوّی ناسا به که میّک سه ردانه واندنه و و به ده ریایه ک زهرده خه نهی روّهه و ه که می تیّی نه روانیم، به نه ختیّک خوّنوشتانه و و ده س به سینگه و گرتنه و مسلاّوه که یم سهنده و ه.

ئیستا ئهم منداله، که به دهستمهوهیه، خوصم و خوصیش باوکم. پهلیم گرتووه و دهیبهم بو لای مهلای گوندیی و داوای لیده کهم بوم بخاته بهر خویندن. قورعانی پیخهتم بکات و چهند کتیبیکی عیلم و شهریعه تی فیر بکات. به شکوو له سهره مهرگدا یاسینم بخوینیت و ههر شهویش به سهر قهبره کهمه وه ته لاینیم دابدات.

ثهم مندالله که به دهستمهوهیه و پهلکینشی ده کهم، ده بیه مسه خزصه ت شیخ و له حوزووریا چوکی پیدا نهده م. عهرزی ده کهم و ده لنیم: قوربان نهم خزمه کاره ی تو گشت کتیبه کوردییه کانی له حوجره دا خویندووه و قورعانیشی خهتم کردووه، مندالینکی نویژ و تاعه ت دروسته، به لام هیشتا ههر چه توون و لاساره، هاوردمه ته خزمه ت، ته ریقه تی نیشان بده و توبه ی داده، به شکوو نه مه خوایه پیاوینکی باش و وه که لاکی لیده رچین. نهوه ی لیل نهم حه رامزاده دا کردم گشتی وه فیرو چوو!! نهم که په ته نه گهر مامه ی له شاره و هات بو ناوایی، نهیده مه ده سیمه وه، با بیوات بو شار و له وی نه که پی ته یک نیازی وه چی نه که یی یا دیاره خوا شهوه ی له ناو چاو بو نووسیوه، با این دواروژی وه چی نه که یی یا!!

من ده به وه به خوّم، منداله کهش ده بیّته ههشتا په پهی کاغه زی (ئهی فوّر) و ئاخنیومه ته ناو جانتاکه مه وه ، ئیستاش به سهر شوّسته که دا ملم شورکردووه ته و د دروّم..

- مامۆستا ئەوە خيرە، بە پى دەرۆيت؟ فەرموو سەركەوە با بتگەيەنم..
  - + سوپاس كاكه حەز ئەكەم بەپىي برۆم..
  - مامۆستا فەرموو سەركەوە، ئەوە چۆن بەپىي دەرۆيت؟
- + وه لا دکتور بوی نووسیوم. ده لیّت به پی رویشتن بو دل باشه، ئاخر منیش تـ ه زه خوومی دلّم ههیه..
  - برا سەركەرە، مامۆستا بۆۆۆ، فەرموو، دەفەرموو با بتگەيەنم..

+ زۆرم نەماوه سوپاس. ها ئەوە فەرمانگەكەمە گەيشتم، بيوەى بن.

ههرچونیک بوو گهیشتمه فهرمانگهکهم و ددانم بهخوّمدا گرت تا کاتژمیر گهیشته دهوروبهری ده و زهنگیّکم لیّدا:

- + ھەلۆ بەيانىت باش..
  - بەيانىت باش
- + به ئەرك نەبىت (كانى بارام)م نادەيتى..

هەر ئەوەندە كارمەندى بگۆپ، دووگمەى ھێڵى تەلەڧۆنەكە بگۆڕێت چاوەڕوان بـــووم، (كــانى) وتى: بەلنى..

- + كانى تۆيت؟ بەيانىت پاش..
  - بەلىي، باشتر.

کهمیّك بیّدهنگ بوو وهك ئهوهی بیربکاتهوه و بیهویّت دهنگم بناسیّت، بوّیه وتم دهمناسیت؟ ئهو وتی: ئهگهر سههوو نهیم (کوره گهرمیانیت) ئهو کهسهی به شیّوهی گهرمیانیان بدویّت و به تملهفوّن لهگهل مندا قسهبکات تهنیا نهوه، من پیّمووت:

- + راسته ئەوم، بەلام (كور) نيم، ئەوەندەش بچووكم مەكەرەوە با خۆم ليننەگۆريت..
- چۆنت دەوى با وابى، ھەر باشە بە تەلەفۆنىش بەسەرمان دەكەيتەوە! ئەگەرچى تەسكىنى بەدەل نادات، بەلام لە بىدەنگىي باشترە!!

تۆنى دوا قسەى كە گللەيى بوو، ھەستىم كرد كەمىنك نازى ژنانە و تاسەى دىدەنى پىنوە دىارە، بۆيە بەينترس وتم:

+ خانم ئاخاوتنه کانت شه پولی فیننکی سهر ده ریایه کی بن گهوهه ره و ماسی روّحی شه له ژاوم به ره و که ناری ئارامیی راپیچ ده کات، بویه ده مه ویّت بلیّم نیازمه ئه گهر ئیجازه بفه رموویت له چاوترو کانیکدا دیّمه خزمه تن، خو نه گهر به ختم یاربوو موّله تم پیبه خشرا، ئه وا هه تا ده گهمه حوزووری نه و مروّفه ی که خه و به دیده نییه وه ده بینم، له وانه یه نه و تاله موانه ی سهر و ریشم که خه و به دارد که ساز و ریشم که خه و به دارد که ساز کی نه فسووناویدا ره شربنه وه!!

- وهی چهند شیتیت، شله ژانی روّح له پای چیی؟ دایکم ده لیّت به مندالیی شیتوّکه بوویته، شاگه شکه ده بم نه فه نی، چاوه روانتم.

له گهل گۆكردنى وشهى (چاوەروانتم)دا هێڵى تەلەڧۆنەكەى داخست.

وا ریّککهوتبووین له جیّژواندا، یان راستتروایه بلّیم، له جیّگهمه کهماندا، چاوه پروانیبم، چونکه دوا دیداره و سبهی ده گهریّمهوه بو شار، له نهو روزه به هارییه دا خوشم نهمزانی بو نهوه نه به له کرد ؟ وه کیّچ چووبیّته کهولّم جیّم به خوّم نه گرت و چاوه پروان نه بووم تا شوانه کهیان، رانه مهره کهی له ناوایی رابدات، به هماله داوان خوّم کرده حهوشهی مالیّاندا و به دهم دهرگاکهوه چهقیم، کاتیّکم زانی پهیدا بوو، که چاوی پیّم کهوت، راچله کا، کهمیّک به شپرزهییهوه نزیك بووهوه، وه کو ته واریّکی برسیی و پهشوّکاو چاوه رهشه کانی بریسکانهوه و به چپه وتی: نهی نهمگوت لهوی چاوه پروانم به. ده تو برو نهوا منیش هاتم.. "ده تو برو " له شیّوهی فهرمان بوو، بویه زوّر به پهلهتر خوّم گهیانده شویّنی مهبهست و دزئاسا خوّم کوتایه ناو توقه تواکه بالاگردووه که دا و خوّم حهشاردا، زوّری پینه چوو پهیدابوو.. نهو به تهمهن چهند سالیّک له من گهوره تر بوو. زوّرجار به منیشیان ده گوت: ده نگی نیر بووه و کهانه شیّری قووقاندوویه تی، نیتر عهیب و شووره بیه لهگهان کهنیشکدا گهمه بکات..

روانییم دهم و چاوی کهمیّك ترسی پیّوهدیاره و رهنگی ههلّپرووكاوه. بهپهله خوّی كوتایه ناو توقه توّله کهکهدا و به چنچکهوه دانیشت. (خوّم لهدایکم دزییهه ه، دوینیی ههرهشهی لیّکردم و پیییووتم ئیتر نابیّت لهمال دهربچم و له کوّلاندا گهمه بکهم، وتیشی تهگهر بهقسهی نهکهم داخم دهکات!)، پاشان داوای لیّکردم لیّی نزیك ببمهوه، دهستی راکیّشا و توند مهچه کی گرتم و بولای خوّی رایکیّشام. ثهو روّژه ثهو وه کو تهرکیّکی گرنگی پیسپیردرابیّت و زوّر بهپهله دهبیّت جیّبهجیّی بکات و بگهریّتهوه، ئاوهها بهبی هیچ پیشه کییهك لیّمنزیکتر کهوتهوه و سهرمی خسته سهر بازووی خوّی و توند نووساندمی بهسینگییهوه و دهمی نایه سهر گونام، دهمی گهرم گهرم وهك پشکوی ثاگر داخ ببوو و به توندیی ههناسهی ثهدا، ثهو ثهوهنده توند باوهشی پیادا کردبووم وهخت بهواتنامان تیادا کردبوو وهك فهرشیّکی سهوز بهسهر شهو تولاّهکهوه راخرابوو، گهوزاندمییهوه، دواجار من کهوتمه سهرهوه ثهو دهمی ترازاند و دهمی خسته سهر من کهوتمه سهرهوه ثهو دهمی بهخویهوه. (بهیانیی دهچییتهوه بو شار، دهدهی توند بگوشه، توندتر)، من کهوتمه سهرموه بهخومهوه گوشی، لهنهم یه کر گوشین و یهك سوینهدا تا دههات شهو پیتر منیش توندتوند تهوم بهخومهوه گوشی، لهنهم یه کر گوشین و یهك سوینهدا تا دههات شهو پیتر دهشه و و دو کو نوماینیک، که بویه کهم جار لهغاو ده کریّت و پاشان لهغاوه کهی لهسهر دادهمالریّت، ئاوا

لهناو تۆقه تۆلهكهكهوه دەرپەرى و به تاو بهرەو مال بوويـهوه. ئـهوه يهكـهم گهمـه و دواگهمـهى حەرامى ئەو دوو مندالله بوو، كه نهياندهزانيى هۆى چييه ئهوەنده يهكتريان خۆشدەويت.

گهیشتمه بهر دهرگا سهره کییه که و خوّم کرد به ژووردا. به نهرده وانه که دا و به لای چه پدا، نازانم پیننج شهش، ده پایهیه که دهبوو سهر که وتم. ههر که پالم به دهرگای ریّپ وه کهوه نا، روانیم کانی به پیش ده رگای ژووری کهوه به چاوه پوانیدایه. دوو سی هه نگاویک لیّینزیک که و تمه و و نه و به ره و پیریم هات. زهرده خه نه یه کی شیرین به سهر لیّویه وه روابوو. به ویّنه ی دیبلوّماتیّکی کارامه و لیّنزان، به که میّک خوّنوشتاندنه وه دهستی بو لای ده رگای ژووره که راکیشا و فه رمووی لیّک ردم. من به بی پیرکردنه وه له قسه که ی خوّم و تم: له چوونه ژووره و هادرگیز نه که و توومه ته پیش هاوریّکانه و هادریّکانه و تاییه تی خانه هاوریّکانم.

من چەندى پەلەم كرد لەم دەربرينە ناوەختەمدا، ئەويش ھەر دەتگوت خۆى بۆ وەلامدانــەوە ئامادەكردووه. گورج وتى: بەرلە ھەموو شتێك تۆ ميوانيت، ميوانيش رێزى تايبەتى لێدەگيرێت ودەێٽ پێشبخرێت، ئەمجا كى دەلێت من و تۆ ھاورێين؟..

بهدهم چوونه ژوورهوهوه ههڵوهستهیهکم کرد، (تو میوانیت، کی دهڵیت من و تو هاورپین؟)، تووشی جوره شپرزهییه کی کردم، ناخر وهلامه حازر به دهستهکهی جینگای رامان و بیرلینکردنهوه بوو، بویه له دلی خومدا به خومم وت: "ئهم نافرهته وریا و ژیره، کوره حیساب بو قسهکانت بکه، نهوهنده دلاساف و ساویلکه مهبه، خو کفری خودای نهکرد جاریک بهیانیی باش و سووکه گلاهیهکی لینکردی، نهو راست دهلین، هاوری چون وا بهناسانی پهیدا دهبیت؟ ناخر خو هاوری کهرویشک نییه تا به چهپکیک وینجهی ته و دهسهموی بکهیت، نی خو کهلهشیری شامیش نییه بو کات بهسهر بردن بهشهری بدهیت، که روژیکیش له گورهپانهکهدا بهزیی، لینی بینزار بیت و تیخاوتیخ به چهقویهکی تیژ سهری بریت و گوشتهکهی بکهیت به مهزدی سهر میزی شهویک..

ثه و که خستبوومیه لای دهستی راستییه وه، دیسان فهرمووی لیکردم، به په له چاویکم به ناو ژووره که دا گیزا، به رانبه ر ده رگاکه، تاك قهنه فه به دانرابوو، به لای دهستی راستدا میزیکی بیچکولانه ی دارساجه وه، کورسییه کی قنجی به پشته وه دانرابوو، به لای چهی میزه که وه و له پیشه وه، کورسییه کی تر دوش دامابوو، من ویستم به سه ر تاك قهنه فه که وه دابنیشم، نه و دهستی بو لای کورسی پشت میزه که ی خوی راکیشا، نیتر هه لیك بو و بو م ره خسا و له ده ستم نه دا، پیمووت: "میوان ده بیت جیگای خوی بناسیت و برانیت له کویدا داده نیشیت، وه سیه تیکی باوکمم قمت له بیر دا به یر ناچیته وه، که هه رده م دیگوت: کورم له شوینیکدا دابنیشه گه رپاشاش هاته شه و

مهجلیسهوه برّی چوّل نهکهیت.. وا دیاربوو ئهو ههم لهنهو کهمه شپرزهییهی که گرتبوومی و ههم له مهبهستیشم تهواو حالّی بوو، برّیه پیّی لهسهر ئهوه داگرت تا بچم له شویّنهکهی خوّیدا دابنیشم، بهلام به قسهیم نهکرد و چووم بهسهر کورسیی پیش میزهکهوه دانیشتم. ههر برّ دلّنهوایی کردنیشم بوو کاتیّك وتی: جیّگای کهسیّکی له دلّدا شیرین سهرچاو و ناو روّحه، ئهوهنده باسی ئیّوهم بر کراوه واههست ده کهم زوّر له زووهوه ده تناسم. ئیّستا له قسهکهی پیّشووم پهشیمان ده بههوه، ترّ نهمیوانیت و نههاوریّ، واههست ده کهم زوّر له هاوری نزیکتریت، بهلام نازانم چ ناویّکت لیّبنیّم؟

من لهدلنی خودمدا وتم: ناخاوتنی جوان و کیشانه کراو مروقی جوان جوانتر ده کات و نه و جوره مروقانهش قسه ی خویان به با ناده و به و به و به لیه ناخاوتن، باش ده زانس چوار پهلی قسه کانیان له کویدا نه دات له زهویی. که من دانیشتم ، نیتر نه و حالیی بوو ناتوانیت جیگورکیم پیبکات، چوو به سه ر تاك قه نه فه که و که میک لابه لا رووه و من دانیشت. پاش که میک بیده نگیی سنمووت:

- + ببووره، وا دەردەكەويت كەمتەرخەمىم كردووه زوو بەسەرم نەكردوويتەوه..
  - ئەوە لوتفە دەينوينىت، جارىك چ دەخۆيتەوە؟ چا، شىر، قاوە؟
    - + ئەگەرچى حەزم لە شىرە، بەلام ھەر چاكە چاكە..
      - که حهزت لهشیره بو داوای چا دهکهیت؟
- + من شیرمهردهم، که ساوا بووم مهمکی دایکم له بیبهختی مندا وشکی کرد، به ناچاریی به شهکر و رازیانه به خیّوی کردم، وه کو خوّی بوّی ده گیّزامهوه، که شه کر و رازیانه لیّدهپرایهوه بوّ لای ژنه کوّرپهداره کان ئهم مالا و ئهو مالیّ پیّده کردم تا قومیّك شیر بچوّریّننه دهمم و له گریان بکهوم، دایکیشم زوّر حهزی له چا بوو کهچی نهیده خوارده وه، ده زانیت بوّ؟ شهو شافره تیّکی بکهوم، دایکیشم زوّر حهزی له چا بوو کهچی نهیده خوارده وه، ده زانیت بوّ؟ شهو شافره تیّکی جدوره ده باوکم جارسه خت و نه نس بهرز بوو، له رقی قسمی ره قی بازرگانیّکی شه کر و چا فروّش ده رهمی به باوکم کردبووی، دهستی نابوو به پروویدا و شه کر و چای به قهرز پیّنه دابوو، چای له خوّی حهرام کرد و تا مرد نه بخوارده وه، کهچی ههرکاتیک بیرم له خراپه کاری، یا توّله بکردایه تهوه، شهو پیّده ووتم: کوره شیرینه کهم ده خیلت بم نه کمیت، قه تبیر له خراوه نه کهیتو، هه و چاکه، نه گهر ناحه در ناحه وزکانت شیرینه کهم ده خیلت نه نورانیت، توّ وه چاکه چاویان کویّرکه، نه گهر پیاو بوون، شهوا شهونه دوست، خوّ نه گهر ناپیاویش ده رچوون، حهوالهی خوایان بکه، کوره کهم چاکه بکه و بیده وه نهونه دوستت، خوّ نه گهر ناپیاویش ده رچوون، حهوالهی خوایان بکه، کوره کهم به لام با شیرین نه بیّت، ناواس، بویه منیش ههرده م حدار له چاکهه به دام خوایی چاکه، به لام با شیرین نه بیّت،

چونکه ههموو پیاویک دهتوانیت چای شیرین بخواتهوه، پیاو ئهو پیاوهیه تالیش بخواتهوه، ببووره مهبهستم له پیاو مروّقه، جا ئهو مروّقه نیر بیت یان می ؟ بو خواردنهوه کهش ئیتر خوّت سهرپشك به.

ههوالی دایکیم لیّپرسی. ئهو بهسهر قهنهفهکهوه دانیشتبوو لیّیدهروانیم، لهناکاودا خوّی گورج کرده و وتی: هاها.. پرسیاری دایکمت کرد؟ تا.. دایکم، ههر بهسهر ماوه، بهلام بیروهوشی خراب نییه.

پاشان وتم: باوكيشت خودا عافووي بكات.. ئەو سەريْكى بۆ لەقاندم و وتى:

- به ره حمه تى خوداچوو، چۆن دەزانىت، له كێت بيستووه؟

+ پارسال که یه کترمان ناسی، یا راستتر بلیّم، که قهرزاربارت کردم و خوّتت پیّناساندم، شهو کاته و تت (دایکم ده لیّت ئیمه ش گهرمیانین)، گومانی نهوهم کرد که باوکت له ژیاندا نهماییّت.

- براكهيشم له (ئهبوغريب) له سيداره درا و تهرمه كهشيان نهداينهوه..

(کانی) که باسی باوك و براکهی بق ده کردم به ده نگینکی لهرزؤك و پې لـه حهسـره ته وه ده دوا و چاوه کانی ببوون به دوو گؤمی شه له قاو و به زور فرمینسکه کانی راگرتبوو، بویه پیمووت:

+ داوای لیبوردنت لیده کهم، وابزانم برینه کانتم کولانده وه، به لام هه د ده بیت دوا پرسیاریش بکهم، نهویش ده رباره ی (شهم)ه، شهمی خوشکت، نه و چونه و له کوییه ؟

کانی همناسه یه کی قوولنی هه لکینشا و سه ری داخست، ره نگی هاورد و ره نگی برد و هیپی نه ووت. منیش بینده نگر، به لام هیه را له چاوه روانیدا مابوومه وه و گویم بر وه لام شل کردبوو، له ناکاودا سه ری هه لبری و وتی:

شهم بهر شالاوی ئهنفال کهوت، خهفهتی شهم دایکمی هیّنایه چوّکدا، شــووکردنی شــهم و ئــهو ژیانه تالهی بهسهری برد، باسیّکی دوور و دریژه، ههر لیّیگهریّ، ئهگهر دهرفهت بوو له کـاتیّکی تردا ههموو دهردهسهرییهکانت به وردیی بوّدهگیرمهوه!

وهلامه کورت محه مدره تاوییه کانی که بونی چهرمه سه ربی و کاره ساتیان لیده هات تاساند نمی، بویه نهمویست زیاتر له سهری بووم، نهویش وه ک پرسیاره کانم ماندووی کردبیتن، پالیدا به قهنه فه که و و به بیده نگی لیدانیشت.

ئهو پرسیارانهی که نهدهشیا نهیانکهم، ئهگهرچی وهلامهکان ههمووی ئازاربهخش بوون، بهلام ههر کردم. ئینجا چاوم به ژوورهکهدا گیٚڕا و شوٚڕمکردنهوه بوٚ بهر لووتی خوم، روانیم پهروٚیهکی قهدیفهی شینرهنگی تووکن بهسهر رووی میزهکهوه لهژیر شووشهیهکی کهمیّك ئهستووردا راخراوه،

له ژیر شووشه که دا و ینه ی دوو نه سپی بوره ی تیر و پی له سه ریاشو و راوه ستاون و به حه واوه چنگیان له یه که گیر کردووه. له نه دول له نه و جروت نه سپه ، ماینینکی شی به ده مسلامه فکردنه و هملی و «رچه رخاندوو» و له جووت نه سپه که د «روانینت» له سوچی لای راسته ی میزه که و متیبینکی رهنگ قاوه یی قه واره مامناوه ندیی دانراوه ، کانی رووی ده می تینکردم و و تی ی چی سه رنجی راکینشاویت ؟ هه ستم کرد که مین خه م و په ژاره که ی ره وییه ته و حدی لییه قسم به که می نه کیرسیار ، به لام من پرسیارم لادروست ببو و بویه و تم:

+ رهنگی نهو پارچه قهدیفهیهی ژیر شووشه که و وینه ی شهو دوو نهسیه زورانبازه و شهو ماینه سهرسامه و رهنگی جلوبهرگه کهشت، وه یه که مجار که چاومان به یه ک کهوت، ههر شینه؟ مه گهر مه حویی له نه م گشت شین و حه سره ته ی خوّت و ژووره که ت بپرسیّت، که ده فه رموویّت:

له كي پرسم دلني بۆ پر لەخوينى حەسرەتە ياقووت؟

عەزا پۆشى چىيە و كێيە، جلى پيرۆزە بۆ شينە!

کانی هه لسایه سهر پی تا بهر دهرگای ژووره که روّیشت، سهریّکی کیشایه دهره و گه پایه وه، بهرانبه رم راوهستا و ههردوو له پی خسته سهرمیزه کهی پیشم و بیّورته تیّیروانیم، تیّروانینیّکی وا ههر وه ختبوو بیّته ناوگلیّنه ی ههردوو چاومه وه و لهویّوه بی ناو دلّم شوّر ببیّته وه. شهوه ی من له چاوه کانیدا خویّندمه وه نیازی درکاندنی قسه یه بو بیکات، به لام خوی کوّنتروّلکرد و هیهی نهووت. پاشان هیّدی هیّدی خاوبوویه و پاشه و پاش کشایه دواوه بی شویّنه کهی خوی، به لیّدواری قهنه فه که و هووه دوّخه کپییه کهی چهند ساتیّك پیّشتر و وه ك له بیرکردنه وه دا بیّت سهری داخست، پاشان هاته گوّ:

- وهلاّمی سهرجهم پرسیاره کانت به چـ وزنیه تی ئاشـنابوونم به کتیبه کـه ئه ده مـه وه. خه لکـه کوسکه و تو و لیقه و ماوه کانی پیش راپه پیش راپه پین له ناوشـاردا هـه رده م خـه ریکی خوشـاردنه وه بـوون و چاوه پروانی روّژیکیان ده کرد هه ر هیچ نه بیت بویرن بـه کـه مینک شـانازییه وه باسـی مانـدووبوون و قوربانییه کانی خویان بکه ن، چونکه ئه و ئازادییه ی که پاش راپه پین هاتـه ئـاراوه لـه خـه یالا و بیرکردنه وهی که م که مدابوو. ئه و ئازادییه ی که گشتمان وه ک سویسکه یه کی ناو قه فـه س کـه قـه ت بیرکردنه وهی که م که مدابوو. ئه و ئازادییه ی که گشتمان وه ک سویسکه یه کی ناو قه فـه س کـه قـه ت مالیی نابیت، ده رگای بو والاگردین، منیش ویستم به وینه ی مامزه ژنیکی سهربه ست، بـیترس و خوف له میرگ و چیمه نی نیشتمانه که مدا بژیم، وامده زانی و لات به هه شتیکه و ئیتر دوزه خ نیبه میرگوزاریکه و دارستان نییه و من ئیتر ئازادم لـه کام سهرچاوه روّحـی تینـووم پـاراو بکـه، میرگوزاریکه و دارستان نییه و من ئیتر ئازادم لـه کام سهرچاوه روّحـی تینـووم پـاراو بکـه، سهربه سهربه هیالا چ تاشه به دیک دا به هیسیمه وه بینترس له سیبه ری کام ده وه ندا پشوو بـدهم، مـا فی سهربه ستم له پالا چ تاشه به ردیکدا به هیسیمه و به بینترس له سیبه ری کام ده وه ندا پـشوو بـدهم، مـا فی

سروشتیی خوّمه و کهس ناتوانیّت ئهو مافهم لیزهوت بکات، کهچی وا دهرنهچوو!! دهرهنگیّك زانیم منی دلساف و ساویلکه زور ههالهم، چونکه بوم دهرکهوت لهناو ههر لیرهواریکدا که روحیانه ته سيييه كان له سووتان رزگاريان كرد، له سيبهري ههر تاشه بهرديكدا، كه دهست و يه نجهي خويّناويي خوّنهويستيك كه ڤاڵێكي لهسهر نهخشاند، گورگێك لهوێ خوٚي مهلاٚس داوه.. ئهمانهي بۆم باس كردى برنك راستى بوون، بەلام حەقىقەتى تال، ھەر ھىچ نەبنت بەلاى منى ساويلكەوه.. رۆژىك بە ھۆى رىڭە خۆشكردنى رىويىدكى فىللباز بەر پەلامارى گورگىكى برسىيى كەوتم، خۆ ئهگهر زوو فریای خوّم نه کهوتایهم ئهوا که لیهی له کولوّک و لاتهرافم گیر ده کرد و خویناولی ده کردم، پاشانیش دهکهوتمه بهردهم و لمووزی کهمتیاره گهنه خورهکان!! ده ئیتر تو له جیاتی من بیر بکهرهوه بزانه چهندیک ناشیرین و قیزهون دهبووم؟ باش بوو زوو ههستم به ترسناکی مهو پهیوندییه به روالهت دۆستانه و له ناوهرو كدا دوژمنكارانه كرد، ئهو روزانه گهليك نزيك بووم له شيت بوون، وهخت بوو عمقل لهدهست بدهم، باوهرم به کهس نهمابوو همردهم لهبیر کردنهوهی خراپدا بووم تا روزید که واوم به کتیبخانه کهی (کاکم)دا ده گیرا، قسه یه کیم به بیردا هاته وه، که زور جار پیده دووتم: خوشکی، ئيمه له ژينگهيه كى پيسدا دەۋين، ژينگهيهك ئالوودەيه به بىرى قايرۆسى كوشنده، له كۆمەلگايەكى تووش بوو بە يەتاي بىرچوونەوە و فەرامۆشكردنى مىنــژووە كارەســاتاوييەكان ژيــان بهسهر دهبهین، باوکهکانمان له دلسافی و جههلی خزیان به ههله پهروهردهیان کردین، ههالهیهك ئیمه یهی پیدهبهین، به لام چونکه به شیرهوه دهرخواردمان دراوه، بینهوهی به خومان بزانین له ئهقلی ناوهوهماندا كهلهكه بووه و دهبيت ههول بدهين خوّماني ليقورتار بكهين. بوّيه ههقه ههموو رۆشنبىرنىك ئەو كتىنبە بەووردىيى بخوينىتەوە.

چهند جاریّك ئهو وتهیهی كاكم كهوتهوه بیر، تا روّژیّك دهستم برد و لهناو كتیّبهكانیدا، كه پاش خوّی كهس دهستی بوّ نهبردبوون، ثهو كتیّبهم هیّنایه خوارهوه خویّندمهوه. دوای ئهویش، چهند كتیّبیّكی تر.. سوهراب، فهروغی فهروغزاد، مهحوی، نالی و زوّری تر.. تا وردهورده بهرچاوم روون بووهوه، هاتمه هیوش خوّمدا و بروام بهخوّم پهیدا كرد. من كتیّب فیّریكردم، لهناو شهم جهنگهلستانه و خوّن خوّم له تهلّه بیاریّزم و له كاتی تهنگانه دا، بیّشهرمانه و دهلهشیّرئاسا هیرشبهرم، ناخر نازانم یانی چی، بو شهرم نافرهت جوان بكات؟ (ژنی شهرمن شاریّك دهژی ؟!) ریّزم ههیه بو شیّره پیاوهكان، كه زوّر كهمن، سهری وهفایش داده نویّنم له حزووری روّحی شهو كهسانه دا كه، كهم ژبان و كهل ژبان، لهنهم روّژگاره دا گورگه مروّقهكان گهلیّك زوّرن و جوامیّر كهم، شهی وا نییه؟ توّچی دهلیّیت؟

من پیشتر له گفتوگزیه کی تهلهفزنیدا ههستم کرد خویندهوارییه کی باشی ههیه و مروفیکی وریا و ژیره، ئەوا ئیستا بۆم دەركەوت، لەپان رۆشنبیریی و رەوانبیزییدكەشیدا ئازاری چەشــتووه و كۆلنىك خەم و پەژارەيىشى داوەبەكۆلنىدا، بۆيمە تووشىي نىمىچە خەپەساننىك ھاتبووم و ھىپچم پینه ووترا، ئه و لهسه ر قسه کانی به رده وام بوو و وتی: ببوره وابزانم بهشی خوم دوام، یا نه ختیك دەروونى پەنگخواردووى خۆمم بەتالكردەوه، ئەوەش دەخەمەسەر قسەكانم و دەلىيم واھەست دەكەم زۆر له زووهوه دەتناسم، بۆيە بەبئى يىڭچ و يەنا كەمىنك داخى دالم لەلات ھەلىرشت، وا نــەزانىت زۆر رهشبینم، نهخیر دهرکم کردووه، که ژبان به ههموو تال و سویرییه کانییه وه همر خوشه، دهشزانم كهسى پاك و مرۆقدۆست هەيه، دونيا هێشتا جوانى خۆى نەدۆراندووه.. مادام مرۆقه جوانهكان له شیعر نووسین، شیعری جوان نه که وتوون... من قسه که یم پیبری و وتم: وریابه هه موو شیعرنووسین کی جوان مەرج نييه مرۆقيكى جوانيش بيت.. واتا مەرج نييه تۆ كه شيعريكى جوان دەخوينىتــــهوه مرۆقیزکی جوان و دادپهروهر و لیبوورده نووسیبیتی. زور کهس تهنیا له کاتی نووسینی شیعردا شاعیرن و دواتر که لیبوونهوه دهبن به بازرگان و قاچاخچی و راپورتنووس، ئهوهش بزانه کهسانیک ههن پر بهپیستی وشهی شاعیر شاعیر و مروّفن، به لام ناتوانن شیعر بنووسن، چونکه ناتوانن به نووسین خریان خالیی بکهنهوه، ئازاری زیاتر دهچیژن.. ئهو وتی: بهالام سهرهرای ئهو راستییانهش كه باست كردن هيشتا به بهرييهوه ماوه ئيمهومانان بير له ژيانيكي خوشتر بكهينهوه و همول بدهین ئاسووده بژین. من دایکمم زور خوشدهویت، ههست به قهرزاربوونی لهرادهبهدهری دهکهم، ئاخر تەنيا منى ماوە بۆيە ھەرچى لە وزە و توانامدا ھەيە تەرخانم كردووه بۆ خزمەتكردنى ئــەو. ههتا لهژیاندا مابینت منیش ههر وا دهمینمهوه و خزمهتی دهکهم، که کوچی دواییسی کرد ئهوا منیش لهوانهیه بیر له (کوچ) بکهمهوه و سهری خوّم هه لبگرم بـو دهرهوهی ولات، دهچم بـو لای کوره گهورهکهی (شهم)ی خوشکم، ئیستهش ئولفه تم به دایکمهوه و به تهنیاییهوه گرتووه، هاوریی راستهقینهم، جگه لهدایکم تهنیا کتیبه و بهس.. ده پیمبلی تو خهریکی چیت؟ من قسمی زورم کرد وا بزانم بیزارم کردیت، دهی توش کهمیک بدوی ...

من له دلّی خوّمدا وتم: تووّق هو دیسان کوچ؟ ثاخر کورد راستی وتووه (مارانگهسته له پـهتی رهش و بازوو دهترسیّت). بویه ههستم به جوّریّك له بینهووده یی کرد و زانیشم زوّرم پینچووه دهبیّت ههلسم. جانتاکهم کرده وه رهشنووسی (مندالیّك له مهمله کهتی باوکه کاندا)م دهرهیّنا، ههستامه سهر پی و بوّم راکیشا:

- شيعره؟

+ نا شیعر نییه، ماوهیه کی باش به نهم نووسینه وه خوم خهریك كردووه، نه گهر تاقه تى خويندنهوهت ههيه، ئهوا بۆتى بهجيدههيلم.

کانی به ییوه راوهستابوو، دهستی دریز کرد، یه کهم به رکی لادا، تیروانی و وتی: ناونیه شانه کهی سهرنجراكيشه.. ئينجا بهرگي دووهمي لادا و تيپرواني، ههستم كرد كولمهكاني خوينيان تيزا و وهك سيّوه لاسووره ئال داگهران. من تهريق بوومهوه. پاش كهميّك سهري ههلّبري و به دهنگيّكي ناسك و نهرم، که بونی عهتری شانازی و کهمینک نازی لیده هات وتی: به منت پیشکه ش کردووه، وانییه؟ من تهنيا سهرم بو لهقاند، ئهو وتى:

 گەرمیانییه کی ئاواره و دۆستی دیرینی ئازیزانم شهونخونیی بکات و کتیبینگ بنووسینتهوه و پێشكهش به منى بكات چۆنى ناخوێنمهوه، بهئهوپهرى شانازييهوه..

بهدهم دهرگاکهوه مالئاواییم لیّکرد، به لاّم ئه و به دوامدا هاته ده رهوه، وادیاربوو به دهم ریّـوه، وه کو خوینده واریکی به ئه زموون، دوالاپه رهشی هه لذابووه وه بغیه وتی: دوا به شیش، مهبه ستم (مهمله که تی گورگه کان)، یه کهم کهس ههر خوّمم ده یخوینمه وه، وانییه?

+ هیوادارم دایه گهوره تهمهنی ههر دریّژ بیّت، بهشکو ئهمه خوایه توّش کوّچ نهکهیت، ئاخر تەنيا بىركردنەوە لە كۆچ پردى پەيوەندى رۆحم بە رۆحينكى زامداروە دەھەرۆژينىن، دار شاتووەكەي ههستی قهسیدهم به کالی دهوهریننی، ههر وشهی (کوچ)یش بوو وایلیکردم بهرله جیابوونهوه بهلیننی بده مي تا چهند يارچه يه ك له قهسيده يه كي خوصي بو بنيرم، كه باس له ئازاري كوچ ده كات، ئه و كۆچەي وەك توولەمارىكى دەيمى رۆزگارىك گەستىمى و تا ئەمرۇش تاوناتاوىك ۋەھرەكەي بە بالأي روهمدا دهگهریت و دلم ههو دهکات، ئهوهنده ههو دهکات تا له یعی دهکهوم. یاش چهند روزیک بهلنِّنه کهم هیّنایه دی و ئهم چهند کوّیله یهم بوّ رهوانه کرد.

> بەيادى رووى گوڵێ، چاوم لەسەر بەردىٚ كەگريابىٚ كەبەرديان كرد بەشووشە پر گولأوە عەشق ئەبى وابى

'پيرەمێرد'

كاتژمير، سيني پاش نيوه مهرگي شهوه به سوتاني عهشق شوین، کانییه کی دووره دهس له خهیالی دار بهروویه کی زرخهو رەنگ، رەنگى رۆحە، لە تالە سىييەكانى يرچى كچينىيى دايكم دەچى

خهیال، له پاریزدا نوقمی باویشکه، له مامزیکی بهلهسهی سرك دهروانی سەرەتا، ئەگەر فريا نەكەوين، سەرە مەرگى سەرەتايە

سهرهتا، لهززهتێكى نهشئه بهخشه، گهر دلوّيه سوٚزێك به يهنجهى شههادهت لێوى عهشق

لەبەر خاترى گوله، گەلا دەبېتە يەناگەي چۆلەكەيەكى ترساو لە داتەيينى ئاسمان سەفابەخشە، ريبواريكى ماندوو لە كۆشى كانيدا خەويكى خۆشت ليبكەوى بۆ سبەي رېڭاكان گولامىخەكيان لىدەروى

> خوونچهکان دهم دهکهنهوه و دهبن بهگول، دهى كهوا بوو، خوايه گولٽك ههاٽنهوهري

بهیانیی زوو به شلپهی دهسنویزی سهفهر، مهنگیی کانی دهشلهقینم له حوزووريدا دەنوشتېمەوە و پيپيدەلنيم:

دەستم دامینت کۆچ مەکە،

ئاخر لهگهل كۆچى تۆدا، كانى بىرى شىعرەكانى دەكۆرىت و وشك دەكا

كۆچى تۆ بەرەزاى عاتىفەي تەرم دەۋاكىنىن

سەفەرى تۆ، دارشاتورەكەي ھەستى قەسىدەم بە كالى دەرەرىنىي

چاوی کوچ کویر بی و چاوی من قوربانی تو

کوانی کانی دوای کوچی تو، کلاوکوورهی عهشقی شوانییم، له شهوه کهژی فیراقا

شايەرى بالنى ليتەركا و له گلينهى ئەشكى سۆزى چاوەكانتا چينه بكا..

چي پيبليم؟

بليم مەرۆۆۆۆ؟

كەميكى ترياش ھەلھاتنى خۆرلە سووتانى من، دەچمە خزمەتى دەرۆم و دلم دەخەمە سەر لەپى پەلە ھەورىكى سەرھەلگرتووى مەست مەست بە شەستە بارانى ئەوين

لەوى بەزمانى رەشەبا ئەدويم به تیژیی بروسکه دامیننی دهگرم و

که پیپشهرمه ناز بفروشیت منی نامو زهکاتی نازم پیدهشیت ئيتر بەسە بالاي سەبرم گرى تىپچوو سووتا.. سووتا دەوەرە دەستم بگرە با بچینهوه بۆ زەمەنى ماریفەت بهرهو ساتهكاني منداليمان بگهريينهوه بۆ ئەو ساتانەي دەسنوپژمان لېك نەدەشكا بۆ كۆلانەكانى دوور لە سىنبەرى شەرم و ترس ئەو زەمەنە كە عەشق خەتى نەدابوو بەرمالامان بۆ عاتىفەي تەر رادەخست به بی دهسنویژ نویژمان بو پاکیی دادهبهست به بي نبيهت رۆژوومان بۆ خوا گچكهكهى باوك دەگرت.. ئيستهش كاتى ئەوە ھاتووە بە كۆلى عەشقى ھەجىجيەوە بچینهوه بهرهو پاکیی روّح بۆ كۆلانەكانى چاوشاركىنى بەرائەت بۆ ئەو رۆژانەي كە لە قرچەي نيوەرۆدا له سيبهري دارشاتووه كهي رؤخي كاني مالمان دهكرد نه من شهرم دایده گرتم نه تۆش چاوت دادەخست و نه كولامت سوور هەلدەگەرا دەبا بگەرئىنەوە بۆ ساتەكانى مندالىمان که دەسنوپژمان لیک نەدەشکا با بگەرىيىنەوە عەزىزم بەرەو دواااااا بۆ... دوور.. بەرلەوەي ھودھودى رۆحمان لەم غوربەتى عاتىفەيەدا بخنكى، دەبا تىر يەك بخۆينەرە

به زاری سووتان دهپاریمهوه، سووتاااااان دوایی، کشته کی کرژی زمانم خاوریس ده کهمهوه و به باوهشیّنی رهشهره یانه، فرمیّسکی سهفهری نهو و نارهقهی پهشیمانیی خوّم دهسرم ئیواره درەنگ وەختیك كه (زوهره) له بورجی كانی بانگی كۆچ دەخویننی مانگ دەسنوپژى سەفەر ھەلدەگرى و دەكەوپتە رى ههسارهکان دهرژینه سهر بهرمالی ئاو و نویژ بو کانی دائهبهستن ئەو وەختە من، تريفەي ۋىرىپى يەلم دەگرى دەمبا و دەمبا تا پێيدەگەم دەس لە داميننى گير دەكەم و پييدەليم: ئەز لە گويلى ئاودا دەخنكيم عەزىزم كهچى رۆحم له قوولانيى عەشقى تۆدا تا دى باي بالنى خۆش دەبى لهوي، به نهرمي شنهبا به فێنکيي شهيۆل به هیمنیی دابارینی کلووه بهفر کیپی بنار به عهشقی پهرهسيلکهی ليوقهيتانی بههار به سهر سهريا دادهبارم و پييده ليم: چاوی روّح له تامهزروّیی دیدارت وهخته کویر بی ۲ بۆيە بەم ناوەختە ھاتم ببووره عهزيزم ببووره هاتووم له باخچهی سۆزی سۆفیانهم بروانه له شیلهی غوربهتی رؤحم تیر ههانمژه و نهم سووتانهم خاموش بکه ئيْژه: ئەي گوللە رەنگ يەمەييەكەي عەرشى غوروور ئەي ياكىزەيى و بېگەردىيى گوناھى من لەم بىدەنگىيەت دەربچۆ له لوتكهي غوروور دابهزه

٣٤

گول به خهرمانی نازهوه

مندالَّيْك له مهملهكهتي باوكهكاندا

لهنه و شویننه ی که نیستا جینگای رامانه راوهستابووم، که له دووره و دهرکه و ت من وه بازینکی برسی نه و ههرده و هه لهته، چاوم تیبری هه تا لیمنزیك بووه وه. نه مجاره ش تانوپوی ترس و شهرم تینکه ل به یه ک بوون و پهرژینیک به رچاوی گرتم. ناچار سهرم داخست تا تیپه ری. نینجا تیمروانی هه تا خوی کرد به نه و سهری کولانه که دا و له چاو ون بوو.

دویّنی لهههمان شویّندا راوهستابووم. له دوورهوه دهرکهوت، دهریایه کی شینباو سهربهره و ژوور شهیوّلی ده دا و شهقامه کهی ده شلهقاند. ئه و نوّماینیّکی گهردن که له گهتی رهسهن و خوّش و جوانیی دابووه پییّش خوّی، که نزیك بووه وه سهرم داخست و کهمیّکیش سهر بهره و ژوور رووی خوّمم وهرچه رخاند. ئهم روو وهرچه رخاندنه فیّلیّك بوو کردم ههتا چاوه کانم بکهم به جووتیّ هه لوّ و به دوایدا هه لیانفریّنم. کاتیّکم زانی له ئه وبهری شهقامه که وه پهرپیهوه ئهم بهر و ته واو لیّمنزیك بووه وه راوهستا. ههردوو کوّره کیّوییه کهی سهر قهفهسی سینهی، که به ده سمالیّکی رهنگ شهوه یی تهنك کوّره کیّوییه کهی سهر قهفهسی سینهی، که به ده سمالیّکی رهنگ شهوه یی تهنك داپوشرابوون، له عهجوولیی و باله ته کهوتن و ئارام بوونه وه ، به رووگهشیه کی داپوشرابوون، به رووگهشیه کی

- ئەم كاتەت باش!!

من له شهرم و سهرسامیدا دلّم وه ک چـۆله کهیه کی به نـدکراو که و تـه فرتـه فرتـه فرتـه و لـه ترسانا وه خت بوو نیّوان دوو پهراسووم کوون بکات و ده ربپه ریّت، به ده نگیّکی لهرزو کـهوه وابزانم پیّموت: باشتر..

- چۆنى، باشى؟
- + سوپاست دەكەم
- دەزانم نامناسىت
- + ئاااائا... نەوەللا بەداخەوە، ئەو شانازىيەم پێنەبڕاوە. تۆز...ھاھا، ئەشى لە بۆنەيەكدا يەكمان بىنىبېت و من زاكىرەم خيانەتم لێبكات ئێستە نەتناسمەوه..!

- دووراودوور تۆم ديوه، بهلام دەرفەتى يەكناسينمان بۆ نەرەخساوه.

نهو به نهوپهری باوه ربه خوبوون و بویرییه وه راوه ستابوو، قسه ی ده کرد، که مینك ها تمهود سهر خو و پیموت:

- + دەتوانم بزانم ئينوه كين خانم؟
- من کچی (بارام)م و خوشکی (شهم)م، ناوم (کانی)یه، دایکم ده لیّت ئیّمهش گهرمیانین و پاش نهوهی باوکم باری کردووه بو (کهرکوک) من له دایکبوومه..

من که ناوی بارام و شهم و گهرمیانم بیست، ناوی (کانی بارام) پیش له ههمووی سه رنجواکیشتر بوو. ههروه کو نهوه ی له ژیر نهشته رگهرییه کی قورسدا ده رچووبیتم و هیشتا کاریگهری سرپوون بهری نهدایم، ناوه ها دینی (کانیماران) و که سایه تییه سهیر و دلساف و منداله کانی هاوته مه نم وه ک برووسکه به خهیالدا هاتن و گوزه ریان کرد.

پیموت: ئیسته رهنگه بتناسمهوه، دهی کهوا بوو با بچینهوه مال..

سوپاس مهبهستم بوو خوّمت پينبناسينم. خوداحافيز.

من زمانم لهناو دهممدا بوو به كلافهيه كي دهزووي لوول خواردوو، هيچم پينه گوترا.

ثهمرو نه و پیناساندنه چاوه روان نه کراوه ی کانی پهلی گرتم و بردمییه وه بو هه مان شهوین. که میک شهولاتر پالمدایه دارته له که و خه یال بردمییه وه، شه و ناخاوتنه هه نگوینییه له نه و چه ند چرکه یه دا، که خوی پیناساندم و شه و هه موو قسم خوش و یاده وه ربیه شیرینانه ی کانیماران، که بیستبووی و به چاو بوی گیرامه وه له گهل شه و ته نکه هه وری شهرمه دا، که به روو خسارییه وه بوو، به کردنه وه ی خونچه ی ده می زوو ره ویه و نیمارانی نم خوشه ویستی باراند به سه روح دا. سوزیک بوو هه لیگرتم تا بچمه وه به ره و کانیمارانی به رائه ت و مندالیم.

که کهوتمه ری بهره و فهرمانگه کهم، شهقامه که وه ک سالآنی زوو چۆل و تهسک دههاته بهرچاوم. ژمارهی ئۆتۆمبیله کان کهمتر و مۆدیّلی کۆنتر. پاسه که نزیک گهراجی کهرکوک راوهستا و به پهله دابه زیم و رووم له ئۆتۆمبیله کان کرد. شۆفیره که وه ک پیشه ی ههمیشه یی خوی، که چاوی پیمکه و تانگی کرد: (یه ک نه فه ر کهرکوك. ده رویسن). نزیک بوومه وه، که دلنیا بوو نه فه ری نه وم، به دهست هینمای بو لای تاکسییه کی مارسدیس کرد و وتی: بچو سه رکه وه...

کوشنی دواوه سی که سی لیّدانستبوون، ویستم ده رگای پیّسه وه بکه مه وه، به لاّم میّردمندالیّنک ده رگاکهی کرده و و دابه زی، هه نگاویّنک دوور که وته و و به فیزیّکه و ئیشاره تی بو کردم، که سه رکه وم، بوّیه منیش به سه رله قاندنیّنک ره زامه ندیم نواند و خوّم ترنجانده لای گیّری ئوتوّمبیله که وه. شوّفیّره که سه رکه وت و ئوتوّمبیله که که وته پیّ قوشته په و پردی و پاشان به دهستی چه پدا حه سارمان به جیّهیشت و له موّرهی سه رباز و ئه مندکانی بازگهی که رکوک رزگارمان بوو. له نزیکترین شویّن بو گهراجی کفری دابه زیم و به بینهیچ خو خه ریککردنیّک خوّم گهیانده گهراجی کفری، روانیم پاسه کهی (حاجی به بینهیچ خو خه ریککردنیّک خوّم گهیانده گهراجی کفری، روانیم پاسه کهی (حاجی به میم ده و به ده دونگیّکی که می به برز وتی: وه ره سه رکه وه مه گهر له لای چه په وه به سه رسه لاجه که وه دابنی شیت، شهوه به بانه به بین وانه میتر ئوتوّمبیل ده رناچیّت، چونکه نه فه ری کفری نه ماوه..

ههر به دهم ریّوه پیّموت: نهوه گرفت نییه. گرنگ نهوهیه نهمیشهو له کهرکوك نهمینمهوه.. بویه بهبیهیچ خوّخهریککردنیّك سوار بووم و پاس کهوته ریّ.

وهك ئهوهی نهخشهی كوردستانم له بهردهستدا بینت و شوینی كفری بو قوتابیان دهسنیشان بكهم، ئاوهها بهچاو لینكنان و كردنهوهیهك، شارم له بهردهستدا بوو، ئهو شارهی كه وه پس بوومه لینی و له چاوه پوانی پشووی سهری سالدا هه للده قرچینم تا بچمهوه بو گونده كهی خومان.

***

له نهم روژانه دا شار جموجوّليّكی به رچاوی پيّوه دياره. جووتياره كان له لاديّوه رووی تيده كسفر روژانه دا شار جموجوّليّكی به رچاوی پيّوه دياره. جووتياره كانيان و كريني تيده وايستييه كانی وه رزی درويّنه. توّی چاوديّر، كه ده چوويته بازا پو قهيسه رييه كه و ده ترپوانی، هه ر چوّن شاره ميّرووله، له وه رزی پاييز و به رله سه رپه له ده شله ژيّت و ميّرووله كان بو كۆكردنه و ده چن، ئاوه ها ميّرووله كان بو كۆكردنه و ده چن، ئاوه ها جووتياره كان پاش كرين و مامه لهيه كی سه رپيّيانه له گه ل بازرگان و سه نعه تكاراندا، به رووگه شيه و خورج و چارو گه پيه كانيان ده دايه بنهه نگل و سه رشانياندا و له شار ده رده چوون.

من یه کیک بووم له نه و قوتابیانه ی که له لادیده هاتبوونه شار و لهوی دهیانخویند. خوشترین کاتم پشووی سهره سال بوو، چونکه ده گه پامهوه بو نهو ماله ی که پرپر بوو له

سۆز و خۆشەويستى، ئازادىيى و چاوسووركردنەوه، تىخىورىن و ترسىي جۆراوجىۆرى تال و شىرىن.

چهند روزژیکه پشووی سهری سال دهستی پیکردووه و باوکیشم هاتوته شارهوه. ئهم هاتنهی باوکم تام و چیژیکی له رادهبهدهر خوشی ههیمه بو من، چونکه دهچمهوه لای ئازيزانم، دەچمەوە لاي كۆلانـەكانى چاوشـاركێى بەرائـەت، بـۆ ھەلٚمـژينى بـۆنى سمـل و مينخه كي ناو سنوقه دارينه كهي ئه و نيشتمانه بچكۆلانهم. ئه و رۆژه باوكم جووتى جاشكەوشى لەلاى وەستا (عابيدى پينەچى) بۆ كريم، دواپيش ھێسترە ماچەي چەمووش و جووته وهشینی برده لای (حاجی خالیدی نالبهند) و به هدزار فهلاکهت تا هدردوو دەستیان نال کرد ئارەقەی سوور و شینیان دەردا. پاش نیوەرۆ داسە دەمزەرد کراوە کانی لــه وهستا (مه حموودی عه له باوه ش) و ه رگرته و و هاته وه بن مالنی مامم. له وی شه کر و چا و پووشه خورماکهی لهگهل کهلوپهلهکانی تردا تاوتوی کرد و له ههگبهکهی ئاخنی. پاشان ههانیگرت و هیننایه بهر دهرکی حهوشه و له هیستره کهی بارکرد، ئینجا ره شمه کهی راکیسشا له پال بهرزاییه کهی ئهولاتر رایگرت و سوار بوو. من چهند شهقاویّك دووری راوهستابووم. بانگی کردم و چوومه پیشهوه. ئه و نوکی پینی چه پی لهناو کلاشه که یدا کرد به ئاوزهنگی و له یی چهیم هاویدشته ناولهیی چهیییهوه و ییدی چهیم خسته سهر ییدی چهیی و ئەزنەكىكىم دا. ئەويش سەربەرەو ژوور ھەلىكىتشام و قنج بەپشتىيەوە گىرسامەوە. پاشان باوهشم کرد بهناوقهدیدا و بهناو چهمی (قوشهچایاندا) کهوتینه رێ. هێـسترهکه رهوتێکـی خۆشى دەكرد، دەنگى نال و بزمارەكانى كە دەپكىتشاپە خرە بەردەكاندا ئىقاعىنكى رىك و خۆشى بە گويىمدا ئەدا.

که له چهمه که په پینه وه به لای راستدا روانیم (خدر کووزه چی) له بین سیبه ری دار کناره که دا، نزیك که ره کهی، که ناوی لیننابوو (بینگ)، راوه ستابوو. له ناونانی که ره که یدا به بینگ، مه به ستی قائیمقامی شاربوو!! ئاخر ناهه قیشی نه بوو، چونکه جهنابی قائیمقام (کهر)ی به دوژمنی باوه کوشته ی خوی ده زانی. که لهناو شاردا که رینکی بدیتایه چاوی ده په دیه پیش چاوی خه لنکه که وه شیتانه په لاماری ده دا و ده یدایه به سه قائیه قائیمقامه کانی شاردا تیده په رینکه و به رینکه وت نیزه که رینکی به رچاو ده که ویت، ئیتر بینسی و دوو په لاماری ده دات، که رهه لدیت و قائیمقام به دوایدا تا ته واو لیینزیک دو و تایمقام به دوایدا تا ته واو لیینزیک دورو به لاماری ده دوا و تایمقام به دوایدا

تیّهه لده دات، به لاّم بوّ به دبه ختی جه نابی قائیمقام نووکی قوّنده ره قوونپاژنه به رزه که ی له پیّده کورتانی که ره که گیرده بیّت و له سه ر ده دات له زهوی!! کلّوکی وا ئازاری پیّده گات، ناتوانیّت راست ببیّته وه تا پوّلیسه کان فریای ده که ون و ده چنه ژیّر بالیّ و راستی ده که نه وه نیّر له نه و روّژه وه نه و بریاره ناوداره ی ده رکرد، که نابیّت به هیچ شیّوه یه که که رله شاردا به ره لاّبکریّت، له نه وه شیات و تبووی: قه ده غه یه و نابیّت به هیچ شیّوه یه که نیزه که رله کوّلانه کانی شاردا بزه ریّنیّت، نه گینا خاوه نه که ی بو ماوه ی یه که هفته زیندانی ده کریّت!! له پاشکوّی بریاره که یدا شهم رسته یه ی بو زیاد کر دبوو: نیّم هاوه نیّره که ره کان هان ده ده وین، که که ره کانیان به خه للکی ده ره وه ی شاره که مان بفروّش ن و له جیاتی نه وه مانگ یه کی شیردار بگرن، نه وا نیّمه به پیّی توانا یارمه تی ده ده دین.

جا سهیر له نهوه دا بوو که س نه نه ده زانی هرّی نه م رق لیّبوونه و هی قائیمقام له که ر، به تایبه تی نیّره که ر چییه ؟ له زمانی هاور پیه کی گیانی به گیانی قائیمقامه و ه ده یانگیّرایه و ه شه و پک له حاله تی به دمه ستیدا و تبووی: ناخر من چرّن رقم له نیّره که ر نه بیّته و ه ، من نازانم خودای گه و ره برّ من به عه بدی خرّی ده خولقیّنیّت و داوام لیّده کات عیباده تی بکه متا له نه و دونیادا له ناگری دوّزه خ بهاریّزیّت و له نیعمه تی به هه شت تیّر و مه ستم بکات که چی به مه خلوقیّکی بیّهیّز و توانا و که م حه و سه له خولقاندوومی! به لاّم نیعمه تی سه بر و ته حمول و " نه و شته ی تریش که حه ق سیّنه" به که ر به خشیوه و که م پیّاو هه یه حمود دی پیّنه بات! خرّ نه گه ر خودای عهزه و ه جه ل سه رپ شکی بکردایه م و پیّیب گوتایه م حمود دی پیّنه بات! خرّ نه گه ر خودای عهزه و ه جه ل سه رپ شکی بکردایه م و پیّیب گوتایه م "عه بدولئیلاه" ترّ سه روه ت و سامان و ده سه لاّتت پیخو شه پیّت به خشم یان به که ریّکی به هیی و توانا و ساحیّب حه و سه له بتخولقیّنم؟ نه و ساکه مین خوّم ده مزانی چوّن وه لاّم م ددایه وه!!

به لائم قائیمقام چهنده رقی له کهر بوو، خدر سهد ئهوهنده رقی له قائیمقام دهبوویهوه، بزیه رووی ده می کهره کهی ده کرده ناو شار و زهری لیده کرد تا قائیمقام وهرس بکات! ناخر نهو ههموو کهره، که له خان و خانسهراکانی شاری کفری مؤلیان دهخوارد و تیر کا و جو ده کران، نه ک به قائیمقام، ته نانه ته به ههموو داموده زگاکانی رژیمی نه وساکه ش ده مکوت نه ده کران!!

خدر کابرایه کی که له گهتی ره قه له پ شت که می چهماوه بوو. هه دوه م کراسیکی عاره بی له به رده و قایشیک، یان پهروّیه کی له پشت ده به ست. شهو پیاویکی شیعه

مهزههبی سیّل شوّری خوشمه عشهری قسه له روو بوو. که قوتابییه کان بو سه عیکردن ده چوونه نهوبهری چهم، بانگی ده کردن و پیّیده گوتن: کوره چی ده خویّنن؟ مهخویّنن؟ مهکته بنانتان نادات، نانیشتان بدات نهوا قهت ده ولّه مه نتان ناکات، ئهزانن چ بکه ناشه؟ بچن ئیشیّکی تر بکهن، سهیر بکهن من و نهو کابرایه هاوریّی یه که بووین، ئهوه ناهه نیشی کرد تا ده ولّهمه ند بوو نیوه ی مولّکی شاری بو خوّی کری، ده بیزانن، چونکه من نهو ئیشهم نه ده زانی نه بیّت هه تا مردن هه ر خه ریکی کوره گهرمکردن و گوزه و کورپه سوور کردنه و ه به نهم کولهمه رگییه بیشی، به قسهم بکهن مه چنه مهکته بن نهگهر ده چنه مهکته بیشی تریش بیزانن، نهو نیشه ی من میه مهدستمه و نیّوه به قورسی ده زانین ته نیا یه که بارتان زه جمه ته نه دوانی که میک دارن ته نیا یه که بارتان زه جمه ته نه دان به خوتاندا بگرن، بو دووهه بار نه ختیک ده چووزیّته وه، نیتر دوایی ریّویه کیشی پیاتدا بچیّت به خوتان نازانن!! دوایی ده بین به خاوه ن خان و سهروه ت و سامان و ده بن به پیاو ماقوولّی شار..

***

گهره کمی (ئهوبهری)مان بهجینهیشت و نیو کاتژمیریکی پینهچوو هیستره که ملی نا به ههورازه کمی (ملمی کهر ترینه که)وه. له شهو بهره ژووره که باوکم پییوتم: دهستت بکهره ناو پشتینه کهمدا و قایم خوّت بگره با نه کهویت، ملهیه که، به لای روّژهه لاّتدا ده پروانیته سهر (قاته کانی کفری)دا، نهوی چهند ریزه شاخیکی نزم و رهمه ته تاویریکی یه که دوای یه که ریز روویان کردوته قیبله و چهماونه ته وه روژه ی که خودا فهرمانی دایه حهزره تی شیراهیم تا که عبه ی مالنی بو بنیات بنیت، گشت شاخه کانی سهر زهوی روویان له قیبله کرد و کهوتنه ریّ، به لاّم شهم رمه ته تاویرانه ی لای خوّمان فریانه کهوتن و بنیات و بینای مالنی خوّدا کوتای پیّهات، بویه رووه و قیبله نا به شه و شیوه یه وشک بوونه و به تامه زروه له قیبله ده پروانن! شهم ریّگا سهره کییه، که دیهاته کانی ده شتی گهرمیان و بنه ی جاف به شاری کفرییه و ده به ستیته ه وه به ناو شهم دیّهاته کانی ده شتی گهرمیان و بنه ی جاف به شاری کفرییه و ده به ستیته ه وه به ناو شهم قاته پیّچاویی چهدا تیّده په دا

له سالنی ۱۹۹۳ به نیازی په لاماردانی دیهاته کانی گهرمیان هیزیکی سهربازی سوپای عیراق به چهند تانکینکه وه گهیشته شاری کفری و بو چهند روّژیک لهوی میوّلی خوارد، هیزی پیشمه رگهش که له نه و نیازه ناگادار بوویه وه رووی کرده قاته کان و لهوی سهنگهری

لیّدا، ههر بو پشتگیری هیّزی پینشمه رگه باوکم تفه نگه هوّلهندییه که ی (حاجی سه عید جوّلا)ی کرده شان و خوّی گهیانده شه رگه که. پاش چهند روّژ ئاماده کاری، تانك و پیاده ی ئه و هیّزه سه ربازییه روویان کرده سه نگه ره کانی پینشمه رگه و شه ر ده ستی پینکرد. پاش پینکدادانینکی قورس، هیزه سه ربازییه که توانی ریّگاکه بکاته وه و پینشره ویی بکات.

(عدبه ئامه) ناوی پیشمه رگه یه کی قاره مان و به وه فای شوّپش و ریّبازی بارزانی بوو، که له بیروهوشی ئیمه و خه للکی ناوچه که دا ره گی داکوت اوه و هه رگیز له یادمان ناچیّته وه. ثه و له پال ره مه ته تاویّریّک دا سه نگه ریّکی مه حکه م لیّده دات، ده که ویّته شه په وه و پیّش له به رایی نه و هیّزه ده گریّت، که رووه و به رزاییه که ی لای نه و ملی ده نا، به لام که سه نگه ره که ی ناشکرا ده بیّت، تانکه که رووی به ره ولای شه و وه رده چه رخیّنیّت و گولله توپیّکی ناراسته ده کات، گابه رده کهی ژور سه ری ده پیّکیّت و لا تاویّریّک ده ست و مه چه کی دورسه مه چه کی ده راز بیّت، به لام هه و له که که ی بیّسوود ده بیّت، هه ر له ویّدا به ده ست و مه چه کی شکاوه وه ده که دورست و در مه به در شه رو در و ناحیه ی (سه رقه لا).

لهناحیهی سهرقه لا و پاش پرسیار و وه لام و لیکولینه وه فهرماندهی هیزه سهربازییه که وینه یه کی مهلا مستهفای بارزانی نیشانی نهو پیشمه رگه یه ده دات و لییده پرسیت:

- ئەم وينەيە دەناسىت؟
- ئەويش دەلنىت: كى ھەيە وينىدى باوكى خۆى نەناسىتەوە.
  - دەى باشە تفيكى ليبكە ئازادت دەكەم.
  - + ئەو كەسەي تف لە وينەي باوكى خۆى بكات زۆلە.
- باشه تهنها یه وینی پیبده به لین بیت ئازادت بکهم. ئاخر ئهگهر به قسهم نه کهیت به پیش چاوی هه موو دانیشتوانی ئهم شاره وه گولله بارانت ده کهم.
- + من کوره کوردیکم و مستهفا بارزانی باوکی کوردانه. نهو کوردهی جوینی پیبدات زوله.

بۆيە ھەر لەو شوێنەدا و بە پێش چاوى دانيشتوانى شارۆچكەى سەرقەلاوە فەرمانى گوللە بارانكردنى دەدات و شەھىدى دەكەن.

دووههمین شهری گهوره و زیانبه خشی قاته کانی کفری له ههمان سالدا روویدا، لهو شهره دا به هوی هه لهیه کی سهربازیی بهرپرسه کانی هیّزی پیدشمه رگه و (۳۸) پیدشمه رگه

گیانیان کرده قوربانی خاك و نیشتمان، ههر له ههمان جینگادا له دوو گوری به كومه لدا به خاك سییردران.

* * *

هیّستره که تا نه و ههورازه ی بری، بنگویّی کهوته ناره قه و که فکردن. نه و حهیوانه به هیّزه نهوهنده به توندیی ههناسه ی ده دا فیشکه ی لـووتی لـه دووره وه دهبیسترا. پاشان سهر بهرهوخوار شوّربووه وه بهرهولای (باخی تـورکی) و ئینجا بـه دهستی راستدا ریّگا پیّچاوپیّچه که ی بری بهرهوهه رده و چه می (سهرشوّراو).

تهم دهوروبهره، پانتاییه کی شیندار و شوره کات و زهلکاوه و ههردهوهه له تووشهیشه. نهو سالانهی که دزیی و جهردهیی و ریگریی باوبوو، له هم ریگا پیخهاوپینهانه دا زوریک له نهو که سانه ی که به باخه لی پر و باری شه کر و چا و خورماوه له شاره وه ده گه پانه و گونده کانیان، له لایه ن جهرده و ریگره وه رووت ده کرانه وه و به ده ستی خالیی و به هماناسه ی سارده وه ده گه پانه و گونده کانی خویان. جاری واش هه بوو تهقه تفهنگ له نیروان جهرده و کاروان چییه کاندا رووی شه دا و ریگره کان پاشه کشه یان ده که د.

که سهرشوراومان بهجینهیشت ههتاوه که تینی بومان هینابوو، بویه باوکم سه لته کهی لهبه ر داکه ند و کیشای به سهریدا. منیش له پشتیهه وه، چون جوجه له مریشك سهرده کاته بنبالی دایکیدا، ناوه ها سهرم کرد به ژیر سه لته که دا، پاشان وه کو پیشه ی هه میشه یی که له گه از خویدا ده یبردمه وه بو ناوایی، دهستی کرد به به رباخه لیدا و وتی: کورم لووله یه که بایم له که بایجانه که ی (مه جموود نه بو شوارب) بو هاوردویت نه یخویت؟ نیتر به بینه وه که بایم له که بایم پرسیاره که ی بکات، ده سته سره گهوره شینه که ی ده رهینا و کردیه وه نینجا پشتاو پشت لووله که با به که ی بو راکینشام، منیش لینه وه رگرت و گورج که و ته خواددنی

ههتاکو ئهمرو وهکو کهبابهکهی بهرباخهانی باوکم لووله کهباب دهپینچمهوه و ده نخوم، به لام ههرگیز ئهو تاموچیزهی جارانم پینابه خشینت!

خوّر شوّر بووهوه، بهردوبنجه کانیش به لای روّژهه لهاتدا سینبه ریان که وتبوو، سینبه ری من و باوکم به سهر پشتی ئینستره که وه دوو نهوه نده دوور که وتبووه وه. گهیشتینه نزیک ئاوایی (به کره شهل). نهم گونده که (۵ – ۳) مالیّکه و ریّگاکه به لای راستیدا

تیده په ریّت، ده تگوت چوّل و هوّله و که سی تیادا نه ماوه. خوّ ئه گهر له دووره وه (عهزهی مامه حه مه) ده رنه که وتایه و ماندووبوونی له باوکم نه کردایه، ئه وا ناهه قت نه بوو ئه گهر بتگوتبایه خه لکه که ی ره وی کردووه.

(عهزهی مامه حهمه) که به رهبهنی ژیانی بهسهر برد، پیاویکی کورته بالآی نیسقان ئهستووری چهناکه پانی دهم ههراشی زوّر بلّی بوو. زوّرجار قسهکانی به وهزن و قافییه ده کرد و دهیگوت (من شاعیرم)، ههر بوّیه خهلکی ناواییهکان ناویان لیّنابوو (عهزه ههلهوه وی)، بهلام نهگهر خودا خراپی بوّیه کیک بکردایه و رووبه روو به نه ناوه بانگی بکردایه ئیتر به شیعرهکانی چاك دهیشورده وه ههر چی بهاتایه بهدهمیدا به کیش و سهروا پیّیده گوت و نهیده گیرایهوه. کاروکاسبی مامه عهزه، ورده والهفروشت بوو، زهمبیله کهی پر ده کرد له موورو و زهنگیانه، نهنگوستیله و گوارهی زهرتك، دی به دی دهیگیرا و دهیفروشت، ههر که دهگهشته دهوروبهری ناوایی پر به گهرووی هاواری ده کرد و دهیگیرا و دهیفروشت، زهرده واله.. زهرده واله.. ورده واله..).

جاریّکیان روو ده کاته یه کیّك له ئاواییه کانی ئه و ده شته و وه ك پیشه ی هه میشه یی بو ئه وه ی کیژوّله کانی ئه و گونده بورووژیّنی و له ده وری خوّی کوّیان بكاته وه ده س ده نیّت ه بناگویّیدا و هاوار ده کات (ورده واله د.. مووروی زهرد و سوور و سپی.. لووته وانه هه سیّره رهنگ.. کووژه که ی جوان.. زهرده واله د..).

لهوکاته دا کچیّکی تووله ک له پیّش ده رگای مالی خوّیانه وه و له سه ر رووی خوّی بانگی (مامه عه زه) ده کات و به ده نگیّکی به رز ده لیّت: (هوّهو مامه عه زه هه له وه پی بی بی بی بی بی به مدلا، هه لکشی به لای مالی ئیمه!). نه ویش که نه و ده نگه ده بیسیّت به (هه له وه) بانگی لیّده کات، یه کجار تووره ده بیّت و چاوی ده په ریّته ته وقی سه ری، بو ده مکوتکردنی کچه که و ده وروبه ریش به ده نگی کی زوّر بالند تر بانگ ده کات و ده لیّت (ورده واله د. کچه که و ده وروبه ریش به ده نگی کی زوّر بالند تر بانگ ده کات و ده لیّت (ورده واله د. نام و ده ورده و اله ویاله د. گرم تیّ چوو د. سووتام سووتام ده که یت اسارد نه بو و مه ده که یت تو له ویاله د. بوره داماله).

کچه که گوێی له وه لامدانهوهی مامه عهزه دهبیّت دهس ده کاته گریان و را ده کاته مالهه ه.

مامه عهزه گۆرانيبيٚژیٚکی میللی دهنگخوٚش بوو. روٚژیٚك به ریٚکهوت ریّی ده کهویّت م ئاواییهك و ده روانیّت زهماوهنده و ههلپهرکی گهرمه. شهویش به بینهوهی کهس رووی

لیّبنیّت و داوای لیّبکات، زمبیلهی پر وردهواله بهسهر کونه لاّنه کهوه دادهنیّت و سهرچوّیی دەگرنت، جا چۆن سەرچۆپىيەك؟ دەسماللە سىوورەكەي لىه بەرباخمەللى دەردەھىنىنىت ولىه شيّوهي رهشمار به روّحي پهپوولهئاساوه بال دهگريتهوه پيّ دهكوتيّته زهويدا، پيكوتانيّكي وا تۆز لە زەوييە ئاورشىننكراوەكە ھەلدەستىنىت، پاش ئارەق دەردانىكى زۆر و شـەكەتى، كينشاني سهرچنوپي دهداته دهس چنوپي كنيش خوينهوه، بهلام ژنهكان كه همهر دهم هاورنیدهتییان خوش بوو له گهانیدا بانگی لیده کهن و رووی لیدهنین که گورانی ههالیهرکییان بز بچریت. ئهویش به مهمنوونییهوه دهس دهنیته بناگوییدا و به گورانی ههلپهرکی دلنی ژنان گهرم و خوش دهکات و دهیانهینیته جنوش و خروش. پاش دووسی سوور، دیسان دهسهسره سوورهکهی له بهرباخه لی دهرده هیننیت، ده می دهسریت و ده لیّت: به خودا بهسه ماندووبووم و ریّگاکهم دووره دهبیّت بروّم.. ژنـهکان رووی لیّـدهنیّن و داوای لیّده کهن یه ك دوو تاوى تر گۆرانییان بۆ بچریّت. ئیتر به ناچارى تاویّکى تر گۆرانییان بـۆ ده لنتهوه و دیسان کپ دهبیتهوه و دهیهویت بروات، یه کیک له ژنه کان پییده لنت: توخوا مامه عهزه، یهك دوو تاوی تر گۆرانیبیژه، ههتا دهچم بـووك دههیّـنم بـا ئـهویش تاویّـك هه لپهري .. که بووك ده هينن و مامه عه زه چاوى به بووکى چاوره شي بالابه رزى جوانپوش دەكەويت، خۆى واتەنى، بىرى لىدەكاتەوە كە لە ھىلاكى زياتر ھىچى ترى بۆ نامىنىنىتەوە، بۆیه له بههانهیهك دهگهریت تا خوی دهرباز بكات، ئیتر به گورانی وتن و به پیش هه لیه رکیدا دیت و ده چیت و ده لنی: ههی زاوا، کهوا و سه لته و سوخمه کهوه، ته نیا شهم شهو بوكئ بر من، تر بسرهوه.. كه زاوا دهبيسيت مامه عهزه قرمي له بووك خوش کردووه و داوای سهرتویژه کهی لیده کات، هه لده کوتیته سهری و به دهم په لاماردانه وه پیّیده آینت: ههی سه گی هه لوه و ، زهره رت نییه ته نیا نهم شه و بو تو بیّت؟! مامه عه زه يرتاو هه للديت و له گوند دوور ده كهويتهوه.

* * *

گوندی (بهکره شهل)مان بهجیّهیّشت و عهسریّکی درهنگ گهیشتینه سهر شهو گردوّلکهی که ده روانیّته سهر چهم و گردوّلکهی که ده روانیّته سهر چهم و شاوه کهی دیّی (فهتاح هوّمهر)دا. لهسهر شهو چهم و شاوه، خهلکی ناوایی شیناییان کردبوو. باوکم جلّهوی هیّستره کهی توند کرد. پاشان پهلی گرتم و شوّری کردمهوه سهر زهوییه که. ئینجا خوّی ههلّدایه خوارهوه و میخسکهی هیّستره کهی به خرّه بهردیّك داکوتا و وتی:

- کورم من دهستنویزهم ههیه ههتا نویزه کهی عهسرم ده کهم تو بچوره خوارهوه بو سهر چهم و ئاوه که، ئاو بخورهوه و نویزه کهت بکه، به لام کوره کهم وریابه دهست بو تسروزی و تهماتهی خه لکی دریزنه کهیت، حهرامه.. باشه کورم؟

من ئەوەم دەزانى باوكم پيش و دواى نويژه فەرزەكان نويژى سوننەتىش دەكات و زۆر به خوشووعهوه دهچیّته حوزووری خودا و لهسهرخوّ، جوولّهکانی رکـووع و سـجوود ئـهنجام ئەدات. پارانەوەكانى ياش نوێژيش لە خودا، زۆرن و پاش دوعا و وێردخوێندن فاتيحا بـۆ ژمارهیه کی زور له پیاوچاکان و مردووه کانی خوی دهنیریت، بویه ویستم شهم ههاه لهدهست نهدهم و بو مهرامي خوم سوودي ليوهربگرم، ههر كه پشتم ليههالكرد بهراكردن شۆر بوومه خوارهوه و چوومه سهر كانييهكه، له سهر دهم بزى راكشام، دهمم نايمه ناو ئاوه که و تیرم خوارده وه، ئینجا له ئاوی چهمه که دهم و چاوم پـشیله شور کـرد، قاچـه کانم تیّهه لرّه نند و ناوم لیّنا دهستنویّن، که میّك ئه ولاتر وشكانی بوو، بهرده گهوره کانم لهسهر زەوييەكە لابرد و زىخەكانىش، قەيدى چىيە؟ با بچەقن بە تەويللىدا مادام خىرى نويژەكەم زۆرتر دەبینت، ئینجا هەر وەكو قمقمۆك، چەند جاریك سەرم هەلىرى و نامــه زەوى، بــهلاى راست و چهپدا لام کردهوه و نویژهکهم تهواو کرد، پاشان ئایهتهلکورسییهکهم بهپهله، ههروهك ئهوهى تيكهيهكي زور گهرمم له دهم نابيت و بيسسووتينيت ئاوا گلماندم و له جیاتی سی فووی دریّژ به دەوری خوّمدا یهك فووی فتیله كوژاندنهوهم كرد و دەستم بهرهو ئاسمان بهرزكردهوه، لهناو ئهو ههموو دوعا و پارانهوه زورهدا، كه باوكم فيرى كردبووم پاش نویزه کان بیانکهم، تهنیا یه ك دوعام كرد: خودایه له مه كته ب ناجیحم بكه یت!! ئیتر به په له هه لسامه سه رپي و جاشكه وشه كانم له پي كرده وه . .

له نه و عهسره دره نگ وه خته دا خوره ی ناوی چه و جریوه و جووکه ی چی له که کان و گمه گمی کوتره باریکه و چریکه ی لیزه وله و یقی پی پی نیزه کنانی ناو دار و ده وه ن و زهل و قامیشه کانی نه و گوی چه مه تیکه لا به یه که ده بدوون، بی که تهماته کان، که به سهر گوله کانه وه باوه شیان به یه کدا کر دبوو پیاوی مهست و کاس ده کرد، ره نگی سوور و بریقه داری ته ماته پی چینگه ناوداره کان سیزمای چاوی ده برد، همروه ک کوردی دونه دیو په لاماری بی که ته ماته یه کم دا، به لام که نزیک بوومه وه لینی، هیزیکی نادیار رایگرتم و وه کو په یکه ر به دیار نزیکترین بی گه ته ماته وه و شک هه لهاتم، پاش که مینک رامان و لیور دبوونه وه لینیچوومه پیشه وه، به نووکی پینم بی که که م له قاند،

ئهوهنده ی تر بون و بهرامه ی کهسکوون و خهستی تیکه لا به هه لا م و هه وای چهمه که کرد و به یه کجاری هاجی کردم، کهمین که سوی چهمیمه و و دهستی راستم دریش درد، که پم خسته ژیر نه و برکه ته ماته گه ش و ته په ، به دهم به رز کردنییه وه کهمین کلامه ا و روانیم، هه روه ها ته ماته ی سوور و پر چنگی کوردبیه بانگم ده کات و ده لایت: نه وسی خوت مه گره و به خو!!

به بیّهیچ بیرکردنهوهیهك وه کو ئهوه ی ئیزنم له باوکم وه رگرتبیّت دهستم بو ته ماتهیه کی سووری گهوره ی گرنج گرنج دریّدژکرد. به رلهوه ی دهستم پیّیبگات، لهناکاودا گویّم زرنگایه وه و کهلله م وژهیه کی تیّرژا! دهنگی باوکم بوو وتی: کورم دهست بو تروّزی و تهماته ی خه لّکی دریّژ نه که یت، حه رامه..

تۆ چۆن بە كلكى گۆچاننىك بدەيتە پۆزەي بەرخىنكى برسىدا، كە دەم بۆ گوانى پر شىرى دایکی دهبات و دهسلهمینتهوه، ناوا سلهمیمهوه و گورج ههلسامه سهریی، بهههر چوار دەورى خۆمدا چاوم گيرا، به ديقەتتر به ئاراستەي جيننويزهكى باوكمىدا روانىيم، بىمالام هیچم نهبینی. دوودلییه ک گرتمی و پاشهوپاش کشامه وه بو سهر کانیاوه که، وینه ی خومم به لیّلی له ناو ئاوهکهدا بینی. دهستم دریّث کرد و دوو سیّ گویّل ئاوم خواردهوه و لاگویلیکم دا به دهم و چاومدا، ههستم کرد هیشتا تینووییه تیم نه شکاوه.. ئاخر کهباب ئاوكيشه و دليش بۆ خواردنى سەوزه و ميوه زياتر دەكاتەوه. بۆيـه ييلاوهكانم لـه يـي داکهند و چوومه ناو ئاوی چهمه کهوه، لهسهر خره بهردیکی گهوره، که نیدهی به سهر ئاوه كهوه به وشكى مابووهوه دانيشتم. خۆيشم نەمىدەزانى ماوهى چەندى لەئەو بارەدا ماومه ته وه و بیر له چی ده که مه وه. له ناو ناوه که دا ورده گازی ماسییه کان به ناگایان هيننامهوه. ديسان ههلسامه سهريي، له ئاوهكه دهرچووم وييلاوهكانم له يعي كردهوه، گەرامەوە بۆ لاى بركە تەماتەكە. چەند ھەنگاوينك دوورى راوەستام و وەك راوچىيەك چۆن له كەروپىشكىكى خۆشخەرى ناو لانەى بن بنچكىك پارىز دەگرىت و لىپىدەروانىت، ئاوەھا به وردى تيمرواني، ئينجا لييچوومه پيشهوه و نوشتامهوه، به دهستي چهپم برکه کهم لادا و دەستى راستم بۆ ئەو تەماتەيە درێژ كرد، كە قرمم لێخۆش كردبوو. چنگم پێيگەيـشت و نهگهیشت، دووباره گوییم به دهنگی باوکم زرنگایهوه: نهکهی کوره حهرامه، حهرام.

هه لسامه وه سهر پی و وه ك دارى زه قنه بووت به ديار گۆله ته ماته كه وه چه قيم، خهيال بردمييه وه، هه روه ك جهنگاوه ريك له هه رچوار لاوه ئابلاقه درابيت و بير له چونيتى

خۆدەربازبوون بكاتەوە ئاوەھا ويستم هۆشم گلير بكەمەوە. كەميك بەلاى راستدا سەرم وەرچەرخاند، كە روانىيم خاوەن شىيناييەكە بە تەنيىشتمەوە راوەستاوە، ئەو پىاويكى بالابەرزى سپيپۆشى ريش سپى بوو، نوور لە رووخسارى دەبارى، من ويستم بلىيم: مامە بە خودا تەماتەم لىنەكردۆتەوە.. ئەو ھاتە گۆ و لىيپرسىم:

- كورم ئەوە بۆ تەماتەيەك ليناكەيتەوە و نايخۆيت؟

له ژير ليوهوه پيموت: حهرامه..

ئەو وتى:

تۆ كورى كێيـت وا ئەوەنـه حـهڵال و حـەرام لێكجيـا ئەكەيتـەوە؟ بينيـتم نوێژيـشت ئەكرد..ها، كورى كێيت؟

+ كورى حەمە فەرەجى ئەولكەرىم.

- ئی ئیّی، تو فهقی حهمه سهعیده بچکولانه کهیت.. برازای (مهلا ئهولقادریت) روّله گیان من نانی دهستی دایکتم زوّر خواردووه، نهو دایکه خانهدان و لهخوا ترسهت، شهی نانی مامه کانت؟ نهوه ههر مهپرسه، شهی نازانیت ئیّمه و ئیّوه یهك مالیّن و تهنیا حهلالّمان له یهك جیایه؟ دهی مادام وای لیّهات سویّندم پیّمهخوّ ههر دهبیّت به دهستی خوّت نهو تهماته گهورهیه لیّبکهیتهوه، ههر به بهر چاوی مامی خوّتهوه قهپی لیّبگریت و بیخوّیت، نه گینا به جیّتناهیّلم، عهیبه کورم عهیبه تهماتهیه که بایه خی چییه؟ شهی بیو نازانیت من به خودای خوّم بهلیّنم داوه و و توومه: خودای گشت عالم گهردنی نهو کهسه نازاد بیّت، که ده چیّته ناو نهم دالییهی منهوه، برکه تهماته و خهیاره کان ناشیّلیّت و نهوسی خوّی کویّر ده کات.. ده ده ی بیّقهزابیت نهوه نده شهرموّکیت، دهس دریّش بکه ده یهمرت دریّش بیّت.

ههر وه کو نهوه ی نهمه خهیالیّکی خوفریوده رانه ی مندالانه نهبیّت ناوه ها بهبیّترس و نیگه رانی دهستم دریّژ کرد، کاتیّکم زانی ته ماته یه کی توندوتوّل و سوری گرنج له ناو چنگمدایه، راست بوومه و و ته ماته کهم به چمکی لای راستی کراسه کهم سری و ده مم کهمیّك بوّی کرده وه، له گهل نزیککردنه وهی ته ماته که بوّده مم، نه ختیّك به ره و ناسوّ سه رم ههلّبری، له نه وه دا بوو قه پیّکی پیادا بکهم و سوورا و به دهم و له و سمیدا شوّر بیّته وه، روانیم باوکم به سهر گرده که و ته ماشام ده کات، هه در وه کو شه و می ته زووی کاره بایه کی به هی ی ناسکه ته ماته ی له عنه تبیه وه و شك بود، نینجا چنگم به هی ز لیّیدا بیتم ناوه ها ده ستم به ناسکه ته ماته ی له عنه تبیه وه و شك بود، نینجا چنگم

(٣)

شل بوو تهماته که بهربووه وه سهر زهوییه کهی به رپیم، ئیتر له شوینه کهی خودمدا چهقیم و بهبی جووله چاوم به ئاسو کهوه رووه و باوکم ئهبله ق بوو، ئه و به ده نگینکی به رزوزبر بانگی کردم وتی: پهله بکه.. بجولتی کوره دره نگه..

من له شهرم و تهریقی و ترسدا نازانم ئالهویدا چون روّحم دهرنهچوو، نه شمزانی چون ههنگاوه کانم هه لهیننا و گهیشتمه لای، نهو به هه مان شیّوه ی پیشوو سواری پستی خوی کردم، به لام جهستهم وه ک بی بهر ناو ده له رزی و دلم به توندی لیّیده دا.

تا له چهمه کهش پهرینهوه من ههر چاوهرینی تورهبوون و سهرزهنشتی بووم، به لام ئهو هیچی نه گوت..

* * *

تالیّره وه سه ر به ره و ژوور بروانه، تاچاو ههته ر بکات ده شتیّکی پانوبه رینی کاکی به کاکییه. کیّلگه ی گه نم چاوه ریّی ده می داسه ده مه زه رد کراوه کانییه تی. پوّل پوّل کورکور له ناسمانه وه شوّر ده بنه وه بوّ ناو توقه گه نه کان و تاك تاك و جووت جووتیش ده قریویّنن و هه لاه فیرند. یه کیّك له تایبه ته ندیه کانی (قهتیّ) له نیّوان نیّر و میّکانیدا هاوبه شییه ك له کرهه لاهاتی به سه ر هیلکه کانه وه ههیه. کاتیّکش که بیّچووه کان له هیّلکه ده رده چی و چاو هه لاه هیّنن دایك و باوکه کانیان به هاوبه شی و به بین ناو و خواردنیان له دووره وه بی هه لاه هیّنن و دهیکه نه ده ده میانه وه. به راحه وهی بیّچووه کان توانای هه لافرین پهیدا بکه نه له لایه ن شوان و میّردمندالله کانه وه راو ده کریّن. شه وانیش پیّچه وانه ی سویّسك و پیر و که دویّن شوان و میّردمندالله کانه وه راو ده کریّن. شه وانیش پیّچه وانه ی سویّسك و پیر و ده ده نده و بالندانه، که هه رگیز له شه و ده ده ده ده کروی شامی)، شه و جویّره ده قدی مینیانه به ناسمانی ناوچه کدا به رز هه لاه فرین و دوور ده روی شامی نه باوکم پرسی: باوه، بو شه و کور و ره شامیانه له نه م ده شته ی لای خومان نانیشنه و و هیّلکه و به چکه ناکه ن؟.. نه و کور و ره شامیانه له نه م ده شته ی لای خومان نانیشنه و و مه دینه به یا که کویّیه و تی نامه و تی شور مین روز ده که یت با به روزانم.. مه لا ییّویّت نزیك مه ککه و مه دینه به ایتر مین نامویّرا پرسیاری زیاتری لیّبکه م..

هینستره ماچه جاریک به رهوت و تاویک به یهرغه رینگاکهی دهبری. نهو دهشتهی تهی دهکرد و تهنگی به گوندهکهمان ههالدهچنی.

کلاوکوردیه که ده یجریواند و به جوش و خروشه و و هه لاده فری تا له قوولایی ناسماندا به ده م جریوه یه کی شیتانه وه له نگهری ده گرت. ثینجا هه رله شه و به رزاییه و باله کانی قه مچ ده کرد، وه که هه سیره چون له شه وه کاندا ده کشیت، ناوه ها به ره و زه وی شور ده بووه و له ناو توقه گه نمیکدا خوی ده شارده وه، به لام ثیسته دیققه ت بده نهم ده شته، که دوینی پر بوو له جریوه و جووله و عه تر و نه شونها و عه شقبازی.. به لای له نیوان زوربه ی زوری شه و کائینانه دا که له نه و پانتاییه دا ده ژیان، ته نانه ت خالخالوکه کانیش به سه ر په لکی گیا و گول و بنجه توله که کانه وه ژوانیان ده به ست، په کیان ماچ ده کرد و جووت ده بوون. پاش نه وه ی هه ریه که و گه رای خوی بو به رده و امونی ژیان داده نا و نه وه یه کی نوییان به جیده هی شت. نه مرور به ره و دونیای و نه بوون ده چن، کوچ ده که ن یان ده مرن.

له نه و ته ختاییه دا هی ستره که ملی به ره وپیش راکی شابو و. باوکیشم ره شمه که ی بو شل کردبو و، کیسه تووتنه که ی له پیش خویدا به هه ردو و ده ستی گرتبو و، خه ریکی سیگار پینچانه وه بو و، له ناکاوینکدا (قاتر) ه که سه رسمینکی دا و وه خت بو و لووتی بگاته سه زهوییه که و نیمه به سه ر ملیدا شو پر ببینه وه، به لام باوکم گورج ده ستی بو ره شمه که برد، به توندی رایکی شا و گوتی: ده ک ملت بشکی .

هیّستر حهیوانیّکی دوو ره گی نهزوّکه. ههموو نهو سیفهتانهی که ههاییگرتووه چ له رووی جهستهییهوه، وه کو کهلله و قهپوّز، گوی و یالا و مل و کلکییهوه یان له رووی هیّنز و توانا و رهوت و رهفتار و ناکارییهوه، هاوبهشییه کی ریژه یی ههیه له نیّوان سیفهته کانی باوکی (کهر) و دایکی (ماین)یدا. نهم ولاخه له سینکردن و جووته وه شاندندا له سهبر و توانای کارکردنیدا دهچیّتهوه سهر باوکی کهری، بهلام له بهژن و بالا و رهوت و روّیشتنیدا به کهمیّک ناسکییهوه لهگهلا سمکولان و حیلهدا به لای دایکی ماینیدا شکاندوویهتهوه. به کهمیّک ناسکییهوه لهگهلا سمکولان و حیلهدا به لای دایکی ماینیدا شکاندوویهتهوه. بو نهو می سیّکسی ره گهزه نیّره کانی نهم حهیوانه بگیریّت و به ناسانی دهسهمو و رایی بکریّن، ههر به جاشیی له ریّگای نهشتهرگهرییهوه بهیتاله گهروّکه کان باتوویان دهرده هیّنن و ناره زووی سیّکسییان ده کوژن، وا دیار بوو به قهد ماندوو بوون و بیتزاریی من له دوور و دریّژیی نهم ریّگاوبانه، هیّستره کهش بیّزار ببوو، ههر بویه به گویّره ی ناره زووی من رهوتی ده کرد و تیـ بهرهومال ملی دهنا، نالهوساتهدا گویّم له گویّره ی سمی بوو، که به ریّتمیّکی ریّکوپیّک له گهل فیشکه فیشکی ههردوو کونهلووتیدا و دهنگی سمی بوو، که به ریّتمیّکی ریّکوپیّک له گهل فیشکه فیشکی ههردوو کونهلووتیدا و دهنگی سمی بوو، که به ریّتمیّکی ریّکوپیّک له گهل فیشکه فیشکی ههردوو کونهلووتیدا و دهنگی دهنگه لیّره و لهوی قریوه ی قهتیّکان، که بو ناو خواردنهوه و چینه کردن ههلدده فرین

له مله کهی ناوایی ده چین به نه و دیودا. چه ند شه قاویک نه و لاتر ده رگای حه و شه ی مالنی خومان به ده ر ده که ویت و له چاوه روانیی نیمه دا خراوه ته سه ریشت، که ده گه ین هه ر به سوارییه و هومان ده که ین به ژووردا. به ته نیشت سه کوکه و باوکم جله وی هیستره که توند ده کات و په لم ده گریت تا به ناسانی پیم ده گاته سه ر زه ویی. پاشان خویشی داده به زیت و باره که داده گریت تا به ناسانی پیم ده گاته سه ر زه ویی و پاشان خویشی داده به باره که داده گریت به ره و ناخوره که ی و کورتانه کهی لیده کاته و هه ر ده و پاشووی به ره و ناسمان هه للده دات تا داخی دلی خوی له گه لا ناره قه دا هه لله دولی جووته هه ر دوو پاشووی به ره و ده س ده کات به لووشه لووش و سوره سور و بو ناو و نالیک سه کولان ده کات.

ههر بهسهر سهکو کهوه لهگهل خوشك و براکانمدا دهس له ملی یهکتر دهکهین و تیرتیس یهك ماچ دهکهین. باس و خواستی شاریش بو کاتیکی تر ههلاه گرین.

***

(٤)

جارينك ناتبهم بۆ ناوئاوايى با له حهوشه دەربچين و بـرۆين بـۆ سـهر گردەكـهى پـشت مـالنى خۆمان و لەوپدا نەختىك دابنىشىن. ئالىرەوە تەماشاى ئەو گردە بكە، كە دەروانىتە سەرمالى موختاري ئاوايي. رۆژێکيان بـۆ پهکـهمجار پۆلێـك پێـشمهرگهي خوێنگـهرم و چاونهترس و خۆشەويستى شۆرشى ئەپلول، رژانە دێ. ياش نانخواردنى نيوەرۆ و پشوودانێكى كورت، بــه ســەر ئەو گردەوە گليربوونەوە. خەلكى ئاوايىش بە دەورياندا ئەلقەميان بەست و گويپان دەگىرت لە يەكىڭكيان، كە بە حەماسەت و ئەوپەرى ورەبەرزىيەوە باسى ھەلگىرساندنى شۆرشى بۆ دەكىردن. من كەسپانم نەدەناسى. سەرپەلەكەيان پياويكى گەنم رەنگى بالا مامناوەنىدى تىكسمراو بوو. ئەو چوارمشقى دانىشتبوو تفەنگەكەي بەسەر رانىيەوە دانابوو. واديار بوو قسەكەر ئىتر شىتىكى وای پینهمابوو باسی بکات، بزیه خهانکه که دوودوو سی سی سهریان نابوو بهیه کهوه و قسمی خزیان دهکرد. به نهوبهری ناواییهوه ههانزیه که هات و بنباکانه بهسهر بهردیکهوه نیشتهوه، موختار چونکه خوّی به تفهنگچی ئهزانی و حهزی له نیشانشکاندن دهکرد، لای لـه سـهریهلهکه کردهوه و پینیوت: تو ئهوسا پیاویکی راوچی و دهست و تفهنگ راست بوویت، ئا تفهنگیك بننی به ئه و ههلاّیه وه بزانم دهیپیّکیت؟ سهرپهلیش فیشه کیّکی لیّخوری و لهسهر چنچك بوّیدانیـشت و مشتی له هه لۆ گرت. دەنگ له دەستىيەوه هات، يەك كەلـه بينـ ژنگ خـۆل و زیخـی بـه رووی هه لزّکه دا هه لذا، جوانه هه لوّ دای له شهقه ی بال و هه لفری. چهند جاریک به ناسمانی ناواییدا هاتوچوو، له ئاست ئه و شوینهی که لیینشتبووه لهنگهری گرت، دواجار سووریکی بازنهیی بهسهر پیشمهرگهکاندا خوارد و وهکو ئهوهی به سهریهلهکه بلیّت: ئهگهر تو ههلوّیت جاریّکی تـر ههولنی کوشتنی رهگهزی خوّت مهده، چونکه دهشت و دهری نهم نیشتمانه به ههلاّوه جوانه.. پاشان دوور رۆيشت و شۆر بووهوه بۆ ناو هەرده و هەللەتەكە و لە چاو ون بوو.

به لای دهستی راستدا چهند شهقاویک برو و بروانه نهو نهخته زهوییه، که ههمموو سالیک باوکم ده یکاته قهرسیل تا مهرو مالات و مانگا و ناژه آنه ههراشزیکانی تیادا بلهوه رینن. نالیره دا چیروکیك ره گ و ریشه ی له بیره وه ریدا داکوتاوه وا بوتی ده گیرهمه وه.

سالی ۱۹۹۶بوو حەرەس قەومىيەكانى شارى كفرى لـه چـلەپۆپەى بەدرەفتارىدا بـوون. (مامە مەلا ئەولقادر)م بەسەر جيكاى مردنـەوە لـه كيانـەلادابوو. ئيمـه هـەموو لـه دەورى

دانیشتبووین که (فهقی عهلی) مامهمیان ئاگادار کردهوه تا به زووترین کات له مالا دهربچیت و خزی دهرباز بکات، چونکه بریاری گرتنی لهلایهن رژیمهوه بو دهرچووه و کاتیکت زانی دین بو گرتنی. ههر بویه ئهویش ناچار بوو ئهو برا گهورهیهی لهسهرهمهرگدا بهجیبهییلیت و روو بکاته ئهم ئاواییهی ئیمه و له مالی باوکمدا روژ بگوزهرینی.

نهو روّژه، که من له شار گهرامهوه (مهلا مه هموود)یش بوو به میوانی مالنی باوکم. پاش نانخواردن و دهمه ته قی، مامهم و مهلا له مالا دهرچوون و منیش که و ته دوایان تا گه پشتینه نه و شوین قه رسیله. له وی هه ردووکیان به چپه که و تنه ناخاوتن و را و ته کبیر. پاشان مامم وتی: دهی باشه مهلا، مادام ریّککه و تین با ده س به مه شقه که مان بکهین. مه لا و تی: باشه لاله، من حازرم. نه وا نه و به رده دریّژ کوله شناو ده نیّم ده مانچه و نه و که له که به رده شکارای حدر س قه و مییه.. باش نییه ؟

مامم وتى: مهلا، من ههرچيم وت دهبينت به گويم بكهيت، باشه؟ مهلا: باشه ..

ثهوه ته نهوه خوّیه تی. توّ وای حیساب بکه نهو که له که به به به به و به به و به و به و شهقامه که دیّت. ئاده ی خوّت بده پال دیواره که و به پسکه پسک لیّیب چوّره پیّشه وه. تو فیشه کت لیّخوریوه و ده مانچه کهت له سه رییّیه. هیچ خوّت تیّکناده یت و ناشله ژیّیت له کوّلانه که بوی ده رده چیّت و لووتت ده ته قیّت به لووتیدا، ئیتر به بی سی و دوو گولله یه که ده نیّیت به ناو ده مییه و ه و بوّی ده رده چیّت.

مه لا ده لنيت: لاله گيان، خودا بوّم بكات له لهوه ري دهخهم..

(مهلا مه هموودی وه لنی)ی کوره ههرزه کاریکی به ژن و بالا که له گهتی ئیسقان ئه ستووری که م گوشت و ئه سهریکی خوینگه رم و رووخوشی که میک سهرشیت بوو. من چه ند هه نگاویک دوور راوه ستا بووم و به حه په ساویی و سهرسامییه وه له نه و دوو مروقه م ده پوانی. نهوان خهریکی نه خشه دانان و مه شقکر دن بوون بو کوشتنی حه ره س قه و مییه کی باوه کوشته ی کورد و دو ژمنی سه رسه ختی خه لکه به شه په فه که ی شاری کفری. ناخاوتنه کانیان که من به واقور پماوی گویم لیده گرت و ده مروانی هیواش هیواش هیواش له به رگویم دا بوو به غه لبه غه لبه عالم و هاژه هاژ، دواییش هه دوو گویم کپ بوون و نیتر هیچم نه بیست.

مامم دەستىكى بە پشتى مەلادا كىشا.. ئەويش زەردەخەنەيەكى تىگرت و دەستى بىرد ھەردوو چىمكى كەواكەي ھەلكرد و كردنىي بىە تىويى پىشتوينەكەيدا و كەوت، رىل. مىن

تیمده روانی نه و ههنگاوی ده نا به ره و شوینی مهبهست، به ره و شاری کفری، به ناو ده ریایه ک تراویلکه دا ده رو تا ده هات بچووك ده بوویه وه. نه و رویشت و من رایه له ی روانینم به دوویدا هه لکرد تا له ناو شه پولی سه رابه که دا بوو به خالیّکی له رزوّك و کال. پاشان وه ک کلّق به فریّك چون له ناو رووباری ناودا ده تویّته وه، ناوه ها توایه وه و له چاو ون بوو.

مهلا ههر ههنگاویّکی کرد به ههزار ههنگاو و پاش نویّژی نیوهروّ خوّی گهیانده (شاره کهی شهمبهر) بهسهر بهردهبازه کاندا له چهمی (قوشهچاپان) چاپووکانه پهرپیهوه بوّ ناو قهبرستانه کون و پـپ گومهزییه کانی نهمسدیوی مالنی مامم و لهویّوه خوی گهیانده بـهر دهرگای قهبرستانه که، که دهپروانییه سهر شهقامه قیرتاوه سهره کییه کهی شار. چهند سهرهتاتکهیه کی کرد و به بیّهیچ شلّهژانیّك وه کو خهلّکی شار له دهرگاکه چـووه دهرهوه و بـهبی خو تیّکدان بهسهر قیرتاوه کهواه دهرای کهوتهری.

ئیسته کابرای (حهرهس قهومی) نانی نیوه پوی خواردووه و نوییژی کردووه، پاشان سهرخهویک ده شکینیت و وه که پیشه یه همیشه یی خه نکی شار بو خوباراستن له تینی هه تاوی شهم هاوینه، چاکه ته کهی ده کیشیت به سهر سه ریدا و به بیترس و خوف به ره و بازار ده چیت. لهم ساته دا که خور تینی گهرمی ده پرژینیت سهر شاردا، که س به ده ره وه نییه، جگه له مه لا و شهم نیچیره قه نهوه ی که وا ده زانیت (شار شامی شهریفه). مه لا له سهر کو لانه ته سکه که دا خوی داوه ته پال سیبه ری دیواره که و چاوه پیه. کاتیک ده زانیت کابرا رووی کردووه ته سهر شه قامه که و له به ریخی خوی به شه ولاوه هیچی تر نابینیت. هه رده گاته ناست نهم پیاوه داخ له دانه، که پینج شه شسه سهاتیک رئی بو کوشتنی بریوه، هه نوه سه ده کات، به نام مه لا گولله مؤله تی نادات و یه کسه رئامبازی ده بیت، ده مانچه که ی له باخه نی ده رده هینیت یه کاراسته ی ناو ده می ده کات و بوی ده رده و چیت.

ئاخر نهخشه و پلانه که ئاوه هابوو، دهبیّت شهو سوود له چوڵی و گهرمی کوڵان و شهقامه که وهربگریّت، به کهمترین کات کاره کهی خوّی شهنجام بدات و خوّیشی ده رباز بکات، بریه به بینهیچ خوّخه در یککردنیّک، خوّی ده کاته مزگهوته که دا، جامانه که ی فری ده دات و میزه ریّکی سپی له سهر ده به ستیّت. پاش پشوودانیّک به شهقامه کهی شهودیودا ده چیته ناو بازا په وی گوی بو چیروکی جوراوجور و شیّوه ی کوشتنی کابرا ده گریّت، دوا چیروکی بازا په دیگرینه وه:

(حهسیب خهسرهو) ئهو کوره لاوه نازا و چاونهترسهی که لـه هـهموو یاسا و ریــسایه کی دەولاةتى ناوەندى و تەنانەت لە ھى شۆرشىش ياخىيــه، نــهيارەكانى خــۆى و گــهلى كــوردىش ههردهم سلّی لیّدهکهنه و و لیّیدهترسن، دزه دهکاته ناو شاره و همه و چونیك بیّت دهگاته مزگهوته کهی (حاجی رهشید)، ئالهوپوه خزی ده کاته ناو جزگه ئاوه سهر گیراوه که دا، ئهو جزگه ئاوهى كه له بن شاخى (باوه شاسوار)هوه ديّت و به ناو شاردا تيده پهريّت، له هويّوه به شینه یی و به بیترس دیت تا ده گاته بهردهم (ئیستهلاکه که)، ئه و که لاوه که فورسانه عارهبه کان کردوویانه ته بنکه و باره گای خویان، له کونی به رده م (مه قه ری فورسانه کانه وه) سەرنىك دەكىشىنت، بەلام كەس بەدىيى ناكات، بۆيە ھەر لەئەرىدا پىشورىيەك دەدات، لـ ئـ مورىنىدا بىشورىيەك دەدات، لـ ئـ مورىنىدا بىشورىيەك دەدات، لـ مىدىنى سەرىنىك پشووه كورتهدا واي به خهيالدا ديّت، دان بهخوّدا بگريّت ههتا بهشكو ئهمه خودايه يهكيّك لـه فورسانه عارهبه کان دهربکهویت و دهستیکی لیبوهشینیت، به لام به قرچهی شهو نیوهرویه کی حەوسەللەي ئەوەي ھەيە خۆي بداتە بەر ئەو خۆرە سووتىنەرە، بۆيە ئەو شويننە جىدەھىللىت و بهناو ئهو تونیّله پر ئاو و شیّدارهدا دیّت تا له نزیك مالّی ئهم (حدرهس قهومییه)وه سهر دهر دەكات و خزى بەئەو كۆلانە تەسكەدا دەكات. ئەلنىن ئەم كابرا حيز فرسىەتە، كىه كىوردە بىه شەرەفەكانى ئەم شارەي ھەراسان كردووە بە گوللە نەكوژراوە، سەيرە! ئەي چۆن مردووە؟ چۆن؟ ده گویبگره: نهم حهرهس قهومییه، که چاوی به حهسیب خهسرهو دهکهویت و دهیناسیت زریکهیه ک ده کات و ههر به پیوه گیانی دهرده چینت. !!

ناخر نه و که حهسیب دهبینیت قهسابخانه کهی شاری دیته پیش چاو، نه و قهسابخانه یه که ده یانگوت گوایه نهم کوره کورده نه و چهند که سه دژه کورده ی تیادا سه ر بریدوه. نه گهرچی خه لاکه سیاسی و هوشیاره کهی شار نه و کاره یان رهت ده کرده وه و به پیلانیکی ده زگای (نه من و نیستخباراتی) رژیمیان له قهله م ده دا، ههتا ناکوکی مجهنه نیدوان کورد و تورکمانی شاره که وه، به لام ناوی حهسیب خهسره و ههوریکی تال و تووره ی پیش با و بورانی ته فر و تووناکه ربوه، که خه لاکه بیر ته سکه کانی شاری توقاند بوو.

به لنی راسته حهسیب هاتووه ته ناو شاره و و خزیشی نیشانی شهم کابرا مردووه داوه، نیسته ش له شاردا خزی شاردووه ته وه، غهم خزنیشاندانه ی ته نها بن چاوشکاندنی نه یارانی شورش و مه لا مسته فایه، به لام کابرای حه ره س قه ومی هه ر خزی ترسنزك و بووده له بنووه، بزیه به رله وه ی ته ته کی لیبکریت یه کسه ر زراوی ده ته قیت و ده مریت!!

(0)

مزگهوته کهی حاجی رهسید کهوتزته روزهه لاتی شارهوه و لهسهر روخی چهمی قوشهچایان بنیات نراوه. یاش مردنی مهلا ئهولآقادر، مهلا عهلی مهلا ساله ح بوو به ئیمام و مهلای نهو مزگهوته که چهند سوخهته و فهقه پیه کی گرتبووه خو. یه کیک له شهو كهسانهي كه له حوجرهدا لهوي زانسته ئايينييه كانياني دهخويند، مهلا مه هموودي لاو و گوندنشینی عاشقه تفهنگ بوو. لهئهو سالأنهدا كه درندهیی دارودهستهی رژیمی ناوهندی (عارف) گەشتبورە چلە پۆپە، چالاكىي سەربازى و سياسىيى شۆرشىي ئەيلوولىش لە پیشکه وتنیکی به رچاودا بوو بزیه ههستی نه ته وایه تی له لای خه لکی کوردستان و به تایبهتی لاوان بهرز ببووهوه و گهشهی بهرچاوی کردبوو. ههر نهو باره فیکری و سیاسیی و كۆمەلايەتىيە بوو، مەلاي ھان دەدا لەئەم شارەدا چالاكىيەك ئەنجام بىدات، ئىيتر ئەو چالاكىيە كوشتنى حەرەس قەومىيەك بىت يان فەلاقمەكردنى يياوخرايىك يان ھەر چالاكىيەكى تر، كە بە شانازى بىزى بىدرىت لىه قەللەم. ھاتنىه شارەوەى بىه مەبەسىتى خوينندن له حوجرهي فهقينكاندا، بۆ ئەو دەرفەتينكى باش بوو تا كۆلان بــه كــۆلان و كــون و قوژبنی شار شارهزابینت. ئاشنابینت به هه نسوکهوت و شوینی ناحه زان و نه پارانی کورد، كه بۆ ئەو، ھەر كەسپىك و ھەر رەگەزىك بىت ھەمان بايەخى ھەيە. خۆ ئەگەر لەگەل ئەو چالاكىيەدا كە بە نىازە ئەنجامى بىدات، دەمانىچەيەك يان تفەنگىكى ھۆلەنىدى گوللهنهخوری چنگ بکهویت ئهوا دوا هیوا و ئاواتی ئهوه و ئیتر دهبیته (ماموستا مهلا مه حموودي قارهمان).

شهویّك له شهوه كانی پاییزی سالّی ۱۹۹۵ نهم مهلایه بوو به میبوانی مالّی مامم.

ثیّمه خیّزانیی، دوور و نزیك به دهوریدا ئهلقهمان بهستبوو ئهویش به بیّوچان دهمی

نهده نا بهیه كندا، پهیتاپ هیتا نوكته و سهربوورده و قسمهی خوّشی بو ده كردین.

جارناجاریّكیش چهند دیّره شیعریّكی خوّی بو ده خویّندینه وه، كه ههولّی دابوو لاسایی

شاعیری گهورهی كورد (قانیع) بكاته وه. تاوناتاویّك نوقمی خهیالا و بیركردنه وهیه كی قوولا

دهبوو، لهناكاویّكدا سهری بهرز ده كرده وه، یه كه تهماشای ناوچاوانی ده كردین

ههروه ك نهوه ی لیّمانب پرسیّت و بلیّت: نهوه ی من بیری لیّده كهمه وه و نه خشه م بیّو

من ههروهك ئهوهى ياوهرى مه لا مه هموود بيتم و ههنگاو به ههنگاو له گه ليدا چووبيتمه ناو شارهوه تا ئاستى چاوساغيكردنيش، ئاوا ههنگاو دواى ههنگاو بينيم گوللهيهكى ئاراستهى ناودهمى كابرا كرد. خوين بازرهقهى بهست و زور به بيندهنگيى لار بووهوه، له شهو كاته دا ههستم به تهنگهنه فه سيه ك كرد بويه ههناسه يه كم به قووليى هه لكينشا، وامزانى پريشكى خوينى كابراى كوژراو جهستهى منيشى گرتووه تهوه. ئازاى ئهنامم له ئارهقه دا شليهى ده هات بويه دهستم بهرز كردهوه، له پم برد بو تهويلم و ئارهقهى ناوچاوانم سرييهوه، كه روانيم مامم وه كو ئه فسهريكى سهربازيى راوهستاوه و مه لاش وه كو سهربازيكى گيل به داواى ليبووردنه وه سهرى شور كردووه ته وه بو به ريينى خوى، مامم وتى:

+ مەلا دەي ئەمجارەش..

مهلا وتى: ئەمجارەش چى لاله؟

ئەمجارەش مەشقەكەت بكە بزانم سەردەكەوپت؟

مهلا دهستی دریّژ دهکات بهرده دریژکووله که که به پیشتویّنه کهی دهرده هیّنیّت و به پسکه پسکه پسکه به که له که نزیك ده بیّته وه، خوّی چهند قووچ و دریّـژه ئهوه ندهی تـر دریّـژ ده بیّته وه، ده بیته وه، ده بیّته وه، ده ستی راده کیّشیّت و به ره و رووی که له که به رده که به تاو راده کات و به ده میش تااق تااق، تهقه ده کات.. مامم ده لیّت:

- دهك دهستت بشكي همى قووچى بيتمهقلي نهزان!! لهنمو دوورهوه چون پياو به دهمانچه، نيشان دهپيكي ؟
  - + ئەي چۆن بكەم لالە گيان؟
  - دەبيت بەرۆكت بنييت به بەرۆكىيەوە و تەقەى ليبكەيت..
- + تهی بهشکو تهویش دهمانچهی پینبوو، بهرلهوهی من تهقهی لینبکهم بینته دهست و همکوژیت؟

مامم نیگایه کی ته وساوی تیده گریت..

مهلا یهك بست دهم داده چهقینیت و هاهاها پیده کهنیت.

***

دار شتووه، سبهی به ئه نجامی بگهیه نم ئیوه هیچی لیده زانن؟ که حالیی ده بسوو کپییه که ی ئیمه له چاوه روانی قسه و نوکتهی خوش زیاتر هیچی تر ناگهیه نی همردوو له پی ده دا به یه کدا و قاقا پیده که نی.

له دانیشتنی ئهو شهوه دا جاریک رووی ده می له من کرد و پرسیی:

+ ئەوە يەژم لەئەم شارەدا (بەرىد) ھەيە؟

پێموت: بەلنى ھەيە. بەرىدت بۆ چىيە؟

+ خزمیّکم مالیّان له کهرکوکه و تازه کوّرپهیهکی چاوگهشیان بووه، به نیازم بیّشکهیه کی جوانی له بازار برّ بدهمه کرد و به پوّستدا برّی رهوانه بکهم!!

من وتم: ماموّستا بهرید تهنها نامه دهگوازیّتهوه.. بیّـشکه چوّن به بهریـددا رهوانـه دهکریّت؟

ئه و وتى: بى رەوانى ناكرىت ھا؟ بەرىد ئەگەر بەرىد بىت ئەبىت ئەبىت (بەرد)يىش بگوازىتەوە!! ئەى نالىن: پارە بىدە و مەلال م مزگەوت دەربكە، منىش پارە دەدەم و بىشكە دەنىرم!! ئىتر بى نايبات؟

مهلا بهیانی له مال دهرده چینت و رووده کات ه مزگهوت. لهوی هاوه له کانی ناگادار ده کاتهوه، که به ماموستا بلین نهو نهموو ناتوانیت وانه کانی بخوینیت، چونکه نهگهر خودا بوی ریخ بخات نهوا به نیازه سه فهریخی دوور بکات، نهگهر نه هاتهوه له جیاتی نهو دهستی ماچ بکهن و داوای لیبوردنی بو لیبکهن. مهلا له مزگهوت دهرده چینت و روو ده کاته بازاری شار. له مسهره وه خوی پیا ده کات و ده گاته نهویه پی قهیسه ریه که، وه کریاریک به دوای کوت الیکی ده گمهندا چاو بگیری ناوه ها به نهمیه و نهوبهری ده گویند ده رووکانه کاندا ده روانیت تا ده گاته نهوسه و لهویوه دووباره به ریگاکهی خویدا ده گوینته

دواوه. بسهدهم رینگساوه بسیری لیده کاتسهوه تسا ده گاتسه قهبرسستانه کهی دامسیننی چسیای باوه شاسوار، دیسان بهههمان شیوه به چاوی کریار ده گهرینته دواوه بو ناو بازار.

رۆژانه له چێشتهنگاو بهدواوه بازا پهروجوڵی تێدهکهوێت. خهڵکی شار بو کوپینی پێداویستییهکانیان روودهکهنه شهم قهیسهرییه و کهسی دهسبهتال و بێکاریش بو خوخافلاندن و کاتکوشتن دهچێت بهسهر یهکێك له کورسییه دارینهکانهوه و له پێش لووتی دووکاندارێکی دوستیدا دادهنیشێت و چایهکی رهشیش نوش دهکات.

ههر ئەوكاتانه، فورسانه عارەبەكانىش بە مەبەستى جۆراوجۆر بە تاك و جـووت دێنــه ناو بازارهوه. مهلا مه هموود دهروانيت پيره فورسانيك تفهنگه هۆلەندىييه كهى ناوه تــه ســهر نهرهی شانییهوه و پاپشه پاپشه سهربهرهو ژوور دهروات و ناگای له مهموودی بینزهوال نییه، ئالهویدا ههر وهکو ئهوهی ههنگوینی له کلوری داربهروویه کی پیردا دوزیبیتهوه، مهلا ئاوهها قۆلنى ليههللدهكات، ههردوو چمكى كهواكهى ليدهكات بــه دارا و ئــهو ههلــه زیرینهی که لهئه و سبای سالخانه دا دوو سهفه ری روّح سووتینه ری ناو بازاری بوّکردووه له دەستنادات، كه فورسانهكه دەگاته بهر دەرگای چايخانهكهی (كـهمال چايــچی) مــهلا وهك پلنگیکی برسی پهلاماری کابرای عارهب دهدات و قوّنداغی تفهنگه که زوّر بهسووك و ئاسانی به دەستىيەوە دىنت. يىرە فورسانى عارەب وەك دارىك مۆرانىه لىدابىت و رەشەبايەك بيخات بەلادا، ئاوا لار دەبىتەوە. ئىتر مەلا سەر بەرەو ژوور دەقوچىنىنت و پرتاو بهرهو دهرهوهی شار راده کات، که تفهنگه که ناوه ها به سووك و ناسانی ده کهویته دهستی ئهوهندهی تر وزه و توانا و وره دهزایه ته دل و دهست و بازووی و به قهله مباز تەنگ لە چەمى قوشە چاپان ھەللاەچنىت.. ئاخر مەلا چاكى دەزانى، كە لە چەم پەرىيەوە ئيتر ههر ديّو به ديّوي خوّي زات ناكا بكهويّته دووي، بهلاّم بوّ بهدبهختي ئهم كوره كـورده چەند فورسانىك بە رىكەوت بەرەورووى دىن، كە دەيبىنن ئەم لادىيىيە تفەنگىكى بە دەستەوەيە و رادەكات، تێيدەخۆرن، ئەويش چاپووكانە دەست دەبات و ميلى تفەنگەكـەى رادەكىنشىنت، بەلام قۆرتى چارەرەشىيى و نەگبەتىيەكەي ئالەرىدا بور، كە تەنانەت يەك فیشه کیشی تیادا نابیّت، ئیتر قه لله می ئه ژنزی ده شکیّت. فورسانه کان دهوری دهدهن، تفهنگه کهی له دهست هه لاه پروکینن و ههر له شه شوینه دا سه روگویلاکی به قزنداغه تفهنگ دەشكينن و جهستهى مار ئەنجن دەكەن. پاشان دەيدەنــه بــهر بــۆ (مەقــهر) لــهوئ

سهرهك فورسانه كان ليّكوّلينهوهيه كى سهرپيّى له گهلّدا ده كات ئينجا رهوانهى (سهرا)ى ده كات و له (قشله) بهندى ده كهن.

پاش لینکولینه وه که بریان ده رده که ویت فه قییه و له حوجره دا ده رس ده خوینیت، به رپرسی بنکهی پرلیسی شار ده نیریته دوای (مه لا محه مه د تورکه) دا، که به یه کیک له درسته نزیکه کانی رژیم و نه یاریکی سه رسه ختی کورد له قه لهم ده درا، ماموور مه رکه زله بارهی تاوانباره وه داوای زانیاری لینده کات، به لام شه و مه لا تورکمانه شه گهر چی مه لا بارهی تاوانباره وه داوای زانیاری لینده کات، به لام شه و مه لا تورکمانه شه گهر چی مه مه مه محودیشی نه ده ناسی مه ردانه دیته جواب و ده لینت: (شهم کوره فه قییه له حوجره ی مین ده خوینین ت و زیاتر له دوو هه فته یه شه قلی له ده ست داوه و شیت بووه، بریه به شهم کاره هه لاساوه.. پاشان تاوانبار له شیفاده ی مه لای تورکمان شاگادار ده که نه و و رینی بو داده نین چی بکات و چ بلینت. ده بیت شه ویش وه کو شینت هه لاسوکه و ت بکات تا له سزای قورس رزگاری بینت. شیتر مه لا وه کو شه که تی لیها توو چ له به ندیخانه و چ له کاتی لیکولینه وه دا رونی شینتیکی په ته پی ده گیرینت و قسه ی مه لای تورکمان پست راست ده کاته و مه در بریه راییچی شینتخانه ی به غدایان کرد و ماوه ی سالیکی ره به فی له وی به مه دوی به می داده کاته به مه در برد شینجا شازاد کرا.

مه لا مه حموودی وه لی ژبانی له قه سابخانه کهی موسل له ساله کانی هه شتادا به خنکاندن کو تابی هات.

***

(1)

کانیماران گهوره دییه کی ده شتی گهرمیانه و له رووی کارگیپیه وه سه ربه ناحیه ی سه رقه ناهیه به دووری ۲۰ - ۲۰ کم ده کهویته باکووری شاری کفرییه وه بهسه ر نهم گرده ی پشت مالی باوکمه وه نهگه ربه دانیشتنیشه وه بروانیت مالابه مالی ناواییت لیّوه دیاره. تمانه تا ناو حه وشه و به رهه بیوانی مزگه و ته ده بینیت و هه رله ویّوه ده توانیت نه و نافره و کیژولانه ش بژمیریّت، که یه یه یه و دوو ده چوونه سه رکانی ژنان و به کونه ناو و مه نجه له ده کیژولانه ش بژمیریّت، که یه یه یه و دوو ده چوونه سه رکانی ژنان و به کونه ناو و مه نجه له ده که ده گهرانه و مالا، به لای ده ستی راستدا رووه و باشووریش بو نه و ده شته پان و به رینه بروانه هه نه گهر چاوه کانت وه کو چاوی گوندنشینه کان تیژ بیّت، شه وا دیّی (نه کره شه ل)یش به دیی بکهیت، خه ژنی) ده بینیت، نه گهر چاوت زیاتر به هیزبیّت، له وانه یه دیّی (به کره شه ل)یش به دیی بکهیت، خو شرکه را به دوروریینیش بروانیت لوتکه ی چیای (باوه شاسوار) به دی ده که یت که ده دروانیّت هو روژناوا و باکروردا نه گهرچی گونده کان له نه وانه ی باشور نیزیکرین، به لام به دی ناکریّن، چونکه نه و ده قه ره هه ده و هده و گردولاک کی باشور و نزمن و دیهاته کان خویان له وی حه شار داوه.. دووریی له م سه رگرده و هر مالی باوکم مه و دای به رد هاویژی که، حه و شه و به قوره سوور و دریژ و کاگه نیک ده وره ی داوه، دیوه خانه به رز و به قوره سوور هواخدراوه که ش به سه رحه و شوه که وه و خوره هالات ده وروانیّت.

بکهیت، ئهگهر به قسمی باوکی خوّتت کرد ئهوا پیاویّکی نتم و ژیر و قسه زانت لیّدهرده چیّت و خهلّکی دهلیّن: دهك ره همهت لهنه و دایکهی شیره کهی ناوه ته دهمت و ههزار ئافهرین بو ئـهو باوکهی کهوا پهروهردهی کردووی..

منی ساوا چهندی چیژم له دهمه ته قی و جوّره سوحبه تینکی نهم جوّره مه جلیسه وهرده گرت شه وه نده شه نائومیندی و دهسه پاچه یی نهم باوکه به هیز و به توانایانه م ده یتوقاندم. ده چوه مه یه که و نه وه نده ی تریش خوّم له لا بچووک و بینده سه لات ده بووه وه ، ناخر نه وان ، که نائومیند ده بوون په نایان بو خوا ده برد ، نه و خودایه ی که به عه رشی عه زیه وه له سه ر کورسییه که ی دانیشتووه ، نه وه نده به هیز و توانایه گوینی له گیزه ی میشووله و ته په ی پینی میروله یه ، نه گهر هموه سی لیبیت (به کول ده لیت کول و به تیژیش ده لیت تیژ) و به (کفره لکوونیک) نه م دونیایه ژیراوژوور ده کات. نه و خودایه کی بیخه مه و که س له رهنگی نییه .. باوکم ده یگوت:

خوا، چهند مهلائیکهتیکی خوشهویستی ههیه و مهنمووریی بو دهکهن، ئهوهتا حهزرهتی میکائیلی کردووه ته بهرپرسی باران بارین و به فهرمانی شهو نهییت باران نابارینی، که فهرمانیشی پیدا ئیتر مهلائیکهتی رهعد به قامیچی برووسکه دیته ویزهی ههورهکاندا و شهوانیش له حهیبهتدا دهگرمینن و بارانی ره همت به سهر زهویدا دهبارینن، تا پهله دهدات و سالهکهی دهبیته سالیکی هات، ئیتر خیروبهرکهت به سهر زهویدا دهرژیت، بهلام با سالهکهی

هاتیش بیّت ئهگهر جووتیارهکان و بهندهکانی خودا ناشوکر بن و خودا بهحهق نهناسن، ئهوا به تاینکردنی یه ک رهوه کولله، گشت خهله و دهغلهکان مهحوو دهکاتهوه، یان سون و کیسهلهیان تیبهردهدات.

مهلائیکهتیّکی تری ههیه ناوی ئیزرائیله. نهم ئیزرائیله ههردهم له نامادهباشیدایه و بیق روحکیّشان چاوهروانی فهرمانی دهکات، پاش نهوهی که ئیزرائیل گیانی ههموو (زیرِوّح)هکانی سهر نهم زهوییه ده کیّشیّت ئینجا نوّرهی روّحکیّشانی دیّو و درنج دیّت، پاشان یه که دوای یه دوای یه که روّحی مهلائیکهتهکان ده کیّشیت و سره دیّته سهر شهیتانی ئیبلیس، شاخر شهویش مهلائیکهیه، بهلام له خودا یاخی بوو و بووه دوژمنی سهرسهختی بنیادهم، بوّیه خودا نهعلهتی لیّکرد و له ریزی فریشتهکان وهدهرینا، ئیزرائیل به شهیتان دهلیّت: تهنیا تو ماویت مهلعون، وهره با روّحت بکیّشم. بهلام نهو مهلعونه خوی نادات به دهستهوه، بوّیه ئیزرائیل په نهاماری دهدات و نهویش ههلدی، له نهمپهری دونیاوه بو نهوپهری دونیا راوی دهنیّت، ههتان له شهرزهیی خویدا پیّی له کیّلی قهبریّک ههلده کهویّت و نیزرائیل سوارسهری دهبیّت و گیانی شهرزهیی خویدا پیّی له کیّلی قهبریّک ههلده کهویّت و نیزرائیل سوارسهری دهبیّت و گیانی

پاشان لهویندا ئیزرائیل به خودای گهوره ده لیّت: خودایه خوّ توّ ناگات له ههموو شته و ده زانیت ئهرکی من لیّره دا کوّتایی پیّهات، فهرمانت به چییه و چ بکهم؟ خودای گهوره ده فهرموویّت: ته نیا له عهبده کانی خوّم یه ک که س ماوه روّحی بکیّشیت، ئهویش خوّتیت.. ئینجا ئیزرائیل چنگ ده نیّته بین و گهردنی خوّی، له گهل روحکیّشانی خوّیدا یه ک زریکه ی بو ده کات ئهرز و ناسمان ده نگ ئهداته وه.. جوبرائیلیش پاش کوّچی دوایی پیخه مبه ر به ناسمانه وه و به هیچ شیّوه یه ک توخنی زهوی نه که وتووه..

(ئیسرافیل) ئهو مهلائیکهتهیه، که چاوهروانی فهرمانی خودای خزیهتی ههرکه مهنسور دای له کهوان ئهویش فووی پیادا ده کات و زهوی تهخت دهبیّت، ئهم شاخ و داخ و ههده و ههلهته، تهنانهت ئهم ئاواییهی ئیّمهش وا تهخت دهبیّت لهئهوپهری دونیاوه هیّلکهیهك دابنی، لهمپهری دونیاوه تهماشایکه بهدی ده کهیت!! پاشان خودای گهوره به چوّل و هوّلی لهئاسمانهوه دهروانیّته ئهم مولّکهی خوّی، ههر خوّیشی دهزانیّت ئهم زهوییه چهندیّك به چوّلی دهمیّنیتهوه، ههتا بارانیّکی چل شهو و روّژیی خهست دهباریّنیّ، ئاوی شهو بارانه ئهوهنده خهسته ههر ده داینیت توّوی شههوهتی بنیادهمه، دوای ئهم بارانه ههرچی مردوو ههیه وه ک گیای بههاران

سهر له زهوی دهرده کهن، ده پروین و به پرووت و قووتی راده وستن، ئینجا به فهرمانی خودا رزحه کانیان بهره لا ده کرین و ههر یه که ده چینته وه جهسته ی خاوه نه کهیه وه. شهم بنیاده مانه ئیسته چاویان ها به ته وقی سه ریانه وه، بزیه خودا چاوی عه بده کانی خوی ده نووسینیت به ته وقی سه ریانه وه تا نه زهر لهیه ک نه کهن و نیر و می عه وره تی یه ک نه بینن، دواییش اوه که ده دواییش به دره و مه حشه ر ده که ونه پی خه ده و نیشر یه ده دواییش به دره و مه حشه ر ده که ونه پی بو حه شر و نه شر .. به ده و پردی سیرات، شه پرده بو کافر و خودانه ناس و نوین نه که ده که واره وه بو ناو ناگری دوزه خی باریک ده بینته وه نیش به دره و نیمه تی به هه شت به سه در پردی سیراتدا به بیش سد ده په پرنه وه ...

کهسیّك نییه لهنهم دییهی ئیمهدا خودا و پیغهمبهر و مهلائیکهتهكانی نهناسیّت و شیّوهی ئاخرزهمان و روزی زیندووبوونهوه و حهشر و نهشری له یاد و بهرچاو نهبیّت. مین شهو ویّنه ترسناكانه دهیانتوّقاندم و شهوانه له جیّگادا کیّنگلم دهخوارد. ههموو كات نهوهم دهزانی، كه مزگهوت پیروّزترین جیّگایه، چونکه مالی خودایه و پیروّزترین روّژیش له ههفتهدا ههینییه و گهورهترین و پیروّزترین مانگیش مانگی رهمهزانه، له ناو نهو سی روّژی رهمهزانه شهوی لهیلهتولقهدر پیروّزه، بوّیه پیاوانی ناوایی بهتاسهوه چاوهروانی شهو شهوهیان ده كرد تا به بهرچاوی خودا و مهلائیکهتهكانییهوه، که دادهبهزنه سهر زهوی زیکر و تهلیله و نویژ بکهن و خیری ههزار مانگیان بوّ بنووسریّت.

پاش نویزی عیشا باوکم چرا نهوتینه کهی هه لگرت و رووی له مزگهوت کرد، تا نهو شهوه نویز و زیکر و ته لیله کان تیکه لا به زیکر و ته لیلهی مه لائیکه ته کان بیت و به رزبیت هوه به رهو ئاسمان، تا خودا خیری هه زار مانگه کهی بو بنووسیت، ئه و رقیشت و مین چوومه سه بر جیگا که م، به لام شهو کردی و مین کردم و خه و نه چووه چاوم. نه و شهوه ترس و خوفیکی سهیر دایگر تبووم، ترس له ناخر زهمان و روژی حه شر و نه شر، ترس له ره نگ و روو خساری دایگر تبووم، ترس له ناخر زهمان و روژی حه شد و نه شر، ترس له ده نگ و روو خساری مه لائیکه ته کانی، که پاش تاویکی تر پول پول له ناسمانی کشومات، هه سیره کان گه شتر له شهوانی پیشو و وا ده دره و اتده زانی نیسته نا تاویکی تر ده رژینه سهر زهوی. نه و شهوه ته نیوان ته نیا سه گیکیش چییه حه په ی له ده م ده رنه ده چوو، نه م دیاردانه ش بو خوی دیارده ی شهوی له یله تولقه درن، به سه ر جیگا که وه هه لاژابو و م و له ده نگی هه ناسه و مشه میشی منداله کان له په نه و لاوه هی چی ترم نه ده بیست، نه و چه ند جاره ی که هه لاده سام درزیکم ده خسته نیوان

دەرگای ژوورەكە و ديوارەكەوە و بە ئەسىيايى سەرم دەردەھىننا و چاونىكم بىەناو حەوشىـە و سەربانەكاندا دەگيرا، بەلام ھىچم نەدەبىنى، بۆيە لەسەرخۆ دەگەرامەوە ناو جيڭاكەم، خۆ من دەمزانی هەر سی رۆژ و شەوی رەمەزان خودای گەورە دەست و دەمی دێو و درنج و جنوٚکه لــه بنیادهم دهبهستین، ئهویش لهبهرخاتری پیروزیی ئهو مانگهیه بزیه لهئهو بارهوه ترسیکی وام له دلدا نهمابوو بهرانبهر به جنوکه کانی (مهجه گلالی) و ئهو دیّوانهی که (دهرویش عهول) و (مامهخهلیفه) باسیان کردبوون، دهمزانی ئیستا به ئهمری خودای عهزهوهجهل لهغاو کراون، به لام ئه و سامه ی چووبووه دانمه وه ههر به ری نه ده دام. نازانم شه و چهندی رؤیشتبوو چهندی مابوو، گورنکم دایه بهر خوّم و ههلسامه سهر پیّ، ئهمجارهیان دهرگاکهم خسته سهرپشت و روانیمه ئاسمان، مانگ دوو بهشی زیاتر تواوهتهوه ئه و بهشه کهش که ماوه رووناکییه کهی دابهشکردووهته سهربانی مزگهوت و کولان و سهربانی مالهکاندا، له شوینهکهی خوّمدا راوهستام و بهووردی دیقه تم له ئاسمان دا، ئهوهنده روانیم چاوهکانم فرمیدسکیان تیزا و کهوته ریشکهوپیشکهکردن، بزیه سهرم داگرت، بهسهر دهستی کراسهکهم چاوم سری، پاشان کهمینك ولیمن و دووباره سهرم بهرزکردهوه، روانیم چهند تارماییهك له ئاسمانهوه بهرهو ناوئاوایی شور دەبنەوە، تارماييەكان وردە وردە گەورە دەبوونەوە، ھەر دەتگوت رەوە پەرەسـيٚلكەي گـەورە و سپین ده هاتنه خواره وه بن ناو کولان و سهربان و ناو حهوشهی مزگه وته که، له ویوه تاقم تاقم روویان دهکرده قیبله و دهیانجریواند، موچرکیّك له تهوقی سهرهمهوه هات و لهکهانه مووسی پهنجهی پیمهوه دهرچوو، ههر لهویدا دانیشتم و پالم دا به دیواری ژوورهکهوه و همردوو لمهپم خسته سهرچاوه کانم، پاش تاویک دانیشتن ههر چوننی بیت خوم کرد به ژووره کهدا و خزامه ناو جيّگاكهمهوه، به ئهو سهرسامييهوه ماوهيهك مامهوه دوايي به دهم بيركردنهوهوه له خوّمم يرسى: ئايه بەراستى ئەوە يۆلە مەلائىكەت بوو بىنىم؟ بۆيە ئۆقرەم لىبرا و دىسان ھەللسامە سەرىيى ئەمجارە زۆر لەسەرخى و بە ئەسپايى دەرگاكەم لادا و روانىمە ناو حەوشــه و ســەربانى ئەو گەورەى كە دەيروانىيە سەر كۆلانەكەي ئەولادا، بەئەو سەربانەوە شتىكى سپىم ھاتە پىش چاو لەبەر تىشكى مانگەشەوەكەدا دەبرسكايەوە، تەزوويەكى گەرم زاييە ناو گلێنــەي چـاوم و كەللەمى قورس كرد، بۆيە بە ناچارىي كشامەوە ناو جيڭاكەم و بۆ دواجار ئەو جەستە بيهينزه بچكۆلانەيەم گرمۆللە كرد و خەوم لينكەوت.

ئەقل و میشکی مندالیّنکی ٤- ٥ سالیی له دونیایه کی بحکوّله دا که سنووره کهی له هیزی ببینی چاو تیپه ر نه کات، نیشتمانه کهی دیکهی بیّت و پایته ختی نهم ولاته شی مالیّنکی

بچکوّلانهی له خشت و قور درووستکراوی رووت باوکیشی دوای خوای گهوره، بههیّزترین که س و راستگوّترین مهخلووق بیّت، نازانم چوّن جیّگای نهم ههموو هیّز و توانا نهبینراوه و تـرس و خوّفی مهلائیکه و فریشتهکانی مهلا و مزگهوت، دیّوه زهبهلاح و ترسناکهکانی شیّخ و جنوّکه ناشرین و به توانا و کافرهکانی نهو چهم و دوّل و کهلوّزانهی تیادا دهبیّتهوه. دهروییش دهلیّت: شیّخ دیّوه شهلهی له شهریّکدا به دیل گرت و شایه تمانی پیهیّنا، ئیسته نهو دیّوه موسلمانه و وکو ههر دهرویّشیکی دلسوّز دار و چیلکه بو تهکیهی بابه شیخ له دهشت و کهژ کو دهکاتهوه، ههر باریّکی به قهد باری چوار هیستره، که دهیدات به کوّلیدا و دهیهیّنیتهوه مالی باوه شیخ. نهم دیّوه تهنها نانی دهستی دایکه شیخ دهخوات، له تهکیه دا که برسیی دهبیّت شهوانه ده یکاته بوّله بوّل و زرم و هوور، ههتا یه ک مهنه کال دوّینه نهخاته به دهستی کپ شهوانه ده یکاته بوّله بوّل و زرم و هوور، ههتا یه ک مهنه کال دوّینه نهخاته به دهستی کپ نابیتهوه.

روّژیکیان باوه شیخ بهرماله که یکیشایه سهر خویدا و خهوی لیکهوت.. دهرویش دهیگیزایه و و دهیگوت: مین به دیارییه و دانیشتبووم، که بهرماله که نشته و و به زهوییه که وه لکا، زوری پینه چوو و ده و قارچک جهسته ی موباره کی له ژیر بهرماله کهوه همانی و له خه و ههانسا.

پاشان داوای مهسینهیهك ئاو و نهختی خوّلی پاکی لیّکردم، که بـوّم هیّنـا دهست و پلی بسمیل کرد و نهیهیّشت لیّبپرسم، جـهنابی فـهرمووی: کـه خـهوم لیّکـهوت لـه غهیبـهوه پیّیانراگهیاندم، که شهر له نیّوان دیّوه کافر و ئیسلامهکاندا قهوماوه و دیّوه شهلهش ئابلاّقـه داراوه، ئهگهر فریانهکهوم لهوانهیه شـههیدی بکـهن، برّیـه منـیش بـه هیمـهت و بهرهکـهتی باوهگهورهم غهیب بووم و خوّم گهیانده ناو شهرهکه، شهر قورس بوو منیش دهستم نهپاراست، نازانم چهند دیّوی کافرم تریاند، یهك دوو دیّوی کافری بریندارم بینی لهناو خویّنـدا دهگـهوزان، له کوتاییدا دیّوهشهلهم رزگارکرد و گهرامهوه، ئهوه دهستم به خویّنی ئهو دیّـوه کافرانـه گـلاّو بوو برّیه بسمیلم کرد. دهرویّش که قـسه و باسـی پینـهدهما، لـه دیوهخانـدا بیکـات، حـالی لیّدههات و بهکول دهگریا.

منی مندال ثهوهنده به کهسایهتی ئهم دهرویدشهوه وابهسته و سهرسام بووم، جاریکیان وهکو ئهو جوره حالیّك گرتمی و دهستم كرد به گریان!!

عهسرانیکی درهنگ (مامه خهلیفه) بو ئاوایی دیتهوه، که دهگاته ئهو چهمهی ئهودیو، سهیر دهکات ههروا جنوکهیه دهستی گرتووه، سهرچوپیکیش دهقریوینیت و دهاییت: "تریت و

ماسه تریت و ماسه.. بالای لاولاو عهرعهرناسه". جنوّکهی سهرچوّپیکیّش که نهم بنیاده مه دهبینیّت له دووره وه بهرهولایان دهچیّت، نهترسیّت زهماوهنده کهیان لیّتیّکبدات بوّیه بانگی ده کات و دهلیّت: "مامه خهلیفه نهوهی به سیّ و دوو ده سهیهژی و وهره دهست بگره.." نیتر مامه خهلیفهش ده چیّته ناویانه وه، به بی ّسیّ و دوو ده سه سره که له سهر چوّپیکیّش وهرده گریّت و ده س ده کاته ههلپه پرکی، پاش یه ک دوو سوور ههلوه ستهیه ک ده کات و به دهم بیرکردنه وه وه فری ده پرسیّت: نایه نه و شته چییه وابه سهر زارییه وهیه و نهیه وُریّتی؟ پاش سوورپیکی تسری ههلیّ به پرکی نه وسا دیّته هیوّش خویدا و ده زانیّت نهم کورت بالایانه جنوّکه ن، بوّیه (بیسمیلا)ی له ده م دیّته ده ریه کسهر زهماوه ند و ههر که و شهی (بیسمیلا)ی له ده م دیّته ده ریه کسهر زهماوه ند و ههلپه مرکی کوتایی پیّدی و جنوّکه کان غهیب ده بن، نه و ساکه مامه خهلیفه شایه تمانیّک ده هینیّت و ملی ریّگا به ره و مال ده گریّته وه به ر.

دایکم دهیگوت: کوره کانم نهم بهسهرهاته، مام خهلیفه خوّی گیّراویه تییه وه بو خهاتکی ناوایی و نهو پیاوهش پیاویّکی راستگو و لهخواترس بوو..

تیده کی مندالتی شاوایی حیکایه ت و چیروکی سهیروسه مهره مان سهباره ت به جنوکه دهبیست. جنوکه ش وه کو بنیاده م خودا خه اتفی کردوون. شهوان شیرهیان کوتومت له خومان ده چیت، به الام کورته بالان. بالایان هه ر شهره نه ده بالای مندالیکی ۵- ۲ ساله به برزه. کافره کانیان ناشیرین و چلکن و چلکن، قر ثالوزکاون و رهنگ و رووخساریان وه که بنیاده مه کافر و بیدینه کان سوور و سپی و چاویشیان وه که کووژه که شینه. شهوان قسمی شیمه دهبیستن و کافر و بیدینه کان سوور و سپی و چاویشیان وه که کووژه که شینه. شهوان قسمی شیمه دهبیستن و شهوانگه که دونیا تاریکی کرد شهوانگه که دونیا تاریکی کرد خواردن و کروشتنی سوقان و لوولاقی پینی مامره. شیواره داهات له بنمینچی خانوو و درزی خواردن و کروشتنی سوقان و لوولاقی پینی مامره. شیواره داهات له بنمینچی خانوو و درزی دهرگای ماله کان، ههر بویه شهبین و منداله کانیانه و دورژینه ناو حهوشه و سهرسه کو و به شهوانه شهگهر ویستت چامولکهیك شاوی گهرم برژینیت شهبینت بیسمیلا بکهیت ههتا ده رقای خویان به خویان به دووچاری سووتان نهبینت بیسمیلا بکهیت ههتا جنوکه کانیان دووچاری سووتان نهبیت، شاخر شهگهر داوی مندالی گهرمت کرده سهر بهچکه جنوکهیه کی موسلماندا و سووتاندت شهوه توش لهشم دونیادا مندالیکت به سووتان ده چیت!! خو شهگهر بهچکه کافریکت سووتاند شهوا شیتر دایك و مندالیکت به سووتان ده به نازد ده به خوت یا له خوشه ویستیکت ده وه شین و تولهی باوکه کهی له پاریزدا ده بن همتا ده ست له خوت یا له خوشه ویستیکت ده وه شین و توله کهی باوکه کهی له پاریزدا ده بن همتا ده ست له خوت یا له خوشه وی ستیکت ده وه شین و توله کهی

خۆيان دەكەنەوە. مەلا دەلنىت: جنىزكە دەچىنتە پىستى پشىلەوە، جىن خىزى دەكاتـە پـشىلەى رەش!!

من خرّم جاریّك ده مه و مهغریب جنوّکه پشیلهیك ترساندمی، پشیلهیه کی رهشی گویّ قووت له ده لاقه ی نیشتمانه که وه سهری کیّشایه ئه مدیودا و به یه ك میاوه راییچه له کاندم و قیراندم، پاش نه و قیره یه نهخوش که وتم. برژانگه کانی چاوم تاك و جووت ره پ لیّی اوه ستان و دهم بوّنی ترسی لیّده هات. دایکم سیّ روّژ له سهر یه ك پیّش خوّر ناوابوون ناگریّکی ده کرده و و خویّی ده پرژانده سهر ناگره که دا و له نه مدیوه و ه بو نه و دیو به سهر ناگره که دا ه ه نگاوی ده نا، خوشکه کانم ده یانگوت:

- دايه ئەرە چى دەكەيت ؟

ئەوپش دەپگوت:

- ترسى كورهكهم له پشيله رهش دهردهكهم.

سى رۆژ لەسەر يەك ئەم ئاگركردنەوە و بازدان و پرسىيار و وەلامى بىەردەوامى بىوو، لىه چوارھەمىن رۆژدا لەئەو نەخۆشىيە رزگارم بوو.

***

لیّزهمه و شهسته بارانی ناموّژگارییهکانی باوکم و رووداوه سهیر و ترسناکهکانی ناو حیکایهت و چیروّکهکان دهربارهی دیّبو و جنوّکه، چاو بازوربوونهوه و وهرپینی وه ک سهگی رهشی نهو کابرا نویّژنهکهرهی که له سهرهمهرگیدا بوو به مهخسهره و پهند بیو خهالکی له خودانه ترس، غهزه بی خودا و ناخرزهمان و روّژی زیندووبوونه و حهشر و نهشر، نهو روّژانهی که نهوهنده ترسناك و توقیّنه و باوك و دایك نایانپهرژیّته سهر مندال و جگهرگوشهکانیان، نهو ناگره سووتیّنه رهی جههننه م، که له چاو ناگری شهم دونیادا به حهفتا ناو شیرراوه تهوه، گوناهی قاقای پیّکهنین و نهزه و تهماشاکردنی نامه حره و خواردنی تهنیا یه که تهماته یا یه ترس و شهرم و بوونه و دیپاراستنی نادابی دیوه خان و هتد.. منی مندالی کردبووه یه ک توپه ترس و شهرم و بوونه و دیپاراستنی نادابی دیوه خان و هتد.. منی مندالی کردبووه یه ک توپه ترس و شهرم و بوونه و دیپاراستنی گادابی دیوه خان و هتد.. منی مندالی کردبو و کهواکانیان گیر ده کرد.

رۆژیك دایكم چنچكى كرد و پییوتم: روّله وهره كوّلم دهچین بـوّ لاى (ئـهولا بـازوو) بـزانم چهقزیهكى گاسهربرم بوّ درووست ناكات..

له دهرگای حهوشه کهی مالنی باوکم دهربچو و سهربهرهو خوار نزیکهی سهد شهقاویّك بروّ و به دهستی چهپتدا پال بنه به دهرگایه کی تهنه کهوه و بچوره ژورهوه.. ئهوی مالی ئهولا بازووه. رووبهری حهوشه کهی نهم وهستای چهقوسازه نزیکهی دووسهد مهتر دووجا دهبینت، نهم حهوشه جگه له پشقلدانیکی بچکوله ژووریکی دوو به چوار له سووچی لای دهستی راستدا قووت كراوهتهوه، كه دهچيته ژوورهوه خاوهن مال لهژير ليوهوه فهرموويهكت ليدهكات. ئهو پياويكي سوكه لهى سهروريش ماشوبرنجه، بهسهر كهوليّكي خوّشه كراوي تـووك سيييهوه دانيـشتووه و لاقى چەيى بۆ يېش خۆى راكېشاوه و لاقى راستىشى بۆ ژېر خۆى چەماندۆتەوه. كالاوپكى بۆرى چلكنى لەسەر ناوه، كە سەر ھەلدەبريت دوو چاوى سپى كەلاى شووشە ئاسا لـەناو دوو کالانهی قووللدا دهبرسکیننهوه. ئهم پیاوه بیکهس و رهبهنه، کهرویشك دهمیکی چهناکه كولی موو زبر و برز و برژانگ ئەستوورى كەمدووى قسەخۆش و نوێژنەكەرە، لە تەوقى سەريەوە تا نووکی پهنجهی پینی سووتاوه و به لهك بووه، ههر بۆیه به (ئــهولا بــازوو) ناســراوه. ئــهو لهبــهر ئەوەى قاچى سەقەتە ھىچ كاروكاسبىيەكى قورسى پيناكريت، بۆيە خووى داوەتە دروستكردنى سیکارت و چهقز. ئیسته له پیشه کهی خویدا وهستایه کی کارامه و دهسره نگینه. له شهو رۆژەوە، كە رووى كردووەتە ئەم ئاواييە و ليرە نيشتەجى بووە، كەسىي رووى تېنــەكرد بليّـت: من باوکی، برای، خوشکی، یان کهسیکی نزیکی نهم پیاوهم.. نهو خوی ده لیت: کهسیک نییه لهسهر رووي ئهم زهوييهدا به خويي چيشتيك پيمبگات..

مامه نهولا پشتی داوه ته دیواره که وه و به ره و رووی کووره ناگره که ی دانیشتووه. یه ک دوو پلایس و گاز و چهند پارچه ناسن و شاخه بزنی نزیك خوی داناوه و چه کوشینکی بیچ کوله و یه کینکی تری گهوره له گه ل سندانینکی ناسنین و مه قاشینکی له پیسندا ده بینرین، هه نگاوینك نه و لا ترینه ی دارینه ی ره نگ ته نفخ ده بینیت و له خودا و خاوه نه که ی به نه ولاوه که س نازانین چی تیادا شاردراوه ته وه. ژووره که ی به دووکه ای قانگی خواردووه و گه الا و قه فی قامیش و ته رکه و قه په می توین و ته به که ی گرتوه و ره شهه انگه پاوه. جلوبه رگ و پیخه فی نووستنی نه م پیاوه نه وه نه دووکه ای هه انه گهراوه. پاسار و بنمیچی خانوه که یان کردووه ته هینانه، بزرودیز هه انگه پراوه.

من زور بهزهییم به نه پیاوه سووتاو و شهل و بیکهسهدا ده هاته وه. چهند جاریک کهره و نان و دوّم بو دهبرده مال و به دیارییه وه داده نیشتم تا ده بخوارد، که چوومه حوجره و پاشان بو خویدن چوومه شار و فامم کرد، ئیتر نه و بهزهیه م بو مامه نه ولا گورا بو خوشه ویستی،

ئەويش وەكو ھاورېيىەكى خۆى سۆز و خۆشەويستى بۆ دەردەبرپىم. جارېك پېموت: مامە ئــەولا دەزانىت چەقۆ ھەلگرتن سوننەتە؟

ئەو سەرى ھەڭبرى و وتى چۆن؟

وتم: ئهگهر کهسیّك بهسهر زهوییه کی سهخته وه دانیشت بر ده س به ئاو گهیاندن، ده توانیّت به نووکی چهقوّکه چالیّک لهبهرده م خوّیدا ههلّبکهنیّت و خوّله که می تیادا شیبی بکاته وه، ئه وساکه میزی تیبکات تا میزه کهی پرش نه داته وه و گیانی بیّنویّژ نهبیّت. ئه و سهریّکی به رز کرده وه، زهرده خهنه یه کی شیرین زاییه سهر روومه تی و وتی: ئافه رین کوره شاریی.. ئافه رین، ئه م سووننه ته له لای خهلّکی ئاوایی زوو زوو باس بکه به شکو چهقوّی زورتریان پیبفروشم، ده کخه مرت دریّژ بکات و ببیت به نه فهنییه کی ئاقل و قسه زان..

من پرسیاریکی ترم لیکرد و وتم: مامه نهولا خو تو خوا دهناسیت و لییدهترسیت، کهوایه بو نویژ ناکهیت؟

همناسهیه کی قوولّی هه لکیّشا و که میّ بیّده نگ بوو، پاشان وتی: باوکی تو و گشت خه لکی شم ناواییه له ترسی ناگری جهههننه و ته ماحی به همهشتدا نویّژ ده که ن. مین له شه دونیای روّشنه دا مندالیّکی به سه زمان و بیّگوناح بووم، خودا به ناگر سووتاندمی، بو ناز و نیعمه ته کهی به همهشتیش خوّی که ریمه. تو له وه گهریّ، باسی زهوی سورانه وه کهم بو بکه و چاك حالیم بکه، نه و قسه تو لییده که یت خوّر له نه و ناسمانه چه قی به ستووه و زهوی به ده وری خوّی و خوریشدا ده سوری ته ده وری

من له قوتابخانه چۆن له مامۆستا حالى ببووم ئاوەھا باسەكەم بۆ دووبارە كردەوە، ئەويش زۆر به وردىيى و سەرسامىيەوە گويى بۆ شل كردبووم، كە ليبوومــەوە لەگــەل ســەرلەقاندنيكدا يەك دوو ئم ئمى كرد و وتى: دەى ماداموايە ھەلسە ئەفــەنى ئــەو كوورەيــەم بــۆ دەمبــدە بــا چەقۆيەكى جوانى قەلەمبرت بۆ ساز بكەم.

مامه ئهولا زورکهم له مال دەردەچوو، ئهگهر دەریش بیچوایه دوور نهدهکهوتهوه، چونکه توانای برینی رینی دووری نهبوو. نازانم ئهو روژه چون رینی کهوتبووه مزگهوت و لهوی روزشتبووه سهر حهوزه ئاوهکه و دهس و دهمی لینشوردبوو، که مهلای مزگهوت ئاگادار دهکهنهوه و پییدهلین گوایه ئاوی حهوزه که گلاوبووه و دهبیت ههر ئیسته دهری بدهن، چونکه ئهولا بازووی نویژنهکهری کافر دهسودهمی لینشوردووه!! مهلا له حهوشهی مزگهوت دهردهچیت و له پیش دهرگای دهرهوهدا رادهوهستیت، فهرمان دهدات مامه نهولای بو بانگ بکهن..

مامه ئەولا بە شەلەشەل نزىك دەبىتتەوە. مەلا رووى دەمىي تىدەكات و پىيىدەلىّىت: وەرە وەرە دەمىي تىدەكات و پىيىدەلىّىت: وەرە وەرە ھەي سەگە بازووى كافرى بىدىن، وەرە تىمبىگەيەنە بزانم چۆن زەوى سوور دەخوات؟

- + قسهى وام نهكردووه؟
- بـه لنی بـه لنی تــو و تووتــه گوایــه خــور راوهسـتاوه و زهوی بــه ده ور خــوی و خــوردا دهسووری ته وی مهلعونی خوانـه ناس؟ دهی بوّمان باس بکه؟
  - + دەى باشە وتوومە و راستىشە! دەبزانم تۆ چى يەۋىت؟
- باشه ئهگهر زەوى سووپ دەخوات، بۆ رۆژنىك له رۆژان دەرگاى ئەم مزگەوتە بەرەو قىبلـه ودناچەرخىت؟

مامه نمولا زور همولدهدات مه الاحالیی بکات و خویشی له و به الا یه رزگار بکات، به الام نمو حالی نابیت، یان نایه وی قسمی نمم کافری نویژنه که به وه بسه لینیت. ناچار مامه شهولا نموونه یه کی جوان و جهرگبری بو ده هینیته وه و ده الیت: ماموستا کردمان تو سواری که ریک بوویته و نمویش سینی کردووه له شوینه کهی خویدا چه قیوه و توش ناچاری به داره کهی دهستت دییته ویزه و سه رو گویلاکی کهره که دا، نمویش به ده وری خویدا وه کو میزراح خول ده خوات، نایا جاری له جاره کان لووتی تو هه الده چه رخیته و مین ای کلکی کهره که ای مه که مه که منای مزگه و ته مقی ورده کانی ده دات، مزگه و ته نم قسم ده بیمر به رو وه کو شه یتان ره جمی بکه ن. منداله کان وه ک شاره زمرده والایه کی نالوز کاو وه رده بنه نمو پیاوه هه زاره و به ردبارانی ده که ن. نه ویش به په له پرووزه و به هه زار و ده هم ذاره و به دربارانی ده که ن. شه ویش به په له پرووزه و به هم ذاره و ده هم ذارا و ده کان .

مامه نهولای دهسه پاچه و رهبهن ههرده م چاوی له دهست نهو نافره ته میهره بانانه بوو تا سه تلیّک یان مه نجه لاّیک ناوی خواردنه وهی بو ببه نه مالا. جارجاریّکیش به پاره کهلوپهل و قاپ و قاچاخیان بو دهششت، به لاّم نهوهیشی ده زانی روّژیک دیّت ته واو په کی ده کهویّت و خهلکیش ناماده نییه تاهه تایه خزمه تی پیاویّکی په ککهوته بکه ن، بویه ههرده م چاوی بو نافره تی ده گیرا، نافره تی بسیّت ببیّته هاوسه ری و له پاشه پوژدا به که لاّکی بیّت. شهم خه یالا و ختووره یه ی زوّرجار ده دایه بای گویّی خیره و مه نداندا تا روّژیک قهیره کیچیّکی هه ژاری شیّتوکه ی بیّکه سیان بو دوزییه و هیننایان بوی. شیتر وه کو شهوی ته مه نی له نوی بو بنووسری ی به ده نگی به در و به نه و په دور و به نه و په دی بور و به نه و په دی بور و به نه و په دور و به نه و په دی بور و به نه و په دی به دور و به نه و په دی بور و به نه و په دی به ده ناوه ها له سایه ی (نامینه و می ای و به نه و په نه و په دی بور و به نه و په بور و په نه و په بی به ده نور و په نه و په به دی بور و په نه و په به ده ناوه ها له سایه ی (نامینه و په نه و په بور و په نه و په بور و په به سایه ی (نامینه و په به ده نامی و په بور و په به ده نامی و په به دور و په به دایم و په بور و په به ده نامی و په به دور و په به دور و په به ده نامی و په به دور و پ

له دوای سی کچ خودا کوریکی به دایکم بهخشی، ئیتر فریشتهی ئاسووده بی بالی به سهر مالی باوکمدا کیشا. ئهگمرچی دایکم گرفتی بیشیریی بوو، من ههرده م له برسیباندا دهمزریکاند، بریه شهر کی به بخیر کردنم زورگران و سهخت بوو، ده بوایه دایکم ماله و مالی پیبکردایه م بر قومی شیری مهمکی شهر ژن و ثه و ژن. روزانه شسه سهره رای سهرقالی به کاروباری ماله جووتیاریکی فرهمیوان و شهرك قورس، ده بوایه کاتیکی زیاتری خوی ته رخان بکردایه بو کوتانی شه کر و رازیانه تا شهوانه له باتی شیر ده می منی پیبنیته یه ک و به قیژه و گریان خیزانه کهی خومان و هاوسیکانیش ههراسان نه کهم. سهره رای شه هممو ماندووبوون و شهو خوونییه، که له نه و ماله دا ده یکیشا خوی به شافره تیکی به خته وه ر ده زاندی. سوزهی فینکی نه و به خته وه ربیه بیاو، بویه باوه شی دایکم به جیهیشت و چوومه باخه لای بو پیمگرت و زمانم پژا، نیتر بووم به پیاو، بویه باوه شی دایکم به جیهیشت و چوومه باخه لای بو کهده و در کوری باوکه و و جاخی نه و روشن ده کاته وه.

(Y)

باوکم پیاویّکی ئیمانداری دهست و دهم و داویّنپاك بوو. شهوانه بهدهستی دهستنویّژه وه دهچووه سهر جیّگای خهوتن و منیشی له باوهشی خوّیدا دهخهواند و ههتا شل دهبووم و خهو دهیردمهوه شهو ئاموّژگاری دهکردم. "کوپم ئاقل به، ئازاری هاوسیّ و کهس و هاوپیّت مهده، ریّز له پیاو و ئافره ته پیره کان بگره تا ئهوانیش دوعای خیّرت بو بکهن و ئهو میوانانهش که له دووره وه دیّن یهکهیه که بهخیّرهاتنیان بکه و دهستیان ماچ بکه نهوساکه بچو لهلای دهرگاکهوه دابنیشه و گوی بو قسهکانیان ههانبخه، هیچ مهلیّ و هیچ مهپرسه..). ئینجا باسی مردن و گیانکیّشان، سهلبی سهرهمهرگ و سزای قهبر، زیندووبوونهوه و حهشر و نهشر و بهههشت و جهههندهمی بو دهکردم. پاشان دهیگوت دهی روّله گیان له دوای دهمی منهوه بیّره: نهستهخفیره للاهی وه لهمهمدولیلاهی وهلائیلاهه ئیلهللاهی.. دواتر بهدوای دهمی نهودا ثایهتهلکورسیم دهخویّند و سیّ جار بهدهوری مالّدا و وهلائیلاهه ئیلهللاهی.. دواتر بهدوای دهمی نهو بهرهکهتی نهو ثایهته دهبیّته پهرژین به دهوری مالّدا و درهکان کویّد دهکات. گورگیش بو مالی نیّمه ریّ دهر ناکات و شهواره دهکات، بهلام دهبیّت وریابم هیچ ههلهنه کهم له خویّندنهوهی نهو ثایهته پیروّزانهدا، چونکه گوّکردنی یهك وشه بهههله، دهبیّت هیچ ههی کردنهوهی دهرگایهك له نهو پهرژینه پوّلایّنه، که خیّر و بهرهکهتی نهو ثایهته به دهوری مالّدا دریکیشیّت، نا لهویّوه دز و گورگ دیّنه ژوروریّ.

خۆشحالنىيەوە بانگى دەكرد: ھۆھۆ خاتو ئامىنە.. ھەزار خاتو ئامىنەى لـە دەم بـەردەبووەوە. ئامىنەش نانى كەوتە رۆنەوە، رەنگ و بـۆى ئافرەتانـەى بـۆ گەرايـەوە، بـە دەنگێكـى ژنانـە وەلامى دەدايەوە و دەيگوت: بەلنى ئاغام ئەوا ھاتم..

نهم پیاوه دهسه پاچهیه، که له ههموو تهمهنیدا نهوهندهی نهو چهند مانگهی که نامینه بووه هاوسهری خوشی نهدیبوو و نه دهسابووهوه. روژی لهرزوتا دهیگریّت و نهخوش ده کهویّت. نامینه ش وه کو ژنیّکی دلسوّز و بهوه فا به دیارییه وه داده نیشیّت و خزمه تی ده کات، مه گهر بو ناهینه ش و برویشتایه بو سهرکانی ژنان. روژیّک له روژه کانی سهره تای زستان ناغا لهرز دهیگریّت و نامینه ش ناگریّکی بو ده کاته و و دایده پوشییّت، نینجا مه نهدلاه کهی ههلاه گریّت و رووده کاته کانی ژنان. لیره ش نه خوشی تین بو مامه نهولا ده هیزییّت، که وا ریّک ده کهویّت مامه نهولا لهناو نیی ش و نازاری جهسته یدا پل ده خوات و لایه ک له لیفه کهی ده کهویّت سهر ناگری کوانوه که.. ورده ورده ناگر گهش ده بیّتهوه، تا به تهواوه تی پیخه فه کهی گر ده گریّت، چره دووکه ل له کون و گوی سه بانهی ژووره که وه ده رده چیّت، هاوسیّکانی مامه نهولا بوزی بو کون و ده لاقهی ژووره که و ده دوره وه، دراوسیّکان به هه له داوان راده کهن و ناگره که ده کوژیننه و به لام دوای چی؟ دوای نهوهی مامه نهولا جهسته ی به تهواوی ده سووتیّت و ده کوژیننه و به لام دوای چی؟ دوای نهوهی مامه نهولا جهسته ی به تهواوی ده سووتیّت و ده کوژیننه و به لام دوای چی؟ دوای نهوهی مامه نهولا جهسته ی به تهواوی ده سووتیّت و ده کوژیننه و به لام دوای چی؟ دوای نهوهی مامه نهولا جهسته ی به تهواوی ده سووتیّت و ده کوژیننه و به دوله و به دوله و به دوله و به دوله و ناگره که

خاتوو ئامینه به مهنجه له ئاوی سهرشانهوه، ئاغرناغر دیتهوه، که له مال نزیك دهبیتهوه ژنیکی تووش دهبیت و پییده لیت: کچه ههی باوانتشیوی، پیهه لگره ماله کهت ئاگری تیپوو و سووتا..

تهویش له حهیبهتدا مهنجه له ناوه کهی سهرشانی ده پژنینیت و به په له خوّی ده کات ه مالله ا، که ته ماشا ده کات خه لکینکی زوّر رژاونه ته حهوشه که یان ده پرسینت نهوه چی رووی داوه؟ که حالی ده بینت سهرومالی تیاچووه، ده س ده کاته شیوه ن و قر رنینه وه، سنگ کوتان و ناغارو ، پاشان که هیوری ده که نه وه ی ده که ده که ده که ده که ده و تا بیاوه کان و ده لینت: نیسته ده زانم هموو شتیکم له دهستدا و ناغام مردووه، ده توخوا بزانه (بوغ بوغه کهی) نه سووتاوه ؟!

***

گهورهترین هیوا و ئاواتی باوکم ئهوه بوو، که روّژی له روّژان بمبینیّت، مهلایه کی دوانزه عیلم و ئیمام و وتاربیّژی مزگهوتی ئاواییه کهی خوّمان بوومایه. له کاتی سهرهمهرگیشیاندا سوورهتی (یاسین) بوّ خوّی و دایکم بخویّنم، ههر ئهو ئاواته بوو پالی پیّوهنا تا له تهمهنی پیّنج سالیدا بمخاته بهر خویّندن له حوجرهدا.

له حوجرهدا دهستم کرد به خویندنی جزمه کانی قورعان و ورده کتیبه کانم ته واو کرد، که قورنانم خه تم کرد و دهستم دایه خویندنی کتیبی (ئیزهار و کافی) ئیتر به شیک له ثه و ئاواتهی باوکم هاته دی، به لام پیچه وانهی حه زیکی تری ئه و، که ده بویست که سیکی هیمن و سه لار و خاکیی بم، من مندالیکی لاساری چه توون و بزیوم لید در چوو، زوربه ی ئه و سه رچلی و که تنانه ی که ده مکرد به شه و نه ده گهیشت، ئه گینا سزای قورسی ده دام، له مالیشه وه که تووره ده بوو ده ستی به رز ده کرده وه، که س پرکیشیی نه ده کرد ده ستی به رز ده کرده وه، که س

جاریّك له جاره کان جویّنیّکی ناشیرینم ئاراستهی خوشکه بیچووکه که م کرد و شهویش گویّی لیّبوو، بوّیه په لکّیشی کردم بوّ ناو دیوه خانه که تا توانی به چهپوّك و شه پازله لیّیدام، به لاّم تهسکینی نههات، ئینجا به هه ر دوو دهستی لیّینهویم و بهرزمی کرده وه بوّ سهر سهری و کیّشامی به زهوییه که دا، من یه کهمین کوتانه زهوییم ئاگا لیّبوو، ئیتر بوورامه وه، نازانم ماوه ی چهندی له هوّش خوّم چووم، که به ئاگاهاتم روانیم یه ک ته شت خویّناو له به ر لووتمدا دانراوه و (کاك فهتاح میمکه وهنه وش) که دایکم هانای بوّ بردبوو تا بیّت دهستی باوکم بگریّت، به سهرمه وه راوهستاوه و باوکیشم یالی داوه ته دیواره که وه و خهریکی جگهره کیّشانه..

***

(\(\)

بهههمان كۆلاندا مالني مامه ئەولا بازوو به جيبهيله و بچۆره خوارهوه، ههر به دەستى چهیدا ئهوه مالنی (وهستا رحیم)ه. وهستا رهحیم پهکیک بسوو لهو چهند بنهمالهیهی ئاواپیه که مان که خهریکی چنینی کلاشی ههورامی و دروستکردنی جاشکهوش بوون. (مامه مهلا)م ریزی زوری لیده گرتن و پییده گوتن: منداله کانی خومانیان به (هوستاگهل) ناوی دهبردن.. کوره گهورهی هؤستا رهحیم سالیّک وهرزیّـری مـالیّی ئیّمــه بــوو بــاوکم لــه خۆشەويستىدا پێيدەگوت (حەمە گێل). منيش به دواى دەمىي ئەودا پێمدەگوت: حەمـه گوی لوول، به لام من گیل و نه فام بووم نه ک حهمه ی هؤستا ره حیم، بؤیه چووم شهو بیّنهقلییهم دهربارهی مالی هوّستا رهحیم کرد و نوّینیّکم نایهوه، کهتن بوو کردم کهتن.. ئهو رؤژه له مال دهرچووم و نزیك مالنی وهستا رهحیم بوومهوه، بهرده لاستیكه كهم گرت به دەستمەوە و شۆربوومەوە لەئەو دەلاقانەوە، كىه ديانروانىيى سىەركۆلانەكەدا، ئىمو كوونىه باچانهی که به زستان سواخ دهدران و به هاوینان بز ئهوهی ژوورهکه بای شهمال بیگریتهوه دەكرانەوە، ئالەوپوه سەرم نا بە كونىكەوە و تەماشام كىرد مىالى وەسىتا خەرىكى چا خواردنهوهن. حهزیکی نهفامانه دهستی راکیشام بو ناو باخه لی کراسه کهم، خره بهردیکم دەرھينا و خستمه ناو كەفى بەردەلاستىكەكەوە، نىشانم لـ پياڭـەيك گـرت و دەسـتم بـۆى راكينشا، كاتينكم زاني پيالا هەپروون هەپروون بوو، پاشان تيمقووچاند بۆ مزگەوتەكە و خۆم کرده بهرههیوانه که دا و بهبیراوهستان دهستم برد (جوزئی عهمه)م هیننا و وه کو فهقییه کی ژیر و سهلار رووه و قیبله دانیشتم و دهستم کرد به دهورکردنه وهی. زوری پینه چوو کاتیکم زانی زرمهیه کی به هیز له ته وقی سه رمه وهات و به رچاوم لیّل بوو، پیاکیسانه که نهوه نده كاريگەر بوو به ئاستەم توانيم بەلاى راستدا لابكەمەوە لەگەل ئەو نەختە لاكردنەوەدا لەئەو سهری ههیوانه دریزه کهوه که لیپدانشتبووم هالاویکی گهرم بهرهو رووم هات، پاشان بوو به شالاوی ئىاگریکی سىوورى تۆقینىدر و لەئىهم سىدرى ھەيوانەكىدو، پىەنكى خىواردەو، و بوورامهوه، که هاتمه هوش خوّمدا روانیم سهر و سینه و بهروّکم خه لتانی خوین بووه، نازانم چۆن بوو (رابه) ئەو كچە چاونەترسەي (وەستا رەحيم) زانيبووي من ئەو كەتنەم كردووه،

بۆیه بۆ تۆلهسهندنهوهی ئهو دهسدریزییه به دوامدا هاتووه، خره بهردیکی به قهد هیلکهیه کی مریشك گهورهی کیشاوهته سهرمدا و خوّم ئاسا ئهویش به جوانی نیشانی خوّی پیّکاوه و به شیّنهیی گهراوهتهوه مالّ.

دایکم بو سهرزهنشتکردنی (رابه) چووه مالنی وهستا رهحیم، کهچی نهو پیاوه خانهدانه داوای لینبووردنی له دایکم کردبوو، وتبووی: رابه دهکهمه قوربان سهعید، بو رابه نازانی ئیمه و ئیوه خوشهویستی یه کترین، ئیمه خودمان بهبرا بچووك و خومهتکاری مامه مهلا نهولقادر و لاله حهمه عهزیز دهزانین. ئینجا دایکم به لینبوردنهوه گهرایهوه بو مالا.

له مالنی وهستا رهحیمهوه چهند شهقاویّك به لای راستدا به رهو خوار برو شهوه مالنی (مهجه گلالیی)یه.. میمکه مهجه ئافرهتیّکی سووکهلهٔی سوور و سپی چاو شین بوو. شهم ئافرهته ههردهم کراسیّکی شینی لهبهر ده کرد، وه کو پیاوه کانی ناوایی سهری پاك به مووس ده تاشی. ههرکاتیّك نوّبهی سهرتاشینه کهی بهاتایه یان له ریّگای کانی چاوه روانی دایکمی ده کرد یان ده هاته نزیك مال و بانگی ده کرد، دهیگوت: هوّهو رهعنا.. خوشکه رهعنا شهوه من بهرتاش (مووس)ه کهم هاوردووه، دهتوش میّکوته که (مهکینه)ی حهمه فهره ج بیّره، سهری شهم خوّیشکهی خوّت بتاشه.. دایکیشم ده چوو سهری به ئاو و سابوون ده خووساند و سهری ده تاشی..

ثهم ژنه شهو و روّژ لهبهر خوّییهوه قسهی ده کرد و دهیبوّلاند. خهلّکی ئاوایی دهیانگوت مالهٔ کهی پره له جنوّکه و هال و شهوه، بوّیه بهردهوام بیگره و بهرده و شهویهتی له گهلّیاندا.

(دهرویش عهلی) کوری میمکه مه جه، پیاویّکی سوور و سپی بالابهرزی چاوشین و شیّتوّکه بوو، که حالّی لیّده هات ده یدایه گریان و گوژالّکه تالّه ی وه ک بهرووله خهیار داده کرماند. روّژی ژنه جوان و میهره بانه کهی مرد و دوو کچی به ناوی ئامینه و مهلیعه له پاش به جیّما. نهم باوکه ههردوو کهنیشکه کهی نهوه نده ی یه که دونیا خوّش دهویست. نهو ههردهم کچه بچکوّله ٥- ٦ سالانه کهی به ده نگی بهرز بانگ ده کرد و ده یگوت: مهله.. مهله.. هووی ده چوو، نهویش له دووره و مهله گیان بی بو لای باوکت.. مهله ش به راکردن بهره و رووی ده چوو، نهویش له دووره و باوه شی بو ده کرده و و ده پنوساند به سنگییه وه، نینجا و هک شهمامه بوّنی پیّوه ده کرد و ده یگوت: نوخه مهله گیان باوکه کهم نوخه می قیقی داوداوه کهم..

(عهله مهجه) یه ک دوو سالیّک به نهم شیّوهیه ژیانی برده سهر، به لاّم که نامینه ی کیچی تووله ک بوه، تهمه مهری گهشته ۱۲ - ۱۳ سال نیتر نالوّشی تیّچوو و به راست و چه پدا چاوی بوّ یه کیّک ده گیّرا ژن به ژنی له گه لدا بکات تا بوّی ریّککهوت، (خهلیل برایم زارک)ی دوّ رییهوه و گهوره و بچووکی له گه لدا کرد.

دەرویش ژنی خزی گواستهوه و خهلیلیش دەبوایه سی سهد و شهست روّژ بـژمیّریّت تـا ئامینهی شوٚخوشهنگ بکاته هاوسهری خزی.

خهلیل لاویکی کورته بالای گهفی دنگی چاو دهشی سمیل قوتی وریا و زیته له بسوو، چونکه ناواییه کهیان هاوسنووری دی عاره به کانی نزیك چیای حه مرین بسوو، زمانی عاره بی به چاکیی ده زانی و زوربهی کاتی له به غدا به کریکاری به سه د ده بسرد. باوکیسی پیاویکی ده مراست و ناسراو و دیوه خاندار بوو، شهم ژینگه یه خهلیلی کردبوو به پیاویکی قسه زان و بویر و چاوکراوه، بویه به هه لسوکه وتی ژیرانه ی خوی پاش یه که دوو مانگین که دوای گواستنه وهی خوشکه کهی، نامینه ی ماره بری له خشته برد و ته نگی به ده رویش هه لاپخی تا بووکی بداته ده ست و بیگوازیته وه، بو شهم بابه تهش خوشکه کهی پالپشت و یاریده ده ریکی سهرسه ختی بوو، به لام ده رویش که حالی بوو له شهم که بین و به ینه و بخی ده رکه وت شهم داوه ی که بوی ناوه ته وه مهری خود ده ده ست زاواکه یه وه و شهو سهر که یشی و ده هسری ژنه که یه و ده و می ده داری بیاوه کوته ک وه شینه کانی ناوایی بکات به داریکدا و ژنه کهی دارکاری بکات، هه رکاتیک پیاوه کوته ک وه به ده او که نیشتا خیر و شه پی خود هه ری نازانیت و ناخر پیزه خوا به رداری نییه، شه و که نیشکه مندالله، هیشتا خیر و شه پی خوی نازانیت و لیکیان جیاناکاته وه.

ئهم شهر و ئاژاوه و بیگره و بهردهیه چهند مانگیک دریژهی کیشا، به لام خهلیل کوللی نهدا تا حال گهیشته شکاتکردن له لای (مه لا سابیری سه لته زهرد)، که ئه وکاته کادیری پارتی بوو له ناوچه که دا، شکات و شکاتکاری و ناوبژیوانیش چهند مانگیکی خایاند تا ده رویش عهلی به ناچاریی چوکی دادا و کچه که یان له ژیر دهستی ده رهینا.

که خزم و کهسی زاوا هاتن بو گواستنهوهی بووك، شهم پیاوه چاوی بهرایی شهدا له حهوشهشدا مینیتهوه، نهو روزه کراسیکی عارهبی چلکن و شوری بهروك دادراوی لهبهر

کردبوو، پشتوینیکی پهروّی له پشت بهستبوو، به باوکه روّ و (خله) روّ، که زاواکهی بیوه ده رچووه ده رهوه و بهسهر سرکهوانه کهی پیش مالّی خوّیانهوه دهستی چهپی کردبیوه ژیّیر پشتوینه کهیدا و به دهستی راستی ده یکیشا بهسهریدا. شهم کابرایه شهوه حالّی بیوو تا بووکیان له مال ده رکرد. کهلای کرده وه و چاوی به کچه کهی کهوت، شهو کهنیستکهی که ده تگوت خونچه گوله و تازه پشکوتووه، ده رویّش بانگی لیّبه رز بووه وه به دهم گریانه وه وتی: بروّ نامه گیان بروّ.. باخله بتبات بزانم چیت لیّده کات؟ شهو مهبهستی شهوه بوو بلیّت: توّی مندال و بی دایك و باوك له شهو غهریبییه دا هه لنّاکهیت و مالداریت ییّناکریّت.

باوکم رووی دهمی له دهرویش کرد و وتی: عهله.. عهله چی لیدهکات؟ تو چیت کرد له (پیزه)ی خوشکی نهو، ئهویش واله (نامه)ی کیت دهکات، لییمهترسه عهله، ئهو کهنیشکه له تو زور ژبر و ناقلتره..

**

(4)

چهم و کهندریّکی باریك ناوایی کانیماران به دریّژی دهکات به دوو بهشهوه. مزگهوت و کانی ژنان و شهش حهوت مالیّك دهکهونه دهستی نهوبهرهوه. له یادی شوّرشی ۱۶ی گهلاویّژدا، که زوّربهی گوندنشینهکان به (سالی چهپلهکه) ناوزهدیان کردبوو، بهشهو بوّنهیهوه خهلکی ناوایی له حهوشهی مزگهوتهکهدا کوبوونهوه و ناههنگیان گیرا.

(ئەولقادر بارام)ى كوتالفرۇش يەكىك بوو لە شيوعىيە سەرسەختەكانى ئەو دەمەى كانيماران و ئەو رۆژە ھەلسورىنەرى سەرەكى ئاھەنگەكە بوو. بۆيە ھەرچى پارچە قوماشى ژنانه له دووکانه که پیدا هه بوو هه و هه مووی هینا و دار و دیبواری حه وشه ی مزگه وتی پێرازاندهوه، ئينجا وهکو ديکۆريستێکي کارامه پارچهکاني جێگـۆرکێ پێکـرد و وێنهيـهکي بچکۆلانەي سەرەك وەزىرانى يەكىتى سىزقىەت (خرۆشىزف)ى لەبەر باخەل دەرھىنا، بە دەرزىيــهكى سـنگپۆش بــه پارچــه قوماشــێكى ســوورەوه هەليواســى، لــه نــاو حەوشــهى مزگهوته که دا کوروکال دهستیان گرت و هه لپه رکن گهرم بوو. ئه ولقادر سه رچزیی گرت، گهزینی پارچهی سووری گرته دهستهوه و وهکو دهسهسر بایدا. ئهم کوره ههرزهکاریکی بالابهرز و قووچی ددان گربوو، به بهلیّنه چهور و حازر به دهسته کانی حیزبی شیوعی عیراق گهزگهز بالاّی ده کـرد و بهدهم هه لیهرکیّوه پیده کهنی، به لام پیکهنینیّکی بیدهنگ، که ته ماشات ده کرد واتده زانی تەماشای ویّنهیه کی فزتزگراف ده کهیت، مندالله کانیش به دوای یه کدا به دوور مزگهوته که دا دەسوورانەوە. (محهى كەرىم دوو فلس) كە (حەمه)ى بىرا گەورەى شىيوعى بىوو لىه پېتىشيانەوە دەرۆپشت و دژ به ئاغا و دەرەبهگ دروشمى دەووتــهوه و مندالــهكانيش لــه دووى دەمــى ئــهوهوه دووبارهیان دهکردهوه. ئهودهمه یهکیک له (مهلا) شیوعییهکانی ئه و گهرمیانه له کوریکی جهماوهریدا وتبووی: هاورپیان خوشکان برایان، ئیتر بهسه ئهو روّژه روّیشت ئاغیا و دهرهبهگ و زۆردار رەنجى هيز و بازوومان بخون و ئيمهش له برسانا برين، بو رەوا نەبيت بو مىن، كىه دوانىزە سیانزه سال داریک خزمهت ده کهم، ئاوی ئهدهم و پاچه کوّلهی ده کهم، ئاخر بو بهره کهی بـوّ مـن حەرام بینت، كه خاوەنى شەرعیم، بەلام زالمینكى زۆردار بینت و بەروبوومەكەيم لینزەوت بكات و بيخوات، كهچى بهيني شهرع و ئيسلام بۆ ئهو حهلاڵ بيت و كهسينك زات نـهكات ييپبليّـت تـۆ

گوناحیکی گهوره دهکهیت؟ نهو لهنهم حهلاًل و حهرامهدا ریك مهبهستی بهروبوومی كشتوكالی بود، که بهر له شورش ئاغا و بهگزاده كان بهشیكیان بو خویان حهلاًل كردبوو.

نهیاره کانی حیزبی شیوعی ناخاوتنی مهلایان بو قازانجی خوّیان ناوه ژوو کرده و و ده بانگوت: ناخر ئیّمه نهمانگوت شیوعییه کان کافرن و خودا ناناسن، ئهمانه لامه زوه و رووسن رووس. ئهوه تا ئه و مه لا شیوعییه و توویه تی: من دوانزه سیانزه ساله نه و کهنیشکه ی خوّم به خیّوده کهم ناخر بوّچی لهمن حه رام بیّت و نه توانم له خوّمی ماره بکهم، به لاّم بو کابرایه کی بینگانه حه لاّل بیّت.. ئهم شیوعییانه جیاوازی له نیّوان ژن و خوشك و دایکی خوّیاندا ناکهن..

باوکم نهم قسهیهی بو دایکم گیرایهوه، دایکم وتی: وهخ وهخ روّله ناخر زهمانه ناخر زهمانه ناخر زهمان.. کوره تو بیّژیت مهلا قسهی وای کردبیّت؟

- ئافرەت دەينى وەملى ئەو كەسە، كە بۆي گيرامەوه..
- + توخوا وسبه پیاوه که وسبه .. قسمی وا مه که گوناح ..
- جا ئافرەت خۆ نەقلى كفر كفر نىيە، گوناحى وەمل ئەو كەسەي كە بۆي گيرامەوە..

هه لّپه پرکی و هوتافکی شان له حهوشه و دهرهوهی حهوشهی مزگهوتدا گهرم بوو، چهند ئافره تیک بهسهر سپرکهوانه کهی پیش مالی عهله مهجهوه، که ده پروانییه ناوحهوشهی مزگهوته که دا راوهستابوون و ده پانروانی، پوّل پوّل له ماله کانی ئهمبهری چهمهوه ئافره تان بوّ تهماشاکردنی نهم شایی و به زمه ده چوونه سهرکانی، به پهله ناویان پرده کرد و ده گه پرانه وه و نزیک به مزگهوته که هه لوه سته یه کیان ده کرد.

(مهلیحه) کچه شوّخ و نازداره کهی دایکی، که به (مهله) بانگ ده کرا، به شه و به رزاییه وه ده برزاییه وه ده برزانی. (مهله) ناویکه له نه ناوه کورتکراوانهی که به لای منه وه له ناوه راسته قینه کهی خوّی گهلی جوانتر و شیرنتره. وادیاربوو دایکی بانگیکی سهرزه نشتاوی کرد، بوّیه شهویش به ده نگیکی فیننی وه که سوزهی شه بایهی که ده مه و مه غریبی به هاران هه لیده کرد به ناو قه فی گه نم و جوّ و به سه رگیاوگول و به ناو پرچی بنچکه بونداره کاندا ده هات و پر ده شتیک عمتری گوله شهوبوکانی نه و دیوی ده هینا له به رده م ریزه ماله کهی شهو قه دپاله دا هه لیده پر خوشه و یستی و به که مینی نازه وه و ه رده چه رخا، به سه ربانه که دا روته پوریکی ده کرد و ده یگوت:

+ دایه گیان.. ئهو براته چهنی خوشهویسته له دلاتا، هاها توو گیانی ئهو براته لیّمگهری با نهختی تر سهیر بکهم.. ده عهیبی چییه؟ وهی، یهژی تهنیا شهم دایکی منه کهنیسکی عازهوی ههیه..

ئینجا بۆ ناو حەوشەكە سەريكى دادەنوانىد، يەك دوو چىپەى دەكىرد و قاقىا پىدەكىەنى، پاشان دەھاتەوە شوينەكەى خۆى و دەيروانى..

من ئیسته له نهو (مهله) ده روانم که سینه و بهرو کی به ره ولای من هه آنکیشاوه و که و تو ته شوپه ری دونیاوه، سینه و به رو کی شوین خه رمانی گوله و کوتره کانی مالی خودا چینه ی تیادا ده که ن. من له نه و (مهله) ده روانم، له بالنده یه کی سرك و بزیو و نیسك سووك، لاشه توندو تولا و گوشتنه که ی که به په ری ره نگاو ره نگی ناونگ لینشتو و داپوشراوه و له به ری ره نگاو ره نگی و روژدا و رینجه ی دی.

(مهله) یه ک باوه ش ره نگی سروشت جیوهییه و هه ر ده لنیت نمایشکار یکی کارامه ی جلوبه رگه و به سهربانه که دا دیّت و ده چیّت و نیگای تیر ئامیّز ده هاویّت.

ثهمرة كه لفباده مينكى ته رم هينا و لهسه ر دريزى به چه قزيه كى تيژ كردم به دوو له ته وه و نيك به يهك هه ددوو له ته كه مينا و لهسه رده مى خومدا دانا، هه ركه رتينكى يهك ده نك تريى ره شميريم هوستايانه خسته سهرى، كهمينك دوور كه و تيم روانين، شهو دووله ته كه لفباده مه، كه به دوو ده نكه تريى ره ش متووربه م كردن، ريك دوو چاوى شهو كه نيسكه كورده لاديه بوون و منى ته ماشاكه رى بولاى خوى پهلكيش ده كرد و له شهو به زم و شاهه نگه كه دووانى.

(1.)

"نه مر هه ر خودایه. حه زره تی نوح هه شت سه د سال ته مه نی کرد، ئاخری خودا عومری ئامانه تی لیّوه رگرته وه. مردن براگه ورهیه و سه ر به مالّی هه مووماندا ده کات. مندالی نابال ق به دایك هه تیو ده که ویّت. "

ثهم قسه راست و رهوایانه بۆ ئهوه دهکرا ههاتا (مردن) بکریّت به دیارده یه کی ئاسایی و قهبوولکردنی ئاسان بیّت، به لام منی مندال که دایکم نهخوش ده کهوت ئیتر سهری دونیام لیّده هاته وه یه که، وامده زانی شهم دیّیه ی ئیّمه ته نیا یه ک شافره تی تیادایه، نهویش دایکی منه و ئیّسته نهخوشه، خوانه کهردان نهگهر بمریّت من چ بکهم؟

ئهى ئهوه نييه ده لنين: مندالى نابالق به مردنى دايكى همهتيو ده كمهويت! واتا ئه گهر دايكم بريت منيش ههتيو ده كهوم.

***

پاش كۆتايى دەوام لە فەرمانگە گەرامەوە مال و منداللەكان پييانوتم: مامە ئىدرىس ھاتە مال و وتى (نەنە) نەخۆشە با كاكم زوو بيت بۆ لاى..

من دهمزانی مهرگی دایکم نزیکه و له ئانوساتدایه، چونکه تهمهنی خوّی له قهرهی ههشتا سال دهدات و نهخوّشییه کوشنده کهشی وایلیّده کات مردنی کوتوپ بیّت، بوّیه ههموو روّژیّك یان روّژ نا روّژیّك سهردانیم ده کرد، به لاّم وادیاره ئیّسته تهندروستی خرایه بوّیه ئیدریس به هه لهداوان هاتوته مالّ.

به پهله پرووزه تیکهیه نانم خوارد و له مال ده رچووم. له گه لا هاوید شتنی یه که مه مهنگاودا گهیشتمه ژوورسه ری و دانیشتم. دهستم برد سه ریم به برزکرده و خستمه

(محهی کهریم دووفلس) منداله کانی ناوایی ریخ خستووه و نیسته نه وان ده زانس (مهلیك) کوژراوه. (نوری سه عید)یش که ده سگیریان کرد، عابایه کی رهشی ژنانه ی داوه به سه ریدا و پاشان کوشتیان. (عهبدولکه ریم قاسم)یش چووه ته جینگاکه ی مهلیك و له به غدا له سه ر ته خت دانیشتووه. هه ر نه ویش قه ول و به لیننی به جووتیاره کان داوه، که له مه وپاش بین به خاوه ن زهوی و زاری خویان و نیتر تاپی به ناغا و شیخ و به گزاده کانی جاف نه ده ن، بزیه به نه وپه پی دلخوشییه و ه دوای ده می نه ودا دووباره دروشه کانیان به دوای ده می نه ودا دووباره ده کی ده وه:

با بژی عەقدولكەرىم قاسم.. با بژی..با بژی..

ئاوايي هي خۆمانه، بالنيدهرچي بينگانه...

من لهئه و کاته دا خزپینشاندان و ریپینوانه جه ماوه رییه کهی شاری کفریم ده هاته وه پینش چاو، که (عهله محه)ی ده ستوپل ئه ستووری حه مالان، پهته ئه ستووره کهی سه رشانی، که باری کولای خونی پیشه ته ک دددا، کر دبووه مل و به پیش شه پولی خه لکه که دا ده هات و ده چوو، پر به گهرووی هاواری ده کرد و ده پیوت:

(ئەوانەى كە خائين و ملكەچن لـه دەس پەتەكـەى عەلەمـه بــۆ كـوێ دەرئەچـن؟). ئـهو مەبەستى بوو بلێت: خـائين و ملكەچـەكان بەئــەم پەتــەى دەســتم لەســێدارە دەدەم و هــهلێان دەواسم..

عمی کهریم دوو فلس ئهوهنه هوتافی کیشا و قیراندی خهریك بسوو دهنگی دادهنووسا. ئاههنگگیرانیش له حهوشهی مزگهوتدا ماندوو و شهکهت بسوون بزیه یهك یهك و دوو دوو دهکشانهوه و له حهوزه ئاوهکهی مزگهوتدا دهس و دهمیان دهششت و بهرهومال دهبوونهوه. (مهله) خزی لهسهربانهکهوه شورکردهوه بو سهر تهنووربانهکه و لهچاو ون بوو.

دوایین کهس که حهوشهی مزگهوته کهی بهجینهینشت (ئهولقادر بارام) بوو، به کوّلیّك کوتالی لوّچ لوّچی توّزاوییهوه بهسهر قیرتاوی خهیالی شیوعییانه دا ئوّتوّمبیله کهی بهرهو مالّ لیّده خوری.

***

سهر رانم. ئهو زمانی شکابوو، له قسه کردن کهوتبوو، یهك دوو جار به دهنگیّکی نزم بانگم کرد: دایه.. دایه گیان، به لام بو دواجار چاوی هه لهییّنا و ئیتر لیّکی نه ا و روحی سپارد.. من وه کو پیاویّکی جهرگ قایم و به غیره ته هیچ خومم تیّك نه دا. گورج دهست و دهم و چاویم نایه یهك. هه تا (ئامینه)ی خوشکم کفنه کهی بو بری (ئهو کفنه ی که بیست و دوو ساله باوکم به پارهی حه لالی خوّی بوّی کریوه و ئه میش له ناو بوخچه که یدا پاراستوویه تی!) له مزگه و تی گه په که که که مان ته ته شوریّکم هینایه مال. جه نازه که یان پاش شوّردن، کفن و دفن کرد..

من پیچهوانهی ئاواره کانی شه پی ناوخون، که له شاری ههولیر دانیشتوون، له چوار پیننج کهسینکی نزیك به خوم بهولاوه خه لنکی ترم له مهرگی دایکم ئاگادار نه کرده وه ههر زوو ثهو ثوتومبیلهی که ده ستنیشاغان کردبوو هینامان، تهرمه کهمان به سه چهنیچه کهوه به حه بلینکی ته ستوور شهته کدا و ههتا سنووری دوو ده ولاه ته کوردییه کهمان (دینگه له) به پیمان خست. پاشان خوم به پهله گه پامهوه مال و به تهله فون خزمانی کفری و که لارم ثاگادار کرده وه هه تا قه بری بو ناماده بکه ن به به به ناماده بکهن. به به بانیش بو ماوه ی ته نیا دوو روز پرسه م بو نه و دایکه خیرله خو نه دیوه دانا و هه موو شه تین کوتایی بینهات..

چونکه ئهوهنده بیرم له مردنی دایکم کردبووهوه، له رووی دهروونییهوه خوّم دابوو بهدهست ئهو واقیعهوه، که تیّیده کهوم، بوّیه نهخشهم دانابوو شهو روّژه، که دایکم دهمریّت چی و چوّن بکهم و لاسایی خهلکه ثاواره که نه کهمهوه، که کهسیّکیان دهمرد شیتر به تهلهفوّن و ناردن بهدوای شهم و شهودا خهلکییّکی زوّر و بهرپرسهکانیان تیّده گهیاند. کاتیّکت دهزانی دهیان ئوتوّمبیل و سهدان کهس له بهرمالی کابرای شاواره ی کوّسکهوتوودا گلیّر دهبوونهوه، زوّریان رووگیر و بریّکیان ماستاوچی و شهوانی تریان ئیتر خوّت بیری لیّبکهرهوه و بزانه بوّ چی دههاتن. ئوتوّمبیل بهدووی جهنازهوه لووتی دهخسته سهر قوونی شهوی تر و تا سنووری دیّگهله دههاتن، لهوی خهلکه که گرد دهبود و بهرپرسییّک ده یکرده سهر بهرزاییه کدا و دههات بهشان و بالی مردووه که و خاوهنه که یدا.. "شهم خوالیّخوّشبووه برای، باوکی، خوشکی، دایکی.. قارهمان و پیّسهمهرگهی بهوهفای ریّبازی کوردایه تییه و پرسه کهی له مزگهوتی سییه "..

من دەمزانى ، ئەو كەسانە ى بىروبۆچوونى نازانن چاوەروانن منىيش ريك وەك ئەوانە ى پيشووى خۆم بكەم، ئەگەرچى لەسەرم كەوت، بەلام بريارم دابوو وانەكەم!! ئىتر ئەو رۆژە ئەمرۆ بيت يان سبەى..

که گهیشتمه سهر کولانه که و روانیم پیش ده رگای مالنی نیدریس خه لنکی لینکونه بووه ته وه ، بویه که مینک هینور بووهه وه . گهیشتمه بهر ده رگای ژووره که و روانیم دایکم له سهر لا راکشاوه و قاچه کانی گورج کردووه ته وه . ههردوو شه ژنوی له سینگی توند کردووه و له گه لا میکروبه نه گریسه کانی ناو گه ده و ریخوله کانیدا ململانییه تی . به ته نیشو له پهوه . ده مم نایه سهر ده سته ره ق و وشکه که ی و ماچینکی قوولم کرد . ده ستوپل و جهسته ی ، خوی واته نی: ته نیا پیشه که ی ماوه و ته تواله پی که و تووه . بویه شیدریس ههر وه کو مندال ده گریسه باوه شهوه و ده شت و ده ری پیده کات . ده مم خسته سهر روومه ته چرچ و لوچه که ی ، نه ختی بینه پیشوه کرد و پینموت:

+ دایه گیان.. دایه چونیت؟

چاوی به عاستهم ههانبری و وتی:

- كورهكهم وابزانم ئهمجاره دهمرم..

وتم :

+ نه دایه گیان.. ئیشهللا نامریت.

- دوّعای خیرم بو بکه کوره شیرینه کهم قهزاوه گیرتبم.. دوّعام بو بکه تا لهمه زیاتر زهلیلی سهر جینگا نه م و خودا عومری ئامانه تم لیّوه ربگریّته وه.. هه شتا زوّره کوره کهم..

من ليمپرسي:

- كويٽت ديٽشيخ؟

وتىي:

+ (عازای عهنامم) ریخولله کانم خهریکه دهبچرینت، دهرشینمهوه..

ئهو لهههموو تهمهنیدا دوو جار سهردانی پزیشکی کردووه، نیدسته ههرگیز رازی نابیت بهئهم حالهوه بیبهم بو نهخوشخانه و لهوی بو چارهسهرکردن بیخهوینم، چونکه خوی ده دینت: نه مجاره نهخوشی مهرگمه و روح دهرناکهم.. بویه بهناچاری پهنامان برد

بۆ ئەو برینپییچهی که له گهرهکهکهدا دووکانیکی دهرمانفروسی دانابوو. هات و نهو برینپییچهی که له گهرهکهکهدا دووکانیکی دهرمانفروسی دانابوو. هات و نه خوشییهکهی دهستنیشان کرد، کانوولهیه کی له مهچه کی بهست و ئاو و دهرمانهان له مالهوه بو ههلواسیی، پاش چهند کاتژمیریک هوشی هاتهوه و ئازارهکهی رووی له کهمی کرد. قاچهکانی ههلاکینشا و رووهو دهرگای ژوورهکه پالای دا به دیوارهکهوه. شووشه ئاوهکه وهکو گلوله بهنهکه به ژوور سهریهوه ههلواسرابوو، ئاوبهره لاستیکهکهش وهکو بهنی سهر گلولهکه شور ببووهوه بو ناو دهستی.. مین له دهم دهرگاکهدا راوهستابووم و زور به وردیی تیمدهروانی.

دایکم ئیسته قاچی چه پی هه لنگینشاوه. قاچی راستیشی بو پیش خوی راکینشاوه و خهریکی تهشی رستنه، که روانیم زانیم ورك گرته نه کهم هه راسانی کردووه و خه ریک هم رهگه شینتییه که ده زینته ناوچاوانی. ئیتر خوم بو په رچه کرداری نه و ناماده کرد. هم که ده ستی بو تاکه پیلاوه کهی ته نیشت خوی راکینشا ئیتر من یه کسه ر فرته بکه مه ده ره دوه، دایکم به ده نگینکی هیمن و له سه ر خو پینیوتم:

- + دانیشه کورم دانیشه.. بهر دهرگاکهم لینبهرده..
  - دانانیشم ههتا بهشم نهدهیت..
- + چییه کورم، نیازت نییه له کهلی شهیتان بیّیته خوارهوه وابزانم خوّت به فهلاقه کردن دهدهیت، بهر دهرگاکه بهرده لیّم..
  - ههر پر ئهو جامهی بهردهستت، جامی ئاو خواردنهوهکه..
- + باوکت پینمان بزانینت ئهوسا من سهرکونه ده کات و توش فه لاقه و میرازیکی چاکت بهرده که وینت..
- عهمباره گهوره که تهنیا یه ک جامی لیّکهم بکات پیّوه دیار نییه.. مه گهر تو خوت به باوکم بلیّیت نه گینا نه و چووزانی ..
- + ئەوە باوكت بۆ نان دايناوە، گەنمى باراسياوە و سەرەن و كەو و بيۆنگ كىراوە و پاكە، بچۆ لە گەنمى شوين خەرمانەكە ھەر چەنينك دەبەيت بيبە.
- ئاخر دایه گیان ئه و های هایه (مامه عهله عهوده)یه، ئه ویش ته ماته به گه نمی بن خه رمان ناگزریّته وه، ده توو گیانی ئه و برا تاقانه ته، توو قورعانه که ی مامه ئه و لقادر یه ک جامو للکه گه نمی پاکم بده ری با بایی سی چوار ته ماته ش بیّت، ده ده ی دایه گیان..

که زهردهخهنهیه کی کرد زانیم دلنی نهرم بووه. بزیه زیاتر لینیپارامهوه و پیهمداگرت وتم: ههتا نهمدهیتی بهردهم ئهم دهرگایهت لی بهرنادهم، ئهو ههناسهیه کی ههلنگیشا و وی:

+ ئەى خوا مەرگم بۆ بىرە خوا.. چۆن ئەم ھەتىوە، وەكو قىر پىمەوە لكاوە و لـە كۆلام نابىتھەو، دەبرۆ ھەى بەچەوازى لىت بدات).. بچۆ بىبە و لە كۆلام بەرەوە. بـە بەقاللەكە بىرە تەماتەى جوانت بداتى، بىرە بە كالايى دەيخۇم. دە برۆ بىسىنى و بىك بە قوزەللۇردت..

- نەوەللا دەيكەم بە زەلاتە.

یه که مجار گوییم لیبوو کابرای ته ماته فروش های ته ماته ی (یه ک به دوو ده کرد) ئیسته ده لیّت: های ته ماته سه ربه سه ربه گهنم.. ئه مه ش ئه وه ده گه نهنی ته ماته کال و رزیوه کانی ماوه، به نه و ده ردی سه ریبه تا جامین ک گهنمی پاکم ده ست که وت خه ریک بوو قیر سپی بیّت، جا خوش نه وه یه تا پیاده گهم ته نیا ته ماته ی نیسوه گهنیو مایی..

جاموّلآکه پر گهنه کهم گرت به ده سته وه و شهوه نده به په له له مال ده رچووم، سه ر سیخکم دا خهریّك بوو گهنه که برژیّته سهر زهوی و لهناو شهو خوّل و پشقله دا بییّت نسیبی قهل و مریشکه کان. ههرچوّنیّك بیّت خوّمم گرته وه و سهر به رهوخوار گلوّر بوومه وه به رهومالی خانه خوّیی ته ماته فروّش، که گهیشتمه به رده رگای حهوشه روانیم ته ماته فروّش سه به توولیّنه کانی به دیواره که دا هه لسپاردووه و خهریک ده ده می هه گبه پر له گهنه کهی ده دووریّت، به بی شهوه ی من هیچ بلیّم، شه و سه ری بلند کرد و وتی: ته واو.. نه ما.. ثیتر منیش به نائومیّدی وه کو جهنگاوه ریّکی دوّراوی به رهی شهر، ملم شوّر کرده و و پاشه و پاش به باده و مال بوی کشامه وه..

* * *

دایکم چاوه ماندووه کانی کردهوه. تهماشایه کی کردم و وتی: ههر به پینوه راوهستاویت کورم.. ده دانیشه، من باشم.

ئه و له خهونیشدا شاری ههولیّری نه دیبوو. روّژیّك له روّژان به خهیالیّدا نه ها تبوو چهند سالیّک له نهوی به سهر ببات!! به لاّم ئیّسته ئاواره یه و خوّی واته نی (دووره ولاّته و دوور له قهوم و خویّش و هاوده مانی ژیان به سهر ده بات)، بوّیه که بیّتاقه ت ده بیّت

(11)

دەمهو ئيوارەی شهویکی پاييزبوو، ئۆتۆمبيلیك له دامینهوه خوّی کرد به ناو ئاواييدا و تيشکی لايتهکهی سهربانهکانی رووناك کردهوه. گورهگورهکهی تا دههات له مالنی باوکم نزيك دهبودهوه و کاتیکمان زانی له پیش دهرگادا راوهستا. باوکم وتی: ههبی و نهبی ئهوه (فهقی عهلی) برامه.. یاخوا خیربی.

ههتا ئهم کلاشهکانی کرده سهر پیوه ئهو دهرگاکهی خسته سهرپشت و خوّی کرد به مالدا. پاش نانخواردن و دهمهتهقی مامم وتی: هاتووم ئهو کوره ببهم بو شار. لهوی وهکو کورهکانی خوّم له قوتابخانه ده بهم بهر خویّندن. برا چهند جاریّکی تر نهم ئارهزووهی خوّم له لای تو درکاندووه، جا عهزیهتم مهده و چهند روّژیّکی تر قوتابخانه ده کریّتهوه، با ئهمسالی نهفهوتی . پاش کهمیّك بیّدهنگی باوکم وتی: نامهنتوبیلاه دهسهلاتی توّم نیبه فهقی عهلی، بیبه، ئهگهر ئیداره بکات باشه..

ههر نهو شهوه سواری جیّبه نهمریکییهکهی کردم و بهره و کفری که وتینه پیّ. من نهمزانی چهندی خایاند و به کام ریّگادا ریّیشتین، تا گهیشتینه نه و شویّنهی که به سهر شاردا ده پروانی، شار بهشیّوه یه که ده ده برسکایه وه، هه ر ده تگوت کیّلگهیه کی گه نمی گهوره یه و به نهم شه وه ناگری تیّپ و و و اخه ریکه داده مرکیّته وه. که گهیشتینه مالی مامم نه وه نده شه که ت و ماندو بووم، نهمزانی چوّن و له کویّدا و کیّ جیّی بو راخستووم و کهی خهوم لیّکه و تووه. سبهی زوّر زوو به خه به رهاتم، به لاّم له ناو جیّگاکه مدا خوّم وسته دا و روانیم، هه تا مامم بانگی کردم و وتی: هه لسه بچوّ ده م و چاوت بشوّره و وه ره قاوه لیّی بکه..

كه مامم له مال بهره و بازار دهرچو و ئيتر من كه وتمه خود.

نه وروّژه وه کو کهرویٚشکیّکی ناموّ و دابراو له رهوه کهی، به وریاییه و هاوم ده گیّرا، ههنگاوی دهروّیشتم و هه لوهسته یه کم ده کرد، ههرچی کونوقوژبن و ژوور و سهربانی شه حهوشه گهوره یه همبوو ههموویم به چاو پشکنی. دهرگای حهوشه که دهرگایه کی دارینی گهوره ی بزمار ریّژ بوو. نه و دهرگایه به بزماری ناسنینی سهر زل داکوترابوو. به لای دهستی راستدا جگه له سهرشورکه که، گومهزیه کی نزم سیّبهری بوّ سیّ کووپه ناوی قهوزه گرتووی

حهز ده کات ههردوو کو پ و کچه کهی و نهوه کانی له دهوری گلیرببنه وه. ئیتر یان نهوان قسمی بو بکهن یان خوی ئهگهر تاقه تی هه بیت بیره وه رییه کانیمارانیان بو بگیری تهوه. بویه پیموت: نهری دایه، نهو شهوه ت له بیره که من مندال بووم و مامم هات بو ناوایی و له باخه ل باوکم ده ریکردم و بردمی بو کفری ؟

ئه و ههناسهیه کی قوولنی هه لاکینشا وتی: تا ههفتهیه کیش شهوانه به ده م گریانه وه له فه و راده پهریم و تا بهیانی خه و نه ده چووه چاوم..

* * *

گهوره کردبوو، به تهنیشتییهوه پیپلیکانهیه کی رکی پشتهوشکین بو سهربانه که ده روِی شته و میلوان ئینجا به ژووری دانیستن و میلوان ئینجا به ژووری به بهرههیوانیک جیای کردبوونه وه وه ژووری سیههم و چوارههم و پینجههم به ههمان ئهندازه ۳×۲۹۲ پیپلیکانهیه که لیکی جیاکردبوونه وه نام پیپلیکانه سهری به گومه زی نهندازه ی ۳ به ۲۵۲ پیپلیکانه یه کوره و پیندهات، لهسهربانه وه که ده تروانی بهره و باکوور و هاتبووه یه ک و به تهنووربانیک کوتایی پیدهات، لهسهربانه وه که ده تروانی بهره و باکوور و روژئاوا له بن تهمه لی نهم خانووه وه تا چاو بر بکات قهبرستانیکی گهوره ی کونت به رچاو ده کههوت، که بریکی زوّر له گلکوّکانی به گومه ز سهریان گیرابوو روژی له دایکبوون و مردنی له سمر کیلیکی مهرمه پری پشت سهری تومار کرابود، نیسته چیای باوه شاسوار وه کو (ههره می خوّفوّ)ی فیرعه و نه کانی میسر قوت بوه ته وه و ده روانیت هسه ر شاردا، چهمی قوشه چاپانیش به دامینیدا به لای روژهه لاتدا شوّر ده بیته وه ، نهم گهره کهی نیمه به گهره کی نویسماعیل به گا) ناسراوه و به یه کیک له گهره که کوّن و گهوره کانی شار دژمیز دریت.

من تا چهند روّژیک له همو شاره جه نجالا و گهوره و چراخانه دا جوره سهرسامییه دایگرتبووم. لهههموو شتم به وردیی ده پروانی، قرخه قرخی ده می به لووعه که و پژمه ی به هیزی پیش هاتنی ناوه که، پاك و خاوینی و فیننکی ژووره به رفراوانه کان، کیژوّله بیشه رم و ژنه قول رووته کانی گهره ک و کوّلانه باریکه کهی ریّگای بازار، بوّنی کوتالا و چای سیلان و ههوا فینک و شیّداره کهی نه و قهیسه ری و بازاره قهره بالغه، که تیّکه لا به هاتوها وار و بیّوبروّی دووکاندار و کریاره کان ده بوو، نهمانه هه رهمو و ههوا دهون ده هاتنه پیش چاوم.

(ئەحە شەربەت) پياوێكى كورتە بالاى گۆشتنى لادێيى (تازە شارى) رووخۆش بـوو، بـە باسـووقە سـەوزەكەى بنهەنگلييـەوە بـەناو قەيـسەرىيەكەدا دەپرويـشت و شـەربەتى مێـوژى دەكـرد: دەفرۆشت. چەند جامۆلكەيەكى فافۆنى دەكێشا بەيەكدا و بـە دەنگـى بـەرز هـاوارى دەكـرد: شەربەت باريد..

شایه تمان ده شکانده ناو ئارده که و تیکه لام ده کرد و هه لمده شیلا، ئنجا له په نجهم ده نا لاند و له دهمم ده نا.. ئای که شهر به ته کهی ئامه زهرده چه ند به تام و به له زه ت

ثهو رۆژانه كاتى ناونووسكردنى مندالان له قوتابخانه دەستى پيكردبوو. پاش نويژى عەسر مامم له مزگهوت گەرايهوه مالا و له سيبهرى ديوارهكهدا تەنەكەيەكى بەتالى سەرەونخون كرد و داواى دانيشتنى ليكردم. به مەكىنەيەكى دەستىى بەربووه قژه سەرم و بە نماره سى بىزى تاشيم.. كە ليبووەوه شەپازلەيەكى كيشايە بناملمدا و وتى: ھەلسە..

همتا له ژیر دهستی نهو سهرتاشه سهربازییه رزگارم بوو، چهند جاریّك به دهم هه لکیّـشانی تاله قده کانی سهرمهوه، که دهمی مهکینه که لیّیگیردهبوو کرژ بوومهوه و فرمیّـسك پهرییه چاوهکانم، به لاّم له ترسی نهو مامه به ههیبه ت و ترسناکه دا نهمویّرا فززه بکهم..

- نیازی چی، چوزانم خوّت ئهزانی.. نیازی ئهوه بگره بزانه ئهمسال له مه کته ب ناجیح دهبیت یان نا.. کهمیّك سهرم بوّ لای سه کوّکه نهوی کرد و وتم: باشه، ئهوا نیازم گرت. ئهو وتی:

- دهی بهرده کان له گهورهوه بۆ بچووك لهسهر یهك دابنی، ئینجا وه کو ئهوهی بنگوست بگریت ئاوا په نجه کانی دهستت بکهرهوه و په نجه تووتهی دهستی چه پت بخهره سهر ئاخر بهرد، په نجه تووتهی دهستی چه پت، په نجه که لهی دهستی

راستت بخدره ژیر چدندت و راوهسته، ئهگدر بدرده کان بدر لدوه ی بروخین سووریان خوارد ئدوا مرازت دیته دی!!

ته و چوّن رینمایی کردم ناوا به و شیّوه کاره که م نه نجامدا، به لاّم نای چهنده کلوّل و به دبه خت خوّم هاته پیّش چاو، ناخر به رله وه ی په نجه که لهم له چهناگه م ته واو گیر بکه م به رده کان به بی سوور خواردن به سه ریه کدا هه روّژان، بوّیه به تیله ی چاو روانیم ه قاسم تا کاردانه وه ی بزانم، پیّیوتم: ها وارت له ئیمام با وه شاسوار کرد؟ و تم نه، ها واری چ بکه م؟

وتى: همى عمشايهر چۆن دەبيت هاوار نەكمىت؟ ئەبيت لىيشى بيارىيتموه ..

من له پارانهوه و دوّعاکردندا دهستانیّکم ههبوو، چونکه باوکم فیّری دوّعا و پارانهوهی زوری کردبووم، به لام پارانهوه له خودا نه ک له باوه شاسوار، ههرچونیّک بیّت لهوبارهوه دهسه پاچه نهبووم بوّیه بهر له ریّکخستنی بهرده کان وتم: باوه شاسوار گیان هاواره، باوه شاسوار خوّتوّ دهزانیت من کوری پیاویّکی موسلمان و نویّر و تاعهت دروستم، خوّیشم مندالیّکی نابالقم و تهنانه ته له لای خوداش دوّعا و پارانهوهی مندال گیرا دهبیّت، توخوا باوه شاسوار گیان رهجم پیبکه و به بهرده موبارکه کانت بیژه با به دهوری خوّیاندا بسووریّنهوه شهوسا بکهونه سهر سه کوّکه..

بیسمیلایه کم کرد و کاره کهم دووباره نه نجامدا. نه نجاره دوو سی به ردیان سوور و نیسوه سوورپیان خوارد و لاربوونه وه. قاسم وتی: تا سی جار ئه توانیت خوت تاقیب که پیسه هیوایه ک له دل و ده روونه ال چووزه آلهی کرد و بو دواجار پارانه وه کهم دووباره کرده وه و کهمی کی تریشم خسته سهری وتم: باوه شاسوار گیان ئیسته مین له نه شاره دا وه کیو هه تیو وام، سوالکه ریکم و ها توومه ته خزمه تی تو، ها توومه ته به دده موباره که ی تی باوه شاسوار نه ی باوکی لیقه و ماو و سه رلیشی نواوان، به ساقه تبم، نه گه در له مه کته ب ناجیحم بکه پی نه وا شهر تبی به دایکم بلیم خیریکت بو بکات، پنی یه ژم یه ک که آله شیری گهوره ت بو بکات خیر و خومیش پاش هه موو نویژه کانم فاتی بینی یه ژم یه که که آله شیری گهوره تبو باوه شاسوار گیان ها وااااااره ..

ئه مجاره به بروایه کی زیاتره وه چوومه پیش، هینمنتر له دووجاری پیشوو، به رده کانم یه که له دوای یه که گهوره، بچووک، بچووک و بچووکتر، پان، خر و خرتر، له سهر یه کم دانان و په نجه کانم کرده وه و له سه رخت خستمه سهر دوا به رد، په نجه که لهی ده ستی راستم خسته ژیر چه ناکه م و به چاویش له به رده کانم روانی و هه ولمدا باشتر له نگه ریان بگرم، ته ماشام کرد به رده کان به بینجووله

له ژیر چهناکهم و هیزی پهنجه کانمدا ماوه یه کی باش گیریانخوارد، ئینجا که می په نجه کانم بو شل کرد، که روانیم هه سوونه به ردی تاین وه کو میزراح، تاوی کی باش سووریان خوارد و که و تنه سهر سه کوکه، من زور به دلخوشییه وه له قاسم روانی، نه و وتی: به ختت باشه، باوه شاسوار خوشی گهره کی..

وادیار بوو له مال دهرچوون و دوورکهوتنهوهمان زوری خایاندبوو، بویه مامم پیش نیمه گهرابووهوه و له ههوالی ئیمهی پرسی بوو. که له دهرگای حهوشه چووینه ژوورهوه بانگی کردین. من زور ئاسایی بهرهو لای چووم، بهلام قاسم له پیپلیکانه کهی شهمبهرهوه پرتاو رایکرده سهربان و خوی به دهستهوه نهدا، که لیینزیك بوومهوه به پهنجه که له و دوشاومژهی دهستی راستی، گویچکهی چهپی توند گرتم و گوشی، ئینجا توندتر بایدا و وتی:

ئیره ئاوایی نییه، شااااره شاااار، شاریش مندالّی زوّلٌ و بیّنهده بی تیایه، جاریّکی تر له مال دوور نه کهویته وه هاااا..

***

(11)

به مهبهستی وینهگرتن بو تهواوکردنی مامهانه و ورگرتنم له قوتابخانه، روژی یه مهبهستی وینهگرتن بو تهواوکردنی مامهانه و رورگرتنم له قوتابخانه، روژی یه کیک له خزمهکانم کهوته پیشهمه وه بو نهوسهری بازار و لهوی بردهمییه لای وینهگریکی تورکمان و پییوت: چهند وینهیه کی نهم مندالام بو بگره. کابرای وینهگر بهسهر سیپاکهوه کامیرا سنوقییه کهی دامهزراندبوو، بهرانبهر چاوی کامیراکه پارچه پهرویه کی رهشی به دیواره کهوه ههانواسیبوو، هینمای بو کورسییه دارینه کهی پیش خوی کرد و داوای دانیشتنی لینکردم، منیش دانیشتم، بهر لهوه ی نهو وینه ی من بگریت من وینهیم له میشکمدا رهنگریژ کرد.

ثهو کابرایه کی بالآبهرزی که میّك سنگ قوپاو بوو، قایشی سهر پانتوّله رهشه کهی له ژیر ناوکییه وه بهستبوو، قوّلی کراسه سپییه کهی تا سهر قوره نیسکی هه لاگردبوو، نینوّك و په نجه کانی دهستی راستی وه کو ئه وهی له خه نهی گرتبیّت و کال بووبیّتنه وه، ئاوا موّر ده یاننواند، ته ویّلی سیّ چوار لوّچی تیّکه و تبوو، ته رازووی چاوه کانی که میّك لاره سه نگ ده بینران، سویّله کانی وه کو قهیتانی ره ش و باریك به لای گونا کانیدا شور بووبوونه و ههر ئه و به یانییه ش ریشی پاك تاشیبوو، جگهره کهی به لا لیّوی گرتبوو سووتکه کهی خه ریك بوو به رده بووه وه سهر زهوی و جارجاریّك لیك به لالغاوه یدا شور ده بووه وه هم که رووی وه رده چه رخاند و له گه لا لابردنی جگهره کهی ده می، تفیّکی روده کرده سهر زهوی من بکه ئاقل، حد هکه مه که.

که چاوم برپیه ناوچهوانی، هارهی ده رابهی دووکانه که ی لای راستم راییچله کاندم و لام کرده وه، لهبه رده م دووکانه کهی ئهم لاتره و بری ته ماته و کومه لیّن که دره و لووسم به رچاو که وت، کابرای ویّنه گر دهستی له ناو تووره که رهشه کهی پشت کامیراک ده رهیننا و لیّمنزیك بووه و به دهستی کی سه ری گرتم، ئه و دهسته کهی تری خسته ژیّس چهناگهم و وتی: ناااا. ئاوا مهجوولیّن. باشه ئه فارم..

پاشهوپاش کشایه دواوه، چوو له پشت سنوقه کهوه راوه ستا و بریّك خهریك بوو، ئینجا ته ماشایه کی منی کرد، که له و کاته دا به تیله ی چاو له کوّمه لله دوّمه لانه که د ده روانی. نه و وتی: سه یری من بکه هاها سه یر بان ده ستم بکه (ده ستی راستی به سه ر

قهباخی چاوی کامیراکهوه بوو)، ته ماشایکرد، به لام شهو پست کامیراکه ی به ردا و هاتهوه بو لام، دووباره سه روملی ری کخستمه وه و وتی: ملت لار مه که با له ره سمه که تدا لار ده رنه چینت. دیسان گه پایه وه جینگه ی خوّی، وادیار بوو بره دو مه لان سه رنجمیان بو لای خوّی راکینشابووه وه، بویه به که مین تووره بیه وه به ره و لام هات و وتی: بابه من یه ژم حه ره که با پاره سمه که تنه سووتی .. دیسان سه روملی ری کخستمه وه و به تووره بیه وه داوای لینکردم هیچ نه جوولینم و ته ماشای چاوی کامیراکه بکه م. ده ستی راکینشا، به سی په نجه ی زور له سه رخو سه رقابی چاوی کامیراکه ی لادا و پاشان سه رقابه که ی دانایه وه شوینه که ی خوّی و وتی: ته واو هه لسه ..

که ئازادی کردم تیر تهماشای دوّمه لانه کانم کرد و چوومه نزیك وینه گره کهوه راوهستام. نهو ماوهیه که دهستی ههر له ناو کیسه رهشه که دا بوو، پاشان چه کمه جه بچکولانه کهی راکینشا و پارچهیه که مقه بای له ناو دهرمانه که دا نهمدیو و نهودیو کرد، که مقه باکهم به رهشیی به رچاو کهوت وامزانی وینه کهم سووتاوه و خهتاکه شهی منه، چونکه به قسمی نهوم نه کرد و زور جوولا مه تهوه، دوایی زانیم نهوه پینچهوانه (عهکس)ه کهیه تی، که لینبوه وه و وینه کانهان لیوه رگرت، سه باره ت به دو مه لانه که له هاوه لاه کهم پرسی نه و وتی: نه وه دو مه لان نییه.. په تاته یه!!

پیته کان و فیربوونی نووسین و خویندنه وه ریگه ی لیده گرتین له تیکه لکردنی حهرفه کان، ههرده م ده یگوت: کوره کانم (it) بو هه موو شتیک به کار دینت، بو به رد، دار، ئاژه ل، ته نیا بو مروّق به کار نایه ت. جاریّک دهستی بو وینه ی (زه کی) ناو کتیبه که برد و له قوتابییه کی پرسی: (Ho this is) ئه ویش به بی بیر کردنه وه و به په له وتی: (it).. و ماموّستا نه یه پیشت ته واوی بکات، پینیوت: دانیشه.. باوکت "ثیته"..

ههولا و ماندووبوونی ماموّستا نازم له یه کهم سالنی خویّندنی ئینگلیزیدا بو من بوو به بناغهیه کی چاك، بوّیه له پوّلی شهشدا یه کیّك بووم له قوتابییه ههره زیره که کانی زمانی ئینگلیزی، کوره گهوره کهی حاکمی شاریش یه کیّك بوو له قوتابییه ته مه له کانی پولی پیّنج..

روّژیک بهریّوهبهری قوتابخانه که مان هاته پوّلهوه و داوای له ماموّستای وانهبیّژ کرد، که زیره کترین قوتابی له زمانی ئینلگیزیدا بوّ دهسنیسشان بکات، شهویش په نجهی بوّ راکیّشام و داوای لیّکردم ههانسمه سهر پین، منیش ههانسام و راوهستام، بهریّوهبهر پیّیوتم: حاکم داوای لیّکردووم قوتابییه کی زیره ک و ژیری بو دهسنیسان بکهم، تا له مالی خوّیاندا روّژی یه ک دوو کاتژمیّر وانه به کوره کهی بلیّتهوه، توّ قوتابییه کی زیره و جیّی باوه ری ئیّمهیت، بویه داوات لیّده کهم به نهو نهرکه ههانسیت، من دانیام حاکم مانگانه شتیّکتیش بو دهبریّتهوه، توّش مندالّه هه ژاریت و سوود له شهو یارمه تیسه و درده گدیت.

ئينجا وتى: دانيشه كورم..

من سهره تا که مین شهرزه بووم. چیه و ورته ی قوتابییه کان سهرنجی ماموستای راکیشا، بویه دووسی جار نووکی داره که ی دهستی کیشا به ته خته ره شه که دا و وتی: بوی. دونت فویز..

ئه و رۆژه، که له قوتابخانه به ربووین به ده م رینگاوه خهیالا بردمییه وه: حاکم و مالنی حاکم و و مالنی حاکم و و انه که له ییده کرم، ئهگه رکوری حاکم ئه مسالا به نمره یه کی باشه وه له وانه که که لوپه لی پیده کرم، ئهگه رکوری حاکم ئه مسالا به نمره یه کی باشه وه له وانه که که سه رکه ویت، کی ده لایت به خاوخیزانه وه سه ردانی مالای باوکم ناکات، خو تهگه و سه ردانیشمان بکات ئه وا دلانیام باوکم کاورین کی قه له ویان بوسه رئه برین ، ده مه ته قینی خوشیشی بوده کات، باسی نه و ساله ی بوده کات که "قوره"ی عه سکه ری هات و

"جهلب"یان کردهسهری، دهمه قاله که ی خوّی و (عاسم باشچاوش)یشی به دوور و دریدژی بوّ ده گیرینته وه، باسی شهری (قاته کانی کفری) بوّ ده کات، شهر شهره ی که خوّی وه ک پیشمه رگهیه کی میللی به شداری تیادا کردبوو. دایکی شم به وردیی له ژنی حاکم ده روانیت و ده لیّت: وه ی خوایه ژنی حاکم چهندی جوانه، ته ماشای شه و پاوپوزه سفت و سوّله ی بکه، شهی قه د و بالای، هه ریه ژبت داری عهر عهره و به ره و ناسمان هه لنچووه، شهی شه ی کوره ی چهندی نه رمونول و خربنه هه د ده لیّیت به رخه کورپه ی تیّر شیری به هاره..

من لهئهم خهیالپلاوییه دا بووم، یه کینك له هاوپوله كانم ته ماشای منی كرد و به هاوه له كه ی وت: لینی دا!!

من وتم: چي؟ کي له کيني دا؟

ئەو وتى: تۆ لە كورى حاكم..

وتم: بۆ . . يانى مەبەستت چىيە؟

+ مەبەستم چييه؟ بۆ خۆت نازانيت ھەم نان و ھەم "...."نت دەرچوو!!

نهو دوور راوهستابوو ههرچی جویننی پیس بهدهمیدا هات، پییدام و نهیگیزایهوه، بزیه دووباره من پهلامارمدا و دووسی مشت و پاشان شهقینکی مزرم له دواوه تیههلدا..

ثهو رۆژه بۆ عهسره کهی (یاسین) کوره گهوره کهی مامم، که ههموومان به (کاکه) بانگمان ده کرد، له مزگهوت گهرابووه وه بۆ مال، بهدهم رینگاوه ههتیوه کهی هاوپوللم رینی لینگرتبوو و شکاتی منی له لاکرد بوو. ئهو کاته که کاکم له نویزی عهسر ده گهرایه وه بۆ مال، من لهبهر ده رگادا راوه ستابووم، کاتینکم زانی کاکم له دووره وه بانگی لینکردم و منیش بهره و رووی چووم، به بینهیچ پیشینهیه که پینیوتم:

- وهره وهره ههی **خ**وێږي..

وتم: چييه كاكه؟

- چییه ههی بهره لا ؟ ئهوه بو لهو کوره ت داوه ؟
  - + کاکه قسهی بینهدهبی پیکردم..
- همى بينهده ب ئهگهر تق ماناى ئهده بت بزانيايه لهئه و كورهت نهئه دا . .
  - + ئاخر كاكه قسهى ئەدەبسزىي كرد...

کاکم به پیّش چاوی مندالهٔکانی گهرهکهوه دوو سیّ شهپازلهی کیّشایه بنا گویّمدا، ثینجا پهلی گرتم و به لیّدان بهرهومال پهلکیّشی کردم. ههر لهو کاتهدا مامم به دوای کاکمدا دههاتهوه مالا، ثهو به بیّنهوهی له گوناه و تاوانهکهم بکوّلیّتهوه و بزانیّت مهسهله چییه به دهنگیّکی بهرز وتی: تیّیههلّده یاسین تیّیههلّده، چاك چاك تیّیههلّده.. دوایی وتی: نانا بهدلّم نییه، به دلّم نییه. که نزیك بووهوه وتی: بیدهره خوّم..

مامم لیّمنزیك بووهوه، گویّچکهی توند گرتم و بایدا و بهرهومال رایّکیّشام، نهوهنده توند گویّی باههلّدام قرتهیه کی وای لیّههلّسا وامزانی گویّم لیّبووهوه، بوّیه له حهیبهتدا ملم خوار کردهوه و لابه لا بهدوای دهستیدا روّیشم ههتا کردمییه حهوشه کهوه، ئینجا وتی: ئاده ی یاسین نه مجا تیّیههلّده...

کاکم قوتابی قزناغی ناوهندی بوو. ئهو کوریّکی چوارشانهی وهرزشهوان و مشتوهشیّن بوو، چاوی زوّربهی کوره شهرانییهکانی شاری شکاندبوو. بوّیه له حهوشهدا وهکو توّپی پیّ تیّیههلدهدام و باوکی بوّی دهسهنده وه، جارناجاریّك کاکم گولّی ده کرد و دهیدام به دیواره که دا، بهر له شهم فه لاقه کردن و سه گ به حهوشهیه، که به ناهه ق پیّیانکردم، مامم زوّر جاری تر به تاوان و به بیّتاوان به دار و قایشی پشتویّنه کهی خوّم لیّیدابووم و فه لاقه ی کردبووم. ته نانه تا جاریّکیان به نیوگه وه ناسنینه کهی که قوماشی پیده پیّوا نه وه نده ی پیاکیّشام نیوگه وه که به دهستیه وه چهمییه وه، له هه موو حالم ته کاندا پیّچه وانه ی مندالله کانی خوی، که میرازی ده کردین و نه وان به ده حالم ده میرازی ده کردین و نه وان به ده میرانی ده کردین و نه وان به ده می به لاکو هه رده می پیاکی شام نه ده ست ته نها سه روچاوی خوّم ده پاراست، به لاّم نه مجاره شهوه نازاریاندام و نیّشیان به جه سته م گهیاند، ریّك وه کو گویّره که یه که و ته خت قوربان بدریّته زه ویدا و ببوّریّنیّ، ناوا بوّراندم و به سه رزه ویی ناو حه و شه که وه ته خت

داده م که خوشکی دایك و باوکیی کاکم و له ژنه گهوره کهی مامم، که مردبوو به جیّمابوون، شهو شافره ته بهریّز و زوّرمیهره بانه، که ههموو شهندامه کانی بنه ماله به چاوی حورمه ته وه تیّیانده پروانی، فریام که وت و له ژووره کهی خوّی ده رچوو و تی: به سه به سه یاسین، باوه باوه به سه.. گوناحه شهو به سه نوانه چی کردووه وا خهریکن ده یکوژن!! شیتر شهوان که گویّیان له ده نگیی داده م بوو، وه کو دوو یاریزانی گویّرایه لاّی نیّو گوره پانه که، که ناوب ژیوان کارتی سووری بو به به به به به به ناوه ها کشانه دواوه گمه که منی تیا ببووم به فوتبوّل کوتایی پیّهات. هه و شهوش بووه هیوی شهوی که منیش پروژه ی وانه و تنه و که منیش پروژه ی وانه و تنه و که مه سه رنه گریّت..

***

ئيمه شهش حهوت برا و ئامۆزا بووين لهئه و مالله گهورهيهدا، پيكهوه سبهينان دەچووين بۆ قوتابخانه و دەگەراينەوە. لە مالىيش پاش نانخواردن و كەمىنك پىشوودان بىم فهرمانی مامم دهبوایه بهردهوام سهعیمان بکردایه و کتیّب به دهستمانهوه بوایه. چوونه کۆلان و تیکهلاوبوون لهگهل مندالانی گهرهك بز ئیمه حهرام بوو، جا تاچهندی خۆمان لىه ئىمو حەرامى دەپاراسىت ئىموە شىتىكى تىر بىوو. بىق داننيايى خىزى و چاودیریکردنمان زور جار مامم له ناوه ختدا دهستی له کار هه لده گرت و ده هاته وه بو مال و لهئهو سهري كۆلانه تهنگ و دوورهكهوه دهستى دەخسته سەرچاوى و بىز ئەمسەر دەپروانى، ئەگەر يەكىخكمانى بەرچاو بكەوتايە لە دەرەوەى مالىن و كتىبمان بەدەستەوە نييه، جا ئهگهر كتيبيشمان بهدهستهوه بوايه، ئهو دهيگوت: كولان و كتيب!! ئيتر زەلالەتمان بۆ دەھات و خودا خراپى بۆ دەكردىن. دەھاتە ژوورەوە بە شەپازلە، يان بە یشتوینه قایشه کهی تاوانبار خوّی، فه لاقه یه کی مزری ده کرد و بو سه عیکردن دووباره دابهشی دهکردینه و هسدر شوین و جینگاکانی خودماندا و به دهنگی بهرز دهیگوت: تو بچۆره ئەوى، تۆش ھاااا ئا لەويدا سەعى دەكەيت، تىز سەگ و حەرامزادەيت، دووريان دانيشه، برو هاها.. بو ئهوي، ئالهويدا سهعى بكه و لهمال دەرنهچىن، سلمعى بكهن كوره سهعى بكهن بابين بهشت، به ئهو قورئانهي كه بيسميلام لينكردووه نهخوينن دەتانكوژم!!

ئینجا پستی هه لنده کرد و به راهوه ی له ده رگای حهوشه به ینته ده رهوه هه لنده گه رایه وه به رماندا و ئینجا ده چووه وه بن سه ر دووکان.

من جگه له سهعیکردن و خوّماندووکردن هیچ ریّگایه کی ترم له پیّسدا نهبوو، شهوانهش ههتا خهوم لیّده کهوت بهسهر جیّگای نووستنهوه خهریکی خویّندنهوه ی وانه کان دهبووم، زوّرجار که بیری مالی باوکمم ده کرد، وهرس و بیّزار دهبووم و کتیّبه کهم شهنایه ژوور سهرم، خوّم دهخزانده ژیّر لیّفه کهم و دهستم ده کرده گریان، گریانی کی به کول و بیّدهنگ، دلوّپ دلوّپ فرمیّسکی گهرمم دهرشته سهر سهرینه کهم، تا خهوم لیده کهوت.

ناخر مندالنیّکی وه کو مینی به نازپهروه رده ی نویّژکه رو قورعانخویّن و پیاو!! له ناکاویّکدا له باوهشی پر مهحه به تی باوك و دایکیّکی میهره بان ده ربکریّت و له زیندانیّکی گهوره دا یه خسیر بیّت، به رده وامیش وه کو تاوانبار و له خووت و خوّرایی جهسته و روّحی سزا بدریّت، له خوّخواردنه وه و بچوو کبوونه وه زیاتر شهبی چاوه روانی چی تر بکات.

که پۆلی شهشی سهرهتاییم به سهرکهوتوویی بپی و چوومه ناوهندی، له زوّر رووهوه بخ من قوّناغیّکی نوی بوو. مامم به بوّچوونی خـوّی ئـهو جـوّره چـاودیّری و سـزادان و تهمییه توندوتیژانهی له بهرژهوهندی ئیّمهدا بوو، بهلاّم تا چـهندی کـاری نیّگهتیڤانـهی کرده سهر باری دهروونی و کهسایهتی ئیّمهی مندال نهوه شتیّکی تـره و پیّویـستی بـه لیّکولینهوهی زانستی قوول ههیه..

له پۆلی یه که می قزناغی ناوه ندی جۆره ئازادییه کم پیدرا. (عوسمان)ی پورزام ئه و کوره ژیر و وردبین و قسهزانه، له کاتی شیاودا جۆره پالپشتییه کی لیده کردم. ئه و به ماممی ده گوت: خالق، سه عید گه وره بووه و وریا و ژیره، له قوتا بخانه ش زیره کی خوی سه لماندووه بزیه حه قه له مه ولا رینگای بده یت به ئاره زووی خوی ده شت و ده ر بکا، مین وریایی ده که م..

عوسمانی پوورزا و زاوام، شهوانه تا نیوه شهو له دورکانه کهیدا خهیاتی ده کرد، منیشی له گهل خویدا دهبرد بو سهر دورکان. شهویک له شهوه کان عوسمان پییوتم:

(كەمال چايچى) تەلەفزيۆنى لە چايخانە داناوه، ئەمشەو بە دزىيى خالۆمسەوە دەچىن بىۆ سەيركردنى تەلەفزيۆن..

کهمال چایچی بر یه کهمین جار ته له فزیونی هینایه شاری کفرییه و به رامبه ربه چوونه ژووره وه ی چایخانه ی ته له فزیوندار ده بوایه هه ریه که و پینج فلس بدات. ئه و شه وه له گه لا عوسماندا چووینه چایخانه و بر یه که مین جار ته له فزیونه نان بینی، هه ریه که و له شه و چایخانه گه وره یه دا به رامبه ربه شامیری ته له فزیونه که داده نیستن، شاشه که باران (نه مه ش)ی زوری ده کرد، به لام بر ثینمه شتین کی نوی و تازه بو و چاومان له سه ر شاشه ی ته له فزیونه که به چرکه ش لانه ده دا.. کاتین کمان زانی پیشکه شکاری به رنامه که قسه یه کرد و و تی: "ئیسته ش له گه لا گورانیبیژی ناوداری عاره ب عه وه ز الدوخی دا ده بین".. هم که که ییشکه شکار ته مقسه ته فنصوناوییه ی له ده م ده رچوو همه مو و عاره بیزان و ماموستاکان به یه که ده نگ و تیان: ئه للالالالاه هد. ئیمه ش خومان شاماده کرد بو بینینی ماموستاکان به یه که ده نگ و تیان: ئه للالالالاه هد. ئیمه ش خومان شاماده کرد بو بینینی ده و گورانیبیژه، کاتیکمان زانی عاره بینی ره شی عه گالا به سه رها ته سه رشاشه و ده ستی به گورانیوتن کرد. گورانییه که ش به ناونیشانی (سوتل سه هاره) بوو، شه و کاته شیمه هیچ چیژیکمان لیوه رنه گرت به به ناونیشانی (سوتل سه هاره) بوو، شه و کاته عاره بی و هونه ردوست به چیژ و به تامترین گورانی عاره بی ده زانم و به گویلینگرتنی عاره بی و هونه ردوست به چیژو و به تامترین گورانی عاره بی ده زانم و به گویلینگرتنی تاموچیژیکی نوی و شیرینم پیده به خشی تاره بی ده زانم و به گویلینگرتنی

پشتگیریکردنی عوسمان بو من، جوره سهربهخوّییه کی پیّبهخشیم. سهربهستی له چهند و چوّنیی سهعیکردن و شویّن ههلّبژاردن، بهلاّم کام شویّن؟ تهنیا شویّنی خویّندن. شهو شویّنهش سهربانی ماله گهورهبوو، شهگهرچی لهویّش تا دلّنیابوونی، مامم ههر چاودیّری دهکردم، که دهچوومه سهربان له سیّبهری ستاره بهرزهکهدا به دهم هاتوچووه ده خویّنند. جارجاریش له دهلاقهکانهوه که دهیانروانییه سهرشهقام و ناو کوّلان و سهربانی مالهکاندا تهماشام دهکرد، بهلام لهنهوهدا بهختم یار بوو، که نهو چهند جارهی مامم بهپاپلیکانه دریّژ و دوورهکهدا سهر دهکهوت بو تاقیبکردنم، دهیبینی خهریکی سهعیکردنم، ئیتر دلّنیابوو لهوهی که چهواشهی ناکهم و نایخهلّهتیّنم، بوّیه له شهو گوشارهش رزگارم بوو.

ههر لهو سهربانهوه به جفرهی جوولآهی دهست به قـ شداهیننان پهیوهندی سـ نزداریم له گهلا کچه قوتابییه کدا بهست و دهستمان کـرد بهنامـه گزرینهوه، نامه کانیـ شمان بـ ه

زمانی عارهبی دهنووسی و به رینگای تایبهتدا دهمانگهیانده یه کتری. مین پاش خویندنه وهی نامه کان له ترسی ناشکرابووندا زوو ده مدرین و وردوردم ده کردن، ئینجا له سهربانه که وه بو ناو گزرستانه که ده مدا به ده م باوه. ئیمه ههردوو کمان پیتی (س)مان له بری ناوه کافان بو یه ک دانابوو.

(س) ثهو کچه بالا قه لهمییه شیرین و روّحسووك و نازداره، که له نزیکهوه لیمده روانی ریّك دهچووه پیّستی ئهو (وه لهگ)هوه که خالوّم له ناو توقیّکی گههی دهشتی کانیماراندا بوی گرتبووم. کوتومت ده تگوت شهو بهچکه ئاسکه ناسك و نهرموّلهیه و هوّگری یه کتر بووینه. لهبهر خاتری ثهو، ریّگای چوونه قوتا بخانهم گوری، تا روّژی یه کجار له نزیکهوه و رووبه روو چاومان بهیه کهویّت، ههر بهدهم ریّوه یه دوو چپهی ته رو مندالانه مان ده کرد، به لام زوّری نه خایاند شهو دیداره را گوزارییه مان لیّحه رام بوو، چون؟

ناسیاویدی خودمان له نه و کهین و بهین و رینگا گورینهی من گومانی کردبوو، به ما ممی و تبوو گوایه من زور به نه و کولانه دا دیم و ده چم، بویه ده بیت و ریا بیت و ههول بدات نه و ریگایه ملیقه ده نه بکات، نه وه کو گرفت و سه رئیشه ی بو پهیا بین.

نیوه روانیّك دهستم لهناو لهنگهنیّك نانهگوشهی تهماته و بامیّدا بوو، مامم هات، دهستیّکی بهئهمبهر و ئهویتریشی بهئهوبهری دهرگای ژووره کهوه نا و بهسهر سهرمهوه سیّبهری کرد، که سهرم ههلّبری و تهماشای ناوچاوانیم کرد، نارهزایی و جزریّك له توره بووره بوی تیادا خویّنده وه، نهو به بیّهیچ پیّشه کییه ک وری هیّی نهو کولآنهی که پیادا دهرویت بو قوتا بخانه قور و لیتهیه و چلّپاوه و گیانت پیس ده کات، تهرکیک نهگینا خرایت پیده کهم هاااا.. نهو نهوهندهی وت و رویشت. من له ترسی ههرهشه کهی مامدا کولانه کهم تهرک کرد، بهلام.. چیتان پیبیّژم؟ ناخر نیّستهش ههر ده ترسم!!

1.7

(14)

شهویک له ده نگی (ها.. کو په سووتا.. ناوبهینن، نهی هاوار وه مالّم..) بهخهبه رهاتم، که روانیم چ په دووکه لا لیفه که هملاهستی، به پهله له ناو پیخهه که ده رچووم تا ناگره که یان کوژانده وه، وادیار بوو یه کیک له جگهره کیشه کان به دارسیگاره کهی نیشانی له ده می ده رگاکه گرتبوو، به لاّم باش نامانجی خوّی نه پیکابوو، ناگره که کهوتبووه سهر پیخه فه کهی مین و له بونی بوسودا به ناگ هاتبوون.

***

له پۆلی پیننجی سهرهتاییدا بووم، دیوهخان گوازرایهوه بو ژووری سیّههمی سهر سهردابه که و به فهرمانی مامم منیش قهرهویّله و کتیّب و دهفتهره کانم گواستهوه بو ژیرزهمینه که، بهنیازی نهوهی که دووریم له قالهقال و ههراوهوریای میوان و چاکتر وانه کانم بخویّنم. نازانم له نه و ژیرزهمینه دا چهند شهو به ناسووده یی نووستم، نه گهرچی زرمه ی پی و قاقای پیّکهنین زور شهو خهوی ده زراندم، به لاّم نهم مهنزلهم له ژووری یه کهم باشتر بوو، ههتا مردووه کان لییم نه هاتنه ده نگ و نه کهوتبوونه شهر کردنم، له نه و ژیرزهمینه دا من سی چوار شهو به بییبواردن لهسهریه ک خهونم ده دی، شهو دوای شهو خهونه کانم نالوزتر و ترسناکتر ده بوونه وه. له خهو غدا من نووستووم، چهند کهسیّکی کفنپوش شهو خهونه کانم نالوزتر و ترسناکتر ده بوونه وه.

دەھاتن و ھەلياندەساندم پەلياندەگرتم و دەيانبردمە سەر گۆريكى تازە ليندراو و بە ئيشارەت لەگەل یه کدا دهدوان، به نیازی زنده چالکردنم رایانده کیشام بن لیواری گوره که.. شموی دووههم و سیههم و چوارهميش نەفەرە سپيپۆشەكان پتر دەبوون و ھەمان رەڧتاريان بە توورەييەوە دووبارە دەكىردەوه... دواشهو که بو سبهی خهونه کانم گیرایهوه، بو شهوی ئاینده مردووکان هاتنهوه گیانم، به لام ئه مجاره سەرتاپا رەشيان پۆشيبوو، ئەوان تەنھا ددانە كەلپە ئاساكانيان سپييان دەكردەوە، يەك لــه دواي يهك دەھاتنە پيشهوه، همهتا هيزيان تيادابوو به قامىچىيە رەشمه گورزه هۆنەكمى دەستيان سهروگویّلاکیان کوتام.. دوامردوو که نوّرهی هات من به لیّـوار گوّرهکـهوه راوهسـتابووم و شهو بههمموو توانای خزی شهقیّکی تیّههلّدام و فریّی دامه ناو گوّرهکهوه. من لـه خهونهکهمـدا وهك ئاينهمهل دەمزريكاند، كه له دەنگى خۆمىدا بەخەبىەر ھاتم سىەرتاپا گيانم كىەوتبووە لىەرز و ههشوّكه. بۆيه تا مهلابانگدان خەوم ليّنهكهوتهوه و بهسهر قەرەويّلەكەوە كروشكهم كرد.

دوو سي جار خهونه كانم بو عوسماني پورزام گيرايهوه. دواجار لييپرسيم: هـهموو شـهويك هـهر خەونى وادەبىنىت؟

كه به ئەرى وەلامم دايەوە وتى: به خالۇم دەلىم جىنىي خەوەكمەت بگۆرىيىت.. ھىمر ئىمو رۆژە عهسره کهی تروتفاقم گواستهوه بز ژووری پینجهم، که سیخناخ بوو به فهرده گهنمی خهتسور و تهنها لهلاى دەرگاكەوە جنى قەرەوپلەكەم بووەوە، من تا دوو سى شەوپكىش ئەو خەونانىم بى ئاسايى لیکدهدایهوه و نهدهترسام، بیرم بغ ئهوهش نهدهچوو، که له کاتی بناغه هملگهندنی ئــهم خــانووهدا لوولاقه دەست و قاچ و كەللەسەرى بنيادەم بەدەم بنل و خاكەنازەوە ھاتووە، كە ھەوالنى خەوبىنىنەكەم بلاوبووەوە و گەيىشتە دەم ئەموئەو بەتايبەت ژنەكان، دەپانگوت: ھەر باشە مردووه كان دهستيان ليننهوه شاندووه و ئهو مندالله بهستهزمانهيان شيّت نهكردووه.. ئاخر كيّ دهليّت ئەو مردوانە ئەسحابە و پياو چاك نەبوونە، خۆ ئەگەر گوناحبارىش بووبىتى ئىستە لـ كوناح ياك بوونه ته وه .. ئه ی کی ده لیّت ئه م کوره بالق نه بووه و گوناحی نه کردووه، هه ر وایشه، بزیه مردووه کان ترساندوویانه و ویستوویانه له خوّیانی دوور بخهنهوه.

لهناو منداله کانی شاردا، من مندالیّنکی پیاوی ئیماندار و له خواترس بـووم. ســهرم بــچووبایه نویژم نهده چوو. بهیانیان کهمیک دوور له مامم داده نیشتم و وه کو ئه و قورعانم دهورده کرده وه و وه کو منداله کانی گهره ک حهزم له گهمه و لاساریی ده کرد، به لام جوینفروش و دهمپیس نهبووم، له ترسی خودا و ماممدا شیّته کانم ئازار نهئهدا. (فلیچه)ی گاوان و بهرده قانی هاویّـ ژم تــووره نــهده کرد. خــق

ئەگەر جارجاريّكيش حەزى مندالآنە ھانى بدابايەم و كاريّكى لەو بابەتانەم ئەنجام بدايه، ئـــەوا زوو پهشیمان دهبوومهوه و به خودا دهچوومهوه، ههروهك میردمندالهکانی شار نهزهرم دهکرد، له بهروّك و قاچ و قولی رووتی ئافرهت و کچه شارییه کانم دهروانی، به لام زوو ههستم به گوناح و تاوان ده کرد و پهشیمان دهبوومهوه. من وای بو دهچووم، که خودای گهوره بهرامبهر بهشارستانییهکان زور بهسهبر و تهحه موله، جیدهستی تؤلهی پیچهوانهی ئاوایی نهدهبینرا، لهوی خودا کوتوپر دهستی تۆلەي دەگەيشتە گوناحباران.. ئاگرى بەردەدايە خەلە و خەرمانى، يان نەخۆشىي دەكەوتـە ناو ئاژەللەكان، يان گرِ بەردەبووە ماللەكەيان و زەرەر و زيانى زۆرى ليندەدان، جارى واش ھەبوو كوريــك کچیک یان گوناحبار خوی، تووشی نهخوشییه کی قورس و کوشنده دهبوو، خهانکی ناوایی به گهوره و گچکهیانهوه، بهنیر و مییانهوه، نویز و تاعهت دروست و له خواترس بوون، ئافرهتیان به کهوای شۆړ و بەسەرپۆش و چارۆكە و لەچكەكانيان جەستەيان دادەپۆشى و سينگ و بەرۆكيان لە نــەزەرى ناکهن و روزژوو ناگرن، جوینی پیس پیس به یهك دهدهن، ناو و ناتورهی ناشرین لهیمك دهنین و تانەوتەشەر دەگرنە يەك، ئافرەت و كچە عازەبەكانيان قاچوقول رووت دەكەن، قۋە شانەكراوەكانيان بهسهر شان و ملدا پهخش دهکهن، سینگ و بهروّکیان بوّ نامهحرهم رووت دهکهن، دهرمان و سووراو و سپییاو له روومهتیان دهسوون و مالهومال دهگهرین، ئافرهتی وایان تیادایه دهرگای حهوشه دەخاتە سەرپشت و لەبەردەم بەلووعە ئاوەكەدا خىزى ھەللىدەكات و پاوپووزى ھىمتا لەپ پىمرۆ رەنگاورەنگەكەش بۆ ھاتوچۆكەرانى پېش مال بەدەر دەخات و لە خوداش ناترسىين، لـە ئـاگرى جهههننهميش سل ناكاتهوه، كهچي بهئهو ههموو گوناحهشيانهوه تا دينت جوانتر و شيرينتر دهبن!! نازانم خودای گهوره چون ئهو شارهی نغرو نهده کرد؟ ئاخر مهلا دهیگوت: ياررهبي توبه نه عووزوبيلا لهئهم شارهدا ياشماوهي قهومي لووتيش بيترس و خوف وهبهر چاوي حوكمه تهوه

تەراتىن دەكەن..

دووكاندار و كوتالفروش و چەرچىيەكانى شار، كەميان ھەبوو قەرزى سەر جووتيارەكانيان بــە دووقات و سی قات نهنووسیبایه و لهوسهریش دانهویله و مهرومالاتیان به نرخیکی ههرزان لهدهست دهرنه كردنايه.

گوندنشینه دلساف و ساده کان، له فروفیّلی شــوّفیّری پاســهدارینه کان بیبـهش نــهبوون. (قالــه موبارهك)ى شۆفير پاسهكهى له نهفهرى ئەو دەشتە ئاخنيبوو لە شارەوە كەوتبووە رى، بۆ دیهاته کانی بنهی جافایه تی، پاش عهسر گهیشتبووه نزیك دیّی کانیماران به دهستی نهنقهس و به

راوته کبیر له گه آن شاگرده که یدا پاسه که په ك ده خه ن و به سه رنشینه کان ده آنین: هیچ چاره مان نیسه، ئه مشه و نوتزمبیله که مان له نهم ده شته به جیّده هیّلین و خوّمان به پا ده گه رپّینه و و بـو شار. خه آنکه هه ژاره که ش بروایان پیّده که ن، له پاس داده به زن و به پی ده شت ده ده نه به ربه بی نه وه ی له پروویان بی داوای باقی کریّکانیان بکه ن.. شوّفیّر و سه کنی پاسه شپ، هه ر نه وه نده چاوه رپی ده که ن تا سه رنشینه گوندییه کان له چاو گوم ده بن، ئیتر به یه ک سلف پاس ده خه نه گو و به ره و دوا پایدوزی لیّده که ن.

عمسریکی درهنگ دهچنه (بن بوغاز)، بن عارهقخواردنهوه. شهویش بهسهرخوّشی دهخزینه باوهش ژنه مهکر بازهکانیانهوه.

***

پشووی سهرسال بوو، چاوه روانی باوکمم ده کرد، به لام نه هات بو شار. (بله شوّفرلیّت) پاسه که ی له نزیك بازار و قه یسه رییه که دا راگرت. (عه باسه که چه لیّ) ده لال که پیاویّکی کورته بالای گرژوموّن و تووره بوو، پاش نیوه روّ که و ته ناو بازار و به ده م ها توچوّوه به ده نگی به رز ده یگوت: پاسه که ی بنه ی جاف نه مروّ له شار ده رئه چیّت، سه عاتیّکی تر له شار ده رئه چیّت، نه وه ی ده رواته وه بو ناوایی با په له بکات و خوّی بگهینی ته لای دووکانه که ی (مه جموود عه له باوه ش ناسنگه ر)..

بهرلهچهند روّژیک دهرگای قوتابخانه داخرابوو، منیش شدوانه خدونم به مالی باوکم و راوه کوپکوپی دهشت و دهر و چاوهشارکی و قهرهقهرهی کولانه کانیمارانه وه دهدی. باوکیشم ههر نههات، بویه ئیزنم له مامم خواست و به پهله خوم گهیانده لای کانیمارانه وه دهدی. باوکیشم ههر نههات، بویه ئیزنم له مامم خواست و به پهله خوم گهیانده لای پاسه که. ورده ورده گوندنشینه کان له دهوری پاسه که گردبوونه و کهلوپهل و تفاقه کانیان بارکرد و سواربوون. نه و روّژه من چهندی پهلهم بوو، بله شوّفرلیّتی خاوهن پاس و شوّفیر پیّچهوانه ی حدز و ناره زووم خاو ده جوولایه وه. نهوه نده خاوه خاوی کرد، نه فهره کان که و تنه گلله یی و گازانده، به هه رحالا عه باسه که چه تا کریّکه ی له نه فهره کان وه رگرت و به شی خوّی گلدایه وه، پاشان سواربووین و پاسه که به نه ره نه رکه و در و له شار ده رچوو.

نیّوان قاته کانی کفری ته نیا ریّگایه که بوو، که پاسه نه فه و هه لّگره کان و جیّبه شهمریکی و لاّرییه بارهه لّگر و ماتوّ (ته پته په)کانی پیادا ده روّیشت. شه و روّژه چه ند سهر نشینیّکی پاسه که دوّست و ناسیاو و میوانی شیّمه بوون. (بارام)ی که مدوو و شاره زای شاری که رکوک، یه کیّک بوو لهوان. یه کیّک له نه فه ره کان رووی ده می لیّکرد و تی: ئیّ.. بارام ده نگوباسی که رکوک؟ شهم ته نها به (باشه) وه لاّمی دایه وه. شه و وتی: شاخر چوّن باشه؟ که میّکمان بوّ باس بکه.. شه و وتی: باشییه که که شهوه یه بو شیّمه یکورد کریّکارییه که مان ده ست ده که ویّت، شه و چه ند روّژه به نوّ پسکان و دامه دامه له سیّبه ری دیواری مزگه و ته که دا نکوژین..

+ ئەي دوايى؟

- دوایی.. ئهگهر خودا بوّم بکات، ئهم زستانه لـه کانیماران بهسهر نابهم، بار دهکهم بـوّ کهرکوك، خوّ ئهگهر هیچم له دهست نهیهت ژن و مندالهکانم له قورکاری و دووسواخهی سهربان و مهلوّنانهوه رزگار دهکهم..

ئەو بە پىكەنىنىكى تەوساوييەوە وتى:

+ هەلدەكەرىت بارام بەگ ھەلدەكەرىت.. ئەگەر رۆژىك رىمان كەوتە كەركوك خۆ سەگمان پىروە نىست؟

- برواناکهم پیاوی وهك تو رینی بکهویته کهرکوك.. تو و ئهمسالی تو له نینوان مزگهوت و مانی موختاردا نهمرن، عومرتان به زایح دهچینت..

سەرنشىنى پاسەكە قروقپيان ليكردبوو، گوييان لەئەو دوو دژه گرتبوو.

لهناكاويكدا (حهمه حهسهن پهلخه) هاته دهنگ و وتي:

ده..ده..ده.. سه لأواتى لي ي ي بدهن!!

(حهمه حهسهن) کورهلاویّکی تیّکسمراوی ئهسهدری موورهش بوو. ههروه کو خهلکانی ناوایی که دههاته شاره وه جلوبه رگی پاك و پوخته و نویّی لهبهر ده کرد. ریشی پاك دهتاشی و بهرسمیّلی دهگرت. ههرده م ئاویّنهیه کی بچکوّلانه ی لهبهر باخهالدابوو بوّ ههال ده گهرا تا لهناو ئه و ئاویّنه بچکوّلانه ی لهبهر باخهالدابو و بوّ ههال ده گهرا تا لهناو ئه و ئاویّنه بچکوّله دا له خوّی بروانیّت. بوّ دواجار که هاته شاره وه وه کو جاران رووی له مالی مامم کرد، ئهوه ی چاوه پوان نه کراوبو و ئه مجاره ی سهرنجی ههمووی راکیّشا جهقه نه ریشه کهی بوو، (مامه حمه عهدیزی)ی قسه نهسته ق و خوّشه عشه ر، که چاوی پیّکهوت الیّیپرسی:

حەمه حەسەن، ئەوە بۆ رىشەكەت نەتاشيوە، خێرە؟ خوانەكەردان كەسـێكتان لێمـردووە و
 ئێمە نەمانزانيوە؟

ئەو كە دەمى لە قسەكردندا تەتەللەي دەكرد، وتى:

+ نه نهوه لاّ.. لالله گیان ئهوه شیخ هیممه ت و بهره که تی حازربی دهستی موباره کی به به پیشمدا هی هی هینا..!!

مامه حهمه عهزیزی به دهم زهرده خهنه یه که وه وتی: کوره روّله ههی عهمرت دریّد بیّت شیخ روّی چهندجاریک ده س به پاش و پیشی خوّیدا ده هیّنیّت، ئی خوّ کفری خوای نه کرد جاریّک دهستی به ریشی تویشدا هیّنا!!

له گه لا سه لاوات لیدانی حه صه حه سه ندا، پاسه که یه که دوو نه زنه کی دا و کوژایه وه. سه رنشینه کان قروقییان لیکرد.

یه کیّك وتی: به خودا په کی نه کهویّت باشه! شیّوفیّره که بیّده نگ بوو. سه کنه کهی دابه زی. بیزیته کهی به برز کرده و ده ستی دریّثر کرد، پاش تاویّك خوخه ریککردن بوّنیته کهی دادایه وه و به شوّفیّره کهی وت: هیچ نه بوو سلفی لیّده، به یه که سلف خوخه ریککردن بوّنیته کهی دادایه وه و به شوّفیّره کهی وت: هیچ نه بوو سلفی لیّده، به یه که سلف پاسه که که وته ئیش و به پی که وت. چه ند شه قاویّك روّیشت و به ده م ریّوه چه ند ئه زنه کیّکی تری دا و دیسان کوژایه وه. نه فه ریّک وتی: به خوا وابزانم په کی که وت. شیّفیّره که ده رگاکه ی کرده وه و دابه زی. شاگرده کهی گورج بوّنیته کهی هه لاایه وه. ئه و ده ستی برد و بری خه ریک بوو، پاشان داوای له سه کنه کهی کرد تا بچیّته شویّنی نه و و سلفیّک لیّبدات، به لاّم بیّسوود بوو. بله شوّفرلیّت خوّی هات و له ژیّر کوشنه که یدا چه کووشیّکی ده رهیننا و چووه ژیّر پاسه که وه و له سه ر پیشت راکشا. دو و سی چه کووشی کیّشایه شویّنی گی ده رهیّنا و چووه ژیّر پاسه که وه و له سه ر پیشت راکشا.

نەفەرىك وتى: بەخودا وابزانم ئەمجارە تەواو پەكى كەوت.

که له پاسه که دوور که وتینه وه بله شوّفرلیّت بانگی کردن و وتی: وهرن بانیوه ی کریّکانتان بده مه وه ، به لاّم که س تاوری لیّنه دایه وه . که شوّر بووینه وه بو نشیّره که ، گوره گوری پاسه که مان ژنه وت ، له نه و به ره وه که روانیمان وه کو نه خوّشیّك فی به ریدابیّت پاسی تاین تیژ به ره و شار ده روات و گهرده لوولیّک به دوابدا ده کشیّت.

***

(18)

ثهو ساتانهی که تهنیایی دیّته ژووره کهمهوه دهمدویّنیّت، کانی دهبیّته مهراقیّکی گهورهم. بویّری و ژیریی و سهلاریی ثهو ههست و هوّشم داگیر دهکات، دواییش وزه و توانایه کی روّحیم پیّده به خشیّت تا بیر له دوّزینه وهی مالیّان بکهمهوه. ثاخر بیّمهلامّه و بیّمه بهست نهبوو، ثهو روژه ی وا به پهله و به چهند رسته یه کی کورت و رهوان خوّی پیّناساندم، ثه و پیّیخوّش نهبوو له چهقی ثه و ریّگایه دا رابوه ستیّت و دهرگای پرسیارم بو بکاته وه، ثه گهر شه و روژه بواری پیّمبدایه ثه وا لیّمده پرسی: چوّن دهمناسیت؟ له کوی منت دیوه؟ ثهی شهم ثیّسته له کویّیه؟ ثهی باوکت له ژیاندا ماوه یا نه؟ به لاّم له وانه یه دواپرسیارم ثاراستهی نه کردایه، چونکه ثه گهر باوکی کوّچی دوایی نه کردبی نهیده گوت: (دایکم دهلیّت ثیّمه ش گهرمیانین).. ههروه ها له هیوّ و سالا و نیشته جیّبوونیانم له نهم شاره ده پرسی، به لاّم ثهم پرسیاره ش وه لاّمی هه یه و روونه، ثاخر له سی و پیّنج سالی رابوردوودا کیّ له شویّنی خوّیدا مایهوه؟ کی به دبه ختی و مالویّرانی و کاره ساتی به سه ردا نه هات؟

به لنی بو ئه وهی نهم مه راقه له دلنی خوم ده ربکهم ده بینت سوراخیکی کانی بکهم، به لام چون؟ خو بو من ناشیت به سه رئه و شه قامه وه ریگای لیبگرم و بیده مه به ریژنه ی پرسیار.. نا نه و نه همه قییه ناکهم.

ئهو رۆژه ژیرانه ناونیشانی خزی دامی. ئهو به مهبهستهوه پییوتم: له به پیوهبهرایه ایی.. فهرمانبهرم. جا کهوایه بر تهلهفزنی بو نه کهم و ناونیشانی مالیانی لیوهرنهگرم.. تو بلیّیت (۱۰۲) ژمارهی تهلهفزنی ئهو به پیوهبهرایه تیبه ی له لا پهیدا نهبیّت؟ ههروا چاك و ئاسانتره به تهلهفزن سوّراخی بکهم. دهچمه ژوورهوه دهرگاکه له خوّم داده خهم و دهست بو تهلهفونه که دههم.

کانی و شهمی خوشکی ههر ده لنیت سیّویکن و کراون به دوو لهتهوه. بهرلهوهی کانی خوّی بناسیّنی پیّم، من دووراودوور زوّر ههرزه کارانه لیّمده پوانی و نهمده زانی جگه له جوانی و سهلارییه کهی چ سیحریّکی تره وا به نهو هیّزه بوّ لای خوّی سهرنجم راده کیّشی، به لاّم ئیّسته ده زانم بهرائه ت و نولفه تی شهمه، له نه قلی شاراوه مدا ده مبرویّنیّ، له ناو ئه م تاریکستانی روّحه دا پهیدا ده بیّت و وه کو چرا دیوارکوّکه ی نیشتمانه کهی دایکم داده گیرسیّت و مندالم

ده کاته وه و ده مباته وه بر نه و روژانه ی که به هه موو پاکی و به رائه ته وه دهاته مالآمان، به ده ده ده رگاکه وه راده وه ستا و ده تر یقایه وه به په و نیشاره تی بر ده کردم و ده یگوت وه ره ده ره ره وه به به به به به پر وینه سه رسه کوکه .. له وی لیخومان به مه حه ببه ت که میک ته پر بکه ین، دایک م به ده رزده خه نه یه کی پر له سوزه وی پیده گوت: کچه هه ی (عه رسوو) تو خه ریکت گه وره ده بیت و ابزانم نه م مندالله ده ده ده یته فه لاقه کردنی باوکیدا .. که چی شه م وه لامی ده دایه وه و ده یگوت: میمکه ، وه للا نه وه نه به یه که خوم خوشگه ره که .. ده باشه نیسته ده پوره مه به به به به به مه م گه وره یه می مندالا ، مندالله که ی نه وسا ببینمه وه شه و دینمه و نیز که نیز مندالله که ی نه وسا ببینمه وه پینده لیّم : کانی ببوورن ، پینیده لیّم : گه له سایه یدا ئولفه تمان به یه که وه گرت .. وه ره شه روز گاره شه رسه کوی نه و مالله پر له به رائه ته ، که له سایه یدا ئولفه تمان به یه که وه گرت .. وه ره نه موز انبیمی روز می تاریکه ی روز می روز که روزنانه ی هاور پیه تایم به نه خه دری شه روزگاره شور انه ی خانی کول) هه رئه مشه و به تالم بکه ره و موروسی ، به به که روه و دو ورووسی .. وه ره (نه ی خانمی گول) هه رئه مشه و به تالم بکه ره و موروسی که روزگاره و دو واره و دو روزه و دو وروسی که مروزگاره و دو واره و دوراره دارمالا بکه له ساده یی ، له بیگه دردی ، له مندالی ، هه تا منیش له زه مزمزه ی ده مت ده سنویژ بگرم و له سیبه ری روزه انه و مه مده کوری نه و به وی که خور ناوا نه بو و به گه شتینه مالا

ئهو شهوه، شهویّك بوو له شهوهكانی ئهو هاوینه، دهنگی قهرهقهره و قریبوهی مندالّهكان لهكان الهناو ئاواییبدا بهرز ببووهه، مین بهپهله و به ئهسپایی له میال دهرچوه و بهكوّلانه تهنگهبهرهكهدا شوّرپوومهوه. تریفهی مانگهشهو ناو ئاوایی و سهربانهكانی رووناك كردبووهوه اله دهرگای حهوشهكهیان نزیك بوومهوه، روانیم ئهو پالّی به دیوارهكهوه داوه، كه زانی مینم له دهرگای حهوشهكهیان نزیك بوومهوه، روانیم ئه و پالّی به دیوارهكهوه داوه، ئهو لیّبپرسیم، كه وتی: راوهسته.. زوو دیّمهوه. خویكرد به ژووردا و زوّری پینهچوو گهرایهوه، ئهو لیّبپرسیم، كه ئیا مالمان دهزانیّت لیرهم؟ وتم: نه.. وتی: دهباشه منیش به دایكم و تهگهر ئیشی پیّمبوو ئهوا بهسهر سهكوّكه و نزیك یهك دادهنشین. ئهو كاته مانگ جیّگای چیّشتهنگاوی خوّری داگیر كردبوو، شهم وتی: نهگهر تو نههاتاییهیت ئهوا من ئیزنم له دایكم دهخواست و دههاتم بو مالّی ئیّوه. بهسهر زهوییه رووتهكهوه دانیشتین. ئهو من ئیزنم له دایكم دهخواست و دههاتم بو مالّی ئیّوه. بهسهر زهوییه رووتهكهوه دانیشتین. شهو بههله ههلسا، خوّی كرد به ژووردا، كونه فهرهنجییهكی هیّنا و رایخست. ئینجا وتی: شیّن.

دهى باسى شار و مەكتەبم بۆ بكه، شار و مەكتەب خۆشە، كەنىشك لەوى دەچىتە مەكتـەب؟ دەدەى قسەم بۆ بكه..

من وتم: شار خوّشه و خوّشیش نییه.. ئهگهر مالّمان بار بکات بوّ شار ئهوا زوّر خوّشه، مهکتهبیش ئهگهر ئهفهنییهکان به دار له مندالا نهدهن ئا.. خوّشه. لهوی مهکتهبی کور جیایه و هی کچیش بهجیایه، بهلاّم له (متهوهسته) کچ و کور تیّکهلاّون. من ئهگهر ناجیح ببم ئهوا دوو سالّی تر ئهچمه متهوهسته.

ئەو دەڭيت دەدەى قسەى خۆشم بۆ بكە. من دەڭيم:

+ جارى نۆرەي تۆيە..

ئەو دەڭيىت:

- ده باشه مهته لت بق دائه ده م بزانم ده يزانيت؟

ئه و مه ته لا داده هینیت و من هه لیده هینم. زوربه ی مه ته له کانی له سه ر مه ل و بالنده بود، ئه وه مه برانیایه ده یگوت ئافه رین، له پای هه ر مه ته لینکدا که دایده هینا و مین نه مده زانی گازیکی له سه ر خوی له ناو له پم یان له گونام ده گرت و ده یگوت: ئه وه نه و بالنده یه بوو که نه تناسی بویه ده نووکت لینده دا. شه م سه ری هه لیری، ته ماشای ئاسمانی کرد و وتی:

+ تهماشاکه هاها نهو دوو ههسیّره (لهیل و مهجنون)ن.. یه ژن نهوان دوو دلّدار بوونه، زوّر یه کتریان خوّشویستووه، به لاّم بوّ یه ک نهبوونه، بوّیه خوای گهوره ههردووکیانی کردووه ته ههسیّره و بردوویانییه تی بو ناسمان، نهوان به شهمری خودا سالّی یه کجار به تاقی شهو ناسمانه وه ده گهنه یه ک و باوش به یه کا ده که ن دواییش که لیّکجیا ده بنهوه، لهیل بهرهو گهرمیان و مهجنون بهرهو کویّستان ده چیّ. نهو دوو هه سیّره ته واو لیّکنزیک بوونه ته وه، به لاّم نازانی که ی لیّکده نالیّن و به نه و ناسمانه وه جووت ده بن، نه زانی له کاتی جووت بوونیاندا داوای ههرچی له خودا بکه یت ده یه اریخی به سه رتدا.

سهر تا دووباره لهیل و مهجنون لیّکده نالیّن، نهمجاره داوا له خودا ده کات تا لـه دهسـتی ئــهو ههموو کیّچ و ئهسپیّیه رزگاری بکات..

له شه و هدا جارناجاریک بایه که شه مالاه و هه لیده کرد و فینکی ده کردینه وه، تاوناتاویکیش زهنگی ملی ناژه لیک وادیار بوو به شاخی خوی ده خوراند ده له پیه ه و ده نگیکی خوشی ده دایه گویماندا.

نه و وتى: ئه مجاره نزرهى تزيه باسى قوتا بخانه م بۆ بكه، باسى شار بكه.. منيش باسى بازار و كۆلان و شيته كانم بۆ كرد، سهبارهت به قوتا بخانه كهم وتم:

- ماموّستایه کی تورکمانمان ههیه ناوی (فوئاد تهها)یه، ئهو ماموّستایه کی زوّر ناپیاوه روّیک به داره گریّگریکهی دهستی، ناوله پمی سوور و شین کردهوه..

شهم وتى: دەك دەستى بشكى كوا ناو لەپت..

- من باسى زوو دەكەم خۆ ئيستە شوين دارەكان ديار نييه..

+ قەيناكات با سەيرى بكەم..

سهر نهوی ده کاته وه و له پی راستم هه للده بریّت و ته ماشای ده کات دوایی له پی چه پیشم به هه مان شیّوه به رز ده کاته وه و ده روانیّت.. راسته ئیّسته مانگه شه وه به لاّم ئه گهر ناو له پم شین و موّریش بووبیّته وه نه و نایبینی ده می ده خاته سهر له پم وه ک نه وه ی من له پم نابیّت هسه ر رانی و ده میدا، تا ریّی قسه کردنی لیّبگرم ناوه ها ته وس ده یباته وه پاشان له پم ده خاته سه ر رانی و نه و له په که که که که ناسه یه که قول ندا ده می ده خاته سه ر، هماناسه که که خوم هه ناسه کانی نه وه ناده به تین بوو ناو له پی گه رم ده کردمه وه ، هه ر ده تگوت نه و فوانه یه ، که خوم پاش دار پیاکی شانی ماموّستا ده مکرده ناو له په .

- مودیره کهمان ناوی (خالید ئهفهنییه)، ئه و منی خوّشده ویّت، مامه مهلایشی خوّشده ویّت، جونکه روّژانی ههینی بهسهر قهبری (موفتی) باوکییه وه قورعان دهخویّنیّت. (شهمه) ده زانیت نه و جاره کهی تر که هاتمه وه بو ناوایی خالید نهفه نی پاره ی دامی تا هیّلکه ی بو بکرم؟ دایکم پر بهیه ک زهمیله هیّلکه ی بو کری و من بوّم برده وه بو شار، سی هیّلکه ی بو به به و وتی: بو بیست و نو هیّلکه یه ؟! ماموّستا که پیّیوتم هیّلکه یه کی نوقسانه له گیانی خوّم زوّر ته ریق بوومه وه و ده مم چووه کلیلا و هیچم نه وت! شهمه شه ی تو نازانی نه فه نانی شار و منداله کانیان به یانیان هیّلکه وروّن ده خوّن. نه و جاریّک وتی: کورم بریه خوّشگه ره کی، چونکه مندالیّکی ناقل و زیره کی..

شـهم ده لنیّـت: مادام ئـهو خوشـیگهره کی منـیش خوشگهره کـه، ئهمـه کییـه وا تـوی خوشده ویت. ناوی چییه ؟

- خالید ئەفەنى.. يەژم مودىرى مەكتەبەكەمانە، ئەى گوێت لێمنەبوو باسى كـێم بـۆت

+ دەى مادام ئەو تۆى خۆشگەرەكە منىش ئەومە قوربانى.

شهم ئەزنەكىك ئەدات و كەمى لىنمىزىك دەبىتەوە، بە ئاسىتەم رانىي لىه رانم دەخىشى و دەكشىتە دواوە.. ياش تاوىك بىندەنگى دەلىت:

- ئى ؟ كينى تر خۆشتى گەرەكە ؟

+ تهنیا (فوئاد تاها) منی خرّش ناویّت.. نازانم برّ قینی لیّمه؟ ئا.. کهوته بیرم ماموّستا (برایم عهجهم) گشت قوتابییه کانی خرّشگهره که.. ئه و پیاویّکی قسه خرّش و دهم به پیّکه نینه، ده نیّن کاتی خرّی که "دارولموعه لیمین" ته واو ده کات حکوومه ته عینی ناکات و پیّیه ثرّن گوایه ئه و ئیّرانییه برّیه (جنسییه ئیّراقی) پیّنابه خشن، ناچار ده نیّت: من زوّله و باوکی خوّم ناناسم.. ئه وساکه جنسییه ئیّراقی برّ دهرده چیّت و داده مهزریّ.. ئای چ پیاویّکی به ره حم و قسه خرّشه.. شهمه، ده نیّن روّژیك له روّژان سهری برّ خوا نه ناوه ته زهوی و روّژوو ناگریّت و عاره قخریشه!! به نام زوّر پیاویّکی هیّمن و ده مپاك و راستگویه، قوت ابی هه رچه ند لاسار و بیرگوی بیّ، قه ته به دار لیّینادات..

ثهو روّژه من بهردیّکم کیّشایه سهر کورهکهیدا و خویّن به تهویّلیدا هاته خوارهوه، (شهم پیّدهکهنیّ)، بو پیّدهکهنی؟ بهو قورعانهی ها لهومزگهوتدا دروّناکهم شهمه.. لهگهلا کوره تورکمانیّکدا بوو به شهرمان و ثهو روّژه خره بهردیّکم تیّگرت، بهلام ثهوی نهپیّکا و نووسا به تهویّلی کورهکهی ماموّستا برایهوه، سهرهرای نهوهش، که بردمیان بو لای، دهستی هیّنا بهسهرمدا و وتی: قهیناکا کورم، بهلام جاریّکی تر بهرده فرکی نهکهیت، شهریش نهکهیت، نهگینا دوایی لیّتخوّش نایم.. بهلام نهو نهفهنییه لووتبهرز و جویّنفروّشه.. فوئاد تاها بانگی کردم و به دار ناو ههردوو له پی شینوموّر کردهوه.. نازانم شهو روّژه چوّن پیّشه ی دهست و پهنجه کانم نهشکا.. من نازانم نهو روّژه نهگهر قوتابییه سهرشکاوه که کوری شهو بوایه چی بهسهرا دهیّنام؟!

شهم ههر لهپیکمی خسته سهر رانیکی و بهههردوو دهستی قورساییهکی خسته سهر و نه :

- ئەي تۆچىت كرد وەختىك ئەو كافرېابە لىنى ئەدايت؟

+ له پیشدا دانم به خودا گرت، که چی نه و شیت و هارتر بوو، پاشان وامههست ده کرد که له پیشدا دانم به خود، بویه گریام، کاتیکم زانی ماموّستا برایم عه جهم هات و له ژیّر چنگی ده ری کردم..

شهم ههر به دانیشتنهوه باوهشی پیادا کردم و توند نووساندمی به سنگی خزیهوه، یهك دووجار گزنای له گونام خشاند و بهریدام..

روانیم مانگ به تاقی ئاسمانهوه جوولاهی لهخو بریوه، ههر دهتگوت چاوی خودایه تریفهی دههات و بهسهر سهکوی ثهو بهرمالاهوه له ئیمه دهروانیت.. من باویدشکیکی قوولام دا، شهو وتی: شل بوویته وا دیاره خهوت دی شهشاری ههالسه، بچورهوه بو مالا.

***

(10)

من ههر به پیّوه راوهستابووم. دایکم بهلای دهرگاکهدا رووی وهرچهرخاند، چاوه ماندووهکانی کهمیّک کردهوه و وتی:

همر به پیّوهیت کوپم؟ ماندوو بوویت، ده دانیشه.. دووباره چاوم برییه رووخساری و بهبی تروکاندن لیّمپوانی. شهو چاوه کانی زیاتر کردهوه، برقکانی گهورهتر و پپتر دهیاننواند، ههر دوو کونهلووتی زوّرتر کرانهوه و مووی رهش و سپی دریّژ و شهستووری تیادا دهبینرا و رووخساری پانوپوّپتر و تمواو دهنگی نیّر بوو. یهك دوو بوّلهی کرد و همناسهیه کی قوولی همانکیشا و به الای راست و چهپی قمره ویّله کهدا چاوی گیّپا.. دیار بوو کهمیّك هوشی هاتبووه سهرخو، بوّیه وتی: شای روّله پرق.. شای مالکاول و ره نجه پوّ خوّم.. پیّموت چوّنی؟ شهو تمنها تهماشایه کی کردم و هیپ یی نهوت. سیههمین کیسهی شاوه همالواسراوه که له تمواو بووندا بوو، دکتوّره شافره ته که له دهرگای قاوشه کهوه سهریّکی کیشه و من به پهله همالسامه پیّ، تا سهرنجی بوّ ای خوّم رابکیّشم، بیان راستتر بالیّم بیوّ ایی شهم کوّشه تاقانهیه، بوّ ای شهم روحه شه کهت و برینداره، که تك تك زووخاوی لیّده چوّری تا بیّت بیوّ ای شهم کوّته ره دار به پرووه ی که همرچی لق و چلّ و چروّی پیّوهبوو (سهدام حوسیّن) همر هممووی به تموری (شهنال) داپاچی و سووتاندی.. تا بیّت بیوّ این شهم پیره به و سووتاندی.. تا بیّت بیوّ ای شهم پیره شهسیهی کهوا دهسکه وته کانی (مودیّرنیته) له سمکوّلان و حیلهی خستووه و بهسه رشم چوار پایهوه چوارمیّخهی کیّشاوه تهوه.

دکتوره که لیّی نزیك بووهوه، به هیّمایه کی نهو، قولیّم هه لمّمالیّ و به پیّوهره که، پالّه پهستوّی خویّنی پیّوا و ئینجا لیّدانی دلّی ژمارد و له پی خسته سهر تهویّلی، ته ماشایه کی شاوه ههلّواسراوه کهی کرد و وتی: ناوی لهشی زوّر که میکردووه، برّیه دهبیّت چهند کیسه ناویّکی تری بوّ ههلّرواسین. تهندروستیی خراپ نییه و مهترسه، نای نهو قسانهی برّ من چ مژده یه کی خوش بوو.. تهماشایه کی چاوه رهش و روومه ته رهنگ میّوژییه کهی نهو فریشته یهم کرد و تهنها به سهر دانواندنیّك سوپاسیم کرد. نهویش زهرده خهنه یه کی برّ نهو پیره به رانه کرد، که له چهقری قهسابه کهی عوّجه رزگاری ببوو.

ئه و روّژه له (نوگره سهلان) گه پایه و من له چاوه پوانیدا بووم، که چاوم پیکه وت روانیم جهسته ی و شکهه لهاتووه و هم رچی ئاو و گوشت و به زی ههیه، له وی تیکه لا به ئه و گه رما پرووکینه ره می بیابانه بووه و ته واو پیستی جهسته ی به نیستانه نهستووره کانییه وه نووساوه، بویه به بهه هم این به نامی به نوستان به نوس

گهیاندمه نهخزشخانهی (کهلار). نهو شهوه تا درهنگانیک چوار کیسه ناویان کرده لهشییهوه، ئهوساکه تهواو هزشی هاتهوه.

خالوّم سەریّکی جوولاند و چاوه شیّته کانی هەلبری. پیموت: خالوٚ گیان چونی؟ ئەو وتى:

+ باش ماوه روّله گیان؟ باش نیم.. پاشان پیلووه کانی لیّکنا، وامزانی دهنویّت، تومه نوقمی بیرکردنهوه بووه.. کهمیّکی پیّچوو چاوی ههلّهیّنایهوه، ویستی وه کو چاوه کانی پیّش ئهنفال، که تووره دهبوو، پریان بکات له شهیتان و شیّتانه هاوار بکات و بنهریّنیّ، به لاّم پیّینه کرا و ئهزنه کیّکی دا، من دهستم خسته سهرشانی و نهمهیّشت، له پم ههر به سهر شانییهوه بوو، پیّموت: هیّز مهدهره خوّت و مهجود لیّن، با کانووله که ثاوت نه کا.. به قسمی کردم و هیّور بووهوه. دووباره پیّلووه کانی لیّکنایهوه. زوّری پینهچوو کردنییهوه و به وردی لیّیروانیم، ههناسه یه کی قولیی ههلکیّشا و وتی:

- را..

وتم: خالو گيان..

ئەو پرسى: (ئازادى فەقى عەلى)يان كوشت؟

وتم: به لني كوشتيان..

ئەو پاش كەمى بىدەنگى وتى:

- (كەلە) كوشتى؟

+ وا يەژن..

ئم ئم.. ئميكى كرد و بهردهوامى به پرسيارهكانى دا، وتى:

تۆ واي بۆ دەچى؟

من وهالأمم نهبوو!

پاشان وتى:

- باشه کورِم پرسیاریکی تر...

+ به لني لاله گيان فهرموو...

- خوا هديه؟

+ ها.. چۆن نىيە؟

ئەو دوو سى چوك چوكى تىكەل بە زەردەخەنەيەكى تەوساوى كرد و وتى:

- نه خوا نییه.. من یه رُم نییه!! ئه گهر هه شبیّت نه وا (..).. ناخر چونکه خوّی مندالّی نییه بزانه به زهبی به مندالّه کانی مندا هاته وه؟

دوای ئهوهی چهند کیسه تاوهی که کردمان به لهشییهوه، رهنگ و بزی پیش نهخزشییهکهی بیز روومهته چرچ و لزچهکهی گهرایهوه. ثهو شهو و رزژه به ززر شهربهتی میّوژ و شوربامان به کهوچک کرد به دهمییهوه، بهلام دوایی به تهواوی له خواردن و خواردنهوه کهوت.

(سوعاد) ئه و خوشکه شیرین و بهجهرگهم، که له شارهزووره وه به دهم نهخوشییهکهی دایکمهوه هاتبوو، له ههانسانمدا هاته دهرهوه و پر چاوهکانی له فرمیسك بوو، وتی: ئهمجاره دایکم روّح دهرناکات و دهمریت..

(خاللهٔ مارف)یش وه کو دایکم پاش خواردنی یه که دوو که و چک مرخاو ئیـشتیهای بهسترا و زوّری هبرد مرد..

ئه و عهسره دایکم خهوی لیده کهوی، له خهونیدا دوو کهسی سپیپوش دینه سهردانی، یه کیکیان گولیکی سووری گهش و ته پی به دهسته وه گرتووه، نهویتریان پشتویدیکی سپی گولیگولی له پشت بهستووه، نهویان له لای دهستی راسته وه و نهمیان له لای چههوه داده نیشن تیرتیر ههردوو دهستی، چاوه کانی، ههردوو کولیمی ماچ ده کهن، وه کو رهه پره یانه بون ده کهن به پهرچهمییه وه، شهو پینانده لیت:

کوره کانم یا خوا به خیر بین ئهوه بو دیار نین بو ئهوه نده بینی هم بوونه ؟ ئهوان له گه لا داوای لیپوردندا ده کهونه دلنه واییکردنی و خولکی ده کهن تا بیبه ن بو مالله کهی خویان بو ئه مالله همیشه ییهی که دایکم پییده لایت: (مه غریبسان).. پییده لاین: دایه گیان ئه گهر رازی بیت شهوا ناهیا لین یه که همنگاو چییه به پی برویت.. به نوره ده تکرین به کوله وه یان دار تهرمیکت له به لالوک و

سهرینیکت له رهشه ره یجانه بو دهبهستین له ئهو رهشه ریجانهیهی که خوّت به جوانی ههرده م چه پکیکت لینده کرده تویّی پوشینه که تدا، و هك که ژاوه ده تخهینه سهرشان و ههتا ئهوی راناوهستین.

ناخر ئهم دوو کوپرهی خوشهویستی خودان و (شههید)ن.. ئهوان ئیسته داوای ههر چی له خودا بکهن بویان فهراههم ده کات.. ئهم دوو شههیده مافی نهوهیان ههیه بی گواستنهوهی دایکیان داوای بووراقیّکی لیبکهن، بووراقیّک له ویّنهی ئهو دولاولهی سهر دهرگای سنوقه دارینه کهی نهوساو دایکم.. نهو سنووقهی ههر که دهمی ده کرده وه نیشتمانه کهی پچه کرد له بونی سمل و میخه و داریانه.. به لی دولاولیّن وه که نهسپه کهی ئیمامی عهلی، یان نهسپی له شیّوهی نهسپه بورهی کویرئوغلی. ئاخری دایکیان پیرازی ناکریّت.. نهو پییانده لیّت: توخوا کوپه شیرینه کانم لیمگهریّن، به خودا ده زانم له نهو ریّگاوبانه دا دهمرم و ده به خه فه تیش بو نیّوه. که لار له کوی و ههولیّر له کوی! ریّگاکه دووره دووره! لیّمگهریّن با به نهم ده ردی خومه و بتلیّمهوه تا ده مرم.

دایکم سیاسی نهبوو، به لام نهم قسانه شی کردبوو، ئه وان پییده لین: مادام له گه لماندا نایه یت ده پیمان بلی حهزت له خواردنی میوه یه، ههر نیسته یه ک سینی میوه ی ردنگاوره نگت بی ده هیزین. دایکم له خهونه که یدا ده روانیت یه ک سینی میوه ی له پیشدا دانراوه.

(سوعاد)ی خوشکم به دیار دایکمهوه بوو، که خهوبردبوویهوه. نهو وتی: دایکم وهکو نهوهی شت بخوات دهمی دهجوولآند، که له خهوههالسا پییوتم: دووکهس هاتنه لام و یهك سینی میوهی جوّراوجوّریان نایه بهردهستم و خهریك بووم ده خوارد، به لام زاقوزیقی منداله کان به ناگایان هیّنام.. روّله گیان ئیسته ههست به نیوه تیرییه که ده کهم..

ئیسته نهم نهخوشه دلّپ له دهرد و کهسهره، که له نهم دونیایهدا بهبی بوّک پرووز و بوسون، تاسه ر ئیسته نهم نهخوشه درپر له دهرد و کهسهره، که له نهم دونیایهدا بهبی بوّک پرووز و بوسون، تاسهر ئیسقان سووتاوه و پشتی داوه ته سهر دوو سهریندا و گوی له قسهوباسی کچهکانی دهگریت، خویشی کهم کهم بویان دهدویت، نهو سهره پای ناساغییه کهشی به نه و تهمه نه دریژه وه، که قسه خوش و به تامه پر له بهرائه ته کانی ژن و پیاوه کانی نهوسای گوندی کانیمارانی ده خهینه وه یاد پیده کهنیت و خیل ده پیاته وه. بهده م پیکهنینه وه کوخه ده یگریت، نهوه ند ده کوخیت روومه تی شین و موّر هه لاه گهریت، به پهله و لهسهریه ک ده لیّت: وهی وه ی وه ی باوکهرون، کهره سکوّم ببری وابرا، وهی وهی وهی وهی.

رۆله کانم ئهمشه و کهمینك خه و چووه چاوم و باوکتان هاته خهوم، هه ر ئهتوت پیاوه که ی ئه وساکه و کانیمارانه، ئه و پینیوتم: ئافرهت هه لسه با برۆین.. وتم: بو کوی کوره لاچو لاچو لاچو، به خوا نایهم، کوره کانم باوکتان وازم لیناهیندی.

(11)

رۆژانه لهبن ئەو كەلۆزەدا بەدەم لانك راژەندنى كۆرپەكەيەوە، لۆرەلۆرى دەكرد و دەگريا، بە دەنگىزكى پر لە سۆز و خرۆشەوە دەيگوت:

دەترسم بمرم قەورەكەم غاربى دەترسم بمرم لە بۆرەبانى دەترسم بمرم ھەر وەم دەردەوه

قەوركەن لە دەستى گەلى بىزاربى قەل و دالا بمخوا كەس پىيىمنەزانى سەر بنىنىم وەلاى سەنگى سەردەوە

که له گریان و لۆرەلۆرەکهى دەببووەو، بهدەم هەلككينشانى هەناسهههكى قبوولنى سووتينهرەوه دەپلتوم خوا هاواره..

له گهل وه خ وه خه که یدا من سه ری دونیام لیده هاته وه یه ک و خه ریکبوو زاره ته ره ک بیم. جه سته م گهرم داده هات وامهه ست ده کرد، هه رئیسته گرم تیده چین، هه روه کو شه وه ی تی ده ستت کردیی ت به ده ممدا و چنگت له دلم به ند کردیی ناوا دلم ده گوشرا، منی مندال له ترسا جی نه بو و خومی تیا بگرم..

چهند روّژیّك بهسهر شه پی قاته کهی کفریدا تیپه پی و که سیّك نه بوو سوّراخیّکی باوکم بکات، هه موومان له فه زایه کی ترس و چاوه پوانیدا ده ژیاین، تا عه سرانیّکی دره نگ باوکم له ناکاودا پهیدا بوو، خوّی کرده ناو که لوّزه که دا، نه وساکه خوّشیی و شادی که و ته ناو مالّمانه وه، به لاّم پاش دوو روّژ (سه رکه و ت)ی کوّر په له کوّشی دایک مدا وه کو که ناریسه کی نه خوّش، دو سیّ جار ده می دا به یه کدا و مرد..

***

(11)

لهسهرده می مندانیمدا دایکم زورجار باسی دووره ولاتی و مردنی پاك و چاکی لهناو قهوم و خویشدا بو ده کردین. ئاخر ئه و تهنها دیکه یه ولاتی خوی دهزانی، مهبهست له (قهوم) ه کهشی تهنیا برا و کهسوکاره کهی بوو.. ههر بویه ئیسته لیده له (ههولیّر) دهلیّت: کوره کانم زهوی لهههر کوی بی ههر زهوی خودایه، بهلام گور غهریبیش ناخوشه، توخوا نهگهر مردم بهبهنه وه بو (کهلار) و لهوی لهلای کوره کانم به خاکم بسییّرن..

دایکم بهر له نهم نهخو شکهوتنه ی جارناجاریک له جیدا ده کهوت و که ده چوومه سهردانی دهمدواند، چونکه دهمزانی زورجار هوی ناساغییه کهی دهروونی و شه جامی ته نیایی و خه فه تخواردنه، ناهه قیشی نه بوو.. شاخر جگه له دوو کوری شه هیدی، شهری ناوخویش کرد بووی به دوو له ته وه المتیکی لیره و نه و له ته کهی تری له گهرمیان به جینهی شتبوو. لیره شه وری و هاوده می نه بوو قسه ی دلی خوی بو بکات و به کول داخی دلی خوی بو هه لری شویه بویه ناخی په نگی ده خوارده و و له جیدا ده پخست.

ئەو رۆژە چوومە سەردانى، لەبەر دەرگاى حەوشەدا بارى تەندروستىم لـ ئىدرىـسى بـرام پرسى. ئەو وتى: خراپە و لە من پر و توورەيە!

که چوومه ژوورهوه، روانیم وه کو پیشهی ههمیشهیی جینگاکهی رووه و دهرگای حهوشه که بو راخرابوو، تا چاوی له دهرهوه بین، شهو لهسهرلا راکشابوو، ههردوو شهژنزی نابوو به سینگییهوه. چووم به تهنیشتیهوه دانیشتم و ورده ورده ویستم بیدوینم. مین زورم ههولندا بیهینمه گون، به لام بینهایده بوو، دهستیم گرت له پیم خسته ناو له پهوه و و تم: دایه چونی؟ کویت دیشی دایه؟ ده قسه بکه بزانم چیته؟

ئەو جووللەي لەخۆ بريبوو، ورتەي نەدەكرد.

وتم: ده دهی دایه.. بلّی بزانم کویّت ژاندهکا.. ها ده قسمیه ک بکه.. من له پهسا پرسیارم لیّدهکرد، به لاّم نهو تهنانه ته تماشایشی نه ده کردم. ده مزانی له پزیشک و نه خوّشخانه زوّر ده ترسیّ، ههر له هم ریّگایه شهوه ده توانم بیجولیّنم و بیهیّنمه قسم. بوّیه وتم: ده باشه ماداموایه با بتبه م بوّ لای دکتور، یا بتبه م بوّ خهسته خانه و لهوی بتخهویّنم..

ههر که گویّی له دکتور و خهستهخانه بوو یهکسهر جوولایهوه و هاته گو. به توورهییهوه و ته دختوری چی نایهم. نایهم، لیمگهری با بمرم. با بمرم.

وتم: دایه گیان یا خوا نهمریت، بو بمریت؟ به خوا ههر پــپ چــنگیکت بــینـنی ده مخهمــه نــاو قهفسینکهوه و وهك بولبول به خیرت ده کهین، دهی که وایه بری قسهم بو بکه.

- قسهی چی بکهم؟ نازانم چی بیژم، هیپچم لهبیر نییه.. ئاخر کوپرم دهمیم گهنی خو خیر هورمهنیک نبیه بیته لامهوه و دهمه ته قییه کم بو بکا و دوو قسهی بو بکهم. کوپرم من ئاخرشه پرم ناخرشه پر، خوا خراوی بوم کردووه.. ئهی نه تبیستووه یه کی وه یه کی یه ژی خوا خراوت بو بکا.. تو بیژه دایه خوا بتکوژی به شکو له کول ئیوه ش ببمهوه..

+ نه..نه یاخوا نهمریّت بو له کوّل ئیمه ببیّتهوه، خوانهخواسته هیچ بـووه؟ شـتیّك رووی داوه؟ کهس بیّتاقهتی کردووی؟

دایکم کهمیّك دهم دهنووقیّنیّت و به دوو چاوی پ له حهسره ته وه به رهولای ئیدریس نیگا ده کات. من دهزانم دیه ویّت شتیّك ده رباره ی خوّی بلیّت و داخی دلّی به ئیدریس هه لبریّدژی، به لام جاری بواری ناده م و ده که و مه قسه. بیره وه ربیه کانی خوّم و کانیمارانی بو ده گیرمه وه به گه و گوی ده گریّت، به لاّم هیچ نالیّت، بویه دیّمه سهر باسی شه و که سایه تبیانه ی که شه و ریّن و خوشه ویستی زوّری هه یه بویان. سه ره تا یه که دوو قسه ی خوّشی (مامه حه مه عه زیز)ی بو خوشه ویستی زوّری هه یه بویان. سه ره تا یه که دوو قسه ی خوّشی (مامه حه مه مالی باری ده گیره موه و ده لیّم: شه وه تو (خوا که ره می گوله ره ش)ت له بیره ؟ شه و پیاوه ی که مالی باری کرد بو کفری و ژنبه ژنی له گه ل (ماموستا و ئیمامی) مزگه و تی شاره که ماندا کرد ؟ شیتر له مزگه و تد شه مانزییه وه نویک ماموستا داده نیشت... پیاویّکی زوّر سوکه له و شه مه دیّکی تو و و ده (دایکم هیچ نالیّت)..

من لهسهر گیز انهوهی قسه کهم به رده وام ده بم و ده نینم: عهسرانیک مامم هاته مزگهوت بیخ ده سنویز گرتن، کلاشه کانی داکه ند و جوتی قاپقاپی کرده پینوه، به لام بچکوله بوون و به پینه وه نه چوون، بزیه دایکه ندن و جوتی تری له پی کرد، به لام ئه وانیش ههر گچکه بوون، دیسان جوتی تری له پی کرده وه، که چی ئه وانی تریش ههر به پینی نه کردن، به لام به ناچاری نوکی پینی لینگیر کرد و له به رخویه وه وتی: به خوا نه م قاپقا پانه بو پینی من نه کراوه، به لام حه ق لا پینی لینگیر کرد و له به رخویه و وتی: به خوا نه م قاپقا پانه بو پینی من نه کراوه، به لام حه ق لا ئیلاهه ئیله للاد.

ئی کی پرکیشیی ئەوەی دەكرد قسە لە قسەی ئەو پیاوە وریا و بەھەيبەتەدا بكات؟ چەند كەسینك لە مەجلیسی سەرسەكۆی مزگەوتەكە لایان كردەوە، بەلام هیچیان نەوت كەچی (خوا

کهرهمی گوله پهش)، که ههرگیز که س به نه و ناوه وه بانگی نه ده کرد هاته وه لام و وتی: جا قاپقاپه کان به پیت ناکهن بچوره لای دارتاش که می نه و پی ناوزه نگی دارانه تباشه!!

مامم بهدهم رۆیستنهوه بهرهولای حهوزی ئاوهکه ههنگاوی هه ندههینا و قولیسشی هه ندهمانی، که نه و قسهیهی بیست لایه کی کرده و و تهماشایه کی ماموستای مزگه و تی کرد؟ ئینجا به ته و سه وه کابرای روانی و وتی: به خوا ئیتر چ بیّژم، خواکه رهمی گوله.. چهرموو.. (خه نککه که دایانه قاقای پیککه نین).

دایکم زهردهخهنهیه کی کرد و هیچی نهوت، بزیه من بهردهوام بووم..

دایه روّژیک چوومه لای شیخ حهسهن، له کهلار، بوّ کلاش کرین، ئهم قسهیهم بوّ گیرایهوه، ئهویش باسی قسهیه کی (مامم)ی کرد وتی: روّژی مامه حهمه عهزیز له دوّلی قهره داخ بوو به میوانی مالی باوکم. ئهو کهریّکی دیّزهی دابووه بهر و دهیویست مامه له و سهودایه کی پیّوه بکات. کابرایه کی خه لکی تاوایی کهوته سهوداوه له گهلیدا تا کهره کهی لیّبکریّت، له سهودا و مامه له دا (مامه حهمه عهزیز) به نیازی ره واجدانی هاته شان و بالی کهره دیّزه دا وتی: برا ئه گهر تو بزانیت ئهم کهرهی من له چ ره گهزیّکه، ئهوا سی و دووی لیّناکهیت و له دهستی خوّتی ناده یت، ئهم کهرهی من کوری کهره مچاری فلانه کهسه و باپیری کهریّکی به ناوبانگی خوّتی ناده یت، ئهم کهرهی من کوری کهره مچاری فلانه کهسه و باپیری کهریّکی به ناوبانگی ماله جووتیاریّکی عهشیره تی داوده یه، پشتاویشت ده چیّته وه سهر ئهو کهره ی که خاوه نه کهی ماله جووتیاریّکی عهشیره تی داوده یه، پشتاویشت ده چیّته وه سهر ئهو کهره ی که خاوه نه کهی نالیا که ده کهره و جیّن رووتی به تالیاک ده کرده بهر، زهرینه کهی زهریان نه بو ههر وه کو کهو ده یقاسیان، شهم کهره من کهره من کهر نییه و ده کهره می کهره می کهره من کهره من کهر نییه و ده کهره نیه و ده کهره می کهره من کهره می کهر نییه و د.

شیخ حهسهن وتی: باوکم لهناکاودا هاته دهنگ و بهخهانکهکهی وت: کورپینه بهسه بهسه بیپرنهوه، به نهو خوایه قهسهم نهگهر زوری لهسهری برون حهمهعهزیز کهره دیزه دهکاته نهوهی باوهگهوردی من..

دایکم ئهگهر چی زور کهیفی به گوینگرتن و خستنهوه بیری ئهو جوّره باسانه دههات، بهلام ههر لهبزهیه کی سارد بهولاوه پهرچه کرداریکی نهنواند..

ئینجا وتم: ئەوە تۆ (هەسەنۆكە) و (میمكه خەجەی هاوسەر)یت لەبیر نییه؟ ئەی (مامـه حەمید) و (میمكه شەمه)ی خیزانی؟ ئەی (رەحیمه ملكه و ژنهكـهی)؟ ئـهوه دایـه ژنهكـهی رەحیمه ملكه ناوی چی بوو؟ (ئەو دەلیّت: نازانم)، من له ئاراستەكردنی پرسیار بـهردەوام دەبم

و ده نیم: نهی دایه شه و ساله شت هه ر له بیر نییه، که سهیده کانی کاکول به به ره و حوشتره که یانه و سهیدیش شه ولادی عوشتره که یانه و سهیدیش شه ولادی به به نه ون، بزیه ده بیت حورمه تیان لیبگیریت؟! نهی تو نه وه شت هه ر له بیر نییه؟

باسکردنی ئه و هه مو حیکایه تانه وه ک جاران که بوم ده گیّرانه وه نایانبزویّنیّ، ته نانه ت شه وه شه په کانی هه سه نوّکه و ژنه کهی، که به به ده نگی به برز ده یانکرد، قسه خوّش و نوکته نامیّزه کانی مامه حه میدیش نایانهیّنیّته پیّکه نین و نالیّت وه ی وه ی عومرت دریّد بی کورم چیت وه بیر هیّنامه وه .. نه و له ناو گومی بیّده نگیدا نوقم بووه ، چونکه شه وه ی شه و مه به ستییه تی باسی بکات من هیشتا خوّم نه داوه له قه ره ی، بویه ناچار ده بم بلیّم دایه خوّ (نده) عاجزی نه کردوویت؟

ئیتر ئهو بهناو هیّنانی ئیدریسی برام ههلیّکی بو ههلکهوت و له دهستی نهدا، بوّیه گورج خوّی بو لای دیواره که ههلکیّشا قاچه کانی راکیّشا و کهوته قسه کردن و وتی:

- كورم ئەم براى تۆ كەرە.. كەر..

قسه کهی پیدهبرم و ده لیم:

+ ئینی من دهزانم ئهم ئه جمه قه دانی شکاندوویت. ده مادام وایلیهات بهر لهوهی قسه کهم بو بگیریته وه ههر ئیسته پهلی ده به ستمه وه و له به رده متدا وه کو حه سیر بوتی راده خهم توش به گوچانه که ت چاك بیره ویزه یدا، به و خوا ئه و روژه هات بو مالمان و بری قسه ی به رز و نزمی کرد، منیش تووره بووم و په لامارمدا، به لام ئه و ترسنو که وه کو سویسکه له ده رگاکه وه فرته ی کرد و هه لهات، ئه گینا فه لاقه یه کی خاسم ده کرد.

نه و به گومانه وه له من و له ئيدريسيش ده رواني وه كو نه وه ي باوه ر نه كات يان بلي چونت له دل هات په لاماري نه و تاقه برايه ت داوه..

ئيتر ريني بۆ خۆش دەكەم، دەكەرىتە گللەيى و بناشت و دەلىّىت:

- ئەم كورەى من كەرە، بىنەقلە.. ئەمە كە مق دەكات رىك يەۋى رەجمەتى (فەجە)ى باوكىدى.. (ئىمە پىدەكەنىن و ئەويش پىدەكەنىن).. كورەكەم كەرىتىيەكەى ھەر لەوددا نىيە، ئەرەندە بىنەقلە دويدى يەۋى وەللا لەئەو رىكا دوور و درىدوە لە ئەو پىچاوپىيچى چىاى ھەيبەت سولتانەوە دەتبەمەوە بى كەلار، مىنىش يەۋم رۆلە گيان كەلكى ئەو رىكاوبانە دوور و درىدوە نەمرم، كەچى يەۋىت ئىنجا با بمرىت، كە درىدوم پىزە نەماوە خىز تىز ئەزانىت دلىم زەعىف بووە ئەمرم، كەچى يەۋىت ئىنجا با بمرىت، كە مردىت جەنازەكەت بە ئىسراحەت دەبەمەوە، ئەم كورە بىتەقلەم وائەزانىت لە مىردن ئەترسىم،

به خوا کورم له مردن ناترسم، به لام ئهگهر مردنیکی پاك و چاك نه کهم ئهوا بـ و ئیـوه ده بیتـ ه عهیبه، ئاخر دوایی خه لکیی جینتان پیئـهدات و (نهعلهتـشو)تان ده کـهن.. خو حهزده کـهم بباته وه بو ئه و گهرمیانه و لهوی لهناو قهومه که دا برم، به لام کورم ئیوه خوتان ده زانـن ئهمـه حاله کهمه، توخوا ئهگهر ههر ده مباته وه با سهیاره یه کم بو بگریـت و لـه ریگای کهرکوکهوه بینیدی یتهدا نییه.

ئەو رۆژە ھەرچى لەدلادا بوو ھەلاپرشت، ئىمەش بەلىنمان دايە، كە بــه زووتــرين كــات لــه رىگاى كەركوكەوە رەوانەى لاى كەسوكارەكانى گەرمىيانى بكەينەوە.

که گهپرامهوه مال لهسهر داوای خوی، (ئامینه)ی خوشکم نارده لای. ئهو شهوه تا درهنگانیک سهر دهنین بهیهکهوه، بهدهم راز و نیازهوه خهویان لیدهکهوی، بهلام که روّژ دهبیتهوه تهندروستی تهواو دهنیویت، بویه ئامینه دهیهینیتهوه بو لای خوی.

که بیستم زوّر هیلاکه، بهپهله خوّم گهیانده لای، بهدهم دهرگاکهوه راوهستام و لیّمپوانی، بینیم رهنگ و بوّی مردووی لیّنیشتوه. ههناسهی تهواو سواره و به ناستهم قسهی بوّ دهکریّت،. چووم لهلای راستییهوه دانیشتم و دهستیم خسته ناو دهستم، ههتا گیانی سپارد و به دهم ئازاریّکی سهختهوه هه و دهاری دهکردمیّ، بهلاّم مین لهخوّخواردنهوه و ددان بهخوّداگرتن شتیّکی ترم له دهس نههات بیکهم.. (نامینه)ی چهند جار کوّست کهوتوو و به جهرگ لای راستیهوه دانیشتبوو، شایه تمان و ناوی خودای دهدا به گویّیدا.

له گهل دوا ههناسهی ئهو نافرهته جهر گبرژاوهدا، نامینه دایه پرمهی گریان، منیش وتم: خوشکه دایکمان.. تهواو..

مرۆڤێك لە مەملەكەتى گورگەكاندا

"نيكۆس كازانتزاكيس"

ثهو رۆژانه نیشانهی سهرنه کهوتنی دانوستاندن بهدهر کهوتبوو، لهناو شاردا دهزگا سهرکوتکهرهکانی رژیّم چاودیّریی زیاتر و گوشاری زوّرتری خستبووه سهر خهلّک، شهودهمه من لهدیّی (کهواچهرموو)ی نزیکه شار، به نیگهرانییهوه کاتم دهگوزهراند. بو خوّپارستن لهههر شهگهریّکی کوتوپ و چاوه پواننه کراو بپیارمدا منداله کانم بو شهویّنیّکی دووره دهست و مهمین بگوازمهوه، بو نهو مهبهسته، داوام لهخزمیّکی خوّم کرد به شهو شهرکه ههلبسیّت و شهو خهمهم له کوّل بکاتهوه، بهلاّم نهمزانی هوی نههاتنی چی بوو!!

شهویّك لهو شهوانهی كه ئاوایی وهك زمانزانیّك بوّنی ترسی كردبیّت، به وریاییهوه، لهناو تاریکیدا راكشابوو، بهچاوی نووقاو و دلّی وریاوه روّژی دهكردهوه، ئهو شهوه درهنگوهخت گویّم له چپه و ورتهورت و ترپهی پی بوو، كوّمهله كهسیّك بهپشت مالی خانهخویّكهمدا گوزهریان دهكرد، ئهو خهلّكه كهسانیّك بوون لهخویّان دهترسان بویه لهمال دهردهچوون و روویان دهكرده ههرده وههلهتهكهی دوور ئاوایی. من لهئهو باوه وه نهبووم بهو شهوه، كه كورد دهلیّت: قهلاّی میردانه.. رژیّم گیپهل به خهللکی لادیّكان بكات. سهره رای ئهوهش خوّم گورج كردهوه، بهلام لهمر وریا و گویقولاخ بووم.

نیوه روّ خوّم به ستبوو، له ژووره و دانیشتبووم، له ناکاودا ده نگه ده نگ و هاتوهاواری خیّزانی خانه خویّ، ده زووله ی بیری پچریم و رایچه له کاندم، همتا من هه لسامه سه ر پی شه و به په شوّکاوییه و به به ده رواکه ی لیّگرتم و وتی: براکه میت عه سکه ریی گهییه ناو ناوایی، گورج به فریای خوّت بکه وه! له و کاته دا هه ستم به کاره ساتیک کرد به ریّوه یه و به ره و ووی من دیّت. ناخر شه گه ر وابی سه رباز رژابیّته ناو ناوایی، نیّسته ده ورووب ه رو گوندیش گیراوه و کاتیّک ترانی ده س ده که ن به پشکنینی مال به مال . شه ی چار حیه ؟

بهرهنگاربوونهوهی سوپایه کی گهوره، به دهمانچهیه کی چوارده خور و نارنجو کی کی دهستییه وه، خوکوشتنی کی حه تمییه. نهی نه نجامی خوبه دهسته وه دان چون ده بینت و به

كويّم دەگەيەنىن؟ ھەروەكو بروسكە، بەدەم راكردنەوە بەرەو دەرگاى حەوشە گەورەكە ئەو پرسيارانهم بهميدشكدا هات، لهويدا بريارمدا خوم بكهمه بچووكترين كهلين و كەللەبەردا، كە لەئەو ئابلوقەيەدا بەدىيى دەكەم، دەرەنجامىش يا دەبم بەدەم گوللەي دەسرىزۋەوە يا رزگارم دەبىت، لە ھەردوو حاللەتىدا دەربازبوونىكى شىكۆمەندانەيە، كە گهشتمه بهر دهرگای حهوشه، روانیم بریك ئافرهتی شپرزهی لینكه له که بووه، تیمخورین و بهیه له در غییدان، له ده رگاکه سهرم کیدشایه ده رهوه و بهره و دهشتاییه کهی نیدوان مالهٔ کانی ئاوایی و شاری کهلار ههلوهستهیه کهم کرد و بهبی خوخهریککردن بهدهسته چەپدا بىز لاى دۆل و كەندرەك پرتاو رامكىرد، لەئەوبەرى كەندرەك تا دەگەيتە بهرزاییه که ی بهرانبهر و شاودیو دهبینت، ماوهیی سینسهد مهتریک دهبوو، بهدهم راكردنهوه، بهلاى دەستى راستدا ئاورىزكى بەپەلىم دايىموه، روانىيم زرىيپۇشىنىك بىمرەو بهرزاییه کهی ئهولاتر مل دهنیّت، لهویّدا ئهوهم بهمیّشکدا هات، که ههانّهههم و بهشيننهيي بهرهوپيش بروم، چونکه زانيم ئه و چهکدارانه که بهسهر زريپوشهکهوه كەللەكەببوون، ئەگەر لىمبكەونە گومانەوە و بزانن ھەللايم، ئەوا دەسىرىيى لىدەكەن و پيّوهده بم، بۆيه خوّم هيرور كردهوه، ههربهدهم ريّوه قايشه كهم لهپشت كردهوه و ئالاندم بهدهمانچه و نارنجۆكەكەوە و وەك پرياسكە گـرتم بەدەســتى چــهپمەو، لەئــهو كاتــه زۆر ناسكهدا ئهوهي زياتر فريام كهوت، رانه مهريّكي بيّشوان بوو، ريّچكهي گرتبوو بـهرهو ئاوایی دهگه رایهوه، له کاتی ته نگانه دا بز رزگاربوون له ئهومه ترسییه ی که به ره و رووت دەبيتهوه، لهوانهيه چهند رئ و شوينينك بروسكه ئاسا بهمينشكدا بينت، بهلام به زووترین کات، باشترین و نزیکترین رینگا بن و دوربازبوون زوینت داگیر دوکات و دەپگرېتەبەر، بۆيە بەكەمترىن بىر كردنەوه، زانىيم ئىەم رىكەوتىە ھەلىنكىە و نابىت لهدهستی بدهم، کی پیپگوتم؟ چون گهیشتم بهئهو قهناعهته، که ئاسانترین و راستترین ريْگا بۆ دەربازبوونم تەنيا ئەوەيە خۆم بكەم بەشوانى ئەو رانەممەرە؟ نازانم.. بەلام وامكرد، رينك وهك شواني گەلەمەرەكە بەتيخورين و دەس بەرزكردنەوه و يخه و عاعـا، بهرایی رانه کهم بهره و ههرده و سوورکه که شکانده وه، وادیاربو و سهرنشینانی سهر زریپوشه کهش به شوانیان زانیم، یان ههر هویه کی تر بوو، دهسریژ و تهقهیان لینه کردم، تەنانەت دەستىكىشىان لىھەلنەتەكاندم، كە گەيشتمە ناو ھەردەوھەللەتەكـە شـنەبايەك

وهك سه گى خويزى كلكى كرده ناو گهاليدا و لينمدوور كهوتهوه، ئه و مهترسييهى ئه گهر رينكهوت رزگارى نه كردايهم سهرى ده خواردم! له هه موو سهير و سهرسور هينه رتر لهويدا كه بينيم، ئه و كه كه بينيم، ئه و كه كه شهو له ئاوايى ده رچووبوون و هه ر له نه و ده شته مابوونه وه!!

ده مه و مه غریب گه پرامه و ه بقر مالان شه و نیگه رانی و دله پراوکه یه کی وا دایگرتم، همتا به یانی خه و ملینه که وت. ناخر مانه وه ی گوندنشینه هه لهاتو وه کان له و ده شت و دوله، گهیاندمییه نه و قه ناعه ته ی که له لایه ن که سانی باوه پینکراوی رژیمه و هاگادار کراونه ته وه ناگادار کراونه ته وه نیازی خراپی سووپا. نیتر ده بوایه بریار بده م و چاره سه رینکی منداله کانم بکه م، ده بوایه به هم و شیوه یه کینت له گه لاخومدا ده ریان بکه م، یان هم ربه و شه وه خوم به سه هم الله دی ده رفع و پاشان له ده رفع تیک دا بنیز م به دووی نه واندا، به لام (که ریم)ی برام، که بقر سه ردانی ماللی باوکم چووبووه شار و شه و روژه ناردم به دووی ده ویدا، ده ست و پینی به ستمه وه.

بر به یانی که ریم گهیشته لام و باسی تیکچوونی بارودو خی ناو شاری بو کردم. شه و دو که سی له گه از خودا هیننابوو. (ئیسماعیل) به پیشه قوتابی و له ریکخستنه کانی ناو شاردا خوّی ریکخستبوو. (محیدین)یش سه ربازی هه آنها تووبوو. به گهیشتنیان له گوند ده ریانم کرد و چووین به به رزاییه کهی پشت ئاواییه وه دانیشتین. مین باسی روّژی پیشوو و هاتنی سوپا و چونیتی ده ربازبوونی خوّمم بو گیزانه وه و جهختم کرده وه، که ده بینشوو و هاتنی سوپا و پونیتی ده ربازبوونی خوّمم بو گیزانه وه و جهختم کرده وه، که که لار) له ریّگا سه ره کییه که په رپنه وه و رووبکهینه ناوچه ئازاد کراوه که، به لام دیاربوو که دریم وای پیّیچاك بو و په له نه که ین و پاش دانیابوونیان له گه رانه وه ی کاروانه سه ربازییه که له مال ده ربین و پاش دانیابوونیان له گه رانه وه ی کاروانه سه ربازییه که له مال ده ربیه ین

به دوو دلییه وه به قسه م کرد. گه پراینه وه ناو شاوایی و نانی نیوه پر قرمان له ماله وه خوارد. کو پره تووله که ی خانه واده که مم نارد بر نزیك جاده که، بر چاو دیریکردنی کاروانه سه ربازییه که. پاش نیو کاتژمیریک گه پرایه وه و دلنیای کردین له سه لامه تی رینگاو بان، شه و وتی: کاروانه که گه پرایه وه بو که لار.. شیتر ئیمه ش مالنا وایمان کرد و له دی ده رچووین.

لەدلانيايى مىنشكى خاووفىنىك كردمەوە و مەترسىيەكەي چەند ساتىنك بەرلى ئەوكاتىه

***

نیّوان جاده که و ئاودره کانی نهوبهری ئاوایی، چهمیّکی پانوپوّری وشك بوو. ئهو بهرزاییه، که ریّگاکهی نیّوان ناحیهی تیله کوّ و شاری که لاری دهبیری، دهیروانییه سهر ئاوایی و ده شتاییه که دا، که زیاد له کیلوّمه تریّك له ئیّمهوه دووربوو، له جاده که پهرپینه وه و پیّمان نایه ناو چهمه که. بهده م روّیشتنه وه ناورم بو لای راست دایه وه هه واند له ناکاوا سوژنیّکی تیژ به میّشکدا بچه قیّنیت، بروسکه ژانیّك که لله می هه ژاند و هه ستم به کاره ساتیّك کرد، که به نه و بهرزییه وه خوّی لیّمه لاّس داوین!! ورد تر روانیم، دیققه تم دا چهند ئوتوّمبیّلیّکی سه ربازیم به دی کرد به ته نیشت یه که وه راگیرابوون، بوّیه به هاوریّکانم و ت: که میّك پی هه لگرن. به گوورگه لوّقه روومان کرده که ندر و به رزاییه کهی نه و به ربه که نازانم چهندیّکی پیّیچوو، جاریّکی تر ناورم دایه وه، ژماره ی نوتوّمبیّله کان زیادیان کرد، سه ربازه کان به نه مبه و نه و به دی کورینه به سه ربه رزاییه که دا دابه ش ده بوون. نیتر ناچاربووم به ده نگیّکی به رز تیّیا نخورم: کورینه به سه ربه ربه به مه خومان ده رباز بکه ین و ده ستمان بگاته نه و هم ده و هم ده مان ده رباز بکه ین و ده ستمان بگاته نه و هم ده و هم ده مانده ...

من دهمزانی که بگهینه نزیك بهرزاییه کهی بهرانبه رئیتر کاروانه سهربازییه که بهدوومان ناکهویّت و دهربازدهبین، خو نهگه ر دووره گولله ش بمانپیّکیّت مادام به دهستی دوژمن نه کهوین هه ر دهربازبوونه، چهند شهقاویّکمان مابوو لهچهمه که سهربکهوین، دراینه بهر دهسریّژی دوّشکه و بی کهی سی و شهستیر.. ریّژنه ی گولله ژیّرپی و دهورووبه رمان و کهند په کهی ده بیرا اله و بیگره وبه رده دا و لهناو قرمه ژنی شه و جه خانه سهفه رییهی سوپایه کی تینوو بو خویّن، نیّمه هه ر له راکردندا بووین، چونکه هیچ ریّگایه کی ترمان له پیّشدا نه بوو، که له چهمه که به سهرکه و تیادانه بوو، راکردن ناوجا په و ناوجا په و ناوجه ده که و هکو ناوچهمه که خوه به دری تیادانه بوو، راکردن خوّش و ناسانتر بوو.

محیدین و ئیسماعیل پیشکهوتبوون. کهریم پییسوتم: کاکه راکه.. با خومان دهربازیکهین..

ئه و له دلنی نهده هات به جینمبهینلینت، ئه گینا پیش ئه وانی تریش ده که وت. ده یزانی لمه وه و در نیاتر ناتوانم رابکه م، چونکه لاشه قورس و به ته مه نتربووم، به لام ته نگم پیهه لاچنیبوون. که ریم گه رایه وه سه رم و به ده م راکردنه وه ده مانچه و نارنج و که که ی

لیّوه رگرتم ئینجا پهلیگرتم و جووت به پال یه که وه رامانده کرد، به لاّم من که زانیم به پیّی ئه ودا ناگهم، برّیه داوای خوده رب ازبوونم لیّکرد و پیّمگوت: خیری به منه وه خه ریك نه کات. که ریم گوری دایه خیری و پیّشمکه وت. له شه و کاته زورناسك و سامناکه دا ئاوردانه وه و لاکردنه وه چ سوودیّکی ههیه ؟ ناخر هه رهانگاویّك نزیکبوونه وه له قه دپال و به رزاییه که فرسه تی ده ربازبوونمان نزیکتر ده کاته وه و له مردن دوورمان ده خاته وه .. ئالمویّدا و له نه و کاته و ایم راکردنه وه کوت کوت بکه م و بیده م به ده م باوه ، همروه ها و یه بریزه که .

که ئهو دیمهنهم بینی، پر به گهرووم هاوارم کرد و بهههموو هیز و توانام گورم دایسه خوّم تا پیادا رابگهم.. به بینهوهی سوود و ئامانجی ئهم ههوللهم بیزانم، دهسریزژیکی تیر ههردوولاقمی هیننا بهیهکدا و بهزهوییدا کهوتم، هیزمدایه بهرخوّم تاههلبسم، بهلام جینبه سهربازییهکه سووریّکی بازنهیی بهدهورمدا خوارد و وهك واشهیهکی برسی، که چاو بسق

* * *

(Y)

من بینهوش بووم.. به لام دانم الهسهر نیوه به خهبهر بوو. له ناو ئه و ههرده وهه اله ته نزیك بناری که ژی (سه گرمه) یا که ژی زهرده)دام، نازانم.. له شهو ریخگایه دا بیزران هه نزده کات و چه ند تاویک شهسته باران اینمداده کات. ئیسته باران خوشی کرده و و تاله ده زوویه کی وشك چییه، له به رمدا نه ماوه، به لام ههوریکی ره ش و تالا رووی ئاسمانی داپوشیوه و تهموم ژیکی خهست پیده شت و بناره کهی ته نیوه ته و و تا دینت چروخه ستر داپوشیوه و تا دین و منیش ریکام ویل کردووه، تارمایی گه لله ده عبایه ک له قوولایی تاریکییه وه دین و ده و ره ده دات، تا دین ئابلوقه کهم لیته نگتر ده بیته وه، شه وا ئیسته که لله ده عبایه و نزیک بوونه ته وه، قرمیان لیخوش کردووم و خه ریکه په لامارم شه ده ن مره می ده ده ورده و رده و رده و روده و روسکه یانه، ئیسته دللم ته واو به خه به ده، مره می و رده و ره و نه و نه نافوینی عاره بی به لام عاره بییه کی (جلفه)ی بیتام و له گه لا پیکه نین و غه لابه غه لابی قسه که ره کاندا تیکه لا ده بیت و و نده بیت. دن دنگه ده نگاه ده که این نه به ناگاهای بینه به لام له کویدا به وه؟

جاریّکی تر مینشکم ده گوشم، ئیتر دلنیا ده بم که همهردوو چاوم توند شمه ته دراوه، همهردوو دهستیشم لهپشته وه به ستراونه ته وه پینیه ی که فرتونمبیله که خیرا ده پرویست و کشپه ی ده هات بوم ده رکه وت رینگاکه قیرتاوه. کمه مین زیاتر بیرم گلینر کرده وه، به لام شه وه نده گیژوکاس بووم شته کانم ته واو بو ساغ نه بوونه وه، ده نگین کمه خاوه نه کمی به ته نیشتمه وه دانیشتبوو ده یگوت: گهوره م به خوا من هیچ نیم، ته نیا قوتابیم و بو سهردانی خزم و که سم له شار ده رچوومه.

من خاوهن دهنگه کهم ناسییهوه.. ئیسماعیل بوو، بینهبووده شهرحی حالتی خنوی بنو کهسانیک ده کرد گویتی بیستنی شهو جنوره قسانهیان نهبوو. لهویندا چهن دیمهنیکی رووداوه کهم وه کخونیکی هه لبزرگاو هاتهوه یاد، شیتر حالتی بووم که ماوه یه کی زور بینهبوش کهوتووم و ناگام لهخونهماوه، تازهش کار لهکار ترازاوه و جگه له ددان بهخوداگرتن شتیکی تر نییه دادمان بدات و فریامان بکهویت، بویه رانم له دانی

ئیسماعیل توند کرد و پیموت: وسسبه.. ئاخر له و کاته دا سهربازه کان لهنه شه که سهر که و تندا بوون و وه ک سهرخوشگه لینکی فره مهست قاقایان لیده دا. من تائه و کاته شهم خهیا لانه م به میشکدا هات به ئاگابووم، ئیتر نه مزانی رینگاکه چهندی خایاند و که ی گهیشتووینه ته مهنزلنی نه خوازراو؟

ئۆتۆمبىللەكە راوەستاوە. يەكىك پەلى گرتـووم و لەسـەرخۆ وەك بـچپىنىت بەگويىمـدا گوتى: دابەزە، يالايالا دابەزە..

کابرا له دابهزیندا یارمهتیدام و بهسهر زهوییه چیمهنتوکهوه، که هیشتا تینی گهرمی هسهتاوی دهرده دا داینام. گهرمیی زهوییه که زیباتر گورجی کردمهوه. له شهو کاته دا له شقورسیم نه بیت، ههستم به هیچ ئازاریک نهکرد، ورده ورده میشکم پارچه پارچهی دیمه نی کالهوهبووی لیقهومانه که کی کوده کرده و و تا ده هات له بیرمدا توخ و توختر دهینواند، سات له دوای سات له شم گرانتر ده بوو، ههستم ده کرد چهناگهم قورس و قهبه ده بیت و قولهقایه ی چههم له ناو گورهوییه که دا که میک ده سووتیته وه. نه ختیک پیم جولاند، دیباربوو گورهوییه که لکابوو به پیسته کهوه، به لام ئازاریکی شهوتوی نه بوو. له کاتژمیریک زیاتر له و شوینه دا هیشتیانه وه. له نه و ماوه یه دا هیچ ده نگهده نگ و ورته ورت نه بیست. جگه له ته به ی پی، که جاربه جاریک ده هاته به رگویم. شوینه که نه وه ناوی که و تووه).

یه کهم ده نگ و دواده نگ له و شوینه دا، که بیستم ده نگی که سیّك بوو وتی: هه سته.. هه ستام و سواری ئۆتۆمبیّلیّکی کردم، هه ر ئه وه نده ی جگه ره یه ک دابگیرسیّنیت و بیکیّشی ئوتۆمبیّله که به ریّگادا روّیشت و پاشان ده رگایه کی بو کرایه وه و چووه ژووره وه، دیسان دایانبه زاندم و سه ربازه که به ده ست و چاو به ستراوییه وه دامیه پینس خوی و پینیوتم: مهترسه راست بروّ. له روّیشتنمدا زانیم، که زه وییه که چال و چولای تیّدا نییه، به گوکردنی (مهترسه) حالیّی بووم که سه ربازه که ده یویست پیّمبلیّت: له نوچدان و که و تن نه ترسم.. هه رسی چل هه نگاویّك بوو بریم، نه و سه ربازه که دابوومییه پینش خوی رایگرتم، وتی: ئه م به ندییه وه رگره.. به زره ی زنجیر و قرته ی قفلی ده رگاکه، که کرایه وه، تیّگه یشتم نه وی ژووری به ندیخانه یه. دیاربوو ده رگاوانی زیندانه که ده رگاکه ی لادا و په لی گرتم، همتا پیّم گهیشته ناو ژووره که، من خوم بو هیچ ناماده نه کردبوو، کاتیکم زانی

کهللهم گرمهیه کی ههوره تریشقه ئاسای لیههستا، ههر وه کو نهوه ی ههردوو گلینه ی چاوم هه لکوّلن و له شویننه کهیدا دووپشکوّی ئاگر بچهقیّنن، ئاوه ها قوولاّیی ههردوو چاوم گهرم داهاتن، ده تگوت ئیسته نا تاویّکی تر ده پژینه بهر پیّم، پاسهوانی بهرده رگای زیندانه که بوو تاخوا هیّزی پیّدابوو یه ک مشتی سرهوانده بناگویّمدا وتی: بچو ژووره وه سهگی کوپی سهگی.

من له ژیاغدا ئهوه یه کهم جارم بوو، که زیندانی بکریم، به لام دهربارهی گرتووخانه و شازار و نه شکه نجه باسوخواسی زورم بیستبوو. پاسهوانه که ده رگاکه ی داخست و بی دلنیایی خوّی قوفل و زنجیره کهی چهند جاریک راوه شاند. به بی ته کوجم، له شوینه کهی خوّمدا راوه ستام. گویم هه لخست، ورته له ژووره که وه نه ده هات، پاش که مینی پاسه وانه که له شیره ی فهرمانی کی سه ربازیی و تی: سه گه کان ده ستی شه و (موخه پیبه) بکه نه وه. ده نگین کی کز، که به لای چه په وه بوو و تی: دانیشه. له شوینه کهی خوّمدا دانیشتم ئینجا ده ستی هینا و په پوکه ی سه ر چاومی کرده وه ، هه ردوو ده ستیشمی شاوه لاگرد و له پارچه مقه باشتره..

هیّشتا به تهواوهتی نههاتبوومهوه سهرخوّ، وهك لهناو رووداوی خهونیّکی كارهساتاویدا بوربیّتم و تازه به ناگا هاتبیّتم ناوا له پهلوپو كهوتبووم و بهگیّث و ماتی له رووخساری بهندییه كانم ده روانی. پاش تاویّك بیّدهنگیی، ئیسماعیل و محیّدینم ناسییهوه، ئهوانیش بهنیمچه حهپهساویی پالیّان دابوو به دیواره کهی بهرانبهرمهوه، لهویّدا نهو کهسهی که به بیرمدا هاتهوه تهنیا (کهریم)ی برام بوو. ههوالیّم لیّپرسین، ئهوان بهجووته وتیان: برینداره..

ناوی سهربازگه کهم له بهندییه کهی تهنیستتم پرسیی شهو وتی: ئیسره زیندانی ئیستخباراتی لیواکهی (باپق)ه.. من هیچی ترم نهبوو بیلییم، یا تهنیا فریای شهوهنده پرسیار کهوتم، دهنگینکی ناساز بهزمانی عارهبی، که بونی رق و تولهی لیوه دههات ناوی بانگ کردم و داوای لینکردم ههردوو چاوی خوّم ببهستمهوه و دهربچمه دهرهوه، ههستام و کهمینک بهشلوشاویی به پستوینه کهم چاوم بهستهوه و دهرچوومه دهرهوه. چهند ههنگاوینکم هاویشت. شهو ههستی کردبوو، که بهر پینی خوّم دهبینم بویه رایگرتم و بهدهستی خوّی توند چاوی شهته دامهوه.. بیست سی ههنگاویک بهرهو پینشهوه چووم و رایگرتمه و رایگرتمه و دورودی بهچه و ورتهی چهند عارهبرمانینکی تر که دیاربوو چاوهپوانن، زانیم شهوی

شویّنی مهبهسته.. لهگهل دهنگی قرتهی کیّلوندا دهرگا کرایهوه و یهکیّکیان پهلی گرتم و داوای چوونه ژوورهوهی لیّکردم، بهو پیّیهی ههوایه کی فیّنك بهرهو رووم هات، حالّی بدوم، ئهو ژووره ژووری بهرپرسیّکی گهورهیه، پاش پیّکوتانه زهویی سهربازه کهی تهنیشتم، دلنّیابووم له راستی بوّچوونه کهم. دهنگیّکی تووره وتی: دانیشه.. من کهمیّك به گومانبووم لهوهی که لهگهل منیهتی، بوّیه بهلای چهپ و راستدا کهمیّك وهرچهرخام و دانهنیشتم، تا دهستیك قورساییه کی خسته سهر شانم وتی: دانیشه..

دەنگینے کے خاوەنه کے می بهرانب مرم دانیے شتبوو وتی: کے وره به بینه یی درو و پیچوپهنایه ک، ههرچیت لیده پرسم بهراستیی وه لائمم بدهره وه.. من هیچم نهوت.

- ناوی سیانیت؟
- + سەعىد حەمەفەرەج..
  - پیشهت؟
  - + جووتيار..

ئهو دای له قاقای ییکهنین وتی:

- ههی کوری سه گ ئهم دهست و پلهی تو و ئهو جلوبهرگه هی جووتیاره؟ نهمگوت دروّم له گهاندا مه که ههی سه گباب؟ راست قسه بکه، ئه گینا ئهمیشه و ده تکوژم، خهانکی که نیت؟
  - + خەلكى ئاوايى (تەپەسپى)م..
  - خەلكى تەپەسپىت چى دەكەيت لە دىنى (كەواچەرموو)؟
    - + بۆ سەردانى خزمەكانم ھاتووم..
    - كه كاروانه سەربازىيەكەتان بىنى بۆ ھەللھاتن؟
- + ئەوان كە ئىلىمەيان بەدىكرد تەقەيان لىلكردىن.. بۆيە ھەللھاتىن. ئەى رىلككەوتى نىيە بۆ تەقە لە رىلىواران دەكەن؟
  - گوو بخۆ سەگباب.. ريككەوتنى چى؟ بيبەن...

(بیبهن)ه کهی کابرای بهرپرس به لای منهوه مانای زوّری ده گهیاند، به لانم به لامهوه سهیربوو، که به راستی شهوه ی چاوه روانی بووم که متر ده رچوو. نازانم پاش فهرمانی بیبهنه که چهندی خایاند، ههستم کرد ههوای گهرم و گرهی دهوروبهر لیّمده دات.

چهناگهم ئازاری زوری پیگهیدشتبوو، پهراسووه کانم وهك بهیه کدا چووبیتن ئاوا دهیانزریکاند و بهدهم ههناسه دانه وه دهچوومه وه یه ک و دهمنکاند. سهربازیک به ژوور سهرمه وه راوهستابوو، وتی: کاکه بهس نییه، نهوه (قاسم)ی ناموزات کوژرا.. (حهمید)ی برات کوژرا.. نهوه تا نهمروش (کهریم)ی برات تیاچوو..ناخر بو بهزهیتان به خیزانه کانتاندا نایه ته وه؟ تو پیمبلی، ناخر له نهم ناوچه دا ههر نیوه کوردن؟ به سه کاکه به سه!!

ئالهو كاتهدا بۆم ئاشكرا بوو كه كهريم شههيد بووه. ههوالني تهرمهكهيم ليپرسسي، وتى: تهرمهكهي تهسليم به نهخوشخانهي كهلار كراوه.

دەنگى تەپەى پى ھات. بۆيـە بـە دەنگىكـى بـەرز و تـوورە ئـامىنزەوە وتـى: ورتـه لەدەمتەوە نەيەت.. وسس!!

ئالەويدا بۆم دەركەوت لەپشت قسە سۆزاوييەكانى ئەم كابرا عارەبـەوە، كـە بەسـەريى دەمناسيّت، جگە لە ھاوسۆزىى، ھىچ مەبەستىّكى ئىستىخباراتى نىيە، كە بەئەقلى خۆى نەسىحەتم دەكات.

دهنگی کردنهوهی دهرگاکه هات، بوّم دهرکهوت نهو شویّنه نزیك ژووری بهرپرسهکهیه، که پیّشتر قسهی له دهم وهرگرتم. دیسان پهلیانگرتم و چوومه ژوورهوه. ههمان دهنگ و همان پرسیار دووباره بوویهوه. منیش ههمان وهلاّمی پیّشووم وهك تووتی دایهوه، وهلیّ نه مجاره توّنی دهنگی کابرای پرسیارکهر هیّمن و نهرمتر بوو!! نهو پرسیی:

- کهریم برای تۆ بوو؟
  - + بەلىيّ..
- ئەگەر راستىيەكانم بۆ باس نەكەيت ئەمشەو وەكو كەرىم دەتكوژم و تەرمەكەت بە نەخۆشخانەي كەلار دەسىيرم.

به لأم من كه پيمگوت هيچ نهينييه كي ترم لا نييه تا بيدركينم، ئه و گوتي:

- باشه ئهگهر تۆ جووتياريت و تێکدهرنيت بـۆ لهگـهل سـهلامى فـهقى عـهلى- دا جهوله دەكهيت؟ ئهى سهلام كه سهردهستهى تايبهتى تێكدهرانه بۆ دەچـێته سـهر خـهلكى بهشهرهفى ناوچهكه؟ بۆ ئازاريان دەدات و ئۆتۆمبيليان لێزەوت دەكات؟

من دەمزانى مەبەستى ئەم بەرپرسە چىيە و خەلكە بەشەرەفەكەش كىيە!! بۆيــە جگــه له نازانم زياتر ھىچم نەوت..

(٣)

ژوور کپ و بیدهنگ بوو. له شوینه کهی خوصدا بهسهر یارچه مقهباکهوه دانیشتم. پێویستیم به بیرکردنه و و بهخوداچوونه وه بوو. بهندییه کهی تهنیشتم ویستی بزانیت بو کوییان بردووم و چون رەفتاريان لەگەلدا كردووم؟ وتم: بـرى پرسـياريان ليكـردم. ئــهو ئـيتر لهســهرى نەرۆپىشت. منىش يالىم بە دىوارەكەوەدا و قاچەكانىم بۆ يېشەوە راكېشا. ئىتر خۆم لىيونبوو، يان راستتر بليّم ويستم بهخوّدا بچمهوه و لهخوّم بيرسم، من چيم؟ من كيّم؟ چيم به سهردا هات؟ بۆۆۆۆ؟ هۆي چى بوو؟ ئەو هێزه گەورە و ناديارە چىيە و كێيە وائاراسـتەت دەكـات و تووشــى چەرمەسەرىيت دەكات؟ خەتاى ئەوە يا خەتاى بىدەسەلاتى و كورتبينىيى و خۆشباوەرىيى سهركردهكانه؟ يا خهتاي خزّت بوو؟ ئهمانه ههموو پرسيار بوون و وهلامهكانيان، بهلاي منهوه دوور و دریز و قورس بوون. بزیه خوم لیبواردن.. ئهوهی ئازاری ئهدام تیاچوونی کهریمی برام بوو، که پینج شهش کاتژمیر پیش ئیستاکه قسهی خوش و بهتام و هیوابه خشی بو ده کردم؟! ئهی دایك و باوكم ئیسته له چ بار و زروفیكدان؟ خیزانه كهی كهریم؟ خوشك و كهسوكاره كانم؟ ئەي ھاوسەر و ھەر يېنج منداللەكەي خۆم؟ ئەبنى ئىستا ئەوان حالىان چى بىنت؟ ئىموە باوكم ددان به خوّیدا دهگریّت و گریان و هاتوهاواری به عهیبه بوّ دهژمیّردریّت، همهر وهکو شهوهی پیاو بیّعاتیفه و بیّسوّز و بیّبهزهیی بیّت، بهالاّم که دهچیّته ناو پیخهفی نووستنهوه و دلّنیا دەبیت لەوەی كە كەس ئاگای لینییه، ئەوساكە لە دایك و خوشك و كەنیـشكەكان بـ كـولتر دهگرییه و دادهکورکیننی، کهچیی له بهرچاوی خهلکه عهوامهکهیش به زهردهخهنه و ورهی بهرزهوه خوّیان نمایش ده کهن و ده لنّین: ئیتر وایه، همهر پیاو لنیده قسه و میّت، بهرخی نیر بوّ سهربرینه!! دهی باشه ئهوهی باوکهکان دهیلیّن راسته و ئامهنتوبیلاه.. ئهی دهبیّت دایکی دوو شههید و کوریکی چارهنووس نادیار له چ حالیکدا بی ... ؟ ئهمانه ههر ههموو بهلایهك، ئهی تۆ بلیّی ئەو پیشمەرگە ئازا و چاونەترس و رۆح زامدارانەی ئامۆزام چۆن بیر بكەنەوە و حالیان چی بیّت؟ ئهی ئهو هاوری و هفادار و بهغیرهتانه، هاوسهنگهری شههیدهکان، چوّن چوّنی بیر بكهنهوه و چي بكهن؟! تۆ بلێيت بۆ تۆلەسەندنهوه كارێكى سەرچلى نەكەن و رێ لــه كاروانــه سەربازىيەكەي تىلەكۆ- كەلار نەگرن و گۆلمەزىك نەنىنەوە؟ گۆلمەزىكى وا كلكى گا رەشى تیا ببریت؟ ئهمانه کومهانک ختووره و پرسیار بوون ئهو شهوه به میشکی منی زیندانیدا هاوه لیّکی نهم به رپرسه که له قسه کردنیدا بوم ده رکهوت زور لهنزیکهوه خوم و کهسوکارم ده ناسیّت، وتی: گهورهم من نهم ره گهزه زور باش ده ناسم، نه گهر نازاری زیاتری نهده ین ددان به هیچدا نانیّت و شتیّکی سوودبه خشمان بو نادرکیّنی یا

ئەفسەرەكە وەلامى بۆ ئەو كابرا دانسۆزە نەبوو، بەلام بەمنى وت:

- سەربازىت كردووه؟
  - + نهو..
- موخهريب ههيه له كهواچهرموو؟
- + نييه، بهلام خهلكي ئاواييهكان ههموويان چهكدارن..
  - که تێکدهر نين بۆ چهك ههڵدهگرن؟
    - + نازانم..
- دواپرسيارت ليده كهم، بي پيچوپهنا وهلامم بدهرهوه..
  - ئيسماعيل و محيدين دهناسيت؟

+ به لني ده یانناسم ئیسماعیل قوتابییه بو سهردانی خزم و کهسه کانی له شار پرچووه..

تهم زانیارییانهم سهبارهت به تیسماعیل ههمان نهو روونکردنهوه بوو، که خوی دای به گویی سهربازهکاندا..

پاش کهمیّك بیدهنگی یهکیّك نهوی له پهلم و ههانیساندم. له دهرگاکه کردمییه دهرهوه و دامییه پیش خوی، تا بهردهرکی زیندانهکه بردمیی. چوومه ژوورهوه و به چاوبهستراوییهوه کهمی چاوهروانی فهرمانی پاسهوانهکهم کرد، بهلام ئهو چونکه هیچی نهوت، بویه خوم بهدهستی خوم چاو پوشهکهم لهسهرم لادا و لهشوینهکهی خوما دانیشتم.

ده هاتن و گوزه ریان ده کرد.. ناخر شه وه ی له شه و رو ژانه دا ده ره نجامی چالاکی پیشه مه رگه ، خلاکی شار گیروده ی ده بوون و ده یاننالآند به ده ستیبه وه ، شه و چه رمه سه ری و سه رئیشه و گیروگرفتانه ی که نه وان تووشی ده بوون ، پیشه مه رگه کان پینی پیده که نین و گالته یان پیده هات !! شه وه ی له هه مو و زیاتر نازاری ده دام و هه لیده قرچاندم حالتی سه رجه م که سوکاره که م بوو، بوی هه و خه و له چاوم تورا و له دووره وه وه که که ویکی زه خه لنی فیلباز و داوناس توخنی قه فه سیکی شه و خه و له چاوم تورا و له دووره وه وه که که ویکی بوره نه بیته وه ، ناوه ها له نه و خه یالله تالا و وینا ته لخانه خوم ده دوزییه و هه ولام نه دا له زهینمدا ره شیان بکه مه وه . نه م خه یالا و بیرکردنه وانه ته قد دای بوره و هه که نه ده می سه گی سه گیاب بو ناخه ویت ؟ بیر له چی ده که یته وه ؟ شه و تید ده که یته و هه که و ده یوست ریگای بیرکردنه و شه مو ی یه کم بخات . .

ئه و شهوه تا رۆژبووه وه چهندجاریک پاسه وانی به رده رگای بهندیخانه که گورا. که بهندییه کان له خه و هه نسان یه کهیه که له روو خساریان وردبوو مهوه. ئیسماعیل و محیدین له هه مهوویان نیگه رانتر بوون و ناهه قیشیان نه بوو، چونکه ئه وه ی نهوان بیریان لینه کردبووه وه نهم روژه بوو، که تیکه و تبوون.

(£)

ثهو روّژه تا دههات ههستم ده کرد ئهندامه کانی له شم وه کو ماری نه نجن شه نجن کراو ده زریکیّنیّت و نازارم ده دات. له به و نیشی پهراسووم زوّر به زه همت هه ناسه م پیّده درا، جگه له نیشیّکی قورس، چهناکه م کلوّمی خواردووه و ددانه کانم قورقوشم ریـژ کراون و ده مم بـوّ ناکریّته وه. بوّ بیست و چوار سه عات ده چوو، نه ناو و نه خوّراك نه چووبووه سهر زمانم.. ئه و به ناکریّته وه. بوّ بیست و چوار سه عات ده چوو، توّ په پسکیّتیّکی له ژیّر سه ری ده رهیّنا و له گه لا توتوویه ك ناودا خستییه بهرده ستم. هه ولّمه لا پارچه یه کی لیّبخونم، به لامّ ده مم قوفلی خوارد بوو، نه ده کرایه وه. بوّیه ناچار بووم له پیّکم مجهمه سهر ته ویّلم و نه وله په کهی ترم به سه مخوارد بوو، نه ده کرایه وه. به به به به به به به خوارد بووم له پیّکم مجهمه سهر ته ویّلم و نه وله په کهی ترم به سه هاوه له کهمیش پارچه پسکیّته کهی کرده ناو ناوه که دا و خستییه سهر زمانم.. دیسان به هیّزی هم ردووله پم، ته ویّلم بو خوار و چهناکه م بو سه رموه پال پیّوه نا تا ددانه کانم گهی شتنه یه ک نینجا پسکیّته کهی ناوده مم به زمان گلماند و قووتمدا. نه م حاله ته زیاد له پینج روّژی خایاند، نینجا پسکیّته کهی ناوده مم به زمان گلماند و قووتمدا. نه م حاله ته زیاد له پینج روّژی خایاند، تا که مکه مه ناوسانه کهی ده و چهناکه م دامرکایه وه.

 (0)

پاش نیوه روّ سه ربازیک هات و له نیّوان دوو شیشی سهر ده رگای زیندانه که وه ته ماشایه کی ناو ژووره که ی کرد و پرسی:

+ كيّ ناوى (سەعيد)ه؟

من وهرچهرخام و وتم:

- منم؟

نهو وتی: براکهت له دهرهوهی سهربازگه که راوهستاوه و داوای لیّکردم، که سوّراخت بکهم..

- تاکسییه کی جوّری کراونم له دهرهوهی دهرگا سهره کییه که بینیی، پیاویّکی کهمی قه لهو به تهنیشتیهوه راوهستاوه و تهماشای نهم ژوورهی خوّمان دهکات..

من له دلّی خوّمدا وتم: همبیّت و نمبیّت ئمو کابرایه (عمبدولا)ی ئاموّزامه، ئمگینا کمسی ترمان نییه هیّنده نمترس و چاو قایم بیّت کاریّکی وا سمرچلّی بکات.. ئاخر هم شمو شمویش تاکسی (کروّنا)ی همیه و ثمم به (کراون)ی زانیوه.. لم روویه کموه پیّمناخوّش بوو، شمو کاریّکی ناوا خمتمرناك ئمنجام ثمدات، بملاّم لم روویه کی تریشموه بوّ دلّنیایی خوّیان پیّمچاك بوو، چونکه ئیتر دهزانن لم (ئیرهم و هیّشتا ماوم، لمئم تاوتویّکردنانه دا بووم سمربازیّك زوّر

دهمروانی، بهرده مال و ناوحهوشه و ژووره کان جمسهیان دیست له شافره تی عابا بهسه ر و ره شپوش، ده نگی شیوه ن و قر رنینه وه، برار و و باوکه پر و گریانه، لهناو نه و حهشاماتی ژنه دا ته نیا دایکم نه ده گریا، ناخر نه و سه رچاوه ی فرمیسکه کانی و شکی کردبوو، خو نه گهر که میک به ده نگ بگریایه نه وا هون هون فرمیسک له ده نگییه و ده پرژایه کوشی و هه ر زوو په شیمان ده بووه و ده یگوت: توبه خوایه.. توبه لیمنه گریت، خوایه مین ده زانم له مه خراوتریشت هه یه د.. خواله مه خراوتریشت.

لهویّشدا چاو ده گیرم و ده روانم، که ریم به سه ر جیّخه وی سه ربانه که ی خوّیه وه، به هه مان رووخساری شیرینه وه راوهستاوه، وه رده چه رخیّم به ره و ره شمالی هه للدراوی پرسه ی پیاوان، نه و به پیّش ده رگای ره شماله که وه راوهستاوه و میوانه کان به بوّنه ی مه رگی منه وه، سه رخوّشیی لیّده که ن ده و چاوم ده خه مه نیّو هه ردوو له په و به توندی ده یگوشم و ده یولّم، که میّك دیّه و هه رخود سه رخود.

رووی دهم ده که مه محیدین و دهپرسم: کهریم چوّن کوژرا؟ ها ... دووره گولله پیکای؟ نهو وتی:

- كاتيك ئيمه له دەربازبووندا بووين و تۆ دواكهوتيت، ئهو وتى: كاكم دەسىگير كىرا و تياچوو.. جا ئيتر من دونيام بۆ چييه؟ پاشان دەمانچەكمى ھەلكيشا و ئيتر نازانم..

- جا ئەگەر واش بینت، تەنیا پیاوی بویر و بەغیرەت دەسىتى دەچىیتە خىزى و دەتوانینت فزى بكوژیّت..

رۆژێك بهر له لێقهومانهكهمان، من باسى هاتنى سوپا و ئابڵوقهدانى گونىدم بىق دەكىرد، كهريم وتى: كاكه ئهمانه دڕندەن.. دڕنده، پياو كه زانى بهردەستيان دەكهوێت گوللهيهك بنێت به كهللهسهرى خۆيهوه و خۆى بكوژێت.. پياو مردنێكى لهپێشدايه، ئاخر بيركردنهوه له مردن ترسناكه نهك خوودى مردن خۆى، مردن خهوتنێكى ئاساييه، بهلام ئهوهنىده ههيه بهخهبهر ناپهيتهوه..

یه کهم شهو پاش کوتایی یه کهم به شمی پرسیار و وه لام، که له تارمه که دا دانرابووم، سهربازیک له یه کیکی تری پرسی: کی کهریمی کوشت؟ نهوی تر وتی: جاسم کوشتی..

***

به شپرزهیی، غفزه به ناو چاوانی دهباری، هاته به رده رگای زیندانه که، ئه م سه ربازه ئه وه نده کو لا نبید و گهنه له و فیجه په به وو، وادیار بوو له سه رنوو کی په نجه کانی پینی راوه ستا بوو، ئه وساکه به ئاسته م چه ناکه ی گهیشتبووه سه رپه نجه رهی بان ده رگاکه، وینه ی سه گینکی ها رو ته نگه تاوکراو، سه ره چه کوشییه که ی له شیشی سه رده رگاکه تونید کرد و لموزی هاورده ژووره وه ، به بی چاوگیزان و هه والپرسین، یه کسه ررووی ده می تیکردم و وتی:

- تۆ.. تۆ هەتيو، پێمبڵێ ئەو كەسە كێ بوو، كە هات بـۆ لات و هـەواڵێ پرسـيت؟ لـه رێكخستنه نهێنييهكانى ناو شاره، وانييه؟ دەتەوێ چيت بۆ بكەن؟ وا دەزانيت دەتوانن فريات بكەون؟ دەي زوو پێمبڵێ ئەو كابرايه ناوى چييه؟ ماڵيان لە كوێيه؟ زوو قسە بكه.. دەي.

پهیتاپهیتا پرسیاری ئاراسته دهکردم و ههر خویشی وهلامی نهدایهوه، من بهساردییهکهوه پیهمگوت:

+ ریّکخستنی چی و کابرای چی؟ هیچ نازانم.. تـهنها سـهربازیّك هـات و هـهوالیّ نـاوی پرسیم.. ئیتر هیچ نازانم.

- سەربازەكە بېينى دەيناسى؟

+نه..

- ههی کوری سهگ، دویننی شهو رزگارت بوو، به لام به (عهلی) قهسهم دهبیت ئهمشهو له ژیر کیبلدا بتکوژم..

+ بيّمنهت به..

- بينمنهت بم ههى كورى قهحپه؟ چاوهروانبه شهو خوّت دهبينيتهوه..

سهروسه کوتی نهم سهربازه، که له سه گ پیستر ده پرشایه وه، وه ک خه یال هاته به رچاوم، روو خساره دزیده کهی روو خساری هه مان نه و سهربازه بوو، که له سهره تای ده ستگیر کرد فدا به سهر پیشت و ملمه وه هه لبه و دابه زی ده کرد و به پیله قه ده پیشام و تا نیستاش که فوکولی دانه مرکاوه ته وه.. نه گهر بوی بکریت له نیوان هه ردوو شیشی نیو ده رگاکه وه دیت و ژووره و هه ر به زیندوویی پیستم ده گریته وه.. نه و به ده م په نجه راوه شاندنه وه و تی: شه و خوت ده بینیته وه.. نیتر هه ربه و شیرزه یه و پیشتی هه لکرد و رویشت..

لامکرده وه لای هاوه له زیندانییه کهم و پیموت: وا دیاره شهم گورگهبوّره، شهمشه و به راستی نیوه کوژم ده کا.. دهی با شهمجاره شخوی تاقیبکاته وه، من دهبیّت لهم روّژه دا له شهشکه نجه و جویّنی پیس و شکاندنی کهرامه تبه ولاوه چاوه روانی چی له شهم بوونه وه رانه

بکهم، که بهقه د نووکی دهرزییه ک روّشنایی له دل و دهروونیاندا نییه ؟ ده ی چی رووئه دات با بیدات.. سیروان لیّتدهم ده مبهیت، لیّشت نه دهم هه ر ده مبهیت؟ جا نه مه که ی سیروانه ؟ نیّره چهقی زریانی غه زهبی (سه دام)ه و بوی بلوی سه رچاوه ی سیروانیش چیمه نتوریّژ ده کات و نووزه ی لیّده بریّت، تا هیچ بواریّک نه میّنیته وه بو ژیان.

پاش دواهه پرهشه ی سه ربازه که ، هه ر نیو کاتژمیخ کی خایاند ، یه که دوو فیته ی سه ربازییم گوی لینبوو ، که ناماژه بوون بو گردبوونه وه ی سه ربازه کانی نه و یه کهیه ، گردبوونه وه که ناوه خت بوو ، بریه دام داخور پا . من له وه ده ترسام پاش کو کردنه وه ی سه ربازه کان ده رمکه نه ده ره و داوای ده سنیشانکردنی سه ربازی سوّراخکه رم لینبکه ن ، من له تاوتویخ کردنی نه وه دا بووم ، که نه گه دریان کردم بو ده سنیشانکردنی سه ربازه که ، چون بکه م و چبلینم ؟ کاتیکم زانی ده رگه ی زیندانه که کرایه وه و پالیّان نا به پیاویکی ته مه ن سه ربوو په نجا سالییه وه ، هه رکه هاته ژووره و چاویکی به په له که کرایه وه و پالیّان نا به پیاویکی ته مه ن سه ربو په نجا سالییه وه ، هه رکه هاته ژووره و چاوی کی به په ده که داید و و ته داری به سه ر دا هینا بین بین و نه مه به ناو زیندانه که دا گین پا و و تی : (هیدایه ت) یان نه هیناوه ته نیّره ؟ شه ی ده مه مه نازاردان بینه ش نه کرا بوو . زوری نه خایاند دیسان ده رگاکه کرایه و به ده م زه بری پالنانیکی به هیزه وه هیدایه تیش کرایه ژووره وه . نه مکو په چاوی راستی شین و به ده م زه بری پالنانیکی به هیزه وه هیدایه تیش کرایه ژووره وه . نه مکو په چاوی راستی شین و به مه دی باوکیشی داوای ددان به خوّدا گرتنی لیکرد و به شیّوه ی فه رمان پیّیگوت: دانید شه . شهدایه تا له گه کلا دانیشتنیدا هه والی سه عیدی برای له باوکی پرسی و هه رخویشی و ها هر خویشی و ها دایه وه و تی کوا ؟ خو لیره ش نییه . .

من له ئهو کاته دا ههموو شته کانم بۆ روون بوویه وه، تینگهیشتم ئهو رۆمه لغه زایه ی چهند تاویک بهر له ئیسته که له نهم سه ربازگه یه دا روویدا هیوی چی بوو!! بویه چیاندمه گویی هاوه له که که مدانی به و سه عیده ی که سه ربازه که هه والتی پرسی، مین نه بووم، به لاکو سه عیدی کوری ئائه م مام ئه جمه ده و برای هیدایه ته، وا ده رده که ویت ئه شکه نجه و تیهه لالنی ئه مشهوم به نسیب نابی .. سه ربازه که شه که هه په شه ی کوشتنی لیک ردم مایه پووچ و ره نج خه سار ده رچوو..

هیدایهت ههر ئاخ و ئۆفی بوو، هاواری لهپشتی دهکرد، بۆیه چوومه پیشهوه بو لای و چوخهکهیم لهبهر داکهند، کراسهکهیم ههلاایهوه بان شان و ملی، پاشان فانیله سپییهکهیم، که گول کول پهلهی خوینی گرتبوو، بهرهو سهرهوه ههلامالی، که سهیرم کرد مافی شهوهم پیدا

ناخوئۆف و هاوار بكات، چونكه تهختى پشتى به كيبل ئەنجن ئەنجن كرابوو، زيچكەى خوينى دەهات، بۆ ئەوەى پشتى كزر ببيتەوه و فانيلەكەى بە پيستەكەوە نەلكى، بە مەقەباكەى ژيرى خۆم كەوتمە باوەشيننكردنى تا كەميك ئافاقەى بۆ ھات و هيور بووەوە.. ئينجا وەرچەرخام بۆلاى مام ئەحمەد و خۆم پيناساند، پاشان هەوالى مالى باوكمم ليپرسىيى، ئەويش كەوتمە قسەكردن و وتى: يەكەم شەو تەرمەكەى كەريم لە نەخۆشخانەى كەلار مايەوە، بىز بەيانى وەريان گرتەوە و بە خاكمان سپارد، ھەر لە پيش مالدا رشالمان ھەلىدا و پرسەكەى يەكجار قەرەبالغە، باوكىشت خۆراگرە و وەزعى خراپ نييە، بەلام خەمى تۆيەتى..

من ماوهیه که بوو وازم له جگهره کینشان هینابوو. هیدایه ت جگهرهیه کی بو راکینشام، به دوود لاییه وه دهستم بزی راکینشا، چونکه له گهلا (سهلام) دا به لیننمان بهیه کتر دابوو، ئیتر جگهره نه کینشین، ئهوه شم دهزانی و دلنیابووم، که ئهو لهم لیقه ومانه دا جگهره ی هه لگرتووه ته وه، بزیه منیش به لیننه کهم شکاند و دامگیرساند، پاشان هزی ده سگیر کردنیا نم زانی.

دویننی پاش دهسگیر کردنی من، ههمان هیزی سهربازیی سهعیدی برای هیدایت دهسگیر ده کهن، بو ههوالپرسینی، هیدایهت دیته نزیك شهم سهربازگهیه و بهریخکهوت سهربازیکی کوردی بهغایی که پسوولهی مولاه تهکهی بهدهستهوه دهبیت نیازی سهفهری ههبووه، له بهر دهرگا دهبینیت و تکای لیده کات سوراغینکی براکهی بو بکات، لهگهرانهوهیدا، که وتبووی سهعیدی برای لیره بهنده، به دلخوشییهوه دهگهریتهوه و باوکیشی که لهسهر جاده که چاوه روانی کردبوو ههلاه گریت و دهگهریتهوه بو ناواییهکهی خویان، بهلام که دهگهنه بازگه که نوتومبیلینکی قیاده ی سهربازیی پیشی لیده بریتهوه، به قسمی هیدایهت، سهربازیکی کولابنهی نهسهر له نوتومبیله که داده به ی و دهسوبرد ههردووکیان قولابهس ده کات و دولابهین نهسه به له نوتومبیله که داده به نهوه ی لیژیابووه وه، که شهو کامیرایهی، که پینی گیرابوو بکهنه به لگهیه کی خراپ و تومه تی قورسی بده نه پالا. هیدایه به منی وت: که چاوم به تو کهوت شهوسا حالی بووم، شهوان وایان دهزانی شهم هات و چویهم پهیوه ندی به تو وه ههیه، به تو کهوت تهوسا حالی بووم، شهوان وایان دهزانی شهم هات و چویهم پهیوه ندی به تو وه ههیه، به تو کهوت تهوسا حالی به وم، شهوان وایان دهزانی شهم هات و چویهم پهیوه ندی به تو وه ههیه، به تو کهوت تهوسا حالی به وم، شهوان وایان دهزانی شهم هات و چویهم پهیوه ندی به تو وه ههیه، به تو کهوت تهوسا حالی به وم، شهوان وایان ده زانی شهم هات و چویهم پهیوه ندی به تو وه ههیه، به تو کهوت تیهه لانانه مغوارد!!

به هیدایهتم گوت: ئهگهر ئیوهیان نهگرتایه ئهوا برپیار بوو ئهمشهو لهژیر کیبلدا ههناسهم لیبچنن، گرتنی ئیوه هیچ نهبیت منی له سین و جیم و دار و فهلاقهی ئهمشهو رزگارکرد.

(1)

ثهم بهندیخانه ژووریزکه به پانتایی دوانزه مهتر دوو جایه و نو گهنجی کوردی تیادا زیندانی کراوه. لهم ژووره تهنگ و پیسهدا ههست ده کهم روژانه و سات له دوای سات ده م و چهناکهم ئازاری زورترم دهدات و پهنهمانه کهی زیاتر تهشهنه ده کات. پهراسووه کانی لای راستم وه که چووبن بهیه کدا ئاوا ده ئینشین و بهدهم ههناسهدانه و ده دهمه یه یه نورجار هاوه لای زیندانییه کانم سهموونی عهسکهریی یان پسکیتم له ناو ئاودا بو ده خوسینن و پاشان خومیش له پینکم ده خهمه سهر تهویللم و به نهو له په کهی تریشم چهناکهم و ده میم داده به چرم نینجا دوای ئهوه ی پیسکینته که، یان سهموونه خووساوه که لهده م ده نیم و های مهنگه نه چهناکهم بو سهره و تهویللم بو خوار پال پینوه ده نیم تا دینه و هه های دواتی به دواتی ده ده م، پاش پینج شهش روژیک بهره به ه داری پهراسووه کانم کهم بووه و چهناکه شیم ورده ورده کهوته و جوله.

له شه و زیندانه دا روزی جاریک ده یانبردینه سه را و. شیتر خودا خراپی بو شه و که سه ده کرد که ژان و با یه ک به سکیدا بهاتایه، ده بوایه وه ک ره شار پینچ و لوولی بخواردایه تا ده روویه کی لینده کرایه و ، شه گینا قروژبنی ژووری زیندانه که له خزمه تیدابوو. ها وه له کانی به مقه بایه ک نیمچه په رژینیکی بو ده کردن و ته ق و هو پخری به تال ده کرده و و بون له ژووره که دا په نگی ده خوارده وه.

پاش پیننجه مین روّژ ئیسماعیل و محیدینیان لهوی ده رکرد و نه هاتنه وه. دوا به دوای ئه وانیش مام ئه جمه د و هیدایه ت ئازاد کران. من دوغلی مام ئه جمه د بووم، تا هه واللم بگهیه نیّته ماللی باوکم. هیدایه ت چوار پاکه ت جگه رهی پیّمابوو، بوّی به جیّهیی شتم.

که ئهو چوار نهفهره وهدهرنران. ژوورهکه چۆلنی پینوه دیاربوو، بهلام وهك همهموو بهندیخانه جیاجیاکانی رژیم نهدهبوو چیولنینت. زوری پینهچیوو عملی میردمندال و زیتهلهیان تهپانده ژوورهوه. ئهو ژوورهی که بهندیخانهی ئیستخباراتی لیواکهی بارق بوو، دوانزه روژی رهبهق بهبی پرسیار و وهلام لینیمامهوه، تا نیوهروانیک لهگهلا عهلی و دوو زیندانی تردا ناویان خویندینهوه و بهبی دهست و چاوبهستنهوه، که بهلای

منهوه مانایه کی خرایی نهده به خشی، دهریانکردینه دهرهوه، به دهم دهرگاکهوه روانیم ئىڤايەكى سەربازىي چەند ھەنگاويك ئەولاتر راگيراوە، لامكردەوە مامۆستا حەسەن حەيدەرى ھاورێى قوتابخانەم بەرچاو كەوت. پاشان بىۆم دەركىەوت، لىه ئىهو يەكىه سهربازییهدا شۆفیر بوو. ئهو ههر که چاوی پیمکهوت رهنگی تیکچوو، چاوه گهش و گەورەكانى ئەبللەق بوون. من لە سەرسامىييەكەي ئەو گەيشتم، بەلام كى حەدى ئەوەي ههبوو ئا لهويدا بلينت: لهل.. ئاخر كور ئهو كوره بوو، لهژير دەسهلاتى بهعسدا بيگوتبايم يان بينووسيبايه: لمل. عهسمانيش وهك من كۆممانيك شمهيد و يينشمه رگهي هه بوو، ده بوايه خزي له سين و جيم بياريزينت و دهس به سهر کلاوه که پيدا بگرینت، نهوه ک رهشه بای رژیم، که ههردهم وه ک گهله گورگ ده یلووراند، بیبات. که سواریان کردین چوار سهربازی چهکدار بهر دهرگاکهی لینگرتین. ئیفا بهرهو کفری كەوتەرى، كە دېپى سەيجەژنى تېپەراند و گەيشتە نزىك دېپى ناسالام-، چەن جارېك پهلاماردانی چه کی دهستی په کینك له سهربازه كان و خوهه لدانه خواره وهم به میدشكدا هات، بهلام كه وردم دەكردەوە دەگەيىشتمە ئەو ئەنجاممەي كاريكى لەو بابەتمە خۆكوژىييەكى رووت و يەتىييە.. ئاخر لەو كاتەدا ئومىندى ئازادكردنىش وەك خونىچە گولنیکی ژالهی تال لهدلمدا چهکهرهی کردبوو!! ئهوهش هویهك بوو له بیروکهی پهلاماردان پهشیمانی دهکردمهوه.. ئیقاکه گهیشته ناو شاری کفری و بهرهو دایهرهی ئەمن رۆيشت، بەلام لەوى لاينەدا، تا گەيشتە بەردەرگاى بەريوەبەرايەتى يۆليسى شار، لهوی دایان بهزاندین و کردمانیان به ژووری بهندخانه کهدا.

***

به نه و قرچه ی هاوینه ، له نه و گهرمیانه دا و به سه ربر دنی دوانزه روّ شه ژوور ی کدا ، که پانتاییه که ی دوانزه مه تر دووجای پیس و گه نیو بیّت ، جگه له وه ی مصر قده کاته پارچه یه کوّشت و پیّسه ی خوّشه نه کراوی بوّگه ن له نه و باوه په دام رووخسار یکی پیده به خشی ، که له ناژه لی ناو گه و پی زستانان بی پیّت ، نه ک مصر و ق هه مه بی بید و به دوره و هه ستم کرد زیندانییه کان له به ربینی ناخو شی نیّمه دلیّان هه لاده شیریّت. یه کیّک له به ندییه کان ، پاشان زانیم پولیسکی عاره بی هه لاهاتوه و له وی به ندیگی به رز وتی: ئیّی یععع . . نه مگه نیوانه یا له کویّوه بو هی نیّد داره می هه لوه سه که نیوانه یا له کویّوه بو هی نی نیک که لیّک که که نیوانه یا دا کویّوه بو هی نی ناخو می نیّسه یه کی وا

دەبوايه دوو مشت و پيلەقەيەكى بەدوادا بهاتايه، بەلام يەكينك لــه بەندىيــهكان، كــه ئەويش ھەر عارەب بوو، ياش ئەوەى چاوى لە ئىينىعكەر سووركردەوە، يىنيوت: ھەتبو تۆ شەرم لەخۆت ناكەپت؟ منى كەمىنك ھىنورى كردەوه، بۆپە بلەرەولاي وەرچلەرخام و به زەردەخەنەپەك يېزانىنى خۆم بۆ ھەللويستەكەي نىشاندا، ئەو دەستى درېــ كـرد و سەرشۆركەكەى نىشاندام. منىش بەپەلىه خۆم پىادا كىرد. دەسىشۆركەكە دوونىسوه سابوونی به سهرهوه بوو، به ههل زانی، جلوبهرگهکهم بهیهله لهبهرداکهند و لهژیر خۆمدا رام خست و ئاويكم بهخوداكرد، ئينجا يەك دوو دەست سابوونم لە جلەكان سوی و فانیلهی بانگوشت و دهریی قوته کهم گوشیی و لهپیمکردنه وه، پاشان بانگی عهلیم کرد جله کانی تری له گهالدا گوشیم و ههر به تهریی لهبهرم کردنهوه، بویه به گورجی ئهم کارهم ئهنجامدا، چونکه دهمزانی ماموّستا حهسهن خزم و کهسه کانم ئاگادار دەكاتەوە و ھەر ئىنستا دىن بۆ سەردانىم. مىن لەئىم بىركردنەوەيەدا بووم، مامۆستا حەسەن، بەجلوبەرگە سەربازىيەكەيەوە زوو ھاتە سەردانم،. ياش سەرخۆشسى ليكردنم وتى: كاتينك لهزينداني ئيستخباراتي كهلار بينيتم زور سهيربوو بهلامهوه که نهمزانیبوو لهوی بهند کراویت، ئهگینا بهههر نرخید بوایه دهمتوانی بیده دیدهنیت، که هینناتیشیان بو ئیره و بینیم چاو و دهستیان نهبهستوویتهوه، کهمینک سهرسامييه كهم رهوييه وه، لهوهش زياتر كه وهختيك زانيم بو يوليسي كفري دەتگويزنەوە ئيتر تەواو داننيابووم، كە مەترسىت لەسـەر نىيــە و تۆمــەتى قورسـيان نهداوهیته یال، خو ئهگهر بمزانیایه له خهتهردایت، باور بکه به سهرباز و ئیشاوه دەمفراندىت بۆ ئاوايى (ھۆمەرمل) و دەربازم دەكردىت. جا ئەوساكە ھەرچىي دەبىوو باببایه، ئیستهش دهچم خزم و کهسهکان ئاگادار دهکهمهوه.

* * *

(Y)

بهندیخانه کانی باقووبه و کفری، مالنی دووهمی فهقی عدلی مامم و کهسوکاره کهی بوو.

پیاوهکانی نهمن و پۆلیس و ئیستخبارات، نهوانهی له ناوچهکهدا بهرپرس بیوون، وهك خوی مامم و نهندامانی بنهمالهکهیان دهناسین. مامم ههرکاتیک که لهزیندان ئازاد ده کرا، دهسته پیخهفهکهی لهگهل خودا نهدهبردهوه بو مالا، که لییاندهپرسی هوی چییه پیخهفی نووستنهکهی ناباتهوه لهگهل خویدا؟ نهو دهیوت: من دهزانم چهند روزیکی تر دین راپینچی زیندانم دهکهنهوه و ده بم به میوانتان، بویه پیمیاکه نهم دهسته پیخهفهم وهك نامانه لهلاتان بهجیبهیلم و باری خوم قورس نهکهم!! نهو نهگهرچی ههردهم پیاویکی جوان و تهرپوش بوو، بهلام که سووسهی گرتنی خوی بکردایه، گورج ریشی پاك و پووخته ده تاشی و جوانرین و تازه ترین جلوبهرگی لهبهر ده کرد. نهو باوه پی وابوو، که بهو پوشته و پهرداخه و «، پولیس ده یداته پیش خوی و ده بینرینت، دوست بالای پیدهکات و نامدانیشی داخی پیده خون.

زوری پینهچوو، که خزم و کهسه کانم هه والیان زانیم به تاك و جووت و به کومه لارویان کرده به ندیخانه و هاتنه سه ردانیم، یه کهم کهس مامم بوو له گهل عه بدولای کوریدا هات. شه و روژهش شه و به سروشتی شاسایی خوّی پیاویّکی جوانپوش و به هه یب ت خوّی نواند. هاته ژووری زیندانه که، به ویه په رووخوشییه وه، پاش چون و چاکی له گه لامدا، سلاوی له به ندییه کان کرد. دیاربوو نیگه رانی له رووخسار مدا خوین ندبووه وه، بویه که و ته دلاانه وه م و و و تی: کورم به غیره تبه قه ت خوّت به زهلیلی نیشان نه ده یت، هه ر پیاو لییده قه و مین نهمه لیقه و مان نییه، به لاکو سه ربه رزییه بو خوّت و بنه مالله که ت، شه وه ی له ناو بدات ته رده بینت، خوّت له له زیدا نه گیراویت. له راستیدا شه و نه به ده زانی من شه وه ندیکه کانی خوّم ده که مه وه، که بوومه به خه فه تیکی گه وره و چوومه ته کولیان، بیر له که سه نزیکه کانی خوّم ده که مه وه، که بوومه به خه فه تیکی گه وره و به ومه به نویکه کانی خوّم ده که مه وه، که بوومه به خه فه تیکی گه وره و به بیده ناکه مه وه. ثی خوّن نه شده کرا له ویّدا دلّی خوّمی بو والا بیکه م، بویه هه ربه به بیده نگی مامه وه.

عەبدولایش کە تەمەنیکی زوّری لەزیندانەکاندا گوزەراند بوو، ھاتەبەر دەرگاکە، ئـەو بەئەو تەمەنە كەمەو، پیاویکی بە ئەزموون و بەغیرەت بوو، بەلام كە چاوی پیمكـەوت، خوّی پیرانەگیرا و دایه پرمەی گریان.. من لەگریانەكەیدا ئەوەم خویندەو، كـه دەیــەویت بلیّت: ئاخر بو ھەر بەردیّك لەئاسمانەو، بكەویّته خوارەو، دەبیّت بكیّشیّت بەســەر یــهکیّك له بنهماللهکهی ئیّهدا!!

یاشان (عوسمان)ی یوورزای مارانگهسته، یا راستتر وایه بلیّم: (ئهمن گهسته)ی کفری هاته پیدشهوه.. عوسمانیکی وریا و ژیر و دووربین.. بهلام لهژیر حوکم و دهسهلاتی رژێمێکدا، که بهبی مژینی خوێنی مروٚق ناتوانێت ئیدامه بهژیانی خوٚی بدات، وریا و ژیریی دادی کی ئەدات؟ ئەو بە تۆمەتى ئەوەى جلوبەرگ بۆ خالۆزا پیشمەرگەكانى دەدرويت، كەوتە بەر ئازار و ئەشكەنجەى دەزگا ئەمنىيلەكانى شار.. ھات و ھەوالنى تهندروستی پرسیم، من دهمزانی بهئهو همهموو رهوانبیدژیی و دووربینییهی خزیهوه لهو كاته دا قسه يه كي نييه بۆ وتن بشينت، به لام له چاوه كانيدا شارايه ك داخ و حهسره ت كەمىنك سەرزەنىشتىم خوينىدەوه.. سەرزەنىشتىنك خىزى لىە چەند پرسىيارىنك ئالانىدبوو، دەيگوت: من چاكت دەناسم، ئاخر تۆ كەي ئەوەندە گێل و كورتبين بوويت؟ كىێ ھێناتىيــە سهر ئهو رايه تا لهم كاته ئالۆز و ناسكهدا نزيك شار ببيتهوه و بيترس يستتوينني ليسل بکهیت و هیچ حیسابیّك بوّ نهو ههموو سهگ و گورگه نهکهیت، که بهنهو ریّگایهدا دیّن و دهچن و قسمی زوری تریش. ئهو دوو کیسمی نایلونی به دهستهوه بوو، بوی راکیسام، يه كيّكيان دەستيك بينجامهى بازاريى تيادا بوو، ئـهوى تريان مريـشكيّكى بـرژاو، يـهك لهدوای یهك ههردوو كیسهكهی دایه دهستمهوه و وتی: كه بو لای تو دههاتم (س) همهوالی پرسیت و بهپهله شهو مریشکه برژاوهی بو کریت و وتی: سهلاوی گهرمی منی پیبگهیهنه، زوریشم پیناخوشه که تووشی نهو کارهساته هاتووه و پیپبلی همهر سهریشی ليدهدهم..

ثهو چهند روّژه که له بهندیخانهی پولیسی کفری مامهوه، (س) ههر نههات!! دوایی بوم دهرکهوت بهناردنی مریشکی برژاو دهیهویّت چی بخاتهوه بیرم.

سالنی ۱۹۷٤ بوو لهناوچهی ههورامان دهمهقالهٔیهك لهنیّوانماندا روویدا. من خراپ له روویدا وهستام، دوایی كه بـوّم سـاغ بـووهوه و دهركهوت غـهدرم لیّكردووه، پهشیمان بوومهوه، بهلاّم كاتی زوری بهسهردا تیّپهریبوو، بوّیه پهشیمانی دادی نهدام، وا ئیّستا ئهو

ئاقلانه به دوو لاق و سینگیکی سووره وه کراوه ی گهرمی مریشکیک دهزانیت چی دهخاته وه بیرم! ئهگهرچی من لهژیانمدا ههرگیز باوه رم به توّله سهندنه وه نهبووه، کهچیی (س) شیرینتر بوو له به رچاوم، چونکه توّله سهندنه وه کهی سهرده مانه بوو..

تهو روّژه بهرپرسی بهندیخانه که ریّگای لهو کهسانه نهده گرت که تاقم تاقم ده هاتنه سهردانیم. پاش عوسمان چهند نافره تیّك له خزم و کهسه کانی خوّم بوون و ره شیان پوشیبوو، خوّیان کرد به حهوشه که دا و له به درگای ژووری زیندانه که دا گلیّربوونه وه، په کیّکیان خوّشکی خوّم بوو، که چاوم پیّیانکه وت بهرچاوم تاریك داهات و مهرگم به ناوات ده خواست. ناخر ههر ئیّمه ی پیاوین له ههر کویّ بین، ده سه لاتّدار یان بیّده سه لات، خوشك و دایکه کان تووشی ده رده سهری و هه لقرچان ده کهین، جگه لهوه ش من نه مده زانی له و کاته دا به چ زمانیک له گه لیّاندا بدویّم، ناخر داکورکاندن و به کول گریانی نافره ته کورت که دوتوه کان وه کو: هه په کاره بایی روّحم که رتکه رت ده کات و خوّم پیّراناگیریّت، کوسکه و تووه کان وه کو پیاو ددانم به خوّدا گرت و نه گریام، کاتیک خوشکه کهم هات و به ده مواید گریانه وه و کو و مه به لیّ حموقیق ده کولا و هه لذه چوو، نازانم چوّنی بیستبوو که گوایه لاتم گولله پیّکاویه تی از بیسته ره م) داوای ده کرد لاقه پیّکراوه که می پیّنیشان بده م!! شهو دورو ده ستمه وه رابووه ستم و قاچه کانم له نیّو شیشی سه رده رگاکه وه پیّنیشان بده م، به لاّم هه ردوو ده ستمه وه رابووه ستم و قاچه کانم له نیّو شیشی سه رده رگاکه وه پیّنیشان بده م، به لاّم هه ردوو ده سویّندم بو خوارد بروای کرد کولّیدا.

***

(y)

تیستا من لهبهندیخانهی پولیسی شاری کفری بهند کراوم. تا شهم ساتهش نازانم چی تومهتیکم دراوهته پالا، یان به چ گوناحیک تومهتبار ده کریّم؟ ثهو تاوانهی که خوّم ددانم پیادا ناوه، تهنیا نهچووغه بو خزمهتکردنی سهربازیی، شهم حاله سهر، چونکه دهسگیرکراوم، لهوانهیه بهگهیهنیّته تیربارانکردن، لیّرهش تا شهمیو دووجار لیّکوّلینهوهم لهگهلاا شهنجامدراوه و ههردوو جاره کهش به شامادهبوونی شهفهنییه کی پانتوّل لهپیّی گرژ و میوّن، که به تهنیشت بهریّوهبهری پولیسسی شارهوه به بیّدهنگی دادهنیشت و گویّی راده گرت، شیفادهم لهدهم بهریّوهبهری پولیسسی شارهوه به بیّدهنگی دادهنیشت و گویّی راده گرت، شیفادهم لهدهم شاراسته کردم، که له شیّوهی پرسیاره کانی شیستخباراتی لیواکهی بارق بوو، منیش ههولّم دهدا به (نا) یا (نهو) یا (نازانم) وهلآم بدهمهوه، شهو پرسیارانهش که دهبوایه قسمی لهسهر بکهم شههراز ورده که دوره و قاچی چه پی لهسهر دانابوو، تهماشایه کی کردم، ههردوو په نجهی شایه تمانی گورج کردبووهوه و قاچی چه پی لهسهر دانابوو، تهماشایه کی کردم، ههردوو په نجهی شایه تمانی شاخنییه کونی گویچکه کانییه به دین له سهر دانابوو، تهماشایه کی کردم، ههردوو په نههی شایه تمانی و هیّره جافییه کونی گویچکه کانییه وه، تا لهدهنگی خوّی زیاتر، دهنگی کهس نهبیسیّت، تیّیچریکاند و هوره جافییه کهن گورم دانیوگهی ده س پیکرد: ئورّوره هوره گیان، بوم بده وه بهرتول.

یاوهر لیّنهبووبووهوه، پوّلیسه دهمسشیه یه عکهرهکه، بو توویهکردنی، دهستی کرده لاساییکردنهوهی و وه ک گهمال لووراندی و وتی: ئووووووو، که..حهوحهووووو. یاوهر که چاوی به نهو کابرایه دا ههلنه دهات، په لاماریدا، نهو لهسهر پشت کهوت و ههردوو دهست و ههردوو لاقی بهرز کرده وه، زوّلانه به دهم پیّکهنینه وه وتی: وایهر وایهر، کاکه وایهر تو بهس لیّم مهده، نهمه قوونی من و نهوه شهینی توّ.. یاوهر چوو دهستی گرت به شیشی دهرگاکه وه و له پهسا دهیوت: نهی خوا دار و بهردت لیّبواری، خوا مین لهم دونیای روّشنه دا چاوم وه عاره و و دارخورمادا هه لنه نههات، که چی پیتپیشاندام، نهوه تا هه رتکیان وان وه به رچاوموّ.. دارخورما له حهوشه کدا و عاره به که پیشیشی ده روور سهرموّ، وه ک ده که سه که شهروریّنی، که پریشی

ئەدەمىن، پاش ئەكەوى و تووشى مىزە چركە تىن، خوا روو لە چ لايەك كەم، خوا چ گوناحىكىم كرد وا تووشت كردم..

ثهو روّژانهم لهبهندیخانهی کفری به دوودلّبیه کی قوول و په ژاره یه کی زوّره وه گوزه راند، له خزم و کهس و ناسیار، بیّجگه له دایکم، که که لکی سهردانی بهندیخانهی نهبوو، کهسیّك نهما سهردانیم نه کات. روّژیّك ده رگهوانه که بانگی له من و یاوه ر کرد، ده رگاکهی کرده وه و بو ژووریّکی بچووکی به رانبه ردامانیه پیش خوّی، که گهیشتمه به رده رگاکه، روانیم دوو کهسی لیّدانیشتووه، یه کیّکیان (جه لال ناغای هوّمه رمل) ه و نهوی تریان پیاوی کی بالابه رزی گه نم رهنگی به ویتار بوو، من نهمده ناسیی. سلاّوم لیّکردن، پیاوه نه ناسه که گهرمتر وتی:

- عەلەيكومە سەلام دانىشە كورم..

جه لال ثاغا دەستى بۆ لاى ئەو ميوانەكەى تر راكيشا وتى: ئەوە مامەحەمە سەعىد بەگى حافه..

که دانیشتم ههوالنی تهندروستی پرسیم و وتی: خهفهت مهخز، بیر له رابردوو مهکهرهوه، ئهوهی روویدا روویدا، گرنگ ئیسته ئازادکردنی تؤیه و تؤش خهمت نهبی، هیچی وات لهسهر نییه مهترسی لیبکریت، بهمزوانه بهرهالا دهکرییت.

وتم: دياره ئەوەش بە ھەول و ماندووبوونى جەنابتانە..

ئه و وتی: نه و کورم تو خوت خوراگربوویته و زانیوته چون وه لام ده ده میته وه. دوینی چوه ه لای بارقی فه رمانده ی لیواکه ی که لار و پرسیاری توم لیکرد، شه و پییوتم، که له لیکوزلینه وه که دا هیچ قسه یه کی زیانبه خشت ده رهه ق به خوت نه کردووه، تاوانی تو ته نیا نه چوونته بو سه ربازیی، به رله وه ی بیم بو لات سه ردانی شه فسه ری ته جنیدیشم کرد، شه ویش دانیای کردمه وه، که له م روزانه دا ره وانه ی یه که یه کی سه ربازیت ده کات و شیتر خوتیش ده بیت وریای خوت بیت..

دلدانه و هی نه و روزه ی گه و ره به گزاده ی جاف ، جو ره ناسوو ده بیه کی پینه خشیم ، ناسوو ده یی نه که بو خوم ، به لاکو بو نه وانیتر ، چونکه ده مزانی هه رهیچ نه بیت مه ترسی و په ژاره ی که سه کانم که مینک ده په وزه وی ناید و بو خوم له ناو یه که دونیا تاریکی و ناینده یه کی ناروشن و پر له حه سره ت به کولیک زامی روحیکی شه که ته وه مه حاله . . ناخر مروقیکی نیراده زه و تکراو و دووجار کوسکه و تو له ناو خیلیک نافره تی ره شیوش و مندالی هه تیودا ، نه گه در ویژدانی نه مردبیت ؟ ده تی خوت بخه ره

جیّگای من و روّژانی رابووردوویش بهینهرهوه پیش چاو، بهمهرجیّك بزانیت که جگه له قاسمی ئاموّزا، که نهویش برا و کولّهکهی بنهمالهکه بوو، نهوا دووههمین برای دایك و باوکیت له رووداویّکی جگهر بردا و بهپیّش چاوی خوّتهوه لهناو خویّنی خویدا بگهوزیّنن و جهلاده کانیش به پشتویّنه کهی خوّت قوّلبهستت بکهن، نهوساکه وه که گهلهگورگ، به لموّز و کهلّههی خویّناوییانه وه بهره و بیشه کانیان بتبهن و بلووریّنن و توّی یه خسیریش، ریژنه جویّنی پیس له شهو رووخساره دوّزه خییانهوه به سهرسهرتا دابباریّت و سـووکایهتی به کهرامهتت بکهن و ئینسانییهتت به کهرامهتت بکهن و شیرتایش همر بیرکردنهوه به که بازادیشت بکهن! ئاخر ئهوه چ نازادییه کی پیّدهلیّن؟ من نیستایش همر بیرکردنهوه به که و روّژه کارهساتاوییه، دهمباته ناخی زهویدا و دوّزه خم پینیشان ده داتهوه، به لاّم چاره چییه.. چبکهم؟ کورد واتهنی: روّح له شـویّنیّکی سـهختدایه و بینیشان ده داتهوه، به لاّم چاره چییه.. چبکهم؟ کورد واتهنی: روّح له شـویّنیّکی سـهختدایه و بینیشان ده داتهوه، به ناز و لیّکدانهوانه م به میّشکمدا ده هات، پهست ده بـووم و ورده ورده باری دهروونم قورستر دهبوو و کاته کانم به بینده نگی بهسهر ده بـرد، که بـیرم ده کـرده و و به رابردوودا ده چوومهوه، ژیانم وه فلیمیّکی سـینهمایی لیّوریّث لـه رووداوی دلتـهزین و پـپ رابردوودا ده چوومهوه، ژیانم وه فلیمیّکی سـینهمایی لیّوریّث لـه رووداوی دلتـهزین و پـپ تراژیدیا ده هاته پیّش چاو و بیرم له زوّر شت ده کرده وه تا سنووری خوّکوشتن و ده ربـازبوون لـه تازاری روّح و ویژدان..

من ئیسته به نهم باره قورسهی سهر شانهه وه، له به ندیخانهی شاره کهی خوّمدام، که چی هیچ یه که له بهرپرسه کانی ناناسم، به هیچ یه ک لهم پوّلیسه گرژ و موّن و رهزا قورسانه ناشنا نیم.. زوّرجار سالهٔ کانی حهره س قهومیم ده کهویّته وه یاد.. پوّلیسه کانی شهو سهرده مه که ههموویان خه لکی شار و خه لکی شاره کهی خوّم بوون، رژیّمی به عسی نه و سهرده مه و ترس و توّقاندنی خه لکی شار و دهمبه ستکردنی گوندنشینه کان به نابلوّقه خستنه سهر نه و ده قهرهم ده کهویّته وه یاد.. ههرگیز ویّنه و قهد و قیافه تی نه و پوّلیسه کورده م له یاد ناچیّته وه، که زه لاله تی هیّنا بو و بوّ خه لکی شاری کفری و گوندنشینه کان.

ثه و پیاویکی بالا که مین به به به رز و ره قه له ی مل دریژی سوور و سپی بوو. قور قور و راگه ی به قه د لوتی له ژیر چهناکه یه وه به به به به به به به به پولیسه مالیّان له گه ره کی ئیسماعیل به گ و نزیك به مالی مامم بوو. نه وه ند تووره و چرپن و ده نگه وه ر بوو نه وه نده ش له به جینگه یاندنی نه که که یدا، که بوی ده ستنیشان کرابوو، سه رسه خت و ده مراست بوو، نه رکه که یشی ته نها ریگاگرتن بوو له ده رچوونی خوراك و پوشاك بو ناواییه کانی نه و ده فه ره. نه و پولیسه ته نانه ته چاوپوشی له هاوسی و دوسته کانی خویشی نه ده کرد!! بو نه و مه به سته ش به بی و چان، له نه مه سه ر

کۆلانهوه بۆ ئهو سهر کۆلان ههر له بهیانییهوه تا ئینواره ماخۆلانی بوو بهدهوری گهرکهکهدا و دهسوورایهوه. تهنانهت لهشوینیکدا گهر بۆ پشوودانیش رابوهستایه، وهکو میزراحیکی تهتهله نهکردوو، به دهوری خویدا دهخولایهوه و ههر چاویکی دهکرد به ههزار چاو، بویه خهلکی شار ناویان لینابوو (مچه میزراح).. دهبا بوتان بگیرمهوه، مچه میزراح چون زهلالهتی بو خهلکهکه هینابوو و روزانه خهریکی چی بوو؟

بهیانی زوو ههروه کو نهوهی بو مالی خوای بکات له خهو رادهیهریی، یانتواله ناونه فه ک فشه کهی لهبهر ده کرد، پوزهوانه خاکییه کهی توند لهپاوپوزی شهته ك دهدا و چه کمه رهشه کانی ههلاه کیشایه پای، سیداره کهی توند چهسپ ده کرده سهرییه وه و داره گرنج گرنجه کهی ده گرت به دەستىيەوە، ئىتر لەم سەر كۆلانەوە بۆ ئەو سەركۆلان دەھات و دەچوو، ھەردەم لەپارىزدا بوو، ئـەو نه ك تهنيا خه لكى ئاواييه كانى دەهينايه زه لالهت و لهههر كۆلان و لارپيه كدا كه دەيبينين وه ك واشمى برسيى هملاهنيشته سهر سهريانهوه، بملكو منداليكي شارستانيشي بمديي بكردايه، كم لهناو بازارهوه دهگهرایهوه مال و خوانه کهردان پریاسکهیهك یان کیسهیه کی بـه دهسـهوه بدیبایـه تیّیدهخوری و رای دهگرت، دهمی کیسه کهی ههالده پچری و ورد دهیپشکنیی، ئهگهر تهنیا چاره که کیلۆیەك شەكر یا دوو گوێل چاي پێبگرتبایه دەستى دەگرت بەسەریدا و ھـەزار قـسەي ناشـرین و فهزیحه تی پیده کرد. من خوّم جاری بهردهستی کهوتم و نهخته چاکهی لیّـسهندم. ئیتر دوای ئهو رووتكردنهوهم لهلايهن مچهى يۆليسهوه، كه بهنهختى شهكر و چاى قاچاخهوه دههاتمهوه بهرهو مال له دوورهوه، لهئهوسهر سهري كۆلانهكهوه چاوم بـ ووور ههلدهخست و دهمگيـرا، كـه دهمبينـي یه کراست ده گهرامه وه بز دووکان و به مامم ده گوت: مچه میرزاح سهر کزلانه کهی گرتووه و ناهیّلیّ قوش دهربازبیّت. ئه و تمنانه ت چاوپوّشی له هاوسیّکانی خوّیشی نه دهکرد، همموو روّژیّـك له کاتی نیوهروان، یان ئیواران، که دووکانه کانیان داده خست و ده گهرانه وه بر مال، بینه وهی که می تەرىق بىتتەوە، رايدەگرتن و بەوردىيى دەيىشكنىن. جارىك كاك فەتاح كە ھاوسىنى دەستەراسىتى خزی بوو پشکنیبووی، ئهو بیماریفهتییهی که نواندبووی کاك فهتاحی رووخوش و لهفز ههنگوینی فره بيزار كردبوو، بۆيه له دلى خۆيدا بريار ئەدات كەتنىكى پىدابدات، بىتەزىنىت، كەتنەكەش بەم شيّوهيه بوو: مچهي پۆليس ئهوهي دهزاني دووكاندارهكان كه له بازار دهگهريّنهوه بۆ مال، لهترسي ئەودا ناويرن، ئەگەر پر باخەليكىش بيت، لە ناوچەي ژيـر دەسـەلاتى ئـەودا، كــه يــەك شــەقام و دووسى كۆلانى تەسك و ترووسك بوو!! شتىكى ياساغ بهيننهوه و لەمالله عدمبارى بكهن تا لهدهرفهتیکدا، که حهرهس قهومییهکان بهسهر چهمی قوشهچایانهوه نهدهمانهوه رهوانهی شارهکهی

ئهوبهریی بکهن، ناچار بهکولانیکی تردا درهنگوهخت، شتیکیان بهشتیك ده کرد یان دهبوایه دهمی یه کیک له حهرهس قهومییه کانی شار چهور بکهن و به نیوه پوز، یان شهو درهنگوه خت باره کانیان بگوازنهوه، ئهو سهرده مه دووکانداره کان تا بهو شیوه یه تالوویریان ده کرد و نانیان پهیدا ده کرد، گوندنشینه کانیش به و حاله پیداویستییه کانیان له شار چنگ ده کهوت.

نیوه پروانیک کاک فه تاحی داخ له دل به بازا په به به به به و مال ده گه پیته و ه به دووره و ته ماشا ده کات، ده بینیت مچه میزراح به سهر کولانه که وه راوه ستاوه و به هه ر چوار ده وری خویدا سه ری و ه ک رادار ده سور پینیت و ده پروانیت، ئیتر نهم به فرسه تی ده زانیت و نایه ویت له ده ستی بدات، ده که ویته خوی که مینی که مینی به شپرزه ده نوینیت و ده ست ده بات بو باخه لمی که واکه ی و خوی خه ریک ده کات تا ته واو پولیس ده که ویته گومانه و ه اله ناکاودا پولیسی گیل و خودا خراب بو کردو و رووبه رووی ده بینته و و بانگی ده کات:

- فهتاح.. فهتاح ، ئا بيره بهروّ با گيانت بپشكنم.. بهخوا وابزانم چـتيّكت لـه گيرفانـهكانتا شاردووهتهوه، فهتاح دهليّت:

+ کاك مسته فا وه خوا هیچم پینییه، بیکه له ریّی خوا و مه ولووی پیغه مه را، کاك مسته فا گیچه لاّم پیامه که، کوره تو عه بیب ناکه بیت له خوّت؟ بو که می شه رم ناتگری الخر می و تو هاوسیّی یه که نین اثار چون شه رم له خون ناکه ی ریّم لینه گری اده باشه نه وه من هیچ، نه ی ناتوانی که می چاوپوشی له و خه لکه فه قیر و هه ژاره بکه ی کوره خو نه توانی جارناجاری چاویک له حه نای نه و خه لکه به سه زوانه بنووقینی و دلی و هرزیریکی ده س و په نجه برژاو خوش که ی کوره نه و خه لکه گوناحه هه ی خوا بتگری!!

کاتینک فهتاح به و شیّوه نهرمه قسه لهگهل مچه دهکات و قسهکانی کهمینک بـوّنی پارانـهوه و کوروزانهوهی لیّدی، نهو پتر دهکهویّته گومانهوه و زیاتر سوور دهبیّت له پشکنینی و دهلیّ:

- مادام وایلیّهات، تا دەس لەباخەلّت دەركه، بهخوا ئەزانم چاپیه یا شـهكر، یـا هـهر هـیچ نهوی یـهك دوو سەلكه ساونت لهباخهلا شاردۆتهوه، چتیّکت ههر ها پیّ.. خوّت شلكه فهتاح خوّت شلكه.. دەی دەی كوا با بزانم، دەی دەی عـهزیـهتم مـهده فهتاح عـهزیـهتم مـهده، ئـا دەی دەسـت لـه گیرفانه كانت دەركه، دەی دەی.. مچه میـزراح سـینگ دەنیّتـه سـینگی فهتاحـهوه وەك ئـهوهی همنگویّنی له كلوری پیره داردا دوزیبیّتهوه، ئهویش بو ئهوهی زیاتر شـیّتگیری بكـات دەسـت لـه باخهاتی دەرناهیّنیّت، بویـه مچـه به ناچاریی مـهچـه كی توند دەگریّت و بای هـهلاددا، ئینجا دەسـت باخهاتی دەرناهیّنیّت، بویـه مچـه به ناچاریی مـهچـه كی توند دەگریّت و بای هـهلاددا، ئینجا دەسـت

(9)

ده کاته باخه لنی که واکه یدا، کاك فه تاح نایکاته نامه ردیی و پیاوانه (زه که ری) به ره پی ده نیته مشتی پولیس و پیده لیت:

+ ئهو شتهی واها له گیرفانما ئاااااااااائهوهتا.. دهبزانه وهکه لکت تی الا دهی ها بیگره و بیوه بو خوّت!! ده بیوه و بکه وه چاوتا!! دهك داوه شینی مچه، دهك دارزییت (مزراح) دهبیوه بزانم چی لیته کهی!!

مچه میزراح وهك نهوهی دهستی بهسهر سهری کویره ماریکدا کهوتبیت ناوهها راده چله کیت و پشهوپاش ده کشیته دواوه، نیتر ههردووکیان دهده ن لهقاقای پیکهنین و

باوهش بهيه كدا ده كهن.

ئهم پۆلیسه تۆقینهره زۆرجار سوحبهتیشی لهگهل دۆستهکانیدا دهکرد و لهناخهوه پیدهکهنی. لهوانهیه له نهو رۆژگارهدا مستهفای پۆلیس، که کهسانیک ههبوون به کوردینکی نیشتمانپهروهریان ده دا لهقهلهم، ناههقی نهبووبیت، که هار دهبووه گیان گوندنشین و هاوشارییهکانی، چونکه حهرهس قهومییهکان دهرههق به کهسی کورد و کوردپهروهر و نهو کهسانهش، که هاوسوزییان بوون زوّر شروت و هاربوون و بیبهزهیانه رهنتاریان لهگهلاا دهکردن، خو نهگهر شهو پولیسه کورده، که نهرکی دهمبهستکردنی خهلکی لادیکانی پیسپیردرابوو، پیانبزانیبایه کهمتهرخهمه و چاوپوشی دهرکات دوور نهبوو نانبراوی بکهن.

پۆلیسه کانی ثه و سهرده مه ، به حهرهس قه و مییه کان و مچه میزراحیشه وه ثه وه نده ی (عده ه ثینزیبات)ی ثه مروّ بیّشه رم و در و توقینه ر و هار نه بوون. ثه م پۆلیسه به خوی و داره که ی دهستییه وه له ماوه یه کی زوّر کورتدا ده توانیّت هه موو نیّری شاری کفری له به بدات و راپیّچی پۆلیسخانه ، یان ده زگای ثه منیان بکات ، به بیّنه وه ی که س بویّریّت چاو له چاوی ببریّت و فوه بکات.

***

لهئه و بهند یخانه بیست روز مامه وه، تا به یانییه ك ناوى من و عهلیان خوینده و و داوایان ليكردين خوّمان ئاماده بكهين. من دلم داخوريا. عهلي ميردمندال و زماننهزان رهنگي بوو به تويكله ليموى زەرد! هەر لەويدا ئەم پرسيارەم لا قوت بوويەوە: ئاخر ناوى عــهلى بــو بــه منــهوه ببهستنهوه؟ ههر لهبهر ئهوهي ناوي باوكي (حهمه فهرهج)ه؟ ههرچنينك بوو بهدهم خهيال و خوتورهپه کې بېسهر و بهرهوه لهدهرگاي حهوشه که چوومه دهرهوه. له پـشتي ئۆتــۆمبېليکي ســهر داپوشراو سواریان کردین و سهر بهرهو خوار کهوتهریّ. مهقه ری جهیش شه عبی که کهوتبووه لای دەستە راستەوە تىيپەراند بەرەو دىپى كارىز و دىسان بەلاى راستدا لايدا. پاش نيو سەعاتىك گەيشتىنە دوورىيانى خورماتوو- كەركوك، لەويشەوە بەرەو بەغدا، بەلام كە نيوەى رىكاى بەغداى بری و بهلای چهپدا وهرچهرخا، نیگهرانییه کهم قوولتر بووهوه!! چونکه نهمدهزانی بهرهو کوی دەبرىين. جا چار چىيە؟ خۆ ئەگەر بۆ ملپەراندىش بى ئىتر دەبىت تۆ خۆت بدەيت به دەست ئەو واقیعهوه و چاوهروانی چارهنووسی خوت بکهیت، چونکه لهگهل مهرگیکدا که شهو پهلکیسشت ده کات ململانیت پیناکریت. ئۆتۆمبیله که ماوه یه کی تر رینگای بری و خوی کرده ناو شاری باقووبددا. ئەو رۆژە يەكەم جارم بوو بەرپوەبەرايەتى يۆليىسى ئەو شارە بېيىنم.. دەرگا سەرەكىيەكەي سىخ چوار مەترىك پان بوو، لەوپوه كردمانيان بەژووردا، دەرگەوانەكە رەشىتاللەيەكى رەقەللەي سميل شۆرى كورتەبنەي ناوچاو گرژ و مىزن بوو، كليلەكانى، بەزنجىرىك بەستبوو بە نیتاقه که پهوه، به دهستی راستی گرتبوو، کیبلیکی رهشیشی لهبن قوللی چهپیدا بوو. دهرگ پۆلاينىيەكەي كردەوە و ئىيمە خۆمان كردە دالانه درېۋەكەدا پاشان دووەمىن دەرگاي بۆ كردىنـــەوە و بهبی ئهوهی هیچ بلی، به کیبلهکهی دهستی هینمای چوونه ژوورهوهی بی کردین و خرررر دهرگاکهی لهسهر داخستين.. بهدهم دهرگاكهوه بـهپێوه راوهسـتابووم عـهلى زۆر لهسـهرخۆ و بـه شـێوهيهكى مندالانه و به ئەوپەرى پاكىيەوە وتى: كاكە بەيانى كە لــه بەندىخانــەى كفــرى دەريــان كــردين زۆر ترسام، وامزاني دهمانبهن بو قاطع جيش شعبي و لهوي گوللهبارانمان دهكهن.. بروات هـ هبي كاكـ ه ئەوەندە ترسام لە حەيبەتتدا جووتەي گونم ھەلكشان و چوونە ناوسكمەوە دواييش باريكە ۋانيكى تيژ گرتمي، ژانێك، ههر وهخت بوو بميروكێنێت و گيانم دەرچێت، بهلاّم كه ئۆتۆمبێلەكە لاي نەدا بۆ قاطع لهويدا ئافاقهيه كم بو هات و ههستم كرد گونه كانم شورده بنه وه بو ناو گه لم!!

من له دلّی خوٚمدا و تم: ئهم مروّقه چ بوونهوهریکی سهیر و سهمهرهیه، ئاخر مینشك و دل و دهروون و ترس لهگهاز نهو نهندامه که بهرپرسه له زیادبوونی رهگهز، چ پهیوهندییهکیان بهیهکهوه ههیه؟

(1.)

نهریتی بهندیخانه وایه، ههر زیندانییه بو یه کهمین جار ده چینته ژووره وه لهبهر ده رگاکهدا، به بینه وهی یه که هه نگاو بهاوییت، راده وهستیت و تهماشای سهرتاپای بهندیخانه که ده کات، پاشان یه کهیه که له روو خساری بهندییه کان ده روانییت، شهم ره فتاره ش خوی له خویدا ناماده کارییه که بو هه نسهنگاندن و خوگونجاندن له گه نه نه و بار و شوینه نوییه دا که پنی تیده نیت. له وانهیه چاوگیزانیش بیت به دوای روو خساری کی و شوینه نوییه دا که پنی تیده نیت. له وانهیه چاوگیزانیش بیت به دوای روو خساری کی ناشنا، یان جیگایه کی چون بو حهسانه وه، بویه منیش وه که ههر زیندانیه کی تر، ریک وامکرد، به لام بهندیه کان نه وهنده و زور بوون نه میرژایه سهر ههموویان تا تییانبروانم. ناخر نه و زیندانه نه وهنده به ندیی تیترنج بوو، ده رزیت هه نبدایه نه ده که وت سه رزه وی!! می نافر نه و قاوشه به رفراوانه و که شاره زهرده والهی نالوسکاو گرمه ی دهات و که س له قسه میوانیان بو زیاد کراوه. به ده م ده رگاکه وه راوه ستابووم و قاوشه که م به زیندانییه کانه وه میوانیان بو زیاد کراوه. به ده م ده رگاکه وه راوه ستابووم و قاوشه که م به زیندانییه کانه وه به دیی کد بوون نه ده بوی ده و به ده ی ده و به ده که و دیورت نه ده که ی مین به دی که و گرمه ی نه و هموو ده نگه دا که تیکه کل به یه ک ده بوون، نه مده به این می شه و هموو ده نگه دان که تیکه کل به یه ک ده بوون، نه مده به تی به لام به هیمای ده ست تیگه یاندم، که چیکه مان لای نه و ده بی ته وی ده ست تیگه یاندم، که چیکه مان لای نه و ده بی ته وی ده که دارون به مده و دارست تیگه یاندم، که چیکه مان لای نه و ده بی ته وی ده بی ده ست تیگه یاندم، که چیکه مان لای نه و ده بی ده بی دارست تیگه یاندم که چیکه مان لای نه و ده بی دو بین ته و بانگی ده بی دو بی ده بی ده بی ده بی ده بی ده بی ده بی دو بی ده بی ده دی دو بی ته بی ده بی دو بی دو بی ده بی داره بی ده بی داره بی ده بی دو بی دو بی دو بی دو بی ده بی دو بی ده بی ده بی دو بی دو

عهلی گورج ههردوو دهسته پیخهفه کهی هه لنگرت و چووینه پیشهوه، به لای راستی دیواره که وه کومه لینک مروقی کورد پالیان به یه که وه دابوو، تا ئیمه گهشتین (سهرتیپ) زور خه مخورانه درنی به هاوه له کانی دابوو، جینگای ئیمه شیان کرده وه.

پاش چەند رۆژێك ئاشنايەتىم لەگەڵ ئەوەى كە مەبەستم بوو پەيداكرد و كەميان ما نەيانناسەوە، بەلام سەرتىب دەربارەى بەندىخانەكـە و بەندىيــەكان و زۆر شــتى تــر كــه مەبەستم بوو بىزانم، سەرچاوەى سەرەكى زانيارىيـەكانم بوو، ئەو بۆى گێڕامەوە وتى: تــا دوو ھەفتە بەرلەئەمڕۆ رۆژانە كۆمەڵ كۆمەڵ زىنــدانىيان لێـرە دەردەكـرد و لــەناو ئــەو باخاتى (خالس)ەدا بــه تۆمــەتى جياجيــا گوللــەبارانيان دەكــردن، زۆرجــار كەســى واى

بهرده کهوت، تهنها له بازاردا سووکه شهرینکی کردبوو، بهبی لیپینچینهوه سهربازه هه لهاتووهکان گوللهباران ده کران، به لام نهمه چهند روزیکه نهو دیارده یه راگیراوه..

من يهكيّك بووم لهئهو بهندييانهي كه زوربهي كات چاوم لهدهم دهرگاكهوه بوو دەمروانى تا بزانم كى دىنت و كى دەردەكرىت. رۆژىك پىاويكى تەممەن سەرووى پەنجا سالیان هیننایه ژوورهوه، که زانیم کورده، ئهو مافهم دایه خوّم، که له ریزی خوّماندا جیّنی بکهمهوه. ئهو ئهوهنده خهفهتبار و وهرس بسوو، جینگای بهخوّی نهدهگرت و نهیدهزانی دابنیشینت، به پینوه رادهوهستا و لهدهرگاکهی دهروانی. دادهنیشتهوه و کروشکهی ده کرد و لهناو خهال و بیر کردنه وه دا نوقم ده بوو، له سهر گازه رهی پشت راده کشا و چاوی دهبرییه بنمیخی قاوشه که، ده تگوت وینه ی منداله کانی به سهقفه کهوه ههلنواسراوه و ئهو دیقهتیان ئهدات. لهناکاودا وهك بانگی لیبکهن و خهبهریکیان بـوّ هیّنابیّت ئاوا رادهپهری و بوّلای دهرگاکه رووی وهردهچهرخاند. مودهتیّك لهئـهو بـارهدا دەمايەوە و چاوى بە دەرگاكەوە ئەبلەق دەبوو، ياشان كەمەكەمە خاو دەبووەوە و يالنى دەدا بە دىوارەكەوە، ئەو ئەوەندە بېتىزقرە بوو دەتگوت ئاگاداريان كردووەتەوە لە ھاتنى خیزانه کهی و نازانیت هزی دواکه تنیان چییه. ئهم پیاوه زیاد له سی کات ژمیر شهوه حالتي بوو، له باريكدا ئارامي نهدهگرت، رادهكشا و رادهچهني، چنچكي دهكرد و ههلندهستایه سهریی، بریکی باش له دهرگاکهی دهروانی و دادهنیشتهوه، ههناسهی قوولني واي ههلنده كيشا بؤني زووخاوي لينده هات، لهئمه و ماوه ئازار بهخشه دا من وا تيْكەل بووبووم لەگەل رۆحى ئەو مرۆقە بيدەسەلاتەدا، وام ھەست دەكىرد ئىەو قاوشىه گهوره و جهنجاله، جگه له من و ئـهو كهسـي تـري تيـادا نييـه. ئـهو لـهو ههلـــچوون و داچوونه دا بوو من خستبوومه ژیر چاودیرییه وه، لهیریکدا قیره و گریانی چهند مندالیّك كابرای رایهراند و بهدهم هاواركردنهوه بهرهو دهرگاگه رایكرد و منیش بهدوایدا، پیشتر که هزی دهسگیرکردنیم لیپیرسیبوو، ئهو وتی: بهر له چوار روز پولیس دای بهسهر مالله کهمدا و بهتزمهتی (تهبهعییهی ئیرانی) به خاوخیزانهوه دهسگیریان کردین و منیان بؤئیره هیننا، ئیتر نازانم منداله کانم راپیچی کوی کراون؟ نازانم چ بکهم ههر وهخته شینت ده بم!! بروات هه بی مهرگی خوّم به ناوات دهخوازم..

ئهو پیاوه گرتیبهربووه برووزی لیبرابوو له پهسا دهیگوت: نهری وهلا شهوه شهوانن، منداله کانی منن، گیان گیان به قوربانتانبم.. کاتیکم زانی خیزانه کهیان به رارهوه کهدا

به پیش چاوی باوکه که وه داله به ربز زیندانی ئافره ت و مندالنی ساوا، ئیتر پیاوه که چاوی پیکه و تن هه ردوو ده ستی به شیشی ده رگاکه وه گرت و پر به گهرووی هاواری کرد: ئه وه منیش لیره م به قوربانتانیم.. باوکه روّو برا روّود..

به دهم باوکهروّوه سهری خوّی بهشیشه کاندا ده کینشا. مین زوّر ههولنمیدا به دلندانیه وه هینوری بکه مهوه، به لام بینفایده بوو. نه و به پینوه راوه ستابو و وه ک برینشکه ی ناوسکی ساج هه لنده قرچا و به کول ده گریا، که به گریان خوّی خالنی کرده وه به ده رگاگه وه دانیشت و له ده رگای ژووری زیندانی خیزانی ده یروانی.

ههر ئهو شهوه که نهختیک باری دهروونی کابرای تهبهعیه!! خاوبووبووه و کهمینک خهمی سهرشانی سووک بووبوو، چونکه هیچ نهبیت ئیسته لهمنداللهکانییهوه نزیکه و ده زانینت لهکوین، ثهو شهوه بوو، کوره کوردینکی خهلنکی گوندی (حاجی عهواد)ی دهشتی شاکهلی ثهو گهرمیانهیان هینایه زیندانهکهوه، ثهو ههلنیه ک بوو له هیلانهی سهخت و عاسی خویدا ببوو به داوهوه و بهدوو چاوی رهشی پر له ترس و رووخساری پهشوکاوهوه له بهندییهکانی دهروانی و ههر به تهماشاکردنیش بهدهم و چاوهکان و به دیواره چلکنهکهی بهندیخانهکهی دهگوت: خوم دهزانم له خهتهردام و بهرهو مهرگ راپینچم دیکون، بهلام چارم نییه!!

بهیانی زوو بهرله دهسبه کاربوونی مه شمووره کانی شهو پۆلیسسخانهیه، دهرگهوانه که هات و گورگ ئاسا، چۆن قهپال له بهرخیّك دهدات و له گهلهمه و جیای ده کاتهوه، شاوا له قوّلی نهوی و به پهله بو دهره وه راپیّچی کرد. زیندانییه کوّنه کان ده بیانزانی هیّنان و بردنی ناوه ختی به ندی یانی چی؟ روّژی چاوپیّکهوتنی به ندییه کان بیستمان شهو کوره بیان له گونده کهی خوّباندا گولله باران کردووه...

***

(11)

بهندیخانهی پولیسی باقووبه پانتایهکهی ۲۵۰ - ۳۰۰ مهتر دووجا دهبوو. ئهوی نموونهیه کی بچکولانه بوو له کومه لگای عیراقی. دز و جهرده، پیاوکوژ، سیاسی، سهربازی ههلاتوو، پیاوی شهرفروش و بکوژ، کاسبکار و عاره بی میسری و مروقی کوردی غهدرلی کراو و جوره کانی تر له چین و تویژه به دبه خته کانی کومه لگای گرتبووه خود، به لام زوربهیان سهربازی هه لهاتوو بوون.

ثهو چهند مانگهی لهوی بهسهرم برد روزگاریکی ههتا بلیّیت سهخت و دروار بوو. ههر روزیّکم به سالیّک لیّبهسهر دهچوو. تهنها ئهو کاتانه نهییّت، که خولقی گوییّگرتنم ههبوو، سهرتیب دههاته ئاخافتن، دهیدایه تانی بیّحهیاییدا و له ههموو ئاشیّکی تیّدهکرد. ئهو زوّرتسر مهبهستی رهواندنهوهی خهم و پهژارهکانی من بوو، ئهگینا ههموو ساتیّک بوّنی مهرگم دهکرد، ئهو ههوایهی ههلمدهمژی بوّنی گورهوشاری لیّدههات، ئهو نانهی ده مخوارد تامی خویّنی ئهدا، ئهو قومه ئاوهی ده مخوارده و امدهزانی دواقومی ئاوه بهر لهسیّدارهدانم دهمدهنی، بیّتهوهی پیّمبلیّن ئارهزووی چی ده کهیت، لهئهو زیندانهدا ههر روزهی بهزمیّکم بهر چاو ده کهوت، که مایهی تیّرامان بوو، شهر و بهگردا چوون و یه کرّ خویناولکردن و جویّندانی پسیس و تانه و مایهی تیّرامان بوو، شهر و بهگردا چوون و یه کرّ خویناولکردن و جویّندانی پسیس و تانه و به کونترولاکردنی ئالوّزیی ناو زیندانه که دهرگاوانه که به خوّی و کیّبلّه رشه کهیهوه خوّی بو کونترولاکردنی ئالوّزیی ناو زیندانه که دهرگاوانه که به خوّی و کیّبلّه رشه کهیهوه خوّی کوره عاره بیّکی سهربازی ههلهاتوو بوو، ئهو بوّ خوّد دربازکردن له ههموو ئهو دیهنه ناشیرینانهی مووسیّک بهرده بووه سینگ و سکی و خوّی خویّناولا ده کرد. له ههموو ئهو دیهنه ناشیرینانهی که له یادمدا ویّنه (ترا میدی)یه کهی له یادمدا ناسردریّتهوه، نهم باسهیه که دیگیّرهموه:

روّژیّك سهربازیّکی میردمندالیّان کرده ژوورهوه، شهم سهربازه دهرکهوت به زیندانییه کونهکان ناموّ نییه، یان له خویّندنهوهی سیمایدا بوّیان دهرکهوت فروّشیاره!! شیتر کریاره کان کهوتنه خوّ و بهسهریانکردهوه، زوّری پینهچوو جموجوول کهوته ناو زیندانه کهوه، جموجولیّنکی وا زوّربهی بهندییه کان کهوتنه گومانهوه و گویّقولاخ بوون، پاش کهمیّك سهرشورکه که بهشیّدویه کی واجمهی ده هات بیّناگاکانیش ئاگادار بوونهوه، لههمووی سهیر و سهرنجراکی شتر

رهفتاری سهربازه لووسکه که خوی بود، شهر کهوته ناو زیندانییه کان و داوای تویّکله سابوونیّکی ده کرد!! تهنیا یه ک تویّکله سابوون کاره کهی ناسانتر ده کرد و زووتر کریاره کانی بهریّده خست!! بر نه وه که س نزره بر له که س نه کات، له ناوه راستی قاوشه که وه بو به به ده رکی سهرشور که که، به ندییه کان سرهیان به ستبوو، شهره نده به کپی و بیده نگی راوه ستابوون، شه گهر زیندان نه بوایه، شهوا سویّندت بخواردایه، که سرهیان بو وه رگرتنی هیّلکه، یا ده رکردنی ته سکه رهی نفووس گرتوه، سویّندت نه ده که وت!!

(عامر خانه قینی) و (مهجه دوّم) وه ک گا بوغه چه پو کانیان ده کرد و دهیان بوّراند، به کهمیّک چاو لیّسوورکردنه وه ی مین کوّلیاندا و دامرکانه وه.. مهجه وه ک نیّره که ریّکی تیّر قه سیل ئیّره قی کردبوو ده یسه راند: کوره هه ی کوری خوا لیّمگه ریّ با ده ستیّکی لیّبپه رم و سفره تلیشی بکهم.. شهو رووی ده می له مین کردبوو وای ده گوت.. عامر خانه قینیش بیشه رمانه تر له مهجه ده یگوت: خودا تو له کوره نه را من نازل بیت؟ ولّمکه با شهو داللی خیزه بگامه ی..

به لام عامر دروی ده کرد، چونکه باشی ده زانی کریاری کوره لوسکه که زورن و نوره ی نه و نایه ت.. نه و ده یویست پیمبلیّت: نیتر پیممهیه ژه لوتی به ره لا، نه وه نییه منیش گویزایه لم و به قسه ت ده کهم.. به لام هه ربه بیّوه ی دانه نیشت و له داخی دلّی خویدا گیّب چه لیّکی به (عومران خانه قینی) خزمی خویدا کرد، په لاماری دا و دوو سیّ مشتی سره واندیّ.. هه ر شه و روژه هیّستا عامر که فوکولی دانه مرکابوه وه ، ده رگای قاوشه که کرایه وه و کوریّکی روژه هیّستا عامر که خوید که ناشنا به گریساویی و جلوبه رگ چه ور و چلکنیان پالپیّوه نا و هاته ژووره وه ، نه و وه کوریّکی ناشنا به سروشتی زیندان، به ده م ده رگاکه وه راوه ستا و فسفس پاله وان ناسا ده ستی له شیشی سه رده رگاکه گیرکرد و مه چه که نه ستوور و ده ماراوییه کانی نه ایش کرد.. عامر رووی ده می تیکردم و وتی: خالو و به مه لی؟

ناخر من دهمزانی پرسه کهی عامر پرسه خهسوانه یه.. بزیه و تم: به لی.. ههرچون تو مزگینی به زیندانییه ک بدهیت و هه والی شازاد کردنی پیبگهیه نیت، عامر گهش بووهوه و زهرده خهنه یه کی ته پر زاییه سهر روومه تی، چاوه کانی چه شنی دووچاوی پلنگینکی راوچی، گهشانه وه و دهستوبرد به رهوه لای ده رگاکه، به نیو زیندانییه کاندا، چهند زیکزاکینکی کرد و خوی گهیانده شوینی مهبهست، له شیوهی کابرای فسفس پاله وان، پشتی له ده رگاکه کرد و شانی له شانی توند کرد، کوره فیته ره که ئاوریکی لیدایه وه و خیسه یه کی لیکرد، به لام عامر

بواری پینهدا، تا هیز له مهچهك و بازوویدا ههبوو گوری خوارده و مشتیکی توندی سرهوانده بنا گوییدا، ههر نهو مشته بوو، كابرا لاربووه و وهكو داریك رههها له ریشه ههلیكهنیت، ناوهها دای لهزهوی!!

ئیتر عامر چاوه روانی هیچی تری نه کرد. به هه مان زهرده خه نه وه که له روو خساریدا روابوو گه را و به چاوه گهشه کانی یه ک یه ک ته ماشای هاوه آنه کورده کانی کرد. من ده مزانی نه و پاننگه به ند کراوه چاوه روانی چی ده کات بزیه و تم: ده سخزش عامر.. ده سخزش، چاکت تیسره واند، نه مجا ئیسراحه تت کرد؟

***

شموانه درهنگوه خت، کپی و بیدهنگی بالی بهسم قاوشه که دا ده کیسا و زوربه ی بهندییه کان دهنووستن، نه وکاتانه همل بوو بو دهمه ته قی و شهو بهسه ربردن.

یه که م جار سه رتیپ پنیناساندم، وتی: ئه گه رچی که مینک فیشه که ره، یا راستتر بین را به جوانکاریی قسه و با و گیزانه وه ی چیر و که که رین که به تایید کانیدا ده سانین کی هه یه و هونه رمه نده، نه گه رپشووت دریژ بین و که مینک سه ری بو بله قینیت، به تایید تیی روژ انسی هدینی، که مواجه هه ت ده ینت و مه نجه ای و سه به ته ی پی له خواردن که بوتی ده هینی ن چه و ربیت و گرتکی

گۆشتى باشى تيادا بيت ئەوا لەپال لوولدانى تىكەكانىدا زۆر لەفزشىرىن و قسەخۆشترە و دللى خۆيت بۆ والا دەكات..

ههر وایشده رچوو، یه کهم شهو نهوهی من مهبهستم بوو و نهو درکاندی و داخی دللی خوی بو ههر وایشده رچوو، یه کهم تا دهمه و به یان من جوولاندم و نهو قسمی کرد، پاش نهوهی شل و کول بوو، وتی با قسمیه کی خوشت بو بکهم:

کاکه حهمهی پینشمه رگه ده سگیر کرا و دراییه مه حکه میهی سه ربازیی موسل ن که دوا دانیشتنی دادگادا بریاری له سینداره دانی هاور یکهی ده دریت بزیه هاور یکهی که استان قه فه سی تاوانباریدا هاوار ده کات و ده کیت: ئیوه له نه و کاته دا که پیشمه رگهیه ک ده کوژن ده یان به لکو هه زاران پیشمه رگه له دایکده بیت، دار به روویه ک ده سووتینن ده یان خه لفه به روو به سه ر کوتره سووتاوه که یه و و ده ژینه و ، بژی پیشمه رگه، بژی کورد، برووخی به عس..

کاکه حهمه که گوینی له دروشمه ناگرینه کانی هاوریکهی دهبینت نهویش ده لینت: بـژی ییشمه رگه، بژی کورد..

دوایی نزره دیته سهر کاکه حهمه و دادگا بریاری سیندارهی بهسهردا دهدات، بهلام شهو چونکه باش عارهبی تیناگات به هاوه له کهی ده لیّت: بوم بکه بهعارهبی.. شهویش ده لیّت: بریاری لهسینداره دانی بوّت ده رکرد!! کاکه حهمه رووی دهم ده کاته حاکم و پییده لیّت: باشه حاکم تو بو نهوه نده زالمیت! من له پیشمهرگایه تی زیاتر هیچم کردووه؟ شاخر پیشمهرگایه تی گوناحه؟ کفری خوایه؟ شهی باشه تو برا عاره به کانت له فه لهستین پیشمهرگایه تی ناکهن؟ حاکم خوا غه زه ب له خوّت و سه دامیش ده گریت، تو بو له خوا ناترسیت حاکم؟ بری پیشمهرگه بری

شده وانه که من و عده گاب سدرمان ده خسته سدر سدرین و ده دواین (سدره) پیشیده خوارده و ههر زوو به تانییه کهی ده کینشایه بان سه ریدا و به نه مدیو و نه و دیودا پلی ده خوارد و هه ناسه ی قوولی هه لاه کینشا.

شهویک لهشهوه کان خیسه ی زوری لیکرد، ئه و په له ههوریکی خهستی بیزاریی رووخساری داپزشیبوو، رهش داگه پابوو، بزیه لام لیکرده وه و ویستم بیدوینم، به لام نه و به ده نگیکی نزم و پر له حهسره ت، پییوتم: ئاخر من نازانم تو بو ئهوه نده به زهوق و شهوقه وه گوی له قسمه ی شه و عاره به و شتر ررز گییه ده گریت؟ ئه ی من بو نهوه نده نه جمه ق بووم نهم منج و م به تو ناساند.. کوره عاره ب هه رچی بیت و له هه رکوی بیت هه و عاره به ال نهمه باسی چیت بو شه کات

ئهی بیّحورمهت ههر خوّت نهبوویت عهگابت پیّناساندم؟ ئهی بوّ ئیّسته دروّزن دهرچوو؟! دروّی چی دهکات؟ نهو دهلیّت: توّ بوّ نهوهنده دلسّاف و خوّشباوه پیت؟ کیّ یه ژیّت نهم کابرایه نهمن و نیستیخبارات نییه؟ خوّ کفرم نه کرد پیّمناساندیت؟!

من دەمزانی سەرتیب خۆی پیپراناگیریت ئەگەر ددان بەخۆدا بگرم، ئەو ناچار دەبیت خال و دەروم بدات تا بیدوینم و بیهینمه قسه، ههرواش دەرچوو، شهو به کپی دانیشتبووم جارناجاریك به تیلهی چاو لیمدەروانی و ئهویش لهژیرهوه بهچاوه تینووه کانی تهماشای ده کردم، بهلام من ددانم بهخودا گرت و خوم به ههلدانهوهی لاپهرهکانی ژمارهیه لهگوڤاری ده کردم، بهلام من ددانم بهخودا گرت و خوم به ههلدانهوهی لاپهرهکانی ژمارهیه لهگوڤاری (ئهلف با)وه خهریك کردبوو، ئهو که هیچی لینهبیستم و تهواو نائومید بوو ئیتر خوی پیپرانهگیرا و ههلسا باوهشی کرد بهملمدا و وتی: خو خهریکه دلم شهقدهبا براکهم، ئاخر لهئهو روزوه وه تو هاتوویته ئهم بهندیخانهوه تا ئهمرو زیاد له پهنجا جار ئهو گوڤارهت خویندوتهوه، ده باشه تیرت لینهخوارد ؟! ده دهمی ئهلفباکهت داخه با قسهیهکت بو بکهم، پیموت: ئهگهر باسی هینانی سییهم ژنی سوفی خالوتم بو دهکهیت ئهوا باش گویدهگرم، ئهگینا لهبابهتی باسی هینانی سییهم ژنی سوفی خالوتم بو دهکهیت ئهوا باش گویدهگرم، ئهگینا لهبابهتی جیددی و ئاینده و چارهنووس زورمان باس کردووه و من تیرم خوارد، لیمگهری خهوم دی..

ئهو وتی: ئییّی تو وادهزانیت ئهو ههموو درو و دهلهسه و خوفشکردنهوهی (عاقباپ)!! مسن قسهکهم پیّبری وتم: ناخر تو تا ئیستاش ناوی ئهو کابرا عارهبه نازانیت و بهههاله گوی دهکهیت، نهو ناوی "عاقاپ" نییه بهلکو "عهگاب"ه "عهگاب" بهزمانی عارهبیی واتا ههلاّ.....

ثهو قسه کهی پنبریم و وتی: باشه باش، ئاخر لهسهر زاری من (عاقاپ) ئاسانتره، چونکه لهسهر وهزنی (قاپقاپ)ه... ده تو ناوی بکه به گهرووی ئاشا. بهههرحال دلات ناشکینم و باسی سیّههم خالوّژنی خوّمت بو ده کهم، خوّ دهزانم توّ تهماشای سوّفی وه ک پالهوانیّکی نموونه یی و خوّشهویست ناکهیت، گهرچی شهوهش قسه ههلنده گریّت!! بهلام لیّره مهبهستی مین له باسکردنی سوّفیدا خویّندنه وه ی رشه خنهی، نییه بهلکو تهنها مهبهستم شهرهیه توّ کهم خوّت بخویته وه، بویه خوّم ده کهمه مهیرون و وه ک شهکتهریّکی لیّهاتوو روّلیّ سوّفی ده گیّرم و نمایش ده کهم تا لهم دهوروبهره بوّگهنه دهرتبهیّنم و بتبهم بوّ جیهانه ساده کهی سوّفی. دهباشه باسی شهره شت بوّ ده کهم، گویّبگره:

بچکوّلهکهشی، که به کهین و بهینی زانی بوّ بهیانی توّرا و روّیشتهوه ماله باوانی.. ئیتر مال بو خالوّی تازه زاوا چوّل بوو.

سیّ مانگ زیاتر دهبوو هیچ یه لهژنه کانی روویان نه دابوویه و له گه لیّدا نه نووست بوون، بریه زوّر تینووی بوو، وه ک گا بوغه له حهیبه تدا چاوه کانی خویّنیان تیزابوو.. شهو بووکیان کرده پهرده و و ته نیا خهمی سوّفی پالپیّوه نانی میوانه ره زا قورسه کانی بوو، که دایانکوتابوو هه لاّنه ده ستان.. ئه و هه ر ده ده قه جاریّك سه عاته کهی لهبه ر باخه لیّ ده رده هیّنا و ته ماشایه کی ده کرد.. وه لیّ بیّفایده بوو، ناچار وه ک نه کته ریّکی شاره زا چه ند جاریّك باویّ شکی قوولی دا، که چی که سلی نی نهبو هه لاّنه سان! بوّیه پیّی نایه جه رگی خوّیدا و وتی: شهری شهو دره نگه ئیّوه خهوتان نایه ت؟ شیتر میوانه کان له فیکه ی خوّیان تیّگه یشتن و هه لاّسان خوا حافیزیان کرد، هه ر نه وه نه وه نوّ موان به و مال چوّل بوو..

سۆفی کراسیّکی سپیی عارهبی لهبهردایه و به بیّنهوهی ئیشارهتیّك، داوای رووخسهتیّك له (سهرتیپ)ی خوشکهزا و هاوریّی بکات، وه ک ریّبواریّکی ریّگای دوور و تینوو، بهسهر کانییه کدا کهوتبیّت، ئاوا خوّی ده کات به ژووری بووکدا و بی سه لام و عهلهیك و بی بسمیلا، خوّیده داته بانیا، بریّك ورته و چپه له ژووره که دا به رز دهبیّتهوه، نیخهنیخ و مرهمی، ژنه هاواری لیّههلاه دسیّت: کوره پهلهمه که، پهلهمه که خوّ راناکهم، کوره پهلهمه که.. سوفی یه ژبت کوردی دوّنه دیت، کوره سفره تلیّشت کرد، بیکه له ریّی خوادا شهدریّت! شاخر به یانی یه ژبت یکوردی دوّنه دیت، کوره سفره تلیّشت کرد، بیکه له ریّی خوادا شهدریّت! شاخر به یانی یه ژبت؟

***

(11)

پاش دوو مانگ گوزهراندن تهواو به ئاو و ههوای بهندیخانه راهاتبووم. روّژیّك ناوی من و عهلی- یان بانگ كرد. ئهنجا بو كوێ؟ مهگهر خوّیان و خوای خوّیان بزانن بو كویّمان دهبهن.

که خواحافیزیم کرد هاوه له کانم خهم دایگرتن، وتم: هیوادارم زوو بگه پیمهوه لاتان.. ئه و کاته که خواحافیزیم کرد، سهرتیپ، به پیوه راوه ستابوو، که تیم پوانی رووخساری رهش داگه پابوو، ده مزانی پرپ وه له داخ و خه فه ت و ده زوویه ک روشنایی! بویه له پیشدا جورئه تم نه کرد بیدوینم، به لام خو هه ده بوو شتیکی له گه لا ابلیم، بویه چوومه پیشه وه و ده ستم له ملی کرد، که میک نووساندم به سینگمه وه و و تم: کاکه گیان من دلنیام ده مانه پیننه و بوی نیزه، وابزانم لیکولینه وهی زیاترم له گه لا اده که نه که نه که مهدو و و تم نه که گهر هاتو و نازاد کرام سویند به نه و هه موو پیروزییانه که همدو و کمان سه ریان بو داده نوینین، هیچ کات در پغیلی نه که م له سه ردانیت، نه گهر هیچ د دونه تیشم نه بو و به لین بین مهور روزی کی مواجه هه که سیک بنیر مه سه ردانیت.

من بۆیه باسی ئهگهری ئازادبوونم بۆ کرد، ئهو خزیشی ئاگای لهئه و ههولله بوو که بۆیان دابووم، گوایه به بری بهرتیل ئازاد دهکریم، ئهو تالله تیشکهش، که دللی سهرتیپی روّشن دهکردهوه ئهو ئومیده کزه بوو.

له دهرگای قاوشه که وه به به وه و دهرگای سه وه کی به ندیخانه که، له ویشه وه به به وه و ده وه وه که حه وه مه وه و سواری ئۆتۆمبیلیّکیان کردین. دیسان سه و به به وروژوور، به لام کام ژوور؟! خو هه الله ده گهیته دوو ریّیانه کهی دووز - کفری نازانی بو که رکوک ده تبه نیان بو کفر کوکیش لای نه دا بو که رکوک بگریّته به و شهوا له وی (ههیئه) ههیه، خو نه گه و له که رکوکیش لای نه دا شه وا بو قه سابخانه کهی موسل ده روزین، نه و قه سابخانه یه که کهم که سهیه ناوی شه و شوی نه به دناوه ی نه بیست بیت، نه گه رچی ده مزانی ههیشه و موسل بو نیّمه که هیچ تاوانیّکمان له سه و سابخ نه بو وه به و نه و دوو نه گه ری دوورن، به لام چونکه دوو شویّنی به دناو و توقیّنه و بون له نه و کاتانه دا له خهیال و زهینی مندا سه ریان هه لله ا، به لام که نوتوّمبیله که گهیشته دوو ریّیانه که، به و کوده بنکه ی به ده ستی راستدا لایدا و پاش نیو کاتژمیر خوّی کرده ناو شاردا و یه کپاست رووی کرده بنکه ی پولس و له وی کردینیان به ژووردا.

ثه و شهوهم بهبیر کردنه وه گوزه راند، بهیانی که روّژ بووه وه مین چاوه پروانی دووباره ئیفاده وهرگرتن و سین و جیمیّکی تر بووم به هیوای کارئاسانی و ئازاد کردنم، که چی به جووته بردینیان بو (تهجنید)ی شار، لهوی که چوومه ژووره و ئه فسه ره که چاوی پیّمکه وت به شیّوه یه کی ته وساویی و سووکایه تیکردنه وه و تی:

- تۆ(سەعيد)ى وانييه؟ (حەمه سەعيد به گى جاف) واستەته هااا؟ من پێيموت؟
  - + به لني من سه عيدم به لأم له مه به ستت حاليي نابم، واسيته ي چي؟!
- بەلانى. بەلىنى چاك دەزانى چى دەلىنىم، بەلام دانىيام نازانى حكوومەت كەرويشك بە عارەبانــه دەگرىن؟

ههر ئهوهندهی وت و داوای له پۆلیسه که کرد، که له دهرهوه رامگرێ. قسه کانی ئهو ئهفسهره بۆنی خراپی لیدهات، بزیه له دلی خزمدا وتم: ئهم ههویره ئاوی زور ده کیشین..

شهو که سهرم نایه سهر سهرین، تاوتویی شهم گهرمیان و کویدستانهم کرد، که پیدهدهکهن، گواستنهوهم لهم زیندانهوه بو شهو زیندان و بردنم بو باقووبه و هینانهوهم بو کفری یانی چی؟ به لایکدانهوهی خوم گهیشتمه شهو شهنجامهی که چارهنووسم شهگهر خراپتر نهبی شهوا باشتر نابی.. بهلام نهمدهزانی شهنجامه کهی چون کوتایی دیت؟ بویه ههولمدا چیتر بیر له ثاینده نه کهمهوه.. شهو شهوه زور له بیرهوهرییه کانی سالاتی رابوردووم به میشکمدا هات و گوزهری کرد، تالی و سویری، تهنگانه و دهرباز بوون، شومیدی سهرکهوتن و شکستی کوتوپی..

سالانی حهفتاکانم هاتهوهبیر، دواشه ری هیزی پیشمه رگه و سوپای رژیم له (چهمی خان)م به خهیال به سهر کرده وه. ئه و روزانه ی که دیکه ی ئیسه وه کو زوربه ی دیهاته کانی تر چولا کرا و خهالا به سه را و مندالیان له نه و ههرده و هه لازانه دا حه شار دا، ماوه ی چهند روزیکیش شه په که مالا و مندالیان له نه و پیشمه رگانه ی که له شه په که وه بو پیشو دانیکی کورت ده گه رانه و ه باسی تیه ه لی پوون و کوشتاریان له مهیدانی شه پردا وه کو خوی بو خه لکه که ده گیرایه وه،

له گه ن نه و باس و خواسه ی دهرویش دهبینی و بو گوینگره کانی خوی باسی ده کرد، جیاوازییه کی زوری هه بوو، دهرویش به مشیوه باسی شته کانی بو باوکم ده کرد، که به چاوی خوی بینیبووی، نه و شه ویک هاته بن که لوزه کهی نیمه و نهم حیکایه ته ی باس کرد:

که تهیاره میکه که دیته سهر شهره که، بالداریکی چهرموو چهرموو، یه ژبی واشهیه و واشهیش نییه، کهمی له واشه گهوره تره، ههر نهوه نهی بازیکه، به لام پهروبالی چهرموو، نهوه نه چهرموه خوره که له پهروبالی نه واله پهروبالی نه واله کلای به فر نه بریسکیته وه، که تهیاره که هات نه ویش وه ک (تهیره نه باییل) تاین نهوی و وه دوای کلکیا بال نه گریتی تهیاره که بی حهوا هه لنه کشی نه ویش وه ک تیسکهی گولله نه کهویته دوای، تهیاره که شور نه ویتی تایین شوینی نه کهوی و یه ژبی نیسته نا تیسکهی گولله نه کهویته دوای، تهیاره که شور نه ویتی مهلی تاین شوینی نه کهوی و یه ژبی نیسته نا تاویکی تر خوی نه کاته ناو تهیاره کدا، نیتر وا سهر له سایه ق تهیاره که نه شیوینی سایه قی خوا فراوبو کردوو ناتوانی نیشانه له سه نگه ری پیشمه رگه کان بگری، وه ناچاریی بو تاقی عاسمان به رز نهویت و دوور لا تراسکه نهوه سی مه له چهرمووه که وه دوای نه کهوی و سهری لینه شوینی کابرای سایه ق تهیاره که زور وه زه جه مت خوی پیته گیریتی، نیزه هه له چه دخیتی سهر به دو خوار تینه قووچینی بازه و جاری هه روه وه خوی بکیشیته نه و تهیو لکانه دا و له ناو هه رده که دا گری تیبه روی .. ده یکی باشه کی نه زانی نه و مه له چهرمووه روحی پاکی نه ولیایه که نییه ؟ ناخر نه گه دوین له لووتی نه هات.

که ههوالنی نهم بالنده سپییه کهوته سهر زاری نهم و نهو ئیتر ههر واخهلاک بوو یه یه یه و دوو دوو دهوانکرده سهر یال و گرده بهرزهکاندا و دهیانپوانی، تا وایلیهات غهیی دهروییش، خهلکی تریش له ناواییدا بالنده سپییه کهیان بینی که بهتیژیی گولله بهدوای فرق که میکهکهدا تیژ دهفریی، نه نه تا ته نه مهله سپییه، که یه کهم جار دهرویش بهدیی کرد. تهنانه شهویک پیاویکی سپیپوش دیته خهوی و پییدهلیت: دهرویش ههر سبهی زوو ناگاداری نهو پیشهمهرگانه بکهرهوه و پییانبیژه، ههرکامیان پهریک لهپهری نهو مهله چهرمووهی بهردهس کهوت با بهکشتهکیکی سپییهوهی بکات و وه کا بازووبهن بیکاته مهچه کی لای راستی، ئیتر به نیزنی خوا له خوی نهترسیت و قهت گولله نایرین..

پاشان دەرویش وتى: ئاخر چونكه كورد خواى خۆى وەهەق ئەناسى و حوكمەت غەدرى لینهكا، بۆيە ئەو مەلە چەرمووەى نازلكردە گیانى تەيارەكە، ئەو مەلە سپييە تەيرن ئەبابيلەي كوردە!!

ئه و شهوه چهند جاریّك باوكم وه كو خهیال هاته پیّش چاوم و ههموو جاریّكیش تیّیدهخوریم و ههمان رستهی دووباره دهكردهوه: سهعی كورِم نهترسی پشت وهخوا نهجاتت ئهویّ..

باوكم لهپيش چاو وندهبوو، من دهچوومهوه بۆ چەمى خان و شەر لهچلهپۆپەي گەرمىدابوو، دەرويش ديسان پەيدا بوو، لاله حەمەفەرەج ئەوە مەلە چەرمووەكە ھىچ، خۆ دونيا وەچاوى خۆى دیی چۆن وەدوای تەيارەكەدا خۆی لوول ئەكا و ئەفرى، دواييش كە تەيارەك دائەھاتۆ ئەويش خزى قەمچ ئەكرد و شۆر ئەبوۋ، جا ئىسا گويم بۆ شلكە لالەگيان، بەقورعانە رەشــەكەي مەرقــەو لاله دروناكهم ئا وهم دوو چاوهي خوم ديم، ئهمه سي ئيوارهيه ئا وه ئهم دووچاوهي خوم سهيرهكهم لهئهولاي (خزنه کهي سييسوار) هوه بهرله خورئاوابوون، هاها وهسي جزمي قورعان لالـه گيان، وه مەرقەوەكەي شى خەسەنى قەرەچيوار، ھىمەت و بەرەكەتى حازروى، كاورايەكى سەرايا چەرموو ئەوينم برنەويكى دريزى دار شووشەي ناوەتە نەرەي شانيوە، ھينواش ھينواش، ياپشه ياپشه ئهو ههردهوههالهته ئهداته به و روو ئه كاته (كمالوزه ميرخان) هاهاها.. (دەرویش دەستى بۆ توولە رینگاكەي ئەوبەرى خىزى راكینىشا)، ئالـەو باریكـه رینوه شىزر ئەوپتۆ ناوچەمەك و وەك تىكەيە نان قووتدەي، ئاوا ئەچپتە قووتاو ناميننى، پىاو نازانى عهرز قووتي ئهدا؟ عاسمان ههليئه كيشيخ؟ نازانم.. ده تو ناخر پيمبيره لاله، ئهو پياوه چەرمووپۆشە كە كەس نازانى لەكوپوە تى و بۆ كوى ئەچى و تا ئىيوارە دوور لە سەنگەرى پیشمه رگه کان، سه نگه ر له نه و جهیشه ئه گری و شهر ئه کا و عه سکه ر ئه کوژی، خو لهوانهیه نهیسیانکوژێ، چونکه عهسکهریش گوناحه و ئهم حوکمهته زالمه وهزور ئەپانگرى و ئەپاننىرىت بۇ شەرى ئىمە! ئا ئەو يىناوە موبارەكە، وەلىپەك، ئىمامىلك، يان پياوچاکێکي وهکو پيري قهرهچێوار نهوێ، ده تو بێژه کێيه؟

باوکم بزی سهلاند و وتی: کورد موسلمانه و حوکمهت غهدری لیّنهکا، ئی خو پیاو چاکیش تاگای له دونیا ههر ههیه..

دهرویّش قسه کهی لهده م باوکم قوّسته وه وتی: هیچ دوور نییه له وانه یه شی حه سه نی قدره چیّوار ویّ.. کی یه ژی (حاجی کاك ئه جمه دی شیّخ) یان (شیّ عه لییه کوّسه ی دوّله پهموو) نییه ؟ روّحم وه قوربانی یه که وه یه که یانویّ.. من باسی پیری قه ره چیّوارتان بو ناکه م نه وه کو بیّژن هه ر باسی شیّخی خوّیه کا، نه وه هیچ هیمه ت و به ره که تی حازروی ، شی حه سه ن یه کی بوو له وه لییه کانی زه مانی خوّی، ده با باسی که شف و که راماتی کاك ئه جمه دی شیّخ و شیّ عه لییه کوّسه ، که قوّزاخه ی پهمووی کرده نالترون، نه و قید هو و ه ده سی خوّی و وه عاره قی ناوچاوانی خوّی نه نه کرد، ته کوی په یا نه کرد، نه و قه ته چاوه ریّی ده سی ده رویّش و موریده کانی خوّی نه نه کرد،

رۆژى لەو شارەزوورە خەرىكى ئاودانى يەموو ئەوپت لە ھەسيللكەوە ئاو ھەلئەگرى و گوللە پهمووهکان ئاوئهدا، وهختی ئهزانی ئاو وهدوای بیلهکهیا نایه! پاشهوپاش ئهگهریته دواوه و سهير ئه كا يه ك دوو هه نگاو له داوينني هه سيّلكهوه گۆله كه تهقييه و ئاوه كه شكياوه، ئەروات و يەك دوو دەمەبينل خۆل ھەلئەگرى و ئەيكاتە سەر شوينىه شىكياوەكە و خاس ئەيكوتىتتۇ، ئىزن ئاوەكە بۇ ناو گۆلەكان وروژم ئەكات، ئەو ئەكەويتە بەر ئاوەكەوە ئەچىي بهر گۆلهكان بهرېدا، وهختيك ئهزاني دووباره ئاو نهما، شيخ سهرى سور ئهمينني بۆيــه ئــا لهويا هه لويسهيهك ئه كا و ههمديسان بهرهودوا ئه گهريتو، كه سهير ئه كا گوله ئاو ئيزهن له شــوّينه کهی هــهوه لبّجارا شــکياوه تو، عاجبايــه تى ليّتــى بويــه لــه شــوينه کهی خويــا رائهویسی و کهمیّك چاوهنووقیّنی و وهچاوی باتینی ئـهروانیّ.. ده ئیّـوه گـویّبگرن بـزانن مەسەلەكە چۆنە و چىيە دوايىش چى رووەدا؟ كاك ئەحمەدى شىخ لە مزگەوتەكەي خۆي لە سلیمانی دهرس وه چهن فهقییه کی خوی یه ژیتو، کهوه چاوی باتینی ئه روانی سهیر ئه کا ئەوا شى عەلى وەسەر مەزراكەي خۆيەوە لە شارەزوور خەرىكە ئاوى پەموو ئەدا ئەويش له دلنی خوّیا یهژی با توورهی کهم تا کهشف و کهراماتی خوّی بنویّنی و پینشانی فهقيّكاني بدا، كاك ئه حمدي شيخ وه عهنقهس، وهبهر چاوي فهقيّكانييهوه چوكلّي ههانئه گرئ و لهبهردهم خزیا وهسه رعه رزه که وه دوو سی خهت وهسه ریه کا تیسری، فهقینکان که نهم وهعزه نهدوینن واقیان ورهمیننی و نازانن مامؤسایان خمریکی چییه و چى ئەكا، لێيئەيرسن و يەژن: قوربان بۆ وازت لـ دەرزوتنـ موه هـاورد و خـەريكى وه زهوییه کهی بهردهم خوّتا ئه و چوکله تیریت و ئهوهیت؟ ئهویش پنیانیه ژێ: ئهوه خهریکی شكاني ئاوهكهي شي عهلييه كۆسهى دۆل پهمووم و توورهي ئهكهم، لهسهر سينهمين جاره، كاك ئەحمدى شيخ بزەي ئەكا و وە فەقىيەكانى ئيژى: دەي كورىنـه وە پەلـه كتيوەكانتـان بينچنو و راكەنە ژوورۇ . . تۇ سەيركە بزانە چى ئەقەومى ؟

شی عهلییه کوسه وه چاوی باتنی، که سهیر شهکا، شهروانی کاك شهمهدی شیخه شاوه کهی شهشکنینی، بویه تووره شهوی و ثاله و شاره زووره وه ده مه بینلیک قور و لیشه ههانشه گری و شهیگریته مزگه و ته کهی شیخ له سلیمانی، شیتر ههتا شهم خوی و فه قینکانی وه پهله پروزه شه ته پینه حوجره که یانو قوری تاین تیتت. تیتت، وه عاسمانو وه ک واشه ی برسی چون بو چوله که شور شهویتو شاوا لوله خوات و شور شهویتو، تیتت. تیتت، تیتت، راه رویش ده ستی راستی به عاسمانه وه گرتبو و شوری کرده وه بو به ده ده وی کرده وه بو به ده ده این می خوی)،

كششپەى تىنت، تۆپەلا قىورى تاين، شىللپپپپ.. ئەلكىتى بان قاپى حوجرەكەى كاك ئەجمەدى شىخۇ!!!

ده باشه لاله کوردی موسولامان وهلی وهك كاك ئه جمهدی شیخ و شی عهلییه كوسه و شی حهسهنی قهرهچیواری بوی بو نیستا نازانن حال و وه عزی ئهم خهالکه چییه ؟

ئه و پیاوه چهرموو لهبه ره بوی و نه وی یه کینکه له ئه و ئه ولیایانه و ئیمر قربق پستگیری کورد و پیشمه رگه وه ئیزنی خوا تین و هه رله به یانیوه تا ئیواره وه بی نان و ناو شه په که که نا؟ هیچ دوور نییه ئاخر تو بروانه له ناو ئه م ئاگرباران و بوردمان و ده سه ویه قه دا، تو سه یرکه بزانه یه ک پیشمه رگه خوین له لوتی هات؟!

***

شهو داشکابوو، بهدهم بیرکردنهوه لهو روّژانهی که سهرکهوتنی پینشمهرگهمان لهشهریّکی ناوچهی گهرمیاندا بهسهرکهوتنی شوّپش دهزانی و به رزگاربوونی یهکجاریی نیشتیماغان لهقهلهم نهدا، مینشکم خاو بووهوه و خهوم لیّکهون.

دەمسەو بىميانى، كىم بىمئاگا ھاتمسەو، چىۆلەكە بىم سىمر دارخورمساى ناوحەوشسەى پۆلىسىخانەكەوە جريوەجريويان بۆ سەرەتاى رۆژيكى نوئ دەدايە باى گوينى مىن و پاسەوانى بەندىخانەكەدا.

+ كاكه ئەمجارە بۆ كويىمان دەبەن؟

- ئەم رىڭگايە بۆ جەلەولا دەچىنت. ددان بىە خوتابگرە و پىشووت درىنىۋبىنت، ھىەموو شتىككمان بۆ روون دەبىتتەوە.

له پراستیدا منیش سهرم لیّشیّوابوو، له نه وکاته دا نیگه رانییه کی وا دایگر تبووم، هیچم بو لیّکنه ده درایه وه... ناخر نهم بیّنه و به رده و سهره وژوور و سهره و خوارکر دنه وهیه مان به بیّنه وه ی چاره نووسمان دیاری بکریّت خوّی له خوّیدا خنکاندنیّکی له سهر خوّبوو، زوّر جاریش به سزا و شه پیّکی ده روونی ده هاته پیّش چاوم، به لاّم بو ده یکه ن؟ له وانه یه شتیّکی لیّبزانم..

ثۆتۆمبىلەكە گەيشتە ناو شارۆچكەى جەلەولا، لەويدا خۆى كردە ناو سەربازگەيەكدا و لەبەر دەرگاى ژورىخكدا راوەستا. مەئمورەكە دابەزى و چووە ژوورەوە، كەمتر لە نىسو كاتژمىيرى پىێچوو، ھاتەوە و سەربازىكى لەگەللدا بوو، سەربازەكە فەرمانى دابەزىنى دايىنى، ئىيمەيش دابەزىن و دامانىيە پىيش خۆى ھەتا گەياندىنىيە بەر دەرگاى ژوورىكى پەرپووت و لاتەرىك. دەرگاكەى لىككردىنەوە و چووينە ژوورەوە، ژوورەكە دەرگايەكى ئاسنىنى بى پەنجەرە و بى ھەواكىش بوو. ھەر بە چوونە ژوورەوەمان، بۆنى مىسز و پىسى كاسى كردىن. عالى واقىي ورمابوو، خى ناھەقىيىشى نەبوو. ئاخر مىردمندالىكى كاسى كردىن. عالى واقىي ورمابوو، خى ناھەقىيىشى نەبوو.، ئاخر مىردمندالىكى ئاماندۇانى بىنگوناھى وەكو ئەو مرۆقە، ئەبى لەناو ئەم گەلەگورگەدا بىر لە چى بكاتەوە؟ بۆيە رووى دەمم لىنكرد و پىيمگوت: عەلى گىيان خەم مەخۆ، برواموايە زۆر لەم ژوورە پىسەدا نامىنىنەو، چونكە واديارە ئىرە بەندىخانە نىيە، بۆيە دلنىيام زوو دەمانگويزنەوە بو شوينىنىكى تر..

له گهل ئهم دلنهواییکردنهی عهلیدا، بهدهم دهرگاکهوه راوهستابووم و به ژیر پینلاوه کانم لابه لا که و ته گسکدانی زهوییه که و جینگاکهم راخست و پالمدایهوه، ئیتر تو خوت لیکی بده رده و بزانه چی ههیه بیری لیبکهمهوه؟ به بوچوونی من مردن زور لهوه خوشتره تا ژیان له مؤله قدا بیت.

پاش نیوه رق ده نگی بووقی له سه ربازگه که دا ده نگی دایه وه. پاش که مین که ته په ی پوستال و ته قه تسه قی قوسیعه م به رگوی که وت. گوینم هه لخست تابزانم که سه لینمانده پرسینته وه یا نا.. زوری پینه چوو ده رگای ژووره که مان کرایه وه، سه ربازیک داوای لینکردین یه کینکمان له گه لیدا بچین بق خواردن وه رگرتن! عه لی نه و مه نجه لله گیچکه یه ی که لینکردین یه و بانتاکه یدا هه لاگرتبوو، ده رکرد و که و ته دوای سه ربازه که که رایه وه پر

ســوراحييهك ئاويــشى بهدهســتهوهبوو! ئــهو بهرووخــساريٚكى گهشــهوه هاتــه ژوورهوه و سهربازهكه دهرگاكهى ليّداخستين.

له کاتی رویشتن و هاتنه وهیدا، عهلی به عاره بییه که ی خوی، سه ربازه کهی دواند بوو، شهویش پینیوتبوو، که له وانه یه هه و تهمروز یان سبه ی له هم ژووره بمانهی لله هوه، سه ره نجام ده رمان ده که ن و هه و له نه م یه که سه ربازییه دا خزمه ت ده که ین!! من له نه و باوه په دا به وم، که له مه ترسی رزگارمان بوو، به لام نه ونده ی عهلی د لخوش نه بووم به قه کانی شه و سه ربازه.

ثهو چوار روّژهی له نهو سه ربازگهیه دا ماینه وه ، من هه ر به جه سته له و ژووره دا بووم، نهگینا به روّح نازاد بووم و به نهوپه ری سه ربه ستیبه وه بیرم ده کرده وه و سه فه رم ده کرد. ناخر مروّق له زینداندا ده توانیّت به خهیالا نازاد بیّت و بو خوی به بی پاسپورت سه فه ربکات، به لاّم سه فه ریّك دوور له واقیع و به بیّده نگی.. سه فه ریّك بیّنه وه ی که س پیّیبزانیّت به ره و کوی ده چیّت و دوستایه تی له گه لا کیندا ده گریّت؟ شه گینا شه و خهیالا و سه فه ره گومرگی خوی ههیه!! بو نا؟ ناخر کابرایه ک خهونی گیرابووه وه و و تبووی: له خهونه داوومه به سه روّکی ولات.. که ده سگای شه من بیستبووی فه رمانبه ریّك خهونی کی له و شیّوه یه یه بینیوه لیّیانپیّچابووه وه و پیّیانگوتبوو: باشه نه گه ر تو ته ماحی کوده تات به سه ردّکی خوشه ویست "ت له می شكدا نه بووبیّت چون خه ونی وا ده بینیت؟! برّیه ده دریّت هدادگا و وه کو تاوانبار زیندانی ده کریّت!!

من نهمده توانی بیرم له ناو مال و مندالآمدا رابگرم، چونکه دهمزانی ئیسته ئهوی جههه نیکه بر خوی، بزیه دهمویست خوّم له نه و دوزه خهی که خودا، یان راستتر بلیم سهدام بوی داخستوون به دوور بگرم، ناچار چوومه وه بو ههرده و که لوّزه کانی سالانی ۱۹۷۶ و شهری (چهمی خان).

تاقی بهیانی فروّکه مینکه کان چهند جاریّك شهرگه که و لهخواریشه وه بو ژوور چهمی خانیان بوردوومان کرد، ئیتر ئاسمانی ده قهره کهیان چوّلکرد و به ده ر نه که وتن. ده نگی توّیه دوورها ویّژه کان و تانکه کانیش نه ده بیستران، کپی و بینده نگی مهیدانی شهر، میزاجی خه لنکه هه لها تووه که ی تینکدا، خوّ ئه گهر شهم بینده نگییه ده رشه نجامی شکستی سوپای داگیر که ر بوایه، نه وا پیشمه رگه زوو به ده ر ده که وت و ده بوو به جه و ت و ته شهر که وت و به رد و بنی کی ده خسته هه له که سهما، به لام

وادهرنهچوو.. پاش نیوه رو هه والنی شکستی هیزی پیشمه رگه له نهم دو لهوه بو نه و که لوز، تاکوته را ده بیسترا و دواییش هه موو قه لا قایمه کانی و رهی خه للکه که ی رووخاند و هاری و دای به بادا..

عهسره کهی دهرویش لهناکاودا پهیدابوو، خوّی ترنجانده بن که لوّزه کهی مالنی نیّمه. ئهو غهم و پهژاره و نیگهرانی له رووخساری دهباری. باوکم ههوالنی ناخوّشی بیستبوو، کهچی لیّیپرسی: دهرویّش بوّ وا غهمباریت.. بیژه بزانم چیت بیستووه؟

ئهو دهرویشه وره بهرزه، که دوینی به منداله ورتکهی کهلوّز و به شوانهکانی دهوت: کور ه له تهیاره نهترسن، ههر وا بزانن قهله پهشه و وه بان سهرتانا ریقنه شهکا، شهگهر وهعاسمانو دیتان چنگی بو بکهنه و و بیّژن، تره گهول بابی ..

دهرویش به کز و مهلوولی ههناسه یه کی قوولی هه للکینشا و به بی روخسه ت وه رگرتن دهستی درین و کیسه تووتنه که ی باوکمی بی لای خوی راکینشا.. به دهم سیگار تیکردنه وه که که ته قسه کردن و گوتی: لاله گیان دوینکه ئینواره تفهنگ چییه چهرموو پوشه کهم دی، چه که کهی سه ربه ره و خوار کردووه ته شانا و سه ربه ره و ژوور ملی ناو روی، که ناوا نه و پیاو چاکهم دی موچ که یه ک وه له شما هات و به رچاوم تاریک بوو، و تم: خوایه وه چاکی بگیری، نهم تاقی به یانییه ش زورچاوم گیرا بو مهله چهرمووه که، ته یاره کان چهند جارین هاتن و چوون و بوردوومانیان کرد، به لام بالنده چهرمووه که هه ده رده ده داخور یا و و تم: خوایه وه خیری بگیری.. حه زیشم نه کرد بیم و پیتبینی مالا له مهو حیکایه ت له وه. لاله به خوا نه ترسم پینشمه رگه شکستی خواردوی.. خوا ده خه یات دو ژمین. ده خوا وه که سه گی ره ش له به رقا پینه که ی وه زه لیلی نه مانخه یت ده دهست دو ژمین. خوای گشت عاله میان..

دهرویّش چاوه کانی فرمیّسکیان تیّزا، وه که ههرزالّه دابارینه سهر ریشه ماش و برنجییه کهیدا و ئیتر خوّی پیّرانه گیرا. دایه پرمه ی گریان و حالّی لیّهات. پاش بریّك (حهی حهی) کولّی دامرکایهوه. باوکم بهدهم مژلیّدانی قوولّی جگهره کهی دهمییهوه به دهرویّشی وت: دهی دهرویّش بیری خراو مه کهریّد. خوا گهورهیه کوونی، نهمزانی ئهوه نهیهوردی، ئهی نازانی خوا کلاّوی بو بهرووش کردووه؟ باوه پت بهخوا قایموی هااا بیّهواردی دهرویّش، خو نهگهر پیتشمهرگه له چهمی خانیش شکستی خواردوی دونیا کاول

ناوێ.. ههر وهختێکت زانی دوای چهن روٚژێکی تر لهلایهکی ترهوه سهر ههلئهداتو، خوا کهریه کوونی غیرهت بدهره بهرخوٚت، دهی هیزه شوکری خوا بکه، خوا مولٚکی خوّی کاول ناکا..

نهو روّژه دهشتوده را کشومات بوو، فشه کلاّونه توقیوه کان بن به رد و بنیچکه کانیان چو لاکرد و هه لفرین. هه والی کشانه وه ی هیّزی پیشمه رگه وه ک زه ل و ترکه ی گر تیبه ربوو دووکه لی خهستی دوّل و که لوّزی ده قه ره که ی ته نییه وه خوّر له پشت چره دووکه له که وه به رهنگی زه رد و بینتینه وه ، خه ریکبوو شاوا ده بوو، ده تگوت خه لاکه هه لهاتووه که خوّلی گورستانی به سه ردا بیزراوه ته وه ، هه موو به حه په ساویی و ترسه وه راده وه سایری یه کریان ده کرد و ورته له ده میانه وه نه ده هات ده ر. پاشان ورده ورده مقوّم قو په په بالبوو، گوندنشینه کان به ناو یه کدا ده هاتن و ده چوون، نه و ترسه ی له دلیاندا بوو در کاندیان.. ترس له سه رو مال ، له ده سگیر کردنی پیاو و گه نجه کانیان، له تالان و بر.. شاخر ناهه قیان نه بوی و تا نه و کاته سالی "حه ره س قه ومی"یه که یان له بیر نه چوبووه وه ، که چون خانو و فه له و خه رمانیان سووتینران، له دینی (دروزنه) دوو شوانیان به موس (نوسته ره) سه ربری. نه و شتانه ش به که لاک هات و چنگیان پیگه یشت، به قه ل و مریشکید شه وه تالانیان کردن..

***

(11)

بهیانی زوو لهدهنگی ترازاندنی قفلّی دهرگای ژووری زیندانه که به ناگا هاتم. که دهرگاکه خرایه سهر پشت، من به چنچکه وه دانیشتبووم، دهستیک دوو سهموونی فریّدایه ژووره وه. سهموونه کان که کیّشایان بهزهوییه که دا ته تفقه یان لیّهه لسا.. ناخر سهموون نه بوون، خوا شایه ته که دهستم بو بردن نهوه نه رده وقت بوون، ههر ده تگوت دوو به چکه کیسه لی تزییو و وشکهه لاتوون.. من له نه و باوه په اوه په به به به به به به به به بایند بزیسکهی ناگریان لیّهه لدهستا!!

عهلی ههر به راکشاوی چاوهکانی کهمی و لای و کهوته سهر چنچك، وه کو پیشهی ههمیشهیی خوّی، به راست و چهپدا قرمه ی له پشتی خوّی هه لـ ساند و تهقاندی، دوایی به تیله ی چاو تهماشایه کی پر مانای کردم، به لام من تهنیا بیزاریم تیادا خوینده و هیچی تر .. دووباره راکشایهوه، روانینه کانی ئه و کوره گلیری کردمهوه و سهرنجی بو لای خوی راکیشام. لهزیندانی باقویهدا، ئهگهر (عگاب) لهوی نهبوایه زوربهی کاته کانم به گوینگرتن له حیکایهت و قسمهخوشه کانی (سەرتىپ) بەسەر دەبرد، ئەو خويندەوارىكى باشبوو، لەپال بەھرەي ھونەرى گيرانـەوە و رازاندنـەوەي بهسهرهات و چیروّکهکاندا، کوریّکی باوهربهخوّ و رووخـوّش و خوّشمهعـشهر بــوو، کــه دهمدوانــد وام ههست دهکرد ههردووکمان دوانهین و کهمینک دوور لهیهك گهوره بووین، ئهوهندهی من چیژم لـ قـسه گالته ئامیزه کانی وهرده گرت و زوو لیپیحالی دهبووم، ئهویش ئهوهنده خوشــحال دهبــوو بــه گــوپیگرتنم، چونکه دەيزانى به قسەخۆش و بەتامەكانى كەمنك خەمماكانى لىه بىردەچىتەرە، كاتىكىش بەدەم زەردەخەنەوە باسى رۆژگارە ناخۆش و تالەكانى بۆ دەگېرامەوە، كە بەسەرى بردبوون، دەچوومە يەك و پەست دەبووم، ئەو دەپگوت: ئەي ترحيّو ئەفەنى، خۆ من ئەو بەسەرھاتانەت بۆ ئەوە بۆ ناگيرمــەوە، تا ناوچاو بدهیت بهیه کدا و خهم داتبگریت، کابرا تو ئهوهنده به عاتیف بیر ده کهیته وه، به ئه قل بيرناكهيتهوه، ياخوا تووشي كارهساتي تر نهبيت، خۆ بهشي دووجاري تر ناكهيت!! ئيرمهومانان لهناو کارهسات و کۆسکەوتندا گەورەبووينە و بەرگەمان گرتووە، ئەي ژيانى ئەم كوردە بەدبەختـ هـەر وانههاتووه؟ ژبان خوی تال و شیرینییه، تاریکی و رووناکییه، سهرکهوتن و ژیرکهوتنه.. من نازانم تو بير لهچى دەكەيتەوە؟ دەلنىيت ئاسمانت بەسەردا ھەرۆۋاوە، دەزانم خەمەكانت گەلىنك قورسە، بەلام ئەو جۆرە بىركردنەوەيە دەتپووكىننىتەوە، تۆ زياد لەحەد عاتىفىت، ئاخر گەر كەمىنك ئاقلانە بىر نەكەيتەوە ئەوا عاتیفه دەتكوژیت و لووشت دەكات لووشش.. كاكى بىرا مىن نالیم بىر مەكەرەوە، ئەي

نمیانوتووه: همموو شتیک به خوی و خویش به مانا.. ئهی نمتبیستووه که ده آلین: خهته نه کردن سووننه ته، نمك لهبنا بیبریت.. ئهم روزانه شته او ده بیت و ئازاد ده بین.. خو که ری قازیان نه گاوه، خو ئیمه به ته نیا ئازار ناچیزین، تو سه یری ئه و عاره بانه بکه، که به دریز ایی میزوو به داگیر کردنی خاك و و لاتی ئهم و ئه و له سایهی ئیسلامدا ده وله تیان بو خو دروست کرد، دونیایان داگیر کرد، که چی ئه وه تا نه وه کانیان وه ك ئیمه به ده ست ده سه لاته و ده نالینن! ئه وه تا تو ته ماشای تورك و..

من قسه کهی پیدهبرم و ده آیم: سهره.. تؤیش سهیریت، نهوه چییه وا خهریکیت سواری کوّلم هست..

ده که باشه با بری له بیرکردنه وه کانی تری خوّت پیبلینم.. تو نهوه نند بیر له که سوکارت ده که که سوکارت ده که یت بیر نهوه نید بیر له خوّت ناکه یته وه دوریدی تو دونیایان لی ناخر ده بیت!! نهوه ش وا نییه، توّش تیا بچوایه یت دونیا هم و وه ک نیستا ده بوو، شه و باخه له کان زووتر بو خزمه کانت ده پوخسا و ناوه لا ده بوو، زووتر مندالیک به ناوی شه هید سه عیده وه ناو ده نرا.. من پیم گوت: نه وانه ی تو باست کردن بیرم لیکردوونه ته وه ی به مه و خهستییه نا..

- ئا دەزانم بیر لهچی دەكەیتەوه.. دەتەویت كه له زیندان دەرچوویت، جاسمی ئیستخبارات بكوژیت، وانییه؟ ده بهئه و خوایه، كه ههردووكمان باشی ناناسین، پیتناكوژریت، ئهوه ههر ختوورهیهكه و دهیكمیت، وامزانی زور ئاقلیت ده بخهوه دهی.

دەتگوت سەرتىپ لەناو دل و مىشكىمدايە.. ئاگام لە خۆم برابوو..

ئەو تێيخورپم: بەس سوێڵت بقرتێنــه، كـهم بيجـووه، شــێت بـووم بەدەســتەوه، هــهى فەريكــه ماركسى..

پاش کهمیّك بیّدهنگیی هاتمه وه سهر خوّم و وتم:

- توخوا سهره، له نهم قسه زهرد و سوورانه گهري ، خهريكيت ليّمدهبيته كوّمه لنّاس و دهروونزان و فهيله سووف..

+ دەى باشە جەناب، تۆش كەم پىش بخۆرەو، تا منىش سەرودلت نەگرە. ئەرى تى دەزانىت ھەردووكمان بەيەك زمان دەدوين، كەچى لىكىش حالى نابىن!! يان چاك لىكحالى دەبىن و خۆمان گىل دەكەين! من واى بۆ دەچم، ئەم بنيادەمە نيو مرۆقە و تەنيا لەئەو نيوەكەى ترى خۆى حالىدەبىت، ئەو نيوەكەى ترى تا دەمرىت چاوى بۆ دەگىرىت و بەدوايدا وىلە، كەچى نايدۆزىتەوە!! ئەگەر دۆزىشىيەوە ئەوجا بەھەردووكيان يەك مرۆۋ پىككدەھىنىن، جا بەر لەوەى بكەونە بىركردنەوە لە (بوون)، يا دەمرى يا ھەلدەكشىن بۆ ئاسمان، چونكە ئىتر دەبىن بە خوا و لە زەويدا جىگايان نابىتەدە.. من واى بۆ دەچم،

ئهو دوو نیوه گریمان یه کیان دوزییه وه نهوسا دهبن بهیه ک مروّقی کامل و ده گهن به حمقیقه تی رهها و گورج دهمرن، ئاخر به هه له لینمتینه گهیت، من مهبه ستم دوو نیری سمیل گهورهی وه کو من و تو نییه!! ئهو دوو که سه یه کیکیان نیر و نهوی تریان مینیه!!

من پییدهلیم: سهره منج له نهم فه لسه فاندنه گه ری و ا دیاره تو بویه ژن ناهینیت به دووی نه و کهرته کهی خوتد ده گهریمی ؟ خهوم نایه قسه یه که ریمی خوشم بو بکه..

+ دەزانم حـەزت لـه بەسـەرهاتى سـۆفى خـالۆم و ژنەكانىيــەتى.. دەباشــه گـوێبگره و سمێــل مەق تننه..

ماوهی زیاتر لهمانگیک دهبوو نیوان خوی و ههردوو ژنهکهی تهواو گوم بوو. شهوانه که دهچوه سهر جیگا ههر بولانی دههات و دهینرکاند، سبهینانیش بهدهم لیوکروشتنهوه لهمال دهرده چوو، رووی له بازار دهکرد. بهیانییه ک روانیم ئاگر له ناوچاوانی دهباریت، بویه پیموت: سوفی وهزعت باش نییه، بیر لهچی دهکهیتهوه، پیمبیژه؟.

ناخر چونکه تهمه نمان لهیه که وه نزیك بوو وه کو هاوری وا بووین و قسه ی لیمنه ده شارده وه.. ئه و دهستی برد بو نووك لووتی و وتی: هاهاااااا گهیشتووه ته ئیره م لیمگه ری..

سهری بهره و زهویی شقر کرده وه، که میّك به بیّده نگی له و حاله دا مایه وه و پاشان سهری هـ هلّبری و وتی: دهی باشه، ئه گهر نامه رد نیت و دهس له قوونت نه دراوه قهیره کـچیّکی شارسـتانی زوّرزان و عهیارم برّ بدوّزه وه هیناکات با بیّوه ژنیش بیّت، ههر رازیم، دهی بهزات و سیفه تی خوا له داخی نه و دوو خالوّژنه بیّکه للّک و تهمه لاّنه تدا، له رکی نه و دوو بزنه بیّشیر و سارد و سرانه دا ده بیّت بیهیّنم.. ده تو ژنیّکی ته رو مهکربازم بر بدوّزه وه، شهرتبیّ سیّ و دووی لیّنه کـه و ئـه و خانووه ی لهسـه رتاپی بیهی.

- لەسەر منى تايۆ دەكەيت؟

+ چه نته چه نت ههی خویزی به ره لان. وا ده زانیت گانته ده کهم؟ خوام له بیر چووه ته وه هه تیو نه عووزوبیلا.. ئه م دوو شهیتانه خواشیان له بیر بردوومه ته وه، ئه م دوو شهیتانه ده مبه نه سهر گوناحیکی که بیره دا، هه لپه یه کم بر بکه با دار بده مه روحی نه م جووته قه لتاخه شره دا..

خالاّم دوا بریاری خوّی دا و دهستی برد، چمکی راستی کهواکهی گرت و دوو سی جار توند رایته کاند.. من دهمزانی مهسه له که چییه، سوّفی ده یهویّت شهوبیّری نه کات و ههردوو ژنه کهیشی بیّزارن له شهوباخه آن و ههر به یه کجاریی پشتیان تیّکردووه، بوّیه وه کو جاران پیّکهنینم به قسه کانی نه هات و به کپی له شویّنه کهی خوّمدا راوه ستام، گهیشته بهرده رگای حهوشه و هه انگهرایه وه: کوره

سەرە لىنمحالنى بوويت؟ ھەلىپەيەكم بۆيكە، بەلام بىز تىاپۆكردنى خانووەكمە پەلمەي لىنمەكمە دوايسى دوبەدوو قىسەي لىندەكەين..

که بینیم داواکهی دووپات کردهوه زانیم پاشگهز نابیتهوه، چونکه سهبری لیه پراوه و هیچ چارهیه کی تریشی نییه، وهلی بو مهسهلهی تاپوکردنی خانووه که، نه گهر خویشی نهیوتبایه شهوا دهمزانی لهجیاتی بیوه ژنیک (شازاده دایانا)یش شووی پیبکات، نهوا نهو هه آلهی وا ناکات. ناخر روژیک قایشی ناشه مه کینه که برا، سوفی وه کهوی کوسی کهوتبیت ناوا کیشای به تهوقی سهری خویدا و ههزارجار لهسهریه به ناشهوانه کهی گوت: ده که داوه شییت، ده که دارزییت پیاو، توخوا هیستری خوی نه و قایشهی پیده بریت؟ (خو من نهمپری کاکه سوفی، مه کینه که بریسی).. هیستر به هیستری خوی نهو قایشهی پیده بریت؟ (خو من نهمپری کاکه سوفی، مه کینه که بریسی).. من نازانم تو گوناحباریت! ههر نهو هور و ژژه خهمی نه قار کردنی بهرداشه کهی لیها تبوو، بویه لیبرسیم: نهری برام کاکه سهرتیپ گیان، نهوه بهرد هیچ ههر نه بیت نه قار بکریت، به لام تو خوینه وار و ژبریت بیریکی لیبکهره وه، چون قایشیکمان دهستکه و یت وا به ناسانی نه بریت؟! شهی بهردیک به دهست بیریکی لیبکهره وه، چون قایشیکمان دهستکه و یت وا به ناسانی نه بریت؟! شهی بهردیک به دهست ناکه و یت و به درنگ بسویت؟!

ئاخر ئەو ئاوا بىرى دەكردەوە، بۆيە دەمزانى مەسەلەى تاپۆكردنى خانووەكە ھەر زەللەيـەك بـوو كردى و بە دەمىدا ھات، بەلام بۆ ژن ھێنانەكە لێبراوانە ھەوڵى بۆ ئەدات، بۆيە كە پشتى ھـەڵكرد و لە مال دەرچوو، ھەردوو ژنەكەيم بانگكرد و پێموتن:

- ئاخر ئيّوه بۆ به دەستى خۆتان مالنى خۆتان دەشيّويّنن؟ بۆ له گەليّدا ناخەون و رازى ناكەن؟ ژنه بچكۆلەكەى كەميّك شەرمى ليّدەكردم، بۆيە سەرى داخست و هيچى نەوت، بەلام خالۆ ژنــه گەورە رووى دەمى تيّكردم و وتى:

+ کورم خو تو دهزانی نهو غهزه وه ههر که له مالا دهرچوو، ئیتر ئیسه ی به دبه خت له و ژووره دا همتا ئیواره خهریکی بژار کردنی لوکهین، که شهویش داهات خومان به قونه وه ناگرین.. ئاخر تو پیمنایه ژی ئیتر چون رازی بکهین؟ کورم هه لاج چون رازی نه کری ؟ تو بیستووته هه لاج تیر خواردنی بو بووییت و دلی داکهوی ؟! ده غلی مه که با بچیت ژن بیریت، وه للا پر وه دلا پیمخوشه.. به س نیبه ئیتر شهوانه بو خوم تیر نه خهوم، بچو بوی بدوزو کورم، بچو روله گیان بوی بیره!! به لام وریاوه ژنیکی وه حمیا و وه حورمه تویت و دواروژ ناوروومان نه وات.

من چوومه ژوورهوه بۆ خۆلەبەركردن، ئەوان بەجووتە خۆيان كىردە ژوورى لۆكەكـەدا، كـ كاتى دەرچووغدا گويۆم ھەلخىست مشتومرپان بوو، گەورەكە بە دەنگىكى بەرز و بە تۆنىكى كەمىنك توورەوە بە گچكەكەي دەوت:

- کهنیشکه خوا بتگری خو تو تهزانی من وه بهرمو نهماوه و تاقهتی باوه سپیاکردن و زهرمه زلیی شهوانهی نهو گاورهم نییه، دایکهکهم داوه شیام وهده سیوه، خوا وه گوناح لیمنهگری من وه دایکی نهو نه ژمیزیم.. باوکم لهوهولاچی و گوروه گوروی، که مارهمی لیبری، نهم سوفییه خوانه ناسه نهوه نه منالا بوو ههر نیواره خهوی پیائه کهوت و وه باوه ش نهمبرده سهر جی!! تا نهو بالغ بوو مس پوپم لییسپی بوو، که نهویش بووه پیاو من پهکم کهوت.. دایکهکهم تو جوانیت و وه هین و توانای، نیواران دهسی بیره خوتا و قره کهتی بو شانه که و میلیچهوکیک بینره چاوتا، کهنیشکه شیرینه کهم شهرتوی لهمهودوا ههر عهسر نیزنت بده و له جاتی تویش لوکه برار بکهم، مهعز بو خوا سوفیم له کولا کهرو، کهنیشکه دوایی نهیکاته راس و ژن تیری.

ژنه گچکهکه وتی: حهی حهی بو خوت خراو نایهژی، ئیمه وه ههردووکمانو زهاله تمانه وهدهسیو، جا بی لهمه و الا تو نه و دهنکه رووهیشی نهده یتی و منیش خومی بو برازینمو، نین وه خوا هه م نهمپروکینی !! نهو خورمایشی گهره گه و میوژیش، چون رازیی شهوی لوکه برار نه کهم!! نایکهم دایکه کهم نایکهم با بو خوی بچی ژن بیری..

- كەنىشكە وە قسەم بكه و با ئەم مالەمان لىننەشىنوى..
- + بوورِيْتۆ دايكەكەم بوورِيْتۆ.. بەخوا سوێى بويْتۆ پيْنانيْتە ناو جيْكەم..

ثهم مقوّمقوّ و بولابوله، لهمالدا چهند روّ و شهویّکی خایاند و خالوّ سوّفی تا دههات ئالوّزتر و توورهتر دهبوو، تاوای لیّهات جیّگای نووستنی گواستهوه بو ژووری میبوان و به تهنیست منهوه دهنووست. شهوانه تا خهوی لیّده کهوت هه ده همانسهی ههلده کیّشا و شهیتانی رهجم ده کرد. ئیّواره یه کیان پاش بانگی عیشا گهرایهوه مالا، روانیم لهتهوقی سهرییهوه تا کهله مووسی په نجه ی پیّی له توّز و گهردی شیکراوهی لوّکهدا غهرقه، ههر دهتوت شهییّره بهردیّکی نهو بناری سووریّنهیه و پیّی له توّز و گهردی شیکراوهی لوّکهدا غهرقه، ههر دهتوت شهییّره بهردیّکی نهو بناری سووریّنهیه و زوقهی شهو سایهقهی و هرزی زستانی بهسهردا باریوه.. گهیشته ناوحهوشه، و ه ک شیّره بهفرینه چهقی، که روانیم کهواکهی بهروپشت لهبهر کردووه و پشتویّنه کهی لهسهر بهستووه!! نهوه دووههمین جاری بو و بهنهو حالهوه بگهریّتهوه مالا، بوّیه نه مجاره و ه جاری پیشوو پیّکهنینم نههات، بهلکو سهرسام بووم و بهرهورووی چووم گوتم: خالوّ نهوه خیّرته؟ بو خوّت نه ته کاندووه؟ نهی کهواکهت بوّ بهرهوپشت لهبهر کردووه؟

- لێمگهرێ "سهره" لێمگهرێ.. هيلاكم زور هيلاكم، ئاخر بو خوّم بتهكێنم ها بو كێ؟ ئا بـروّ ئهو كراسهم بو بێره.

ههتا من هه للگه پامه وه خالوّژنه گهوره کراسه کهی بوّ راگرتبوو. ئهو له دهستی راته کاند و پیّیوت: لاچوٚ به دفه سالی بیّفه ی لاچوٚوٚوٚوٚ.. بوٚ خوٚپوٚشته کردنه وهم چهنیٚ ئازایت؟

- + ئافرەت دانىشە..
  - بەلىٰ سۆفى..
- + توخوا ئەمە تەماتە و بامىيەيە يا چلكاو و ژير دەستەي ماللە دەوللەمەنەكانى ئەم شارەيە؟
  - بۆ سۆفى چىيەتى؟
  - + چییهتی؟ ئهی نهبوو چوار پینج بامییه و دوو سی تهماتهی تری تیا ههانفلیقینی؟
- ئەى تۆ دايم نايەژى بامييە و تەماتە گرانە و ميوانيشمان زۆرە، با ھەر ناوى تەماتە و بامييە بى ؟
- + باشه خوّ ئهم ئيّواره ميوانمان نهبوو.. كويّراييت داهاتبوو؟ دهبيّت دايم وهك كهر پيّتانهوه بژهنم؟ الاللا؟

له نهم مشتوم په دا ژنه وه ك مندال يكى ساده و دلساف لهبهردهم پياوه كهيدا دانيشتبوو، كاتيكم زانى سۆفى قاپه چيشتى هه لگرت و كردى به سهر نه و ژنه به دبه خته دا.. (ده برو له جياتى من تو بيخو و هه ليقوورينه، نه وا من تيرم خوارد).

ژنه سهری همانبری و وتی: دهك خوا خراوت بوّ بكا سوّفی وا خراوی بوّت كردووه!

خالۆژنه گەورە بە دەم سەروگوێلاك تەكاندنەوە دايە پرمــەى گريـــان و بــەرەو بەلووعـــەى ئاوەكــه بوو..

من دەمزانى هۆى ئالۆزبوون و هەلچوونى ئەو پياوە چىيە و خراپى نێوانيان بۆ چى دەگەرێتــــەوه؟ ئاسايىكردنەوەشيان ئاسان نييه..

ناخر ئه و بۆیه دووهمین ژنی هیننا تا له شه په شه وه نینوان خوی و ژنه گهوره که ی رزگاری بینت و به شکوو ئه مه خوایه ژنی دووه می کورینکی بوبه پنینت و وجاخی روشن بکاته وه، که چیبی عوز را هم قه باحه تا خرایتر، ژنی دووه م نه که هم نه زو به به ککو دژه "هینیش" ده رچوو!!!!

***

ژووری میوان که وتبووه نیوان ژووری هه ردوو ژنه که یه وه، بو چه ند شه ویکیش ده چوو سیفی له ژووری میواندا، به ته نیست منه وه ده نووست. شه و شه وه هم پینچی خوارد و وه ک ره شار فیشکاندی.. (سه ره لیبراوم و ثیتر قه رارمداوه ژن به پنم، ژنیکی ثاقل و ژیر و بیکه س و به حورمه ت تاقیم کردوه ته وه..) وایگوت و دواجار لیفه کهی لوول دا و خستییه ناو گه لیبه وه و خه و بردیبه وه

بهیانی لهبوّلهبوّلیدا به ناگا هاتم. گویّم لیّبوو وه نه نهوهی وریّنه بکات ناوا قسه کانی دهبرسکاند و خنه خنی بوو، کاتیّکم زانی رایهری و دهستی کرد به شهیتان ره جمکردن و لهپهسا دهیوت: لاحهوله وهلا قهوه ته نیلا بیلا.. من یه ژم یا شهیتان ژنه یا ژن شهیتانه!! ناخر نیّسته بهم سهرمایه... ده نه نه نملهتان، له ژن، ناخر چ دین و مهزهه بیّک نهمه قبوول ده کات پیاو دوو ژن به ناره قهیتانه ناوچاوانی خوّی به خیّو بکات و له گهل شهیتاندا جووت بیّت؟! خودا شوکرم به به شت نهم دوو شهیتانه وا خهریکن له نهم شاره دا سووك و ریسوام ده کهن!!

دوایی وهك مندال كرووشكهی كرد و سهری خسته نیّو ههردوو لهپی، ئینجا چاوهكانی كهمیّك ههلّكلوفت و ههلسّایه سهر پیّ، پرِتاو لهمال دهرچوو، تا ئیّواره نههاتهوه.

سۆفی خالۆم ئەو رۆژانە تەنیا یەك خەمی ھەبوو، بەلام خەمینكی قورس و تالا، ئەو وەك ھەرزەكاریکی تازە بالغی عاشقی بەسەردا ھاتبوو، كە لە دوو دلیدا دەژیت، منیش خەمی ئەو و ھەردەو خالۆژنم بوو. ئەو رۆژانە بىرم لەئەو ئاژاوەيە دەكردەو، كە نەمدەزانی چەندی تر دەخايەنیت و كەی و چۆن تەواو دەبیت؟ لەئەوەش گەشتبووم كە گرفتەكەی نیدوان ئەم پیاوه و ھەردوو ژنەكەی گەیشتووەتە بنبەست و ھیچ چارەيەكی نييە، خالۆشم ژن ھەر دەھینیت، سییەمین ژنهینانی ئەوە بوو، كە شەوى پیشوو باسم بۆ كردی..

من ویستم شهوی سیّیهمین ژنهیّنانی خالاّی دووباره بکاتهوه بوّم، بوّیه وتم: هیچم لهبیر نییه خوّ توّ به تهواویی بوّت نهگیرامهوه.. ئهوه چوّن بوو؟ توخوا سهره گیان دووبارهی بکهرهوه بوّم..

ئه و وتی: ئای چهندی حهزت له ثه و قسه قورانه یه.. کوره چووزانم، ژنه هه ر به ده م دهستییه وه ئه و شه و هاواری ده کرد و دهیوت: درا سوّفی کوره دریت.. کوره ئاخر حهیام ئهچیّت.. بهیانی هه ر چوّن بیدوورمه وه پیّوه دیاره و فه رقی پیّده کهن! ئه ی بهیانی نالیّن ئه م ملیوانی کراسه ت بوّ دراوه؟ بلیّم چی؟ بلیّم زاوا سه ری پیاداکردووه؟

(سۆفى كه دەچىنته ژوورەوه لەدامىنىدەوه كراسى بووك هەلئەدات دوه، خۆى پىدادا ئەكات و لەملىوانى كراسەكەيەوه سەر دەردىنىئ).. ژنە لىنى دەپارىت دو دەلىنت: پەل مەك پىلوەك پىلوەك پەلەمەكە.. ئەى نەدەكرا مووسىنكت بەرىشدا بهىنايە؟ ئەم گشت تووك وە كەلك چى دىت؟ خۆ بەرناگرىت..

سۆفی سهر دەردەهیننیت و رووبهرووی ژنه دادەنیشینت، دەروانیت ئافرەتیکی بالابدرزی سوور و سپی چاورەش و گهردن شووشهیی بهرانبهری دانیـشتووه، بهسهرسامییهوه تهماشایهکی دهکات و پییدهلیت: دهك سۆفی به قوربانی ئهو پاو پووز و كهفهله بیت.. ئافرەت كی دهلیّت تو بیووژنیت؟!

(تهی برا روّ)ی عهلی دهزوولهی خهیالی پچپاندم و هاتمهوه سهرخوّ. روانیم زوّر داماوانه پالّی داوه ته دیواره کهوه، باوهشی کردوّته ههردوو ثهژنوّیدا و سهری بهسهر سینهیدا شوّر کردوّتهوه، که دیققه تم دایه، کززه له جهرگمهوه هات، بوّیه رووی دهمم لیّکرد و پرسیم: عهلی ثهوه چیته؟ برا هیچ کویّت دیّشیّ؟ بوّ وا بیّزاریت؟

+ نازانم کاکه.. توخوا ئهمه کهی ژیانه؟ بهخودا مردن به ئاوات ده خوازم، ئهی تو بیر لهچی

من هیچم پینهوترا، یان راستتر بلینم، به نهو کوتوپرپیه هیچم بو نه هات تا بیلینم، بویه کهمینک بیده نگ بووم و پاشان بوم ده رکهوت، که کپییه کهی منی به خراپ لیکداوه ته وه، ناهه قیسشی نه بوو، چونکه من ههست و سوزی نه و مروقه بینگوناهه م فه اموش کردبوو، خومم زور به گهوره تر زانیبو، بویه به خودا چوومه و و له خومم پرسی: باشه نه گهر نهم گه نجه کهم نه زموون و نه خوینده واره له زمانی تو حالی نابیت، نهی تو که خوت به روشنبیر و قسه زان و مروقد وست ده زانی، ناتوانی که مینک دابه زیته ناستی نه و و به زمانی مروقی ساده و ساکار له گهلیدا بدوییت و کهمینک دانه وایی به به به ناستی نه و و به زمانی مروقی که مینک دانه و به که به روشه به روشه به دونای که مینک دانه وایی

له نهم به خوّداچوونه و ره خنه گرتنه مدا هاورپّی خاوه ن هه لوّیست و خوّشه ویستی خوّم (ته لعه ت خدر)م که و ته وه بیر نه که نه نهیّنییه کانی ناو شاردا کارمان ده کرد و له پریّک دا هیّله که مان ناشکرابوو.. نه و که یه کیّك بوو له نه و نه ندامه چالاکانه ی که ده سگیر کرا و له زیندانی (هه یشه ی

کهرکوك)دا چاوه ریخی سزای قورسی بوو، که چی منی له یاد نه چووبووه و به (ماموّستا هوّشمه ند هه ورامی) زیندانی ئازاد بوودا سلاّوی بو ناردم و دلّنیای کردمه وه له وه ی که له ژیر ئازار و ئه شکه نجه دا ددانی به تاواندا نه ناوه و گوتبووی: له خوّم نه ترسم، ئاخر ئه و کوره مه رده له باریّکی ناله باردا و له شویّنیّکی توّقیّنه ری وه که ههیئه ی که رکوکدا، ئه و روّژه سه ختانه ی به سه ر ده برد، که چی خه می خوّی له بیر کردبوو منی له یاد نه کردبوو! ئه ی باشه من بوّ ئه وه نده خوّیه رستبم؟ بوّ هه رهیچ نه بیّت ناتوانم که میّک دلنه وایی نهم کوره بکه م؟ بویه رووی ده مم تیّکرد و گوتم:

- عهلی برا وا تیننه گهیت بیده نگییه کهم بیر کردنه وه بیت لهچاره نووسی خراپ.. نهخه یر بروا بکه وانییه و بیر له شتی خراپ ههرگیز ناکه مه وه..

ئەو گوتى: ئەي؟

من دریژهم به قسه کهم دا و گوتم، به خهیال له گهل سه رتیپ دا بووم و قسه خوّشه کانی زیندانی باقوریه م ده که ویته وه بیر، ئه زانیت بیز؟ تا پاش نازاد بووغان له زیندان یادداشتیان بکه م و بیاننووسمه وه.. نهی شیّته من و توّ برای یه نین؟ نه وه نییه ناوی باوکی هه ردووکمان (حه مه فه وج)ه؟

ئەوەش بزانە ئەم رۆژە سەخت و ناخۆشەش تەواو دەبىنت و بەم زوانـه ئازاد دەكىرىن، ئەوسا بـه جووتە عەسران دەچىنە سەر ئاوى سىروان و پىنكەوە دەخۆينەوە، پىنك لەدواى پىنك ئارەق ھەلدەدەين و وەكو يادگارىيى ئەم رۆژانە دەگىزپىنەوە.. جا كە مەست دەبىت باسى دەنكەكەتم بۆ دەكـەيت، وا نىيــه ھاااا؟ بۆم دەگىزپىتەوە چۆن و كەى دەگەنە يەك؟ چۆن باوەشى پيادا دەكەيت و ماچى دەكەيت؟ عــەلى ئەودى كە لەئامىزى دەگرىت پىنىدەلىنت بەقوربانت بم؟ دەك بەساقەت بم، ھا واى پىندەلىنىت؟

عهلی نهژنزکانی که نووسابوون بهسینگییهوه لیّکی کردنهوه و چوار مشقی دانیشت، ههر چیّن بنجیّك رهشه په په نه تینوا سیس بووبیّتهوه و گهلاکانی بهره و زهوی شوّربووبیّتنهوه، توّ بهیت سهتلیّك ناوی سارد بکهیته بنی و پاش تاویّك گهش بیّتهوه، عهلی ناوا گهشایهوه و چاوه پوش و گهوره کانی که ده تگوت دووچاوی شههینیّکی ناشقه پاون تیشکیان دایهوه و لهناو کالانه کانیدا چهند جاریّك بازنهی سوورانهوه و، ههردوو گونای وردهورده ته پیان تیّزا، پاشان زهرده خهنه یه شیرینی کرد و گوتی: پیّش ههموو شتیّك به قووربانی نهو قسه شیرینانه بی کاکه گیان خوّ خهریّك بوو دلّم شهقی دهبرد، نهوسا مالی باوکی سهرهم گرته قور، خوا ده کا نازاد ده بین شهرتبی داوه تیّکی پاشایانه ت بکهم و گون و گورچیله ی سهرهم گرته قورکانی قهسابییه کهمت بو بکهمه مه موززه!! نهو

گۆشتەش كە رۆژانە دەمدايە دەرخواردى ئەو ئىستخباراتە سەگبابە تا نەمداتە دەستەوە، ئىيتر ئىەبى لەوسى لىننەدات و بۆتۆى دابنىم..

+ تۆ له گون و گورچیله گهری، با پرسیاریکی ترت لیبکهم، به لام شهرم مهکه و راستم وه لام بده دوه، بیری دایکت زور ده کهیت یا بیری ده نکه کهت؟

- راستت دەوينت بەزەيم بە دايكمدا دينتەوه.. ئاخر دايك گوناحه، بەلام كە بير لە ئەو دەكەمــەوه هەر وەختە گرېگرم.. كاكە تۆ بيزويت جاريكى تر چاوم پينيبكەوينتەوه؟

عهلی هۆشی هاتهوه بهر، بهلام ترازاندنی قفالی دهرگای ژوورهکه و تیخوپینی کوتوپپی سهربازیک، که گوتی: هینی ههتیوهکان.. (کاکه)کان گورجکهن ئامادهبن دهی.. قسهی پیبپین، ههردووکمان به جووته گورج بووینهوه و فهرمانمان بهجیدگهیاند..

ههلساینه سهر پی و خوّمان پیّچایهوه. سهربازیّکی نهسهر و فره توّخی لیّو نهستوری ددان شاش و واش دهرگاکهی کردهوه و داوای یه کی پیّنج دیناری لیّکردین! من یه کسهر دهستم کرده باخهلمدا و ده دینارم دا بهدهستییهوه و به بیّقوّلبه سکردن دامانییه پیّش خوّی لهویّ، به چه که کوّستهریّك راگیرابوو، سواری کردین. من چپاندمه گویّی عهلیدا: نهم دهس نهبهستنهوه و نوّتوّمبیله نههلییه مانه ی چهاك دهگهیهنیّت.. نهویش بهسهرلهقاندن بوّی سهلاندم.

ئۆتۆمبىنلەكە سەر بەرەو خوار ملى رىنگاى گرت و شۆفىندەكە پىنى لىنداگرت. هـەر وەكـو ئـەوەى بەخوايشتى خۆمان سەفەر بكەين ئاوا سوار بووين و بەبىنترس لەدەشت و دەرمان دەروانى. دەشــتىنكى كركاى كرك خۆل و پووشەكەى بەدەم تىنى ھەتاوەكەوە ھەر ئەوەندەى مابوو گى بگرىت و قرچەقرچىم دەبىست. لەناو ئەو ئۆتۆمبىنلەدا تاچاو بى بكات تراويلكە بوو وەكو دەريا شـەپۆلى ئـەدا، جارجارىنىك لەئەمبەر و ئەربەرى جادەقىرەكەوە باخى مىوەجات و دارخورما دەبىنرا، دەماندايە لاى ژنـه عـارەبى پىنست مىنوژىي چاورەش و دەم و لووت ھەلىپىنكراو و پياوى دشداشە لەبەر و عـەگال لەسـەر لەپىشت پىنسىدىن دەلىيدەرە دانىشتبوون، كە دەماندا بەلاياندا ئەوان تىنياندەروانىن و ئىيرەييان پىندەبردىن..

لهنهم سهفهرهماندا پیچهوانهی جارانی تر، که دهگوازراینهوه ههستم بهمهترسی نهدهکرد و لهو باوه پره سهفهرهماندا پیچهوانهی جارانی تر، که دهگوازراینهوه ههستم بهمهترسی نهده کرد و لهو باوه پره باوه پره و شوینه شده و باره برود او می باوه پریده با به کهمتر لهکاتژمیزیک گهیشتینه سهربازگهیهک. نوتومبیله که لایدا و خوی پیداکرد، بهناو ریزه خانوو و چهند قاوشیکدا تیپهری و لهپیش دهرگای ژووریکدا راوهستا. مهنمورهکه دابهزی و زوری پینهچوو عهریفیک هاته دهرهوه و داینه پیش خوی. نهم کابرایه نهوهنده رووخوش بوو زاتم کرد ناوی سهربازگهکهی لیبپرسم، نهو وتی: أمن فیلق منصوریه الجبل!!

که نهو ناوه ترسناکهم بیست راچلهکیم.. ناخر نهمنی فهیلهق، بوّق؟ نهم یهکه سهربازییه لهچاو گهورهییهکهیدا بهندیخانهیهکی گچکه ده هاته بهرچاو. که پیّمان نایه ناو حهوشهکه، یاوهرهکهمان لهدووره و بانگی (سهجان)هکهی کرد و وتی: خهلهف.. (پاشان دهستی بوّلای نیّمه راکیّشا و بیّتهوهی شتیک بلیّت خوّی گهرایه دواوه).

خهلهف له سیّبهری دیواری بهندیخانه که دا به سهر قوسعه یه که وه دانیشتبوو، هیچ خوّی تیّك نه دا و به لمپ خهریکی ماشینه وهی برنج و شله تیّکه له کهی بهرده می بوو، که لیّبووه وه به لیّواری قوسعه که ناو له پی پاککرده وه، دواییش چاك به زمان لستیه وه و له په نجه که لهیه وه تا تووت می یه ك له دوای یه ك کردنی به ده میدا و مژینی، دوّلکه ناوه کهی نا به سهرییه وه، زیاد له نیوه ی لیّخوارده وه و به نه و نیوه کهی تری ده ستی پشیله شور کرد و لیّمان نزیك بووه و مریّکی خوارده وه.

خهلهف، کورته بنهیه کی پیست بوری روومه تخی و ورگن بدوو. قنولی کراسه خاکییه که ی تنا ئانیشکی هه لکردبوو، وینه ی دووپشکینکی چزوو هه لگه پراوه ی بو سهر پشت به سهر نه رمی مهچه کی راستییه وه نه خشاندبوو، جووته سمیّله رهشه که شی له ویّنه ی نیوکه وان به شهملا و شهولای گونایدا شورکردبووه وه ... به چاوه جرج ئاساکانی که ده توت ترازوون و خیّر و شه پر دابه شده که ن قیروقاج لیّیددوانین..

خهلانه یه دوو ههنگاویّك نزیك كهوتهوه، وه كو حهی حهی بكات ئاوا سوّنده رهشه كهی دهستی چهند جاریّك راوه شاند و لابه لا وه كه كهنشیریّكی شهرانی چوّن بالیّكی بوّ زهوی شـوّرده كاتهوه و شـه پ به كهلهشیریّكی تر دهفروّشیّت، ئاوا بازنه یی سووریکی به دهورمدا خوارد و له نووكی په خهی پیههوه، تا تهوقی سهرمی به چاو بیّژا، به هیّمای بیّزلیّهاتنهوه، لووتی قرچ كردهوه، لچی ههلقرچاند و پیه خواردهوه، من ویّنه ی خوّم هیّنایهوه پیّش چاوم، ئهگهرچی ریه هاتبوو، وهلیّ خوّم ئهوه نده به ناشیرین نهده هاته پیّش چاو. قاتیك رانه ك و چوّخهی نوی و خاویّنم لهبهردا بوو، جووتیّك كلاشی ههورامیشم چهككردبوو، كه لهوانه یه خهله لههموو ژیانیدا پیّلاوی له هه و شیّوه یهی نهدیبیّت. وادیار بوو شهوهی شه داوی پیّههلاه شیّوا تهنیا كوردبوونم بوو!! بهدهم تهماشاكردنیّكی تری وادیار بوو شهوهی وی تا ئیستا چهند سهربازت كوشتووه، وا نهمیو خوّت بهدهسته وه داوه؟

من له دلني خوّمدا وتم، جا توخوا ئهمه پرسياره؟

له نه و چرکه ساته دا وه ك بروسکه گهله گورگه کهى بارق و لهخويّندا گهوزينى کهريمى بـرام هاتـهوه بهرچاو، موچركيّك له تهوقى سهرمهوه هات و له کهلهمووسى پهنجهى پيّمهوه دهرچوو، کـه وهلاّمــى نهبيست له کهللهى سهر قيراندى: ههتيو بۆ وهلاّم نادەيتهوه؟

من وتم: تهنیا نهچوومهته سهربازیی و دهسگیر کراوم..

دەرگای بەندىخانەكەی كردەوه و عەلی چووه ژوورەوه. منىش بەدوايدا پىيّم نايـه نـاو دەرگاكـه و شلپه لەگازەرەی پشتمەوه ھەلسّا.. لابەلا لەسەر شانی راستمەوه تا كەمەرى لای چـهپی گرتـهوه. وا دياربوو يەكەم دەسوەشاندنی تەسكىنی دلّی نەدابوو، بۆيە مشتیّكی بەھیزیشی سرەوانده بناگویّمـدا، بەلاّم چونكه من خوّم بوّ دووهم دەس لیّوهشاندن ئامادەكردبوو، ھەستىم بە ئـازاری زوّر نـهكرد، لەگـەل دووهم دەسوەشاندنیدا وتی: كوړی سەگ، بچو لەئەو ژوورەدا بگەنىّ..

که چوومه ژوورهوه ههستم به دلا گوشینیکی به تهوه ژم کرد، دوایی هیّلنجم هات و پیش چاوم تاریك بوو. گورج پیّخه فه کهم، که به دهسته وه بوو، فریّدایه سهر زهوییه که و پالمدایه دیواری ریّده و کهوه..

عهلی به دهنگیکی لهرزو کهوه وتی: کاکه وابزانم خراپی لیدایت؟

بهرچاوم تهمیّکی خهست گرتبووی و سهرم گیژی دهخوارد، بوّیه ههر لهئه و شویّنهدا دانیستم و ههردوو لهپم خسته سهر چاوم.. قهدهریّك به نه و شیّوهیه مامهوه، که چاوم هه لبّری، روانیم عهایی چاوه کانی پرپووه لهفرمیّسك و جگهرهیه کی داگیرساوی به دهستهوهیه، بوّی راکیّشام، جگهره کهم لیّوهرگرت و دووسیّ مژم لیّدا، به لام مژ نه ک گالته، ناگام لیّبوو، ناگری جگهره که وه پ پ شکوّی خهلوزی مهقالهی کهبابچیه کان گهش دهبیّتهوه و چوّن چهوری شیسته کهبابه کان ده کهویّته سهر ناگره که و قرچهقرچ و دووکهلی لیّبهرز دهبیّتهوه، ناوا ناگری جگهره که قرچهی ده سهر فلتهره که و مناوی منیش چززهی لیّههلدهستا. نازانم چهن مرشم له جگهره که دا، ناگر گهیشته سهر فلتهره که و کوژایهوه..

دیسان سهرم خسته وه ناو له پم و توند گوشیم، له نه و کاته دا بیرم له وه کرده وه هه لسمه سه رپی و به ههموو هیز و توانای خوم سه ربکی شمه دیواره که دا و میشکم بپژینم، به لام نه و هیزه م شك نه برد، بویه هه ربه دانیشتنه وه چه ندجاریک پشت سه رم کیشایه دیواره که دا و که میک نافاقه م بورهات. پاشان سه رم خسته سه رپیخه فه که م و به و روکاسیی گرموّله بووم، هه روه که وه هه وه ی له خه و دایم و خه و ببینم هه لسامه سه رپی به لام زه لامیکی تر بووم، نه که پیاوه که ساسه که ی چه ند ساتیک به رله له نوم م روانی بینیم، بالام سی جار به قه د بالای خه له ف به رزه..

بهرهو لای دهرگای زیندانه که چووم، به ههردوو دهستم شیشی سهر دهرگاکهم گرت و به راست و چهپدا رامکیّشان و لیّکمترازاندن، دهستم دریّژکرد قفله گهوره کهم وا راته کاند یه کسهر بهدهم دهستمهوه هات و دهرگاکهم والاکّرد، به لاّم دهفهی شان و سینگ و بهروّکم نهوه نده پانوپوّر بوون، دهرگاکه

نهيكيشام، بۆيه لەسەرلا دەرچوومە دەرەوه، كە خەلەف چاوى پيمكەوت وەختبوو زارەتـەرەك ببيـت، ئەو ئەوەندە گەنەللە و كورتەبنە بوو سەرى بە ئاستەم دەگەيشتە ئەژنۆم، روانىم قۋى بە سەرەوە نىيــە، بۆیه دەستم، که بەقەد دەمى تىمساحىك دەبوو، برد و بۆقەتەي ملىم گرت، بە بەرزى بالاي خۆي پىم لهزاوی بری و تا هیز له داست و مهچه کمدا ههبوو، هه لمبریی و کیشام به دیواره که دا، من ئهوه نده رق و داخ لهدل بووم نهمزانی ئه و ههر زوو به دهم دهستمه وه گیانی ده رچووه، ملم نا به رهو ده رگای سەرەكى حەوشەكە، جبەخانەكە لەينىشمدابوو ھەلامكوتاپ سەر ياسەوانەكان، لەچاوترووكاننىكدا قولبهستم كردن و خوم كرد به ورووردا، به بيّ خوخهريككردن نهويم لهدوشكهيهك و سووك وهك كلاشينكۆفيكى پەرەشووت بەدەستمەوە ھات و دەرچوومەدەرەوه.. پيش ھەموو شت دەورووبـەرى خۆم ئەوجا كەوتمە گوللە بارانكردنى سەربازگەكە، بە گوللەگر و سوتينىەرى دۆشكە يەك لەدواى يـەك گرم بهردایه سهرتاپای سهربازگه که و بلیسهی ئاگر و دووکهل رووی ئاسمانی داپوشی.. زیندانییه کان دەرگايان له كولۆم هەلتەكاند و بەدوومدا هاتن. سەربازه بيزارەكانيش به چەپلەلىيدان و دروشم وتنــهوه ليّمگرد بوونهوه، دەمدىت لەناو قرچەقرچى ئاگر و دووكەللا ھەروا دەرەجەدار و ئەفسەرە پلەبــەرزەكان بوون به پینی پهتی و سهری رووتهوه، بهرهو خوار ههالدههاتن. من که لهجی خومدا چهقی بووم ههستم کرد دووکهلاهکه پهنگی خواردهوه و بهرهو رووم هات.. له بوّنی بوّکرووز و بوّسوّدا گیّــــژ بـــووم و کوّخــه گرتمی.. لهسهر ئهوهش بهسهركهوتنی خوم و ههلاتنی ئهفسهره درنده و ترسنوكهكان پيكهنينم دەھات، يێكەنيم، بە دەنگى بەرز يێكەنيم، بەلام سەرەراى ئەو سەركەوتنەش تا دەھات گێــژ و تەنگەنەفەس دەبووم.

که به ناگا هاتمه و روانیم سه رم به بان پیخه فه که مه وه خواربووه ته و هه ر له ریزوه که ا گرموّله به بورمه .. عملیش به سه رسه رمه وه کروشکه ی کردووه ، چاوم هه لبّریمی عملی پیّیوتم: کاکه به چی پیّده که نیت ؟

هیچ کاکه ههانسه پیخهوهکهت ههانبگره با بچینه پیشهوه..

بهلای راستدا شهش حهوت ههنگاویّك روّیشتین. ریّپهوه که به لای چه پدا ده سوور ایهوه، دوو سی ههنگاویّکی تر، ئهوی ده رگای ژووریّکی کراوه ی گیهوره بود، نووکه پیّیه کم تیژه ند و کرایه وه، ژووره که لاکیّشه بیه کی په نجا مهتر دووجا ده بوو، چهند به ندییه کی نیوه رووت لالّوپال لیّیکه و تبوون، ههردوو ده سته پیخه فه کهمان به ته نیشت یه کهوه راخست، ده رگای سهر شور که که کرابوه وه، ده ستوبرد و بی خوخه ریککردن خوم کرد به ژووردا.. تینی هه تاو له تاوسانی شهو ده شته قرفه به داوه کهی کولاند بوو، تاقه تی مه لیّکردن نه بوو، ته نیا شاویکم کرده سه رمدا و لاق و گوره و یسه کانم

ششت و گهرامهوه شویندکهی خوّم و راکشام.. ئهو راوهریّوی و تیّههلاّان و خهیاله دوّنکیشوّتانهی که چهند چرکهیه پیش ئیستا تیادا ژیام ههموویم وه فیلم هاتهوه یاد. ههستم کرد کهللهسهرم تهواو قورسه و وژهی دیّت. دهتوت کترییه کی پریاوه و بهسهر پریّمزیّکی نهوتییهوهیه و ده کولیّت.. کوشام چاو لیّکبنیّم و بنوم، به لام بیسوود بوو.. هوشم گلیّر کردهوه و گهرامه دواوه. له زیندانه گیچکه کهی لیّکبنیّم و بنوم، به لام بیسوود بوو.. هوشمی نهم زیندانه، شته کان، جگه له نیادا هاتم، تا گهیشتمه حهوشهی نهم زیندانه، شته کان، جگه له ناوی (أمین فیلق) که رایچهله کاندم، ههموو ناسایی بوون و چاوهروانی نافاقه یه کم ده کرد، به لام درنده بیه که لام بوو به پرسیار، گهشبینیه کهی له لا تهلخ و تاریّك کردم و ریسه کهی لیّکردمهوه به خوری. نهوهش که لام بوو به پرسیار، نهو رسته یه بوو، که خهله ف پیّیگوتم: بریّو له مو ژووره دا بگهنیّ! کهوابوو نیّره دوامه نزلّمه و لیّره ده گهنیّم.. یان ده بیّت چاوه روانی موعجیزه یه کم تا رزگارم بکات.

جهستهم ماندوو و میشکم هیلاکه و هیچی ترم بۆ لیکنادریتهوه، بۆیه کورد واتهنی: دامه تان بیحهیاییدا و به خوم وت: لییگهری خوی ههرزان دهییت..

***

شهو دادیّت و ههروا بهندییه و دهخزیّنریّته ژوورهوه. درهنگیّك بوّم دهرکهوت ههموو بهندییهکان سهربازی ههلّهاتوون و ئیّره قوّناغی پشوودان و دابهشکردنهوهیانه بهسهر یهکه سهربازییهکانیاندا. زیاد له ههفتهیه کی پیّچوو ثهوهی لیّینهده پیّچرایهوه تهنیا من و عهلی بووین، که خهریکبوو بوّنی گهنیوی پوّستال و پی و پیّلاو ده یخنکاندین، بهلام نهوانی تر مهگهر ریّکهوتی روّژی ههینی بکردایه، نهگینا تهنیا یه ک شهو دهمانهوه و ده گوازرانهوه.

پاش چهند شهویّك، که گهیشتینه نهو بهندیخانهیه، دهرگایه کی بچووك اهناو ژووره کهی نیّههدا سهرنجی راکیّشام. نهو چهند جارهی که ده کرایهوه، کوره لاویّکی نههمدی رووخوّش و پاك و پووخته سهری دهرده هیّنا و لیّیده روانین، دیاربوو ههستی به نهوه کردبوو، که نیّمه نیتر میوان نین و بووینه ته خانه خوی..

روّژیّك عهلی وتی: ئهو دهرگایه دهرگای ژووریّکی تره و سهر بهم بهندیخانهیه، ئهو كوره كه بازهجاریّك سهر دهرده هینییّت، بهندییه و تهنها خوّی تیادایه، ئهمروّ بهعارهبییه شروشهقه كهی خوّم قسهم لهگهلاا كرد و رووم لیّنا تا لای خوّی جیّگامان بكاتهوه، ئهگهر دهنگی نهبوو دووباره رووی لیّدهنیّمهوه، ئاخر گهر وا بروات لهئهم ژووره پیسهدا دهگهنیّین.

بۆ سبەى بەندىيەكە بەرووخۆشىييەوە ھاتە لامان و گواستمانىيەوە ژوورەكەى خۆى. ئەوى ژوورىكى خۆى. ئەوى ۋورىكى ئەوەندە پاك و پووختە بوو، ھەر دەتگوت ژوورى ئۆتىڭلىكە، كە فەرمانبەرە ئىفادكراوەكان

له شاردا رووی تیده کهن. دیمه نی ناوه وه سه رنجی راکیشام، ژووره و چراخانیک بوو بو خوّی. دیواره کانی به نایلونی گولدار داپوشراو، شهوقیان ده دایه وه، له ژوور سه رمانه وه و له به رانبه ریشه وه چلاگی جل به داراکردن داکوترابوو، ژووری کی بیچکوله ش له سووچی لای چهپه وه کرابوو به سه رشورک و ئاودهست. پاش که مینک رامان و بیر کردنه و ه، ژوور و خاوه ن ژوور، خوّم کرد به سه رشورکه که دا، روانیم سه رشورکه که دا، در این سابوونی بوندار و دیتولی لینیشتووه.

بۆ يەكەمىن جاربوو لەماوەى نزيكەى چوار مانگ زيندانيمدا، ھەستم كرد لەشـوێنكدام كـەمێك له مەسكەنى زيندانييەكى خاوەن ماف دەچێت!! بۆيە ژوور و خاوەن ژوور بوون بە جێگاى پرسيار..

سهبارهت به ئهم بهندییه بریارمدا به وریاییهوه مامه لهی له گه لله ا بکهم، که من له سهرشورکه که گهرامهوه، عهلی خوّی کرد به ژووردا و وهك مراوییه کی کیّوی له ناو دابراو، چوّن به ریّکهوت تووشی گوماویک دیّت و بیّپهروا خوّی تیّهه لادژهنیّت، ناوا دهستی کرد به شلّپ و هور و جلشوّردن.

کوپره ئهسمهری عارهبیش همر ناوی عملی بوو. پاش چهند روّژیّه مین بههیّمنی و کهمهدویی مامهوه و گوزهراندم، تا له دهرفهتیّکدا هیّی زینه انیکردن و کار و پیه شهیم لیّپرسی. ئیّستا بوّم ئاشکرا بوو، که ئهو خه آنکی شاری (بهسرا)یه و دهرچوی کوّلیــژی که شتوکاآله. پاش ته واوکردنی خویّندن کراوه ته نه فسهری یه ده و رهوانه ی شهم یه که سهربازییه واتا (له شهمنی فهیله قی مهنسوورییهی جهبهل) کراوه، ئیتر بهدلخوّشییهوه، مادام بوّ بهرهی شهر نابردریّت، رووی تیّهدهکات، پاش بهسهربردنی چهند مانگیّه روّژ لهدوای روّژ چوّن موّرانه لهپیرهدار وهردهبیّت و ده خوات، شاوا بیّزاریی و پهشیمانیی کنه له روّجی ده کات و روّژانی موّلهتیش، که ده چیّتهوه بو شاره جوانه کهی خوّی لیّیتال دهبیت، بویه چهند جاریّه ههله دیّت و پاش حهسانهوه و پهشوودانیکی باش سوود خوّی لیّیتال دهبیت، بویه چهند جاریّه ههله دیات بهدهستهوه، له دواههانهاتنیدا مانگیّه بهسهر دهبات، کوره عارفه همر به لیّواری کوّرنیشی شارهوه دهسگیر ده کریّت و ده خزیّندریّت و زیندان بوو، چونکه به قسهی خوّی هاوری نه فسهرهکانی خوّشیان دهویست و کوره عارفه همر به ناو زیندان بوو، چونکه به قسهی خوّی هاوری نه فسهرهانه لیّیدهنویّت، تایبهت به ریّندانیی به نیده ویک بهندیی لیّیان نه ده پیّچایهوه. شهم ژوورهش که شهوانه لیّیدهنویّت، تایبهت به زیندانییه کانی سهر به نه و به که سهربازییه.

وتم همر بهناو زیندان بوو، شمو و رۆژ، همر کاتیک حمزی لیبوایه، به ئازادیی و بینه مومی کهس لییبییچیتهوه بو تهماشاکردنی تعلمفزیون و کرپنی پیداویستییه کانی خوّی دهچووه حانووت. ثمو، گمرچی به روالهت کوریّکی هیمن و سمنگین و رووخوش بوو، به لام جارناجاریّك رهش داده گهرا و به گرژ و مونی بمناو ژووره کمدا دهات و لمناکاودا و هك شیّت راده و هستا و لمسمر یمك همزار جویّنی به ممرز و ماسمان دهدا

و جانتا و سەرىنەكەي خۆى دەدايە بەر شەق. جارىكىان بەر لەھىيوربوونەوەي، وتى: ئەم گەوادە، ئەم باوك خۇنەناسە چى يىككردىن؟!

من ليم پرسي مهبهستت له كييه؟ ئهو جوينانه به كي ئهدهيت؟

- نازانیت له گهل کیمه؟ له گهل باوکی خوممه، باوکم. ئیستا حالتی بوویت لیم؟! باوکم، ژیانی له گهواد و قه حپه کانی (عه فه ج)یش تیکدا، ئه وه تا نه و گهواده دلگهوره و شه پیفانه شکه زورجار بیبه مرانبه رله باوه شی کچ و ژنه کانیاندا ده نووستین و رامانده بوارد، دهیانگریت و دهیانی پیسون و ولاتی شه پیفن و نیشتیمانپه روه رن، ئهوان پیاون و ولاتی خویان خوشده ویت، بویه ئیسته ئاماده ن له نیشتمانه کهیان به رگریی بکهن!!

ماوهی زیاد له چل روّژم له نه و به ندیخانه یه دا به سه ر برد و که سوکارم هه والیّان نه ده زانیم. روّژیّ ک له ناو کومه لیّک زیندانیدا، ناسیاویّکی خوّمم به رچاو که وت و داوام لیّکرد نه گهر بوّی ره خسا هه والم بگه یه نیّته که سوکارم، هه ر نه و روّژانه بوو که مه که مه خوّم به (عه لی عاره ب) ناساند، چونکه بوّم ده ردرکه وت کوییّکی هه ست ناسک و مروقد وست و راستگویه. شه و روژه که باسی چونییه تی ده سگیر کردنی خومم و لیّقه و مانه که م برّ گیرایه وه، هه موو له شی کردبوو به گوی و چاکی ده بیستم، که لیّبوومه وه وه ک تو غافلگیرت کردبیّت و کوته کیّکت کیشابیّته پشت سه ریدا، ناوا وروک اس بوو، چاوه رهشه کانی فرمیّ سکیان تیّزا و سه ری هاته نیّش، پاشان ماوه یه کی باش خوّی دایه زهوی دا هیچی نه وت.

(12)

بر سبهی دهریانکردینه بهر ههتاوه که، روانیم نزیکهی ۲۰- ۲۵ زیندانی له حهوشه که دا، که ههر ههموویان کورد بوون، له بهر ههتاوه که وه ک رهوه سه گلاوییه ک اله قوولائی ده ریا ده ربچیت و به سهر لمی روخی ناوه که وه چون لال و پال لینی ده که ون و سهر ده خه نه سهر پشت و سکی یه کتر و ده نووزینن، به ندییه کان له حهوشه که دا به و شیّوه خوّیان دابوه به بهر ههتاوه که، دوودوو سی سی سهریانکر دبوو به یه کدا و به چپه ده دوان، که خوّره که ش تینی بو ده هینان روویان له سیّبه ری دیواره که ده کرد، وا دیار بوو عهریفی نیشکگر، له ترسی نه فسه ره که دا بوو تیده خورین و هه لیده سازد بو هه تاوه که دا ترسی شورین و هه لیده سازد بو هه تاوه که دا

لهبهرههتاوهکهدا لهسهر لا راکشام، ئانیشکم بهسهر دۆشهکه تهنکهکهوه چهقاند و لای چهپی روومهتیشم خسته سهر لهپم وهك راوچییهك پاریزی لهبهرازیکی یهکانه گرتبینت لهپاریزدا بووم و به خهیال وینهی ئهفسهری ئیشکگرم دهکیشا.. ئیسته دیت، شهو پیاویکی

بسته بالآی گوشتنی چاو گهورهی سمیّل شوّری قهبیح و شهله.. ناخر نهفسهره دهسکرده کانی سهدام زوّربهیان گهروگول و کورتهبالا و ناشیرین بیوون، نهو..نهو، شهو رهشتالهیه کی بالا مامناوه ندی لهرولاواز و ئیسك تالی ئیسقان شهستووری شهله، شهی کی دهلیّت پیاویّکی سوور و سپی قهلهم ریّکی شهل نییه? مین به ههموو شیّوهیه ک، به خهیالی هونهرمه ندیّکی دهسره نگین و لیّهاتوو ویّنه ی شه و درنده یهم رهنگریّی دهکرد و ده خست به لاوه، تا وایلیّهات ویّنه کان ههموو تیّکچرژانه ناو یه کدا و به ته واویی لیّمشیّوا، بوّیه ههمووم درین و ههلپلامهوه سهر شهولام، جگهره یه کم داگیرساند و به دهم مثلیّدانه وه به نیازبووم دهم و لووت و چاوه کان هیگریکی پیبکهم و ویّنه یه کی نویّم چنگ بکهویّت..

دەنگى عەرىف رايچەللەكاندم. عەرىف فەرمانى ھەلسانى دا: ھەلسن..

له گهل ههلساندا روانیم ئهفسهری ئیشکگر له دهرگاکه وهدهرکهوتووه و بهرهولای ئیسه دیست، بهلام سهیر لهئهوهدا بسوو ئهو چهند وینهیهی که بسوم کیشابوو، به وینه مونتاژکراوه کهشهوه، جگه له شهلییه کهی، که لهدهمی عهلی بیستبووم، هیچی توسقالیّك بهلای ئهودا نهچووبوو!!

ثهو کابراییه کی بالابهرزی گوشتنی جوړهنگ و چهناکهپانی ریّوی چاو بیوو. ده تیوت شهویلاکی بهچهقو بو ریّز دوو تاکه نهعل، که گویّکانی بوون، ههلاراوه و ناوچاوانی دوو سیّ لاخچی کشته ک ناسای تیّکهوتووه، وه کو هیتلهر سمیّله ماش و برنجییه کهی به قه د دوو دهنکه فاصولیّا نهملا و نهولای کوونه لووته فشه کانی تیّپه پاندبوو به لای راستدا کهمیّك ده لهنگی، فاصولیّا نهملا و نهولای کوونه لووته فشه کانی تیّپه پاندبوو به لای راستدا کهمیّك ده له ده ده که وردتر له روو خساریم روانی، روو خساری بنیاده م نهبوو، به لکو خشتیّکی لاکیّشه ی زیادسوره وه کراوه یه و به دهستی نهزانیّك چاو و دهم و لووتیّکی ناقوّلای لهسه ر نه خشیّنراوه. کابرا میرغه زهبیّك بوو بو خوی، تا گهیشته نزیك بهندییه کان داره خهناوییه گرنج گرنجه که که به دوباره لهسه ره وه گرتی و به دهم پانکردنه وه یه کی قیّزه ونانه وه، یه که لهدوای یه که لیّیپرسین: دوباره لهسه ره وه گرتی و به دهم پانکردنه وه یه کی قیّزه ونانه وه، یه که لیدوای یه که لیّیپرسین: ده ستی توند ده کوتیت؟ چهند روّژه لیّره یت؟ که وه لاّمی ده درایه وه نیووکی داره که ده ده می وه که ده می مروّق نه ده بینرا، به لکو ده بو و به نه شکه و شیّتانه پیّده که نی، کاتیّک پیّده که نی ده می وه که ده می مروّق نه ده بینرا، به لکو ده بو و به زاری نه شکه و ته که و ده بینیران که له نه م نهایشه وه که بریّک به به دوه وه به ده ناوی که و ده بینیران که له نه م نهایشه وه که بریّک به دوه وه به ده ناوی گی که وه ده بینیدان که له نه م نهایشه گی که داره کویکه داره که ده در دوه که داره که دو داره که داره که داره که در دوه که داره که داره که داره که در دوه که دو در بینیست دو در بینید بین به داره که در بین به دوه دوه که دو در بین به دوه دوه که دو در بین بینه دوه در بین بینه دوه دی بینه دوه دوه که دو در بین بینه دوه دی در بین بینه دوه دی بینه دوه که دو در بینه دوه که دو در بین بینه دوه دو که دو در بینه که دو در بین بینه دوه که دو در بین بینه دوه که دو در بینه دو بینه دو در بینه دو دو که داره که دو در بینه که دو در بینه دو که دو دو که دو دو که دو دو که دو در بینه دو دو که دو دو که دو دو که

کهس لهبهندییهکان جیابوونهوه. به ریز رایگرتن و ههمان پرسیاری پیشووی یهك لهدوای یهك لهدوای یهك لهدوای یهك لیكردینهوه، هاوكات لهگها وهلام بیستنیاندا، به پهنجه ئهستوور و زبر و دریدژه كانی، لـووتی بهندییهکهی دهگرت و به ههموو هیزی خوّی رایده ته كاند، وا رایده ته كاند بهندییه که بهدهم زهبری پهنجه كانییه وه دهنووشتایهوه، که لیّبووهوه شهقاویّك دووریان راوهستا و به ههمان دهنگی گر و ناساز پرسی: ئیسته ئیّوه دهرچووی كولیژن، وانییه؟

ئه وان هه موویان لووتیان سوور هه لنگه پرابوو، ئاو زابوه چاه کانیان، که سیان وه لا میان نه دایه وه میان نه دایه و هاته پی شه وه لینان و قیژاندی: سه گبایینه، بلین به لین به لین به هموو به یه ک وتیان: به لین به لین به لین به کی دورسی خار کوتایه بان قوونی خویدا و وتی: ئیده خه پیمن، وانییه ؟ ئیوه خپووجی نااااا ئه م قوونه ی منن.. و پیکه نینیکی هیستریایی بی کرد، هه لنگه و ایه و دورکه و رویشت..

من بیزاریی وه ک دیره زمه یه ک به سه ر سینگمه وه چوکی دادابوه، نه وه نده وه رسببووم مه بیزاریی وه ک دیره زمه یه ک به سی تو تولی دانی شتبووین، پرسیاره کانی شهوی پیشوو سه باره ت به گهوره یی و به رفراوانی سه ربازگه که و دوور و نزیکی زیندانه که بو ده ره وه له (عه لی عارب)م دووپات کرده وه دیار بوو نه و ته واو له مه به ستم حالی ببوو، بویه به وردیی به رچاومی روون کرده وه . پاش که میک بیده نگی وتی: نه گه رنیازی هه لهاتنت هه یه ده توانم ریگات بو خوش بکه م و له سه ربازگه که دوورت بخه مه وه ، له ویشه وه شه شه صه وت کاتژمیزیک به پی برویت، ده گهیته دیهاته کوردنشینه کان .

ثه و دینهاته کوردنشینانه ی که من مهبهستم بوو گوندی (نارین و گهلآبات)بوون، بهتایبه تی دینی نارین، که خزم و کهسی خوّمی لیّبوو. عهلی ئاسانکاریکانیشی بو باس کردم، که چهند روّژیّکی ده خایاند و ریّیشی تیّده چوو خوّم ده ربازکهم، پاشان وتی: شهوه ش ده زانم شهم کاره، سهرچلییه که و بو ههردووکمانیش خهته رناکه، سهرباری شهوه ش، ئاماده م شهو سهرچلییه بکهم، من پیّمگوت: تو خهریکی کاری خوّت به..

دوو شهو و روّژ به سهر ئهم را و تهکبیرهدا تیّپهری و سیّههم شهو له حانووت گهرایهوه، که دانیشت به دهم زهردهخهنهیه کی شیرینهوه، که سهرتاپای لهگهللا دهخهنی پیّیوتم:

- + ها چيت وت؟
  - بۆ **چ**ى؟
- + مەسەلەي ھەلھاتنەكەت!

به که مینک گومانه وه روانیمه رووخساری و له ناکاودا و له ناخه وه ههستینکی سهیرم له لا پهیدابوو، که هه قی خوم بو و به گومانه وه بروانه شه و بریاره ناوه خته وهی عهلی، شاخر ورووژاندنی کوتوپری بابه تینکی وا هه ستیار و چاره نووسساز به شه و هه مموو زهوق و شه وق و روو خوشییه وه ده بوایه ببیت به جینگه ی گومانم.. تو بلینی شهم کابرا عاره به شه منه ته له یه بو نه نابیت مه وه کو ده سه گولینک له ناو کلاویکی ته پیودا یین شکه ش به به ریرسه که ی خویم بکات؟ بویه ییموت:

- نا. نا، جاریك شتى وا له بیرى خوت ببهرهوه...

+ بروات ههبیّت بق دهربازبوونت ریّگایه کی زوّر ئاسانتر لـهوهی کـه پیّـریّ شـهو لهسـهری ریّککـهوتین شـك دهبـهم، چـوّن هـهر ئیّـستا ههلبّـسیت بـچیته ژووری سـهر شـوّرکه که و بگهریّیتهوه، ئاوا به ئاسانی دهرده چیت و ئازاد دهبیت، خوّت ئاماده که سبهی کاتژمیّر ده بـوّ دوانزهی نیوهرو خواحافیزیت لیّده کهم!!

من گومانه کهم خهستتر بووه وه، نه که هه رخهستتر، به لکو گومانم نه ما له وه ی که گهمه یه کی به دهسته وه یه، نه گهر وریای خوّم نه بم زوّر به ناسانی ملم ده کات به پهته که وه، بویه به ده م هه لاچوونه وه پیّموت:

- دەزانى تۆ قسەى پووچ و بينمانا دەكەيت؟ بپوابكـ هكەر دەمــى ئــهم باســه دانهخــهيت ژوورەكەت به جيدههينلم و دەچمه قاوشەكه، هەلاتنى چى؟ من گالنتهم له گەلنتا كـرد و تــاقيتم كردەوه، بەسىيەتى.

عهلی که زانیی تهواو تهنگاوی کردووم بهدهم پیکهنینهوه باوهشی پیاکردم وتی:

+ کورِه شینته منیش ده نیم هاه لاتنی چی؟ به رلهوهی بیمهوه نه فسهری نیشکگر پیراگه یاندم و وتی: لیبوردنی گشتیمان بق ده رچووه!!

بۆ سبەى لەگەل خواحافيزيكردندا ئەو (مرۆقە عارەبه) باوەشى پياداكردم و گوشيمى بە سينگييەوە و بەدەم نەرمە پيكەنينيكەوە وتى:

+ ئەوەتا لە زىندان دەرچووى، بەلام ئىتر سەرچىلى مەكمە و لەبمەر خاترى منداللهكان و دايك و باوكت خۆت بپاريزه.

من پیموت: به شبه حالی خوم له زیندانیکی گچکه وه ده گوازریمه وه بو زیندانیکی گهوره و به رفراوان، زیندانیک ناوی (عیراق)ه.

199

بەرھەمە چاپ كراوەكانى نووسەر

۱. سكۆلانى شىعرىكى سەركىش/كۆشىعر/ ١٩٩٢

۲. زریکهی زامی دارهبهنیّك/ كوشیعر/ ۲۰۰۰

٣. سێبهري سزا/ فۆلدەرە شيعر/ ٢٠٠٢

*** *** ***

برای ئازیزم کاك حهمه سهعید کهلاری..

دەستەكانت خۆش بىنت، شىنوازىكى نووسىنى تايبەتىت بىز خىزت دۆزىيوەتـەوە، سـەرنجى راكىنشام و لەزەتىشم لىنبىنى، چونكە كۆمەلىن قەوماوى راسـتىت تىنكـەل بـە دونىاى خـەيال كردووە و بووەتە ھونەرىكى تايبەت.

ژیاننامه هونهریّکی بالایّه، به لاّم لیّره دا خویّنه رکه به تانی رووداوه کاندا ده چیّت بیری به لای یادداشتیّکدا ناچیّت، به لّکو روّمانیّك ده خویّنیّته وه، که ره نگه خوّی یه کیّك بیّت له که سه سه مهره کییه کان، ئه مه ش نهیّنیی سه رکه و تنی نووسینه. هیوادارم به مزوانه جگه له من خه لّکی دیکه ش بیخویّنیّته وه.

۲۰۰٦/٩/۱۹ جەلىل كاكەرەپس